

- ۶۰ - معرفی ۱۵ برند خارجی برای تولید پوشاک در کشور
- ۶۲ - آلمان و ایتالیا، مقاصد جدید صادرات پوشاک
- ۶۴ - نگاهی به آمارهای تجارت پوشاک در نیمه نخست ۱۳۹۶
- ۶۵ - قرارداد یک میلیون یورویی پوشاک میان ایران و ترکیه
- ۶۷ - نواقص دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک
- ۷۰ - بازار پوشاک زیر تیغ متقلبان
- ۷۲ - در قاچاق پوشاک دست‌های پنهان در کار است؟

* نانو در نساجی

- ۷۴ - تولید منسوجات ضدباکتری با نانوذرات اکسیدروی و امواج فراصوت
- ۷۶ - چگونه از فناوری نانو در فرش و کفپوش استفاده کنیم؟
- ۷۸ - آشنایی با کاربرد فناوری نانو در تولید منسوجات دافع آب و لکه

* تولید و تجارت پنبه

- ۸۱ - گزارش ماهانه کمیته مشورتی جهانی پنبه (۲ اکتبر ۲۰۱۷)
- ۸۴ - کاهش ۷۵ درصدی سطح زیر کشت پنبه در ۱۴ سال
- ۸۵ - تعرفه واردات به‌زای خرید پنبه داخلی کاهش یابد

* تحلیل اقتصادی

- ۸۶ - الگوی حمایتی ترکیه از بنگاه‌ها
- ۸۷ - لزوم فعال کردن بخش خصوصی برای ایجاد اشتغال
- ۸۸ - مهم‌ترین مانع توسعه اقتصاد ایران، فساد است
- ۹۰ - نرخ ارز و قرض‌الحسنه به خارجی‌ها
- ۹۲ - ۳ پیامد همکاری با برندهای خارجی پوشاک در ایران
- ۹۳ - بعد از تصمیم ترامپ درباره برجام چه کنیم؟
- ۹۴ - کسب‌وکارهای نوین، سرآغاز رشد اقتصاد ایران

* سرمقاله

- ۲ - الحاق به WTO، الزام یا اختیار؟

* خبرنامه

- ۴

* گزارش ویژه

- ۹ - چالش‌ها و موانع صنایع نساجی ایران

* دیدگاه

- ۱۷ - مصاحبه با مهندس ابراهیمی رییس هیئت مدیره گروه صنعتی صدف
- ۱۹ - گفتگو با با دکتر کاظمی رییس هیئت مدیره شرکت پارسیان پلی تکس
- ۲۴ - ظرفیت صنعت نساجی در اشتغال‌زایی / دکتر شیبانی
- ۲۵ - مناطق آزاد چگونه صنعت پوشاک را به خاک سیاه نشانده/مهندس شهریاری

* گزارش

- ۲۸ - ما چه کردیم برای دگران...؟
- ۳۰ - بازاریابی تجارت با الگوگیری از صنعت پوشاک ترکیه
- ۳۴ - تقدیر از ۵ صادرکننده برتر عرصه نساجی و پوشاک
- ۳۸ - قاچاق پوشاک زیر ذره‌بین بخش خصوصی
- ۴۳ - تولیدکنندگان نساجی در گرداب مشکلات
- ۴۶ - نمایی دیگر از حمایت‌های ناکام از تولید
- ۴۹ - صعود ایران در شاخص رقابت‌پذیری
- ۵۱ - سهم بلوچ‌ها از صنعت، پشت درهای گمرک
- ۵۳ - کار سخت دولت دوازدهم برای ایجاد اشتغال
- ۵۵ - عملکرد بخش منسوجات و پوشاک در ۵ ماهه اول ۹۶
- ۵۶ - وضعیت بحرانی کشور در شاخص «سرمایه انسانی»

* پوشاک

- ۵۸ - ۲۰۰ برند تقلبی پوشاک جمع می‌شود

مطلب نویسندگان لزوماً نظرنشریه
منعت نساجی و پوشاک نیست.
نشریه در حکم و اصلاح و کوتاه کردن
مقالات رسیده و ویرایش آنها آزاد است.
نقل با ذکر مأخذ آنها آزاد است.
مطلب دریافتی مسترد نمی‌شود.

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهندس جمشید بصیری

مسئول اجرایی تحریریه: مهندس علیرضا هاشمی

ویراستار مقالات فنی: مهندس محمد نیک پنجه

طراح و صفحه‌آرا: حمیدرضا قائمی

مسئول روابط عمومی: سعیده شکوری

هماهنگی و اجرا: مهندس حسین کیانی

همکاران این شماره: مهندس نیما بصیری، مهندس احسان سلطانی، دکتر شاهین کاظمی، مهندس بابک سینیایی،

سندس معتمد منفرد، علی ابراهیمی، شایلی قرایی

امور چاپ: چاپ ایده آل، خیابان دماوند، اول سی متری نیروی هوایی، خیابان خوب، پلاک ۱۱

تلفن: ۷۷۶۹۱۸۵۳

آدرس دفتر مجله: تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان توپچی، پلاک ۳، کدپستی: ۱۵۵۸۸۴۴۳۱۳، تلفن: ۸۸۵۱۶۷۹۹ (خط ۱۰) - فکس: ۸۸۵۲۵۸۷۲

جذب آگهی: گروه یاران

مدیریت هنری و نظارت برچاپ: طرح سازگوه / www.tsgir.com

الحاق به WTO، الزام یا اختیار؟

جمشید بصیری

متاسفانه در آن دوره هم عزم ملی برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی وجود نداشت، البته تعدد و تضاد آرا هم درخصوص منافع و مضرات پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی هم مزید بر عدم پیشرفت این پروسه گردید.

سوالی که مطرح می‌شود این است که با توجه به وضعیت اقتصادی کشور و همچنین شرایط بین‌المللی حاکم بر دنیا، آیا پیوستن به سازمان تجارت جهانی به نفع اقتصاد ایران است یا خیر؟ که در این باره نظرات مخالف و موافقی وجود دارد. به گفته برخی از کارشناسان اقتصادی، در مقطع فعلی اصرار برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی دیگر به نفع کشور نیست و پیمان‌های منطقه‌ای تجاری و فعال‌تر کردن مبادلات تجاری منطقه‌ای بیشتر به نفع اقتصاد کشور است.

عباسعلی نورا اقتصاددان طی یادداشتی می‌گوید: «شرایط رژیم اقتصادی ایران با برخی شرایط سازمان تجارت جهانی سازگار نیست، بنابراین بهتر است قبل از تلاش برای پیوستن به این سازمان، شرایط رژیم تجاری را برای پیوستن به این سازمان مهیا کرد. با پیوستن به سازمان تجارت جهانی، تعرفه‌های واردات به صورت دیکته‌شده به ما ارائه می‌شود، درحالی که ممکن است با توجه به نرخ بیکاری این‌گونه مسائل به نفع اقتصاد ایران نباشد. پیوستن به سازمان تجارت جهانی عزم ملی می‌خواهد و باید بررسی کرد با تعرفه‌هایی

عضویت ایران نزد سازمان تجارت جهانی و ورود به دهکده جهانی امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است. فرآیند الحاق نهایی دیر یا زود باید اتفاق بیفتد؛ زیرا در آینده‌ای نه چندان دور، اعضای WTO صرفاً به تجارت با یکدیگر پرداخته یا با کشورهای غیرعضو ارتباط اقتصادی برابر و معمول را نخواهند داشت. به بیان دیگر، کشورهای غیرعضو به‌دلیل اقتصادی، حقوقی و... قادر به همکاری و تجارت با اعضای سازمان WTO نخواهند بود.

با این وجود، هیچ‌گاه عزم ملی برای پیوستن کشورمان به این سازمان وجود نداشته است. به‌طوری که در دولت نهم هم که سازمان تجارت جهانی از ایران خواست تا رژیم اقتصادی خود را ابلاغ کند، تنها ارسال رژیم تجاری ایران به سازمان تجارت جهانی حدود سه سال به طول انجامید. تمام این تاخیرها برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی تا جایی ادامه پیدا کرد که متاسفانه ایران با تحریم‌های بین‌المللی مواجه شد، به‌طوری که در زمان تحریم دیگر صحبت از پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی بی‌معنا بود. پس از اجرایی شدن برجام و در زمانی که اوپاما رییس‌جمهور آمریکا بود، بسیاری از کارشناسان اقتصادی معتقد بودند که پیوستن به سازمان تجارت جهانی به نفع ایران است و کشور باید هر چه زودتر عضو این سازمان شود، اما

جمهوری اسلامی ایران در نخستین سال آغاز به کار سازمان تجارت جهانی (WTO)، درخواست عضویتش را به‌عنوان عضو ناظر در تاریخ ۲۵ ژوئیه ۱۹۹۵ (۳ مرداد ۱۳۷۴) تسلیم دبیرخانه این سازمان کرد، که نخستین درخواست عضویت ناظر از سازمان تجارت جهانی محسوب می‌شود. تقاضای عضویت ناظر ایران در ۲۶ مه سال ۲۰۰۵ (۱۳۸۴) پس از گذشت ۱۰ سال مورد توافق قرار گرفت. در حال حاضر این سازمان دارای ۱۶۴ دولت عضو و ۲۱ عضو ناظر (در انتظار الحاق) می‌باشد. امروزه بیش از ۹۸ درصد از کل مبادلات تجاری بین‌المللی تحت پوشش کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی قرار دارد و تنها کمتر از ۲ درصد از اقتصاد جهانی در خارج از این سازمان قرار دارند.

جمهوری اسلامی ایران بزرگترین اقتصاد خارج از سازمان تجارت جهانی است که دارای وضعیت ناظر بوده و رکورد طولانی‌ترین دوره زمانی الحاق به این سازمان را تاکنون به‌دست آورده است. واقعیت امر این است که کشورمان در میان کشورهای خارج از سازمان تجارت جهانی در کنار کشورهایی با اقتصاد ضعیف و ناچیز یا بسیار کوچک مانند سوریه، سودان، بوتان، کومور، باهاماس و... قرار دارد که چنین وضعیتی با جایگاهی سیاسی و بین‌المللی کشورمان در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی منطبق نیست. به ادعان و باور اکثر کارشناسان و صاحب‌نظران،

بر پایه فروش نفت و درآمدهای ارزی حاصل از فروش نفت است. به طور حتم یک سد روانی در راستای پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی وجود دارد که باید این سد هم در داخل و هم در خارج از کشور شکسته شود. در داخل کشور باید یک اراده جدی و عزم ملی برای پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی ایجاد شود و در خارج هم باید سازمان تجارت جهانی برای پذیرفتن ایران به اجماع برسد که در حال حاضر آمریکا به ویژه دونالد ترامپ مانع پیوستن ایران به این سازمان است.»

در همین زمینه هادی حق شناس اقتصاددان می گوید: «مبنای تشکیل سازمان تجارت جهانی بر این پایه بود که کشورهای مختلف بر اساس مزیت نسبی که دارند کالاهایی تولید کنند تا این کالا بین کشورها مبادله شود و تمام کشورهای جهان از مزیت نسبی همدیگر استفاده کنند. امروز بیش از ۸۰ درصد کشورهای جهان عضو سازمان تجارت جهانی هستند، حتی کشور افغانستان هم عضو سازمان تجارت جهانی شده است. به لحاظ فنی وقتی کشوری عضو سازمان تجارت جهانی شود آن کشور باید تلاش کند که کالا و خدمتی را تولید کند که متناسب با استانداردهای جهانی باشد. ما در طول دهه‌ها سال گذشته همواره با ابزار تعرفه از تولیدات خود دفاع و حمایت کردیم. لذا سوالی که مطرح می‌شود این است که این حمایت تعرفه‌ای تا چند دهه دیگر باید ادامه پیدا کند؟ حمایت تعرفه‌ای ممکن است در کوتاه مدت مفید باشد، اما این نوع حمایت نمی‌تواند مادام‌العمر باشد.»

خوشبختانه در برنامه‌های آقای شریعتمداری وزیر صنعت، معدن و تجارت به مجلس شورای اسلامی برای اخذ رای اعتماد با عنوان دستیابی به اهداف چشم‌انداز در افق ۱۴۰۰، الحاق ایران به سازمان تجارت جهانی و بهره‌برداری از ظرفیت‌های آن از اهم اهداف کلی مطرح شد و این امیدواری وجود دارد که با پیگیری این رویکرد و صدا البته عزم و اراده تمام مسئولان و دست اندرکاران کشور، فرآیند پیوستن ایران به WTO هرچه سریع‌تر به نقطه نهایی برسد. باید به این نکته توجه داشته باشیم که اگرچه پیوستن به سازمان جهانی تجارت امری اختیاری و داوطلبانه است، ولی مزایا و فواید نظام چندجانبه تجاری که در سازمان جهانی تجارت و موافقت‌نامه‌های آن تبلور یافته است، فقط به اعضای این سازمان تعلق می‌گیرد و برای اقتصاد ایران که هم اکنون با رکود سنگین دست و پنجه نرم می‌کند و نیاز مبرم به سرمایه‌گذاری‌های خارجی و ایجاد بازارهای جدید در سطح منطقه و جهان دارد، الحاق به سازمان تجارت جهانی می‌تواند افق‌های جدیدی را بگشاید.

برای واردات اعمال می‌شود، بودجه و اعتبار لازم از محل مالیات برای اداره کشور تامین خواهد شد یا خیر؟ البته به طور حتم با پیوستن به این سازمان تعرفه‌ها روشن و شفاف شده و دست رانت‌خواران از واردات کوتاه می‌شود. بیشتر مخالفان پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی صرف نظر از جریانات سیاسی، افرادی هستند که دستی در انحصار و رانت‌خواری دارند و حتی اشخاصی که انحصار صادرات دارند هم راضی به پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی نیستند، زیرا با این اتفاق منافع آنها به خطر می‌افتد.»

همچنین در این زمینه، حریری رییس کمیسیون واردات اتاق بازرگانی ایران می‌گوید: «پیوستن به سازمان تجارت جهانی یک انتخاب نیست، بلکه یک ضرورت و اجبار است. بدون شک طی چند سال آینده دیگر به بازارهای صادراتی خود دسترسی مناسبی نخواهیم داشت، زیرا کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی هستند با سایر کشورهای عضو این سازمان با تعرفه‌های دیکته‌شده یا بدون پرداخت تعرفه معامله خواهند کرد، اما ایران برای معامله با این کشورها باید تعرفه پرداخت کند. تجارت، جاده‌ای یک طرفه نیست. به عبارت ساده‌تر اگر عضو سازمان تجارت جهانی شویم به این معنا نیست که مرزهای کشور تنها برای ورود کالاهای وارداتی باز می‌شود، بلکه مرزهای سایر کشورها هم به روی کالاهای تولیدی ما باز خواهد شد، بنابراین وحشت از پیوستن به سازمان تجارت جهانی کاذب و بی‌معنا است.»

رییس کمیسیون واردات اتاق بازرگانی ایران می‌گوید: «آنقدر مزیت‌های پیوستن به سازمان تجارت جهانی زیاد است که تا امروز هیچ کشوری داوطلبانه از این سازمان خارج نشده است، بلکه روز به روز هم پیوستن به سازمان تجارت جهانی سخت‌تر می‌شود. ایران که با ۱۶۰ کشوری که عضو سازمان تجارت هستند تفاوت چندانی ندارد، بنابراین چرا این تفکر وجود دارد که پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی برای اقتصاد ما ضرر و زیان به همراه دارد با توجه به اینکه اقتصاد ایران

درخواست وزارت صنعت برای کاهش تعرفه واردات پنبه

و تجارت و موافقت وزارت جهاد کشاورزی درخواستی به هیئت دولت ارسال شده تا تعرفه واردات پنبه از ۱۰ به پنج درصد کاهش یابد. مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت ادامه داد: این درخواست با هماهنگی وزارت صنعت، معدن و تجارت و موافقت سایر دستگاه‌های مرتبط صورت گرفته و درخواست آن از سوی محمد شریعتمداری به معاون اول رییس جمهوری ارسال شده و تنها در انتظار مصوبه هیئت دولت است. محرابی در ادامه با تأکید بر این که کشوری همانند ترکیه علی‌رغم تولید پنبه تعرفه واردات یک سنتی برای این ماده اولیه در نظر گرفته است، خاطر نشان کرد: ترکیه یکی از رقبای ما در مقوله پوشاک به حساب می‌آید اما ملاحظه می‌کنید علی‌رغم تولید پنبه در این کشور تعرفه بسیار پایینی برای آن جهت حمایت از تولیدشان نظر گرفته است.

مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت از ارسال درخواست این وزارتخانه با هماهنگی وزارت جهاد کشاورزی به هیئت دولت جهت کاهش تعرفه واردات پنبه از ۱۰ به ۵ درصد خبر داد. افسانه محرابی در گفتگو با ایسنا، با اشاره به این که پنبه یکی از مهم‌ترین مواد اولیه مورد استفاده در صنعت نساجی است، اظهار کرد: پنبه یکی از مهم‌ترین مواد اولیه‌ای است که باید در زمان مناسب و به مقدار لازم تهیه شده و مورد استفاده قرار گیرد، بنابراین درخواستی در راستای کاهش ۵ درصدی تعرفه واردات پنبه به هیئت دولت ارسال شده تا بتوانیم بخشی از مسائل موجود در حوزه پوشاک را در کاهش قیمت تمام‌شده از این طریق برطرف سازیم. وی با اشاره به این که در حال حاضر تعرفه واردات پنبه ۱۰ درصد است و با مشکلات عدیده‌ای در تامین این ماده اولیه روبه‌رو هستیم، گفت: اخیراً با امضای وزیر صنعت، معدن

ساماندهی ورود موقت مواد اولیه فرش‌های ماشینی

مدیرکل دفتر صادرات توضیح داد: وزارت صنعت، معدن و تجارت ابلاغی در خصوص تعداد و انواع فرش‌ها و نوع نخ‌های مصرفی به صورت استاندارد به گمرک ارائه دهد که از تعیین و تکلیف‌های سلیقه‌ای برای ورود موقت جلوگیری شود. مثلاً به جای اینکه صنایع کیل مصرف را موردی اعلام کنند، عدد استاندارد از سوی اتحادیه و انجمن‌ها و وزارت صنعت تعیین شود و این حدود ملاک اجرا برای گمرکات شود که دیگر کسی از کیل مصرف متفاوت برای واحدهای تولیدی و صادراتی ابراز نارضایتی نکند. اعضای انجمن صنایع نساجی نیز در این جلسه مشکلات و مسائل را مطرح کردند و خواستار تسهیلات بیشتر به واحدهای تولیدی خوشنام در زمان واردات مواد اولیه شدند. این فعالان حوزه نساجی و فرش ماشینی از دستگاه‌های متولی و نظارتی درخواست کردند از امکان سوءاستفاده از واردات موقت جهت صادرات پیشگیری و آن را برطرف کنند. اعضای انجمن صنایع نساجی تسهیلات ارائه‌شده از سوی گمرک را خوب ارزیابی کردند اما خواستار تسهیلات بیشتر برای صادرکنندگان نیز شدند. نشست آتی در خصوص تعیین ارزش و تعرفه فرش ماشینی در گمرک برگزار خواهد شد.

جلسه هم‌اندیشی و بررسی نحوه ورود موقت مواد اولیه برای تولید و صادرات فرش‌های ماشینی با حضور مدیرکل دفتر صادرات گمرک، اعضای انجمن صنایع نساجی و نمایندگان وزارت صنعت، معدن و تجارت برگزار شد. در این نشست قرار شد برای وحدت رویه و آسان‌سازی فرآیندها وزارت صنعت و انجمن‌ها، کیل مصرف را در گروه‌های واحد و یک جا به گمرک ارائه دهند. به گزارش خبرگزاری صدا و سیما؛ علی اکبر شامانی مدیرکل دفتر صادرات در این نشست گفت: گمرک ایران برای هم‌اندیشی و تبادل نظر و تعامل بیشتر نشست‌هایی را با اتحادیه‌ها انجمن‌ها و تشکل‌های صادراتی برگزار می‌کند تا نظر واحدهای تولیدی و صادراتی شنیده شود و برای حل مسائل و مشکلات نیز اقدام شود. شامانی افزود: هدف از برگزاری نشست هم‌اندیشی با انجمن صنایع نساجی این است که با توجه به اینکه گمرک ایران الکترونیک و سیستمی شده است، می‌خواهیم در مواردی مانند کیل مصرف نیز با اتحادیه‌ها و انجمن‌ها و وزارت صنعت، معدن و تجارت به جمع‌بندی نهایی برسیم به جای اینکه از هر شرکت یا واحد تولیدی و صادراتی کیل مصرف جداگانه‌ای دریافت شود، کیل مصرف واحد تعیین شود.

تبریک و تهنیت

جناب آقای شهرام صالحی نوع پرور

انتخاب شایسته جنابعالی را به عنوان کارآفرین برتر اجتماعی شهر تهران در سال ۱۳۹۵ صمیمانه تبریک گفته و برای جنابعالی و شرکت تحت امرتان، توفیقات روزافزون را از خداوند متعال خواستارم.

جناب آقای مهندس بابک شایسته

انتخاب شایسته شرکت رنگدانه سیرجان را به عنوان یکی از صادرکنندگان برتر در مراسم روز ملی صادرات ۱۳۹۶ تبریک و تهنیت گفته و امیدوارم این انتخاب زمینه‌ساز موفقیت‌های روزافزون جنابعالی و شرکت تحت امرتان باشد.

جناب آقای محمود ضربایی

انتخاب شایسته شرکت نانوپوشاک مهیار را به عنوان شرکت صادراتی برتر و صادرکننده برگزیده سال ۹۵ در دهمین جشنواره فناوری نانو صمیمانه تبریک گفته و امیدوارم این انتخاب زمینه‌ساز موفقیت‌های روزافزون جنابعالی و شرکت تحت امرتان باشد.

جناب آقای مهندس علی فرهی

انتخاب شایسته شرکت فرش فرهی را به عنوان شرکت صادراتی برتر و صادرکننده برگزیده سال ۹۵ در دهمین جشنواره فناوری نانو صمیمانه تبریک گفته و امیدوارم این انتخاب زمینه‌ساز موفقیت‌های روزافزون جنابعالی و شرکت تحت امرتان باشد.

جناب آقای غلامعلی رخصت

انتخاب شایسته شرکت مهتارنگ توس را به عنوان یکی از صادرکنندگان برتر در مراسم روز ملی صادرات ۱۳۹۶ تبریک و تهنیت گفته و امیدوارم این انتخاب زمینه‌ساز موفقیت‌های روزافزون جنابعالی و شرکت تحت امرتان باشد.

جناب آقای دکتر بهروز محمدی

انتخاب شایسته شرکت الیاف ساینه دلیجان را به عنوان یکی از صادرکنندگان برتر در مراسم روز ملی صادرات ۱۳۹۶ تبریک و تهنیت گفته و امیدوارم این انتخاب زمینه‌ساز موفقیت‌های روزافزون جنابعالی و شرکت تحت امرتان باشد.

جناب آقای مجتبی الوانکاریان

انتخاب شایسته شرکت فرش قیطران را به عنوان یکی از صادرکنندگان برتر در مراسم روز ملی صادرات ۱۳۹۶ تبریک و تهنیت گفته و امیدوارم این انتخاب زمینه‌ساز موفقیت‌های روزافزون جنابعالی و شرکت تحت امرتان باشد.

جناب آقای مجتبی زین‌العابدین زاده

انتخاب شایسته شرکت موکت نگین مشهد را به عنوان یکی از صادرکنندگان برتر در مراسم روز ملی صادرات ۱۳۹۶ تبریک و تهنیت گفته و امیدوارم این انتخاب زمینه‌ساز موفقیت‌های روزافزون جنابعالی و شرکت تحت امرتان باشد.

جمشید بصیری، صاحب امتیاز و مدیر مسئول

فروشگاه‌های بزرگ پوشاک ترکیه‌ای و چینی، عامل رکود بازار

رسید، اما پس از دو الی سه سال این کارخانه از هم پاشیده شد و در حال حاضر با ۲۰ درصد ظرفیت در حال فعالیت است. ملکی ادامه داد: این مسئله نشان می‌دهد در مواردی هم که کارخانه با ماشین‌آلات به‌روز برپا شده است، به دلیل عدم توجه و ممانعت از واردات کالاهای قاچاق، بازار را به راحتی در اختیار بازارهای ترکیه و چین قرار داده‌ایم. این نماینده مجلس عنوان کرد: در گفتگو با یکی از فروشندگان کالاهای ترکیه در خصوص شرایط بازار سوال پرسیدم که او گفت اوضاع خوب بود، اما اخیراً با اعمال سخت‌گیری‌ها واردات سخت شده است و قیمت‌ها افزایش پیدا کرده‌اند. فروشندگان پوشاک و پارچه قاچاق اظهار می‌کرد که قیمت محصولات آنها پایین بوده و با اعمال سخت‌گیری‌ها به‌منظور واردات قاچاق، قیمت آنها افزایش پیدا کرده است.

عضو کمیسیون صنایع و معادن در خصوص اینکه آیا حجم پوشاکی که صنایع نساجی ما را حتی با تکنولوژی روز فلج کرده از طریق قاچاق خرد صورت می‌گیرد یا خیر، اظهار داشت: خیر؛ از طریق کوله‌بری و قاچاق خرد نمی‌توان این حجم از کالا را به کشور وارد کرد، قطعاً در گمرکات کشور بی‌مبالاتی و زد و بندی صورت می‌گیرد، در غیر این صورت این حجم از واردات ممکن نیست. ملکی با تأکید بر اینکه در گمرکات کالا را با نام دیگر و تغییر کد وارد کشور می‌کنند، بیان کرد: کالاهای قاچاق تحت کدهایی دیگری که تعرفه واردات کمتری دارند به کشور وارد می‌شوند، متأسفانه در کشور رشوه قبیح خود را از دست داده و به‌صورت آشکار اتفاق می‌افتد.

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس گفت: قطعاً در گمرکات کشور بی‌مبالاتی و زد و بندی صورت می‌گیرد، در غیر این صورت این حجم از واردات کالای قاچاق ممکن نیست. ولی ملکی در گفتگو با خبرنگاری خانه ملت، در خصوص شرایط صنعت نساجی و میزان واردات پوشاک قاچاق به کشور، اظهار داشت: صنعت نساجی متأسفانه مورد بی‌مهری قرار گرفته و سرمایه‌گذاری لازم و حمایت‌های لازم از این صنعت صورت نگرفته است. ملکی با بیان اینکه واحدهای تولیدی یکی پس از دیگری از گردونه خارج می‌شوند، گفت: در هفته‌های گذشته از کارخانه توکنم مشهد بازدید داشته‌ام که یکی از تولیدکنندگان خوب، با کیفیت و با ارزش افزوده بالای کشور است که متأسفانه این کارخانه که تا سال گذشته با ظرفیت بالا کار می‌کرد و بیش از ۴۰۰ نفر در این کارخانه فعال بودند، در حال حاضر با ۲۰ درصد ظرفیت مشغول کار است.

نماینده مردم مشکین‌شهر در مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه یکی از دلایل این مسئله طبق آمار گرفته شده و مشاهدات، گشایش فروشگاه‌های پوشاک با کالاهای چینی و امثال آن که به‌صورت قاچاق وارد می‌شوند است، اضافه کرد: در مقابل واحد تولیدی توکنم، فروشگاه‌های افتتاح شده بود که در یک شب فضای فروشگاه را با کالاهای قاچاق، با کیفیت نازل و قیمت پایین پر کردند. وی با تأکید بر اینکه مردم با وجود ظاهر شکیل اجناس و پوشاک به کیفیت محصولات توجه نمی‌کنند، بیان کرد: سیلان پارچه در سال ۱۳۸۵ در استان اردبیل با بهترین تکنولوژی و با سرمایه‌گذاری بالا به بهره‌برداری

تمایل تولیدکنندگان ترکیه‌ای برای سرمایه‌گذاری در نساجی یزد

در استان مشغول به فعالیت هستند و حضور سرمایه‌گذاران خارجی در منطقه ویژه اقتصادی یزد، می‌تواند زمینه تعامل و تکمیل زنجیره‌های تولید و تامین را در این رشته صنعتی فراهم کند. عظیمی خاطر نشان ساخت: نزدیکی به فرودگاه بین‌المللی یزد، نزدیکی به راه آهن سراسری و قرار داشتن در مرکز کشور موقعیت راهبردی را برای این منطقه به وجود آورده است که موجب علاقه مندی سرمایه‌گذاران خارجی برای حضور در این منطقه ویژه می‌شود.

سرمایه‌گذاران خارجی در منطقه وجود دارد. به گزارش قدس آنلاین، وی با بیان این که تاکنون حدود ۴۰ واحد صنعتی در منطقه ویژه اقتصادی یزد بهره‌برداری شده است، افزود: حضور صنایع نساجی در زمینه‌های مختلف، زمینه ایجاد واحدهای مرتبط با صنعت نساجی به ویژه در خصوص تکمیل البسه جین را توجیه‌پذیر کرده است. مدیرعامل منطقه ویژه اقتصادی یزد تصریح کرد: یزد سابقه طولانی در بخش نساجی دارد و تعداد زیادی واحدهای مرتبط با این صنعت

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی یزد از اظهار تمایل سرمایه‌گذاران ترکیه‌ای برای سرمایه‌گذاری در منطقه ویژه اقتصادی یزد در بخش نساجی استان خبر داد. سید مسعود عظیمی در حاشیه بازدید تعدادی از سرمایه‌گذاران ترکیه‌ای از منطقه ویژه اقتصادی یزد اظهار داشت: با توجه به مزیت‌های قانونی پیش‌بینی شده برای سرمایه‌گذاری خارجی در این منطقه و موقعیت جغرافیایی آن و فراهم بودن کلیه امکانات زیرساختی مانند آب، برق، گاز، فاضلاب، تلفن و ... آمادگی برای جذب

رتبه هشتمین تولید پيله و نخ ابريشم به ايران رسيد

می‌رفت که ۹۵۰ تن پيله تر ابريشم توليد گردد که به دليل شيوع بيماري در برخي مناطق ميزان توليد پيله تر ابريشم به ۸۵۰ تن به ارزش بالغ بر ۲۰۰ ميليارد ريال رسيد و از اين مقدار حدود ۱۳۶ تن نخ ابريشم استحصال خواهد شد. به گفته داداش پور، سال گذشته ۲۸ هزار و ۲۴ جعبه تخم نوغان توزيع شد که از اين ميزان ۹۲۳ تن پيله تر ابريشم توليد شد.

رييس مرکز توسعه نوغانداري با بيان اينکه پيله تر ابريشم از كيفيت بالايي در کشور برخوردار است، گفت: ماده اوليه صنايع ابريشم‌کشي و توليد محصولات ابريشمي به ويژه ۹۰ درصد در فرش ابريشم و توليد شال و روسري، لباس ابريشم و صنايع دستي مورد استفاده قرار می‌گيرد. وی با انتقاد از نبود آمار سالانه ميزان پيله و نخ ابريشم مورد نیاز یادآور شد: تاکنون آمار دقيقی از ميزان پيله و نخ ابريشم مورد نیاز سالانه در دسترس نيست که انتظار می‌رود دستگاه‌های متولي مصرف‌کننده پيله و نخ ابريشم به ويژه مرکز ملی فرش ايران ميزان مصرف سالانه خود را اعلام کنند.

انجام شده است. داداش پور، از توزيع نهال توت اصلاح‌شده در بين نوغانداران خبر داد و گفت: در دو سال گذشته، توزيع نهال در بين نوغانداران در راستای اصلاح و ايجاد توتستان‌ها با تاکيد بر کشت در حاشيه مزارع و نهرها با استفاده از يارانه‌ها، انجام شد.

رييس مرکز توسعه نوغانداري، با اشاره به ديگر اقدامات اساسی در جهت توسعه اين صنعت بيان کرد: اعطای تسهيلات بانکی و کمک بلاعوض پس از تاسيس مرکز به نوغانداران، توانمندسازی کارشناسان با برگزار ي دوره‌های متعدد آموزشی و ترويجی و برنامه‌ريزی برای ايجاد زنجيره ابريشم با اخذ موافقت تاسيس صندوق حمايت از توسعه سرمايه‌گذاري در نوغانداري و ابريشم از وزير جهاد کشاورزي، از جمله اقدامات اساسی در جهت افزايش بهره‌وري و توسعه نوغانداري به شمار می‌رود.

اين مقام مسئول با اشاره به اينکه امسال ۲۸ هزار و ۱۶۲ جعبه تخم نوغان در بين نوغانداران ۲۰ استان کشور توزيع شد، بيان کرد: انتظار

رييس مرکز توسعه نوغانداري کشور گفت: ايران رتبه هشتم جهان را به لحاظ توليد پيله و نخ ابريشم به خود اختصاص داده است. علی اصغر داداش پور با بيان اينکه نوغانداري به عنوان یکی از مشاغل جانبي بخش کشاورزي، از قدمت بسيار طولانی برخوردار است، اظهار کرد: علی‌رغم افول توليد در دهه هشتاد، اين صنعت دوباره احيا و توسعه آن، در دستور کار وزارت جهاد کشاورزي قرار گرفت.

به گزارش پایگاه خبری گسترش، وی با بيان اينکه با تاسيس مرکز توسعه نوغانداري در وزارت جهاد کشاورزي، برخي اقدامات حمايتی انجام شده است، افزود: افزايش ۶۵ درصدی قيمت تضمینی پيله تر ابريشم در مقايسه با سال قبل، هماهنگی با بخش غيردولتی در زمينه خريد پيله تر ابريشم نوغانداران به صورت توافقی و بالاتر از قيمت تضمینی، تأمين تخم نوغان هيبريد کیفی مورد استفاده نوغانداران با استفاده از يارانه‌ها و ثابت نگه داشتن قيمت تخم نوغان توزيعی جهت ايجاد انگيزه بيشتري در بين نوغانداران

ضبط کالا و مجازات برای فروشندگان «پوشاک خارجی بدون مجوز»

بدون مدارک قانونی وارد کشور شده است، قاچاق محسوب می‌شود و برابر قانون علاوه بر ضبط کالا، مرتکبين نیز مجازات خواهند شد. در اين راستا طرح تشديد مبارزه با کالای قاچاق انواع البسه و پوشاک از صبح روز شنبه مورخ ۲۹ مهر سال جاری با همکاری تمامی دستگاه‌های نظارتی اجرا می‌شود. از تمامی متصدیان واحدهای صنفی پوشاک انتظار دارد تا همکاری لازم را معمول نموده و از عرضه و نگهداری کالاهای و اقلام غيرمجاز، اجتناب نمایند.»

اتحاديه صنف توليدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران با صدور اطلاعیه ای برای متصدیان واحدهای صنفی فروشنده پوشاک درباره ضبط کالا و مجازات فروشندگان پوشاک خارجی بدون مدارک قانونی واردات هشدار داد.

در اين اطلاعیه آمده است: «بر اساس ماده ۱۸ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز، خريد، فروش، عرضه، حمل و نگهداری کالای خارجی که

خرید پوشاک ایرانی در دستور کار مسئولان قرار گیرد

رییس خانه صنعت، معدن و تجارت مازندران با تاکید بر ارتقای کیفیت محصولات داخلی، گفت: خرید پوشاک ایرانی در دستور کار مسئولان قرار گیرد. به گزارش خبرگزاری تسنیم از ساری، سید مجتبی رضوی در همایش توسعه اشتغال مازندران با اولویت طرح تولید و مصرف پوشاک با اشاره به مشکلات اقتصادی که مختص این صنعت است، اظهار داشت: معضل اصلی صنعت پوشاک، قاچاق بوده که از منظر سخت افزاری و نرم افزاری باید مورد توجه قرار بگیرد. وی افزود: به لحاظ سخت افزاری، کنترل قاچاق در حیطه اختیارات دولت و حاکمیت بوده و از جنبه نرم افزاری موضوع مربوط به سلاقی مصرف کننده بر می گردد که ترغیب و تشویق آحاد جامعه جهت خرید و بکارگیری پوشاک و لباس ایرانی از اهم موارد است.

رضوی گفت: لازم است تا تمامی افراد و دست اندرکاران وارد حوزه کار فرهنگی شده و با تبلیغ کالاهای ایرانی از طریق رسانه‌ها به ویژه رسانه ملی و تدوین و پیاده‌سازی تولید و طراحی مدهای روز و قابل‌پسند، فرهنگ‌سازی لازم را به وجود آورند. رییس خانه صنعت، معدن و تجارت مازندران تصریح کرد: تولیدکنندگان باید با تولید محصول با کیفیت و با در نظر داشتن شاخصه‌های جهانی

تلاش خود را مضاعف کنند.

رضوی با بیان اینکه زنجیره تولید و توزیع پوشاک در کشور دچار نقصان است، گفت: گسیختگی و بی‌نظمی که در خصوص پوشاک و البسه وجود دارد باید ساماندهی و ترمیم شود تا برای تأمین مواد اولیه تا این حد به خارج کشور متکی نباشیم. وی پیشنهاد کرد: در ساخت برنامه‌های تلویزیونی و ایجاد نمایشگاه‌های مد و طرح معرفی مدهای جدید باید بحث ترویج و تبلیغ البسه ایرانی مورد توجه قرار گیرد.

همچنین رییس انجمن صنایع نساجی، پوشاک و چرم خانه صنعت، معدن و تجارت مازندران با بیان اینکه سه میلیون و ۳۰۰ هزار نفر از مردم مازندران به حدود ۴۰۰ هزار دست لباس در سال نیاز دارند، افزود: ۸۵ درصد آن خارج از استان تأمین می‌شود و ۱۵ درصد آن با اشتغال سه هزار نفر در داخل استان تولید می‌شود. پیمان ولی‌پور، ایجاد بازار را مهم‌ترین نیاز پوشاک کشور اعلام کرد و گفت: کشور ترکیه بازار مصرف را در بخش اسپورت قبضه کرده است. وی یادآور شد: سه برابر قیمت نسبت به تولیدکنندگان پوشاک ترکیه، مواد اولیه را تأمین می‌کنیم که توان رقابت را به‌سادگی از دست می‌دهیم و حتی ماشین‌آلات

روز را به دلیل اینکه با چند واسطه خریداری و وارد می‌کنیم برای ما گران تمام می‌شود. ولی‌پور افزود: یکی از خواسته‌های ما این است که امکان واردات ماشین‌آلات توسط خود صنعتگران فراهم شود.

رییس انجمن نساجی، پوشاک و چرم استان تاکید کرد: این توانمندی در استان وجود دارد که مازندران را به‌عنوان قطب تولید و پوشاک کشور تبدیل کنیم. ولی‌پور با اشاره به سابقه حداقل ۲۵۰۰ ساله تولید پوشاک در کشور خاطرنشان کرد: در سال ۱۳۰۵ اولین کارخانه نساجی خاورمیانه در مازندران در قائم‌شهر احداث شد بنابراین انتظار می‌رفت مازندران جزو اولویت‌های اصلی وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت در بخش پوشاک مدنظر قرار می‌گرفت. وی اعلام کرد: کمترین هزینه سرمایه‌گذاری در صنعت پوشاک اتفاق می‌افتد. ولی‌پور از تغییر جدی پوشش و سلیقه‌های افراد جامعه به واسطه هوشمندشدن وسایل ارتباط جمعی و ظهور فضای مجازی خبر داد. وی توریست‌پذیر بودن به ویژه توریسم جوان و خانوادگی را از امتیازات ویژه استان برشمرد که در همین راستا پیشنهاد کرد: مرکز اقتصادی تولید و توزیع پوشاک و نمایشگاه‌های مختلف در سطح استان ایجاد شود.

برگزاری یازدهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی

و صنایع وابسته. هدف از برگزاری این کنفرانس ایجاد فضایی صمیمانه برای تبادل جدیدترین اطلاعات، پژوهش‌ها و تجربیات متخصصان بخش دانشگاه و صنعت در زمینه مهندسی نساجی است. علاقه‌مندان جهت کسب اطلاعات بیشتر در مورد این کنفرانس می‌توانند به سایت و کانال تلگرام کنفرانس مراجعه نمایند.

<http://conf.isc.gov.ir/te97>

<https://t.me/NTEC1397>

یازدهمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی با شعار کارآفرینی و توسعه کسب و کار، ۱۹ و ۲۰ اردیبهشت ۹۷ در دانشگاه گیلان برگزار خواهد شد. از محورهای این کنفرانس می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

پلیمر، الیاف و مواد پیشرفته / فناوری نساجی / رنگریزی، چاپ و تکمیل علوم رنگ / صنعت پوشاک، مد و طراحی / منسوجات فنی / نانوفناوری و زیست فناوری / فرش، منسوجات بی‌بافت، کفپوش‌های ماشینی و چرم / انرژی و محیط زیست / مدیریت، کارآفرینی و توسعه کسب و کار / ابریشم

گزارشی از برگزاری نشست کمیسیون صنایع اتاق ایران با محوریت صنایع نساجی

چالش‌ها و موانع صنایع نساجی ایران

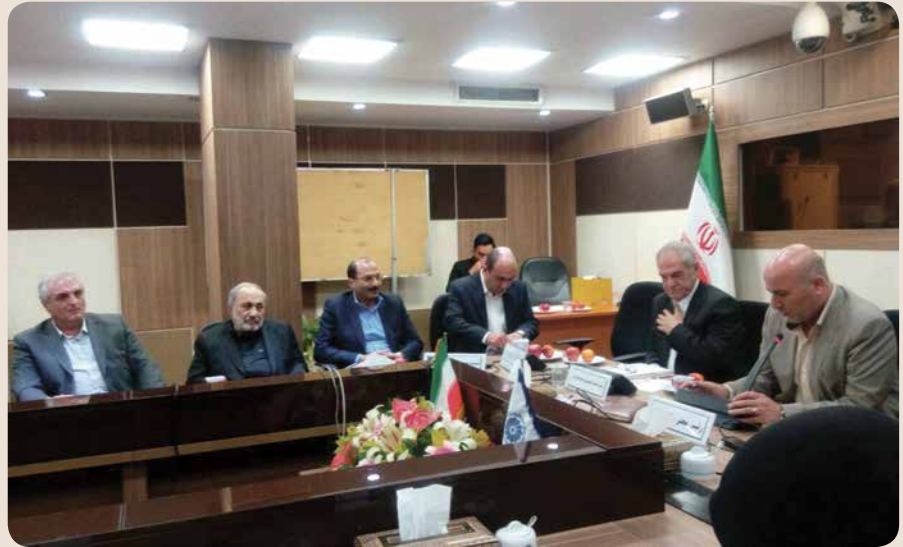
از اعضای محترم هیئت نمایندگان اتاق‌های ایران و تهران؛ نمایندگان تشکل‌های نساجی و پوشاک کشور از جمله انجمن صنایع نساجی ایران، اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران، جامعه متخصصین نساجی، انجمن صنایع همگن نساجی البرز، انجمن صنایع همگن پوشاک خوزستان؛ و

علاوه بر رییس، نایب رییس و اعضای محترم کمیسیون صنایع اتاق ایران به عنوان میزبانان این نشست، مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صمت؛ مشاور وزیر صنعت در امور نساجی و پوشاک؛ نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی و رییس شورای بانوان بازرگان اتاق بازرگانی تهران؛ تعدادی

روز یکشنبه مورخ دوم مهرماه ۱۳۹۶ کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، میزبان جمعی از فعالان صنایع نساجی و پوشاک بود و چالش‌ها و موانع صنایع نساجی کشور، به عنوان دستور کار اصلی این نشست مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در این جلسه،

و تعدادی از عزیزان حاضر در این جلسه نیز در نمایشگاه‌های مذکور حضور داشته‌اند. همین مقاربت زمانی نیز اهمیت و ضرورت نشست امروز را دوچندان می‌کند که جا دارد باز هم از کلیه عزیزانی که زمینه برگزاری سمینار حاضر را در یک زمان مناسب فراهم کردند تشکر نمایم.

امروز در اینجا گرد هم جمع شده‌ایم که از مشکلات، چالش‌ها و موانع صنعتی صحبت کنیم که هرچه در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه جهان مورد عنایت و توجه دست‌اندرکاران و تصمیم‌گیرندگان واقع شده، متأسفانه در کشورمان به خصوص در سال‌های اخیر مورد بی‌توجهی و بی‌مهری مسئولان و متولیان امر قرار گرفته است. صنعتی که توانسته مسیر توسعه‌یافتگی کشورهای توسعه‌یافته جهان را هموار کند و امروز نیز سردمدار تولید ملی، اشتغال و صادرات در کشورهای در حال توسعه و نوظهور دنیا و یاری‌بخش آنها در مسیر توسعه و رشد اقتصادی باشد. صنعتی که از آن صحبت می‌کنم، صنعت اشتغال‌زا، سودآور و عظیم و گسترده «نساجی و پوشاک» است. در مقطعی به سر می‌بریم که مرز و دیوار بین کشورهای فروریخته و تعاملات اقتصادی و تجاری بین کشورهای جهانی در یک فضای رقابتی و بر مبنای مزیت اقتصادی کشورها شکل گرفته است. صنعت نساجی نیز از این قاعده مستثنا نیست و کشورهای مختلف متناسب با مزیت‌های نسبی خود به دنبال سهمی از بازار نساجی و پوشاک جهان هستند. امروز کشورهای اروپایی همچون آلمان، ایتالیا، انگلیس، سوییس، فرانسه، بلژیک و ... صادرکنندگان بزرگ تکنولوژی و ماشین‌آلات نساجی به کشورهای تولیدکننده می‌باشند؛ کشورهای

از مسئولان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران به‌ویژه کمیسیون صنایع این اتاق بابت فراهم آوردن امکانات لازم و و میزبانی این نشست، صمیمانه تقدیر و تشکر نمایم. همینکه جناب آقای دکتر روغنی و هیئت ریسه محترم کمیسیون صنایع، اولین نشست خود بعد از انتخابات هیئت ریسه جدید را به موضوع صنایع نساجی کشور اختصاص داده‌اند، نشان دهنده اهمیت این صنایع در اقتصاد کشور است و بدون تردید، برای طرح مسائل و مشکلات صنعت نساجی و پوشاک، پارلمان بخش خصوصی بهترین مکانی است که می‌توانیم مطالب خود را به گوش مسئولان ذیربط برسانیم. امیدوارم کمیسیون صنایع اتاق در آینده نیز همچون گذشته و امروز، به مساعدت‌های خود برای تشکیل چنین نشست‌هایی ادامه دهد و خواسته‌های بحق ما را به سمع و نظر مسئولان برساند.

خوشبختانه نشست حاضر به فاصله کوتاهی نسبت به نمایشگاه‌های نساجی، پوشاک و فرش ماشینی تهران تشکیل شده

جمع دیگری از تولیدکنندگان، کارآفرینان و فعالان بخش خصوصی کشور حضور داشتند. در آغاز این نشست، دکتر ابوالفضل روغنی رییس محترم کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی ایران، ضمن خوشامدگویی به میهمانان گفت: نساجی یک صنعت بسیار قدیمی و ریشه‌دار در کشور ماست و جزو صنایع پیشران کشور محسوب می‌شود. وی سپس اداره جلسه را به مهندس جمشید بصیری رییس هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران سپرد که متن کامل سخنرانی ایشان بدین شرح است:

خیر مقدم و خوشامد عرض می‌کنم خدمت حضار گرامی، نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی به‌ویژه اعضای محترم فراکسیون حمایت از صنعت نساجی مجلس، مسئولان محترم وزارت صنعت، معدن و تجارت، نمایندگان محترم انجمن‌ها و تشکل‌های نساجی و پوشاک، و همچنین کلیه تولیدکنندگان، کارآفرینان و فعالان صنایع نساجی کشور. بر خود لازم می‌دانم قبل از شروع عرایضم،

صنعت نساجی به ویژه پوشاک، برای رونق تولید و اشتغال پایدار وجود ندارد. هیچ نسخه عملیاتی به جز حمایت از صنعت نساجی و پوشاک نیز نمی‌تواند اشتغال‌زایی بالاتری را در مدت زمان کوتاه به دنبال داشته باشد.

اما چاره کار چیست و برای استفاده از این ظرفیت‌ها و رونق صنایع نساجی در کشور چه باید کرد؟

لازم است به این نکته اشاره کنم که همزمان با آغاز به کار کابینه دوازدهم، هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با ۵۶ سال سابقه فعالیت در زمینه صنایع نساجی و دارا بودن بیشترین کمیته‌های تخصصی در کلیه رشته‌های مرتبط با این صنایع و همکاری با مجرب‌ترین متخصصین، دانشگاهیان مرتبط و کارآفرینان عرصه نساجی، مشکلات موجود صنایع نساجی و پوشاک کشور را طی جلسات طولانی مورد بررسی قرار داده

گفت قطعا ما هم از مزیت‌های نسبی مناسبی در این عرصه برخوردار هستیم. نیروی کار نسبتا ارزان، دسترسی فراوان به منابع انرژی، نیروی انسانی جوان، متخصص و تحصیلکرده به تعداد زیاد، موقعیت جغرافیایی مطلوب از جمله نزدیکی به اروپا و شرایط حمل و نقل بهتر، و همچنین وجود بازار گسترده ۸۰ میلیونی در داخل و چندصد میلیونی در کشورهای همسایه، از مهم‌ترین مزیت‌های نسبی ما برای فعالیت و سرمایه‌گذاری در عرصه نساجی و پوشاک است که متأسفانه تاکنون استفاده چندانی از آن نشده و مغفول مانده است.

از همه اینها مهم‌تر اشتغال‌زایی و ارزش افزوده بالای صنایع نساجی در قیاس با دیگر صنایع است و در کشور ما که مسئله اشتغال جزو مهم‌ترین چالش‌های بلندمدت آن است؛ هیچ صنعتی مناسب‌تر، ارزان‌تر و آسان‌تر از

در حال توسعه و نوظهور همچون بنگلادش، هند، ترکیه، ویتنام، میانمار، کامبوج، تایلند، تایوان، سریلانکا و ... به واسطه نیروی کار ارزان، سیاست‌گذاری‌های مناسب و حمایت دولتی، میدان‌دار عرصه تولید و صادرات نساجی و پوشاک شده‌اند و کشوری مانند چین نیز که همچنان بزرگترین تولیدکننده و صادرکننده نساجی در جهان است، به تدریج و با افزایش هزینه‌های کارگری، در حال برون‌سپاری تولید و انتقال خطوط تولید خود به کشورهای در حال توسعه ذکر شده می‌باشد.

اکنون سوال مهم این است که سهم کشور ما از این صنعت و بازار پرسود و گسترده چیست؟ جایگاه ما در جغرافیای صنعت نساجی جهان کجاست؟ و آیا ما هم برای حضور پررنگ در عرصه نساجی و پوشاک جهانی مزیت نسبی داریم؟ در پاسخ باید

قانون برای صنایع نساجی و پوشاک، تا زمان انجام اصلاحات لازم پیشنهاد می‌گردد.

(تا همین جای قضیه با یک حساب سرانگشتی مشخص است که تولیدکنندگان ایرانی از نظر هزینه‌های تولید، حداقل ۱۹ تا ۲۲ درصد عقب‌تر از تولیدکننده رقیب در ترکیه هستند. در مقایسه با کشوری مثل ازبکستان نیز با توجه به اینکه این کشور صادرات پنبه خود را کاهش داده و پنبه تولیدی خود را با ۱۷ درصد تخفیف به تولیدکنندگان داخلی خود می‌دهد، عقب‌ماندگی تولیدکننده ایرانی ۱۰+۹+۱۷ یعنی ۳۶ درصد است. حال اگر به تمام این موارد، هزینه‌های ناشی از عدم عضویت در WTO و نبودن در بازارهای بین‌المللی را اضافه کنیم، طبیعی است که در چنین شرایطی امکان رقابت برای تولیدکنندگان ایرانی - نه در بازار جهانی و نه حتی در بازار داخلی - وجود نخواهد داشت و متعاقباً قاچاق یا واردات صورت خواهد گرفت.

وزیر محترم صنعت به تازگی فرمودند بازار پوشاک را مفت و مجانی در اختیار خارجی‌ها گذاشتیم، در ادامه آقای وزیر فرمودند در شهر تهران فقط ۲۵۰ برند معروف با مجوز رسمی کفش و پوشاک عرضه می‌کنند در حالی که ۲۳ هزار واحد توزیعی منسوجات و کفش می‌فروشند که بخش عمده‌ای از آنها قاچاق و البته بی کیفیت هستند. سوال اینجاست که چرا جلوی آنها گرفته نمی‌شود و تابلوی آنها پایین کشیده نمی‌شود. در تکمیل فرمایش ایشان باید گفت تا زمانی که تولید داخلی در حوزه نساجی و پوشاک یا هر کالای دیگر، ارزان تولید نشود و هزینه‌های تولید کاهش پیدا نکند، و منسوجات و پوشاک ارزان در اختیار مصرف‌کنندگان قرار نگیرد، برخورد

در کشورمان پنبه باکیفیت و مناسب به میزان کافی تولید نمی‌شود (حداکثر ۵۵ هزار تن). به رغم این نیاز شدید، متأسفانه مشکلات و محدودیت‌هایی برای واردات پنبه اعمال شده و مضاف بر آن، روی پنبه وارداتی نیز ۱۰ درصد تعرفه اعمال می‌گردد. لذا اولین خواسته مشخص ما کاهش تعرفه واردات پنبه (و البته سایر مواد اولیه) به صفر درصد است که امروزه یکی از عظیم‌ترین معضلات صنایع نساجی ایران است و اگر چاره‌ای اندیشیده نشود، به زودی به بحران تبدیل خواهد شد.

معضل مهم دیگر بحث مالیات بر ارزش افزوده است و هنوز تولیدکنندگان قدم از قدم برنداشته‌اند، باید این ۹ درصد را به حساب سازمان امور مالیاتی واریز کنند در حالی که طبق این قانون، ارزش افزوده باید از حلقه پایانی و مصرف‌کننده نهایی، و نه بخش تولید گرفته شود. لذا خواسته دیگر ما اجرای کامل و صحیح قانون مالیات بر مصرف (مالیات بر ارزش افزوده) تا انتهای حلقه زنجیره تولید، یعنی مصرف‌کننده نهایی است و در غیر این صورت، عدم اجرای این

و در نهمصد و پنجاه و دومین نشست خود مورخ ۹۶/۰۵/۲۹ چکیده‌ای از مهم‌ترین این مشکلات و خواسته‌های فعالان نساجی را تهیه و در قالب طومار، به امضای بسیاری از صاحبان صنایع نساجی و متولیان این عرصه رسانده است.

آنچه در این بیانیه، در قالب خواسته‌های صاحبان صنایع نساجی و پوشاک مطرح شده، تنها چند مورد مهم از بین ده‌ها مشکلی است که متأسفانه صنعت نساجی کشور در سنوات گذشته گرفتار آنها شده و بارها هم در جلسات هیئت ریسه انجمن صنایع نساجی و مطبوعات و جراید مطرح شده‌اند. درخواست‌های ذکر شده در این طومار، نه پرداخت پول و تسهیلات از طرف دولت، بلکه در یک جمله، فراهم کردن و تسهیل شرایط کسب‌وکار و تولید برای فعالان عرصه نساجی است که این مهم جز از دولت و مجلس، از هیچ ارگان، گروه یا تشکل دیگری ساخته نیست.

فعالان صنعت نساجی در مقطع فعلی با معضل کمبود شدید پنبه روبه‌رو هستند. چون در سال‌های اخیر به دلایل گوناگون،

شده، طرحی با عنوان «طرح تولید پوشاک در مناطق روستایی» است که با حضور آقایان محمد شریعتمداری وزیر صنعت، معدن و تجارت، محمدباقر نوبخت رییس سازمان برنامه و بودجه، علی یزدانی معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و برخی استانداران و مسئولان امضا شده و در قالب این طرح قرار است برای هر استان حدود ۶۸ میلیارد تومان و مجموعاً حدود ۲۱۰۰ میلیارد تومان برای ۳۱ استان کشور بودجه اختصاص پیدا کند. این نگرانی به صورت جدی وجود دارد که این طرح نیز به سرنوشت طرح بنگاه‌های زودبازده در دولت اول آقای احمدی‌نژاد تبدیل شود و بدون اینکه اشتغالی ایجاد گردد، صرفاً منابع اختصاص یافته به سوله و تجهیزات بلااستفاده تبدیل شده و یا حیف و میل شود. این نکته را مدنظر داشته باشیم که با رقم ۲۱۰۰ میلیارد تومان، می‌توان حداقل ۴۰ کارخانه ریسندگی پنبه‌ای در کشور ساخت، ۲۸۰ هزار تن نخ تولید کرد و برای حداقل ۲۰ هزار نفر نیز شغل ایجاد کرد. لذا امیدواریم مسئولان محترم پیش از اجرای چنین طرحی، بررسی‌های کارشناسی

صنعت نساجی است چراکه در هیچ یک از کشورهای مهم تولیدکننده نساجی در جهان، چنین قانونی وجود ندارد و تداوم اجرای آن در کشور، جز افزایش هزینه‌های تولیدکنندگان کشور در قیاس با رقبای خارجی و کاهش قدرت رقابت‌پذیری ما نتیجه دیگری ندارد.

مسئله اساسی دیگر، کاهش نرخ سود تسهیلات بانکی متناسب با کاهش نرخ تورم و تسهیل فرآیند ارائه تسهیلات بانکی به صنعت نساجی است که خوشبختانه گام اول در این مسیر با کاهش سود سپرده‌های بانکی برداشته شده و منتظر گام بعدی دولت برای کاهش واقعی - و نه اسمی - سود تسهیلات هستیم.

علاوه بر این موارد، برقراری مجدد مشوق‌های صادراتی به منظور توسعه صادرات صنایع نساجی و پوشاک از دیگر خواسته‌های صاحبان صنایع نساجی است تا انگیزه‌های لازم را برای حرکت به سمت «تولید صادرات‌محور» که نیاز امروز بخش تولید و صنعت کشورمان برای توسعه بازارهای هدف است را پیدا کنند.

مسئله دیگری که به تازگی بحث آن مطرح

با پدیده قاچاق از طریق برخوردهای قهری و کنترلی، به‌تنهایی جوابگو نخواهد بود بلکه اتخاذ تدابیر لازم برای کاهش قیمت تمام‌شده تولید داخل از یک طرف و مقابله با پدیده قاچاق از طرف دیگر، دو ابزاری هستند که باید همزمان با هم به مرحله اجرا گذاشته شوند.

مسئله مهم دیگری که لازم است بدان اشاره کنم و بسیار هم برای من تعجب‌آور است، عدم تخصیص ارز مبادله‌ای به ماشین‌آلات صنعت نساجی، به رغم ابلاغ قبلی آن از طرف دولت است. طبق ابلاغیه شماره ۵۳۸۸۷/۱۲۵۶۱۲ مورخ ۹۵/۱۰/۱۲ معاون اول رییس‌جمهور در ارتباط با ساماندهی بازار ارز، بانک مرکزی موظف به اختصاص ارز مبادله‌ای جهت واردات ماشین‌آلات خطوط تولید گردیده است اما متأسفانه شاهد عدم اجرای این دستور هستیم. حتی در جلسه مورخ ۹۶/۶/۱۴ وزیر محترم صنعت با فعالان صنعت نساجی، این موضوع را مجدداً با آقای شریعتمداری مطرح کردیم و ایشان نیز همان لحظه تلفنی با رییس کل محترم بانک مرکزی پیرامون این موضوع صحبت کردند و قرار بر این شد که مراتب ظرف یک هفته پیگیری گردد. اما امروز که نزدیک به سه هفته از آن تاریخ می‌گذرد، هنوز پاسخی به فعالان صنعت نساجی داده نشده است. لذا از مسئولان وزارت صنعت، معدن و تجارت و بانک مرکزی درخواست می‌کنیم هرچه سریع‌تر نسبت به تعیین تکلیف این مصوبه اقدام نمایند.

از دیگر خواسته‌های مهم و اولویت‌دار صاحبان صنایع نساجی و پوشاک متوقف کردن اجرای نادرست قانون مشاغل سخت و زیان‌آور در شرایط حساس و بحرانی کنونی

و مشاوره‌های لازم را از متخصصین صنعت و تشکل‌های نساجی و پوشاک دریافت کنند تا طرح مذکور به سرنوشت طرح بنگاه‌های زودبازده دچار نشود.

حال که مهم‌ترین معضلات و چالش‌های پیش روی صنایع نساجی و پوشاک و خواسته‌های بحق صاحبان این صنایع به سمع و نظر حضار محترم رسید، خالی از لطف نیست به ذکر دو مثال دیگر از چگونگی حمایت کشورها از بخش نساجی و پوشاک پردازم:

کشور ترکیه قبل از انقلاب ایران صنایع نساجی قابل‌اعتنایی نداشت ولی از دهه ۱۹۸۰ با مدل برنڈینگ در کنار طراحی و تولید، امروزه به پنجمین تامین‌کننده بزرگ پوشاک جهان و دومین تامین‌کننده بزرگ اتحادیه اروپا تبدیل شده که ۸۰ درصد از صادرات پوشاک به این اتحادیه را به خود اختصاص داده است. دولت ترکیه از زمان ریاست جمهوری تورگوت اوزال با تمام توان از تولیدکنندگان صنایع نساجی به ویژه پوشاک به طرق مختلف حمایت کرده و می‌کند که اثرات این حمایت‌ها را امروز در فروشگاه‌های متعدد این کشور که شاهد حضورشان در ایران هستیم، می‌توان دید و امروز تولیدکنندگان پوشاک ترکیه با حمایت دولت این کشور، در بزرگترین مال‌ها، پاساژها، مغازه‌ها و فروشگاه‌های کشورمان، مشغول فروش منسوجات ساخت ترکیه هستند.

مثال دوم مربوط به همین نمایشگاه بین‌المللی نساجی امسال است که ۱۵ روز قبل برگزار شد. در یکی از بزرگترین سالن‌ها که به ماشین‌آلات صنایع نساجی آلمان اختصاص داشت، نماینده انجمن

ماشین‌سازان نساجی آلمان (VDMA) رسماً به من اعلام کرد که تمام هزینه‌های مشارکت این کشور در نمایشگاه اعم از اجاره محل، حمل ماشین‌آلات نساجی به ایران، حتی هزینه اقامت غرفه‌داران این کشور را دولت آلمان متقبل شده است که موضوع به خوبی نشان می‌دهد دولت آلمان چه ارزش و اعتباری برای تولیدکنندگان و کارآفرینان خود قائل است.

این موارد، تنها نمونه‌هایی کوچک از حمایت‌هایی هستند که دولت کشورهای مختلف از تولیدکنندگان و صنعتگران خود انجام می‌دهند که متأسفانه هیچگاه در کشورمان شاهد چنین حمایت‌هایی حداقل در بخش نساجی و پوشاک نبوده‌ایم.

در پایان عرایض ضمن تشکر و قدردانی مجدد از بانیان این نشست، امیدوارم نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی، دولت و کابینه دوازدهم به خصوص مسئولان مرتبط با بخش تولید و صنعت کشور، با عنایت و توجه ویژه به مشکلات ذکرشده و تصمیم‌گیری و ارائه راهکارهای عاجل و فوری برای آنها، زمینه را برای خروج صنایع نساجی و پوشاک کشور از وضعیت فعلی و متعاقباً رونق تولید و اشتغال در این صنعت و کل کشور، فراهم آورند.

در ادامه این نشست پس از سخنان مهندس بصیری، دکتر بهروز محمدی عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران ابراز داشت: شرکت پلی‌اکریل به عنوان یک واحد ملی، پس از تلاش‌های فراوان وارد مدار تولید شد و به این ترتیب ظرفیت الیاف کتان تایپ کشور را افزایش خواهد داد و باید جلوی واردات الیاف کتان تایپ گرفته شود زیرا طبق فرمایشات مقام معظم رهبری،

واردات محصولاتی که در کشور به اندازه کافی و با کیفیت بالا تولید می‌شوند، شرعاً و قانوناً حرام است. وی سپس به صادرات پلی‌استر اشاره کرد و گفت: ترکیه علیرغم تلاش‌های فراوان ما، پلی‌استر تولید ایران را مشمول قانون آنتی دامپینگ کرده است. معتقدم یا باید آنان را نسبت به چنین اقدام نادرستی مجاب کنیم و یا مقابله به مثل نماییم.

در ادامه، آقای سالار از تولیدکنندگان نساجی کشور گفت: فعالیت تولیدی یک واحد بزرگ ریسندگی الیاف کوتاه کتان تایپ با تولید روزانه ۱۲ تن نخ را به دلیل تصمیمات نادرست پیرامون وضع تعرفه‌ها تعطیل کردیم و تصمیم گرفتیم به سراغ تولید الیافی برویم که مواد اولیه آن توسط مجتمع‌های پتروشیمی داخل کشور تامین می‌شوند و دارای مزیت نسبی در آن هستیم ضمن اینکه با آزار کشورهای خارجی مواجه نخواهیم شد؛ اما به این نتیجه رسیدیم که اوضاع به مراتب بدتر از رقابت با چینی‌هاست! وی افزود: مجتمع‌های پتروشیمی به هیچ وجه به مصوبات شورای رقابت که کف عرضه را تعیین می‌کند، توجهی نشان نمی‌دهند و برای مثال، پلی‌پروپیلن ۳۹۰۰ تومانی که در بورس عرضه می‌شود به قیمت ۵ هزار تومان خریداری می‌کنیم. یعنی ۲۰ درصد گران‌تر از قیمت عرضه‌شده در بورس! این موضوع مشکلات بسیاری را برای ما به وجود آورده است.

سالار ضمن مخالفت با ممنوعیت واردات الیاف کتان تایپ به کشور گفت: باید در این زمینه مزیت رقابتی وجود داشته باشد. ضمن اینکه منابع زیاد خارجی وجود دارد و تمام شرکت‌های کره جنوبی فاینانس ۶ ماهه با

را تدوین و نرخ را اعلام کند که بر اساس آن بدهکاران ارزی تسویه حساب نمایند؟ این معضل همچنان واحدهای مذکور را که دولت می‌خواست در نقاط دورافتاده کشور اشتغال ایجاد نمایند، دچار آسیب می‌کند لذا تقاضا می‌کنم مجلس این مورد را پیگیری نماید تا در دولت دوازدهم، مشکل به صورت اساسی به نفع واحدهای تولیدی حل شود و گرنه اطمینان داشته باشید تا پایان سال تمام بانک‌ها بر علیه این واحدهای تولیدی، اجاریه صادر می‌کنند و سال آینده بلوایی در این واحدها شکل خواهد گرفت. کرمانی اذعان داشت: تبصره یک ماده ۲۰ قانون رفع موانع تولید برای واحدهای تولیدی اجرا شود نه برای فردی که واردات چای، نخود، لوبیا و برنج انجام داده و به نرخ آن زمان، محصولات را فروخته و سود کلان کسب کرده است.

همچنین آقای نجفی عضو کمیسیون صنایع اتاق ایران ضمن اشاره به تعرفه ترجیحی ایران و ترکیه گفت: واردات پارچه و لباس دوخته‌شده از ترکیه به ایران یکی

بانکی را کاهش دهند و این رقم را به تولید (و نه تجارت) اختصاص دهند. به این ترتیب بهره بانکی ۷ درصد خواهد شد. مدیرعامل پتروشیمی رجال متذکر شد: در صورتی که بهره بانکی کاهش پیدا نکند، سازمان تامین اجتماعی دست از سر تولیدکننده بر ندارد و اداره دارایی همچنان به تاخیر و تاز خود ادامه دهد، به جایی نخواهیم رسید و تمام حرف‌هایمان شعار خواهد بود و بس.

مهندس احد کرمانی مدیرعامل نساجی فردوس نیز در سخنان خود به اجرای تبصره یک ماده ۲۰ قانون رفع موانع تولید پرداخت و گفت: یک سال و نیم از انتخابات مجلس شورای اسلامی سپری می‌شود اما متأسفانه علیرغم برخی پیگیری‌ها، هنوز مجلس گام اساسی در این زمینه برنداشته است. وی ادامه داد: در دهه ۸۰ بیش از ۳ هزار و ۲۰۰ واحد تولیدی با بهره ۲ درصد از بانک‌های عامل تسهیلات برای واردات ماشین‌آلات دریافت کردند که تعدادی از آنها، واحدهای نساجی فعال در مناطق محروم مانند فردوس بودند. چرا باید دولت یک آیین نامه اشتباه

۲ درصد بهره می‌دهند اما متأسفانه دو سالی است که بانک مرکزی مرتب اعلام می‌کند ارزش تک‌نرخ و گران خواهد شد و همین موضوع موجب نگرانی تولیدکنندگان جهت استفاده از منابع خارجی شده است. باید ترتیبی اتخاذ شود تا برای صنایع نساجی یا واحدهای کوچک و متوسط لااقل یک فاصله زمانی شش ماهه مدنظر قرار گیرد و در این فاصله، بانک مرکزی اعلام کند در صورت آزادسازی نرخ ارز، نرخ زمان گشایش مینا قرار گیرد.

علی محمد رجالی، بنیان‌گذار گروه تولیدی صنعتی ظریف مصور، در این نشست تخصصی ابراز داشت: آقای مهندس بصیری به تمام مسائل و مشکلات صنعت نساجی به طور مفصل اشاره کردند اما اگر واقعا می‌خواهیم صنعت نساجی احیا شود باید از شعار و صحبت‌های زیبا خارج شویم و به عمل پردازیم. وی با بیان این مطلب که از فروردین امسال تاکنون با افزایش ۲۰ درصدی نرخ ارز مواجه شده ایم و تا پایان سال هم این رقم بیشتر خواهد شد، برای اثرگذاری بیشتر دولت دوازدهم پیشنهاد داد به درد دل واقعی صنایع نساجی که بزرگترین اشتغال‌زایی کشور را در کشور می‌تواند داشته باشد، توجه شود.

به گفته رجالی، تفاوت درآمد ارزی کشور در سال ۱۳۹۶ به خزانه واریز می‌شود. از آنجا که مخارج دولت رو به افزایش است و گویا تمامی ندارد، پس بهتر است مابه‌التفاوت درآمد ارزی در قالب سوبسید به بانک‌ها ارائه شود زیرا سیستم بانکی نمی‌تواند ۲۴-۲۵ درصد به سپرده‌گذار پول دهد و بعد ۱۰ درصد بهره بگیرد. پس سوبسید به بانک‌ها داده شود تا ماهیانه ۱،۵-۱ درصد از بهره

از موارد این تفاهم نامه است اما آیا نیازی به واردات پوشاک یا پارچه از ترکیه داریم؟ وی ضمن اشاره به این نکته که یکی از مواد اولیه مورد نیاز صنایع نساجی، محصولات پتروشیمی است اعلام کرد: اگر صنایع پتروشیمی کشور، بر مبنای صورت‌های مالی بورس، ۳۳ درصد قیمت تمام شده محصولات خود را کاهش دهند، ۲۰ درصد سود خالص و قابل تقسیم برای سهامدارانشان باقی خواهد ماند. اگر صنایع فولاد و فلزات غیر آهنی ۱۶ درصد و کانی‌های فلزی ۴۱ درصد قیمت تمام شده خود را پایین بیاورند، برای هر کدام ۲۰ درصد سود خالص باقی می‌ماند. آیا به این ترتیب صنایع پایین‌دستی کشور سودآور نخواهند شد؟

اکبر لباف، عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران نیز با بیان این مطلب که کارخانه‌های نساجی طی یک ماه اخیر با دو مشکل بزرگ مواجه شده‌اند افزود: در زمینه پلی پروپیلن با کاهش ۳۰ درصدی عرضه در بورس مواجهیم و پس از پیگیری‌های متعدد به این نتیجه رسیدیم که یکی از مدیران شرکت ملی نفت، تصمیم گرفته میعانات گازی را صادر کند و مصرف داخلی را چندان مهم نمی‌داند! بنابراین واحد پلی پروپیلن جم عرضه خود را کاهش داده است اما واحدهای تولیدکننده موکت، BCF و ... به دلیل این تصمیم با مشکلات بسیاری مواجه شده‌اند و آقایان مسئول هم هیچ توجهی به این موضوع ندارند. لباف ادامه داد: آقایان مسئول تصمیم دارند بوتان و پروپان حاصل از پالایشگاه پارس جنوبی را صادر کنند و در اختیار واحدهای داخلی قرار ندهند با آنکه واحدهای داخلی ۱۰ درصد بالاتر از قیمت‌های جهانی، خرید خود را

انجام می‌دهند.

وی تصریح کرد: مشکل بزرگ دیگر در حوزه پلی استر است. تنها تولیدکننده چیپس پلی استر در کشور، مجتمع پتروشیمی شهید تندگویان با حجم تولید حدود ۲۵۰۰ تن در روز است که بخش اعظم واحدهای نساجی مواد اولیه خود را از این مجتمع تهیه می‌کنند اما مشکل اینجاست که شرکت مارون، سهمیه MEG روزانه یعنی ۶۰۰ تن را به ۱۰۰ تن رسانده تا بتواند به صادرات بپردازد. به این ترتیب تولید چیپس پلی استر، یک‌سوم شده و این موضوع محدودیت‌هایی را برای تهیه مواد اولیه واحدهای نساجی به وجود آورده و کسی هم جوابگو نیست. نمی‌دانم ما تولیدکنندگان و صنعتگران نساجی غیر از پرداخت مالیات و انجام فعالیت‌های تولیدی باید به دنبال امور سیاست‌گذاری وزارت نفت هم باشیم؟!

آقای منزوی مدیرعامل قالی سلیمان نیز گفت: باید حرف‌هایی زده شود که نتیجه داشته باشد. در این جلسه حضور یافتیم تا مشکلات نساجی را رفع کنیم نه اینکه همدیگر را تخطئه و سرزنش کنیم. در حال حاضر، بیشترین مشکل واحدهای نساجی این است که مواد اولیه پتروشیمی از طریق بورس در دسترس نیست و با قیمت بالاتر این مواد را تهیه می‌کنیم. این که مشکل از کجاست را باید شناسایی کرده و آن را حل کنیم. منزوی ادامه داد: آقای شریعتمداری عزم خود را برای رفع مشکلات نساجی جزم کرده است و دوستان باید به جمع‌بندی مسائل و مشکلات بپردازند و به مسئولان منعکس نمایند.

همچنین احمد صادقی عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک،

یکی از مشکلات مهم صنعت نساجی را قاچاق اعلام کرد و گفت: اگر قاچاق امری مذموم شمرده می‌شود چرا همچنان شاهد تداوم آن هستیم؟ تولیدکنندگان پوشاک مخالف واردات قانونی نیستند اما مخالف قاچاق و واردات غیرقانونی هستند که گویی نمی‌توان جلوی آن را گرفت! صادقی افزود: شرایط برابر با تولیدکننده ترکیه، بنگلادش و ... را برای تولیدکنندگان پوشاک ایران فراهم کنید تا ظرف سه سال آینده صنعت پوشاک را نجات دهیم که در این صورت، صنعت نساجی نیز نجات پیدا خواهد کرد.

محمد ضرابیه مدیرعامل یزدباف نیز ابراز داشت: ۵۵ سال است در صنعت نساجی به فعالیت می‌پردازم. کمتر از ۱۰ ساعت در روز کار نکرده‌ام و در بزرگترین صنعت کشور فعال هستم. دوستان به جای شعار باید یک گروه متخصص دور هم جمع کنیم و از آنان بخواهیم به ریشه‌یابی مسائل و مشکلات صنعت نساجی ایران بپردازند. ضرابیه افزود: زمانی یکی از بزرگترین تولیدکنندگان پنبه در دنیا محسوب می‌شدیم اما امروز به واردات آن می‌پردازیم. دولت پنبه را به قیمت ۶ هزار و ۲۰۰ تومان عرضه می‌کند و به قیمت ۸ هزار تومان به دست تولیدکننده می‌رسد. چرا؟ به بررسی این قبیل مسائل بپردازیم. سیستم بانکی هم مشکلات خاص خود را دارد و بسیاری از بانک‌ها نتوانسته‌اند مجامع عمومی خود را برگزار نمایند. می‌گوییم مجتمع‌های پتروشیمی باید قیمت تمام شده خود را پایین بیاورند اما گفتنش آسان است. وی از مسئولان حاضر در جلسه خواست تا مشکل پنبه را حل کنند. با اتمام صحبت‌های حاضرین در نشست، جلسه با ذکر صلوات به پایان رسید.

دانش فنی و تکنولوژی روز اروپایی در تولید موکت

مصاحبه ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» با مهندس بهنام ابراهیمی رییس هیئت مدیره گروه صنعتی صدف

و داخلی و همچنین ارتقای سطح صادرات و تولیدات فراهم گردد.

با توجه به اینکه تعدادی از تولیدکنندگان موکت پیشتر مشتری شرکت الیاف ترمه بوده اند، آیا با ورود به عرصه موکت نگران از دست دادن مشتریان گذشته خود نیستید و برای این موضوع چه تدابیری را اندیشیده‌اید؟

شرکت الیاف ترمه همواره یکی از بزرگترین و بهترین تولیدکنندگان در کشور بوده و در زمینه کیفیت محصولات تولیدی همیشه در صدر قرار داشته است. این شرکت با توجه به نیاز به تسریع توسعه گروه صنعتی صدف و اعتماد به وفاداری مشتریان به جهت تولید بهینه و با کیفیت، اقدام به تولید موکت نموده است لذا از ادامه همکاری مشتریان قدیمی علی‌رغم تولید یکسان با آنها، اطمینان داشته و با توجه به رعایت کلیه استانداردهای درخواستی و پاسخگو بودن به نیاز مشتریان خود، از این حیث نگرانی وجود ندارد. لازم به ذکر است ۱۰۰ درصد محصولات تولیدی رامون موکت صادراتی می‌باشد و اساساً در بازار داخلی عرضه نمی‌گردد.

مواد اولیه مورد نیاز خود را از چه طریقی تامین می‌کنید؟

تمامی مواد اولیه مصرفی، از تولیدات داخل مجموعه بوده و تحت کنترل کیفی و آزمایشگاه‌های مجهز تولید می‌گردد.

با توجه به اینکه در سنوات گذشته در قالب شرکت الیاف ترمه در نمایشگاه شرکت می‌کردید، به چه دلایلی امسال با عنوان رامون موکت در نمایشگاه حاضر شدید؟

شرکت الیاف ترمه در زمینه تولید الیاف پلی‌استر استیپل یکی از برندهای مطرح در کشور بوده است و هر ساله از زمان تاسیس، در نمایشگاه IRANTEX شرکت نموده است ولی امسال با توجه به راه‌اندازی خط تولید موکت و برگزاری همزمان دو نمایشگاه IRANTEX و کفپوش‌های خانگی و صنعتی، استراتژی بازرگانی شرکت مبنی بر حضور در غرفه‌های کفپوش‌های خانگی و صنعتی گردید تا با ایجاد ارتباطات جدید تجاری، زمینه برای افزایش دانش فنی، افزایش مبادلات بازرگانی خارجی

شرکت رامون موکت از چه زمانی و با چه هدفی تاسیس شده است؟

مجموعه تولیدی الیاف پلی‌استر با نام تجاری ترمه صدف در سال ۱۳۹۰ تاسیس گردید و مجموعه تولیدی کفپوش‌های خانگی و صنعتی با نام تجاری «رامون موکت» جهت توسعه سریع گروه صنعتی صدف مبنی بر بهره‌گیری از دستاوردهای تکنولوژی مدرن و توانمندترین متخصصان داخلی با ظرفیت تولید سالانه ۱۰ میلیون متر مربع یکی از برترین تولیدکنندگان موکت و ژئوتکستال در ایران می‌باشد و فاز دوم مجموعه رامون موکت با تولید انواع کفپوش‌های چاپی با جدیدترین تکنولوژی روز اروپا و موکت‌های تافتینگ ساده و چاپی با بالاترین کیفیت در سال ۱۳۹۷ راه‌اندازی خواهد شد.

وضعیت بازار موکت در کشور به چه صورت است و آیا در قیاس با فرش ماشینی از پتانسیل‌ها و فضای کار بیشتری برخوردار است یا خیر؟

با توجه به روز بودن خطوط تولید و نیروی انسانی حرفه‌ای، کیفیت موکت تولید شده بالا بوده و موجب رضایت مشتریان و درخواست کالا در بازارهای داخلی و صادراتی گردیده است. در ضمن، بازاریابی حرفه‌ای در امر صادرات موجب گشته که کلیه محصولات رامون موکت به کشورهای مختلف صادر گردد.

ورود به عرصه موکت چه بازخوردهایی را در بین مشتریان قبلی یا همکاران‌تان داشته است؟

این موضوع مورد استقبال مشتریان قدیمی تولیدکننده موکت واقع شده و موجب رضایت بیشتر از کیفیت کالای ارسالی گردیده است. چراکه بخش کنترل کیفیت و مدیران تولید الیاف با سختی‌ها و مشکلات تولیدکنندگان موکت آشنا شده و تلاش و اهتمام بیشتری را نسبت به رعایت اصول کیفی انجام می‌دهند.

ویژگی خاص محصولات تولیدی شرکت

رامون موکت در قیاس با دیگر شرکت‌های این عرصه، چه مواردی هستند؟

- تولید الیاف در داخل مجموعه و کنترل مستمر پارامترهای تولیدی توسط افراد متخصص

- مدرن بودن خطوط تولید و ایجاد کیفیت بالا با هزینه تمام‌شده پایین که قابلیت رقابت مناسب در بازار را ایجاد می‌کند

- تنوع سفارشات بنا به درخواست مشتریان از نظر رنگ‌بندی، طرح و عرض‌های متنوع.

شرایط برگزاری نمایشگاه فرش ماشینی و کفپوش‌ها را چطور ارزیابی می‌کنید و آیا اهداف شما از حضور در نمایشگاه محقق شده است؟

با توجه به اینکه اولین سال حضور در نمایشگاه بین‌المللی انواع کفپوش، موکت و فرش ماشینی را با برند رامون موکت تجربه کردیم، فرصت مناسبی برای عرضه محصولات به بازارهای داخلی و خارجی فراهم گردید. و از مهم‌ترین مزایای شرکت در نمایشگاه امسال، آشنایی با بازارهای داخلی و خارجی، توسعه صنعت و آشنایی با نوین‌ترین صنایع و تجهیزات مرتبط بوده است.

در حال حاضر مهم‌ترین مشکلات و مسائلی که در پروسه کاری خود با آنها مواجه هستید، چه مواردی هستند؟

قطعا در حال حاضر مهم‌ترین مشکل موجود در مسیر تولید صنایع در ایران، تامین مواد اولیه و تامین نقدینگی است. با توجه به توانایی کشور در تولید کفپوش‌ها، وفور منابع پتروشیمی و سهولت در تامین مواد اولیه مورد نیاز، همچنین وجود دانش فنی و منابع انسانی مناسب، موجب کاهش قیمت تمام‌شده محصول می‌گردد و به نظر می‌رسد اگر حمایت‌های لازم از تولیدکننده محقق گردد، می‌توان به رشد و ارتقای صنعت نساجی امیدوار بود.

چه چشم‌اندازها و اهدافی را برای شرکت رامون موکت در نظر گرفته اید؟

مدیریت ارشد شرکت با اعتقاد راسخ به اجرای اثربخش نظام‌های مدیریتی، روند حرکتی سازمان را در جهت بهبود مداوم فرایندها و ارتقای سطح کیفیت محصولات هدایت نموده و این مهم همواره تامین رضایت مستمر مشتریان و سایر ذینفعان را دربرداشته است.

ارائه به‌روزترین ماشین آلات و خدمات برای صنایع نساجی

گفتگوی ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» با دکتر شاهین کاظمی
رئیس هیئت مدیره شرکت پارسیان پلی تکس

لطفا خودتان و سوابق تحصیلی و شغلی خود را برای خوانندگان مجله معرفی بفرمایید.

شاهین کاظمی هستم، متولد شهر تبریز و فارغ التحصیل مقطع دکتری مهندسی نساجی.

هرچند در سال ۱۳۷۸ تحصیلات خودم را در مقطع کارشناسی مهندسی شیمی نساجی در دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران) و با تمرکز بر روی فرآیندهای رنگرزی و تکمیل آغاز کردم و حتی برای دوره کارآموزی راهی شرکت نساجی اکباتان در شهر همدان که یکی از بهترین و به‌روزترین شرکتها در این حوزه بود شدم، اما به مرور زمینه کاری و تحقیقاتی من به سمت پلیمرها حرکت کرد به گونه ای که در مقطع کارشناسی ارشد و دکتری به صورت خاص در حوزه مرتبط با تولید الیاف مصنوعی و منسوجات بی‌بافت فعالیت کردم و حتی در مقطع دکتری با انتخاب استاد راهنمای دوم پروژه از ژاپن مدتی را نیز در دپارتمان مهندسی مواد (گروه مواد پلیمری) انیستیتو تکنولوژی توکیو (TIT) که یکی از بهترین دانشگاه‌های فنی و مهندسی جهان می‌باشد به صورت خاص بر روی فرآیند ذوب‌ریسی نخ‌های فیلامنتی دوجزئی و با سرعت بسیار بالا کار کردم که نتایج آن در قالب مقالاتی در مجلات معتبر علمی جهان به چاپ رسید.

با توجه به کسب رتبه اول در کنکور کارشناسی ارشد کشوری و همچنین عضویت در انجمن نخبگان ایران توانستم از معافیت خدمت سربازی استفاده کرده و فعالیت صنعتی خودم را زودتر از

عضو هیئت رئیسه و خزانه دار هستم. البته در کنار این موارد به دلیل علاقه به محیط علمی و دانشگاه، هر از چندگاهی به صورت پاره وقت نیز تدریس دروس تخصصی مرتبط با الیاف مصنوعی، تکسچرایزینگ و منسوجات بی‌بافت را عهده دار هستم.

شرکت پارسیان پلی تکس از چه سالی و با چه اهدافی تاسیس شده است؟

با توجه به ماهیت کار پروژه ای که در اغلب شرکت‌های فوق داشتیم، از سال ۱۳۸۵ با همکاری تعدادی از دوستان هم‌دانشکده‌ای از جمله آقای مهندس نیما اخوان هزاره اقدام به تاسیس شرکت

سایر هم‌دوره‌ای‌ها و به صورت پاره‌وقت در یکی از کارخانجات نساجی اطراف تهران آغاز نمایم و پس از آن از سال ۱۳۸۳ تاکنون به صورت تمام‌وقت و البته پروژه‌ای در کارخانجات مختلفی نظیر نخ رنگین دماوند، پترو پلی استر فارس، پلیمر شیمی، کرپ ناز کرمانشاه، پتروشیمی شهید تندگویان ماهشهر، صنایع آور شیمی قم، الیاف سینا دلیجان، عطرین نخ قم و ... فعالیت نموده‌ام.

در حال حاضر نیز علاوه بر فعالیت در شرکت پارسیان پلی تکس، نایب رئیس هیئت مدیره شرکت نساجی حجاب به عنوان بزرگترین تولیدکننده پارچه چادر مشکی در ایران نیز می‌باشم و در جامعه متخصصین نساجی ایران نیز

خدمات فنی و مهندسی پارسیان پلی تکس نمودیم تا بتوانیم خدمات خود در صنایع نساجی ایران را گسترش دهیم. در ابتدای فعالیت پارسیان پلی تکس این شرکت عمدتاً بر روی ارائه خدمات فنی و مهندسی مخصوصاً صنایع الیاف مصنوعی و تکسچرایزینگ به شرکت‌های نساجی ایران مشغول بود اما با گذشت چندین سال از ابتدای سال ۱۳۸۸ فعالیت خود را در حوزه اخذ نمایندگی از شرکت‌های صاحب‌نام ساخت ماشین‌آلات و قطعات نساجی نیز گسترش داده و گستره وسیعی از خدمات بازرگانی را نیز به مجموعه اضافه نمودیم.

با توجه به اینکه آقای مهندس اخوان نیز تحصیلات خود را در دو رشته مهندسی شیمی گرایش پتروشیمی و مهندسی تکنولوژی نساجی به اتمام رسانده بودند و سابقه فعالیت خوبی در گروه فرش غرب کرمانشاه داشتند، تجربه کاری و تحصیلی ما به نوعی مکمل هم گردید و توانستیم در گستره وسیعی از حوزه‌های صنعت نساجی فعالیت خود را گسترش بدهیم و در این مسیر از راهنمایی پدر ایشان که از مدیران بسیار باسابقه و خوشنام در صنعت فرش ماشینی ایران بودند

نیز استفاده کردیم. البته لازم به ذکر است که در ابتدای راه دوستان دیگری نیز با ما همراه بودند که به مرور فعالیت خود را از شرکت پارسیان پلی تکس تفکیک نمودند.

هدف ما در این شرکت همواره بر این اصل استوار بوده است که با تهیه و توزیع مرغوب‌ترین مواد اولیه و محصولات و پیشرفته‌ترین ماشین‌آلات و قطعات به همراه ارائه بهترین خدمات مشاوره‌ای و مهندسی گامی هرچند کوچک در جهت پیشرفت و ارتقا صنعت نساجی ایران برداریم. به همین دلیل متعهد هستیم تا در راستای اصول مشتری‌محوری همواره بهترین و باکیفیت‌ترین مواد اولیه و محصولات را به موقع و در کوتاه‌ترین زمان ممکن با مناسب‌ترین قیمت به مشتریان خود ارائه دهیم و در زمینه خدمات فنی و مهندسی با ارائه مشاوره صادقانه در جهت نیل به اهداف مشتری گام برداریم. این تعهد به نوآوری و تضمین کیفیت ضامن حفظ رابطه بلندمدت با مشتریان و تداوم مناسبات برنده-برنده بین شرکت و مشتری می‌باشد.

در حال حاضر این شرکت در چه

زمینه‌هایی از صنعت نساجی فعالیت می‌کند و نمایندگی کدام شرکت‌های خارجی را بر عهده دارد؟

در حال حاضر در حوزه بازرگانی فعالیت ما به دو بخش اصلی ماشین‌آلات و قطعات صنعت نساجی و ماشین‌آلات و قطعات صنعت پلیمر تقسیم می‌شود. در حوزه صنعت نساجی با بسیاری از برترین برندهای ماشین‌سازی عمدتاً از کشورهای اروپایی و ژاپن همکاری می‌نماییم که به صورت خلاصه می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

گروه صنعتی آندریتز **ANDRITZ** اتریش
متشکل از شرکت‌های آسلین-تیبو **Asselin-Thibeau** فرانسه، پرفوجت **Perfojet** فرانسه و کوسترز **Kusters** آلمان که بزرگترین تامین‌کننده گستره کامل ماشین‌آلات تخصصی تولید منسوجات بی‌بافت در جهان می‌باشد و از گذشته‌های دور تاکنون بسیاری از ماشین‌آلات آن در شرکت‌های ایرانی مشغول به کار است.
شرکت لاروش **Laroch** فرانسه سازنده ماشین‌آلات بازیافت منسوجات و تولید نمد بی‌بافت،

شرکت شوت اند مایسنر **Schott & Meissner** آلمان سازنده کوره‌های حرارتی و خشک‌کن منسوجات بی‌بافت،
شرکت پیرت **Pierret** بلژیک سازنده ماشین‌آلات خرد کن و برش گیوتین،
شرکت دیتز اند شل **Dietze + Schell** آلمان که به صورت تخصصی در زمینه ماشین‌آلات تولید، پیچش، تکسچرایزینگ و تابندگی نخ‌های صنعتی نظیر الیاف شیشه، کربن، بازالت و ... فعالیت می‌نماید.

شرکت تویوتا **Toyota** ژاپن سازنده ماشین‌آلات خطوط ریسندگی الیاف کوتاه و بافندگی ایرجت،
شرکت آ-اس-آ **AESA** فرانسه سازنده تجهیزات تهویه هوای سالن‌های ریسندگی، بافندگی و ذوب‌ریسی
شرکت تی ام تی **TMT** ژاپن سازنده ماشین‌آلات ذوب‌ریسی نخ‌های فیلامنتی **POY / FDY**،

صنعت نساجی نبوده و در بیشتر حوزه‌های این صنعت فعال می‌باشیم، اما بطور خاص می‌توان گفت که بیشترین نقطه قوت ما در حوزه ماشین‌آلات تولید منسوجات بی بافت، الیاف استیپل و نخ‌های فیلامنتی و همچنین تکمیل فیزیکی و مکانیکی منسوجات می‌باشد و در این زمینه‌ها با اکثر شرکت‌های صاحب‌نام ایران در حال همکاری هستیم.

محصولات و خدمات عرضه شده شرکت تا چه میزان منطبق با جدیدترین تکنولوژی‌ها و استانداردهای روز دنیا هستند؟

با توجه به اینکه تامین کنندگان همکار این شرکت همگی از بهترین برندهای صاحب‌نام جهانی عمدتاً از کشورهای ژاپن، آلمان، سوئیس، ایتالیا، فرانسه، اتریش و ... می‌باشند، به همین دلیل می‌توان با قاطعیت بیان نمود که خدمات و ماشین‌آلات عرضه شده توسط آنها کاملاً به روز و مبتنی بر آخرین تکنولوژی‌های موجود در بازار می‌باشد. در این ارتباط مقالات متعددی از آخرین نوآوری‌های این شرکت‌ها را به صورت مداوم در

شرکت موزارت **Mozart** آلمان سازنده انواع مختلف تیغ برش منسوجات، فیلم، چرم مصنوعی، قطعات پلاستیکی، زانده گیری و ...

شرکت سیما **Sima** ایتالیا سازنده خطوط ذوب‌ریسی تولید نوار، تسمه، نخ تک فیلامنت، چمن مصنوعی و ... و همچنین ماشین‌آلات تابندگی طناب و نخ‌های صنعتی

شرکت هارت **Burckhardt** سوئیس سازنده ماشین‌آلات فیبریلایسیون و ایجاد حفرات ریز و ظریف در منسوجات و چرم مصنوعی و ... البته در کنار این موارد در حوزه مواد افزودنی و کمی صنایع نساجی و پلاستیک نیز مواردی تخصصی همانند روغن‌های ذوب‌ریسی، مستریج‌های خاص و لاتکس‌های ویژه را از کشورهای آلمان، ایتالیا و کره جنوبی نیز تامین می‌نماییم.

عمده مشتریان شرکت را در مقطع فعلی چه گروه‌هایی از صنایع نساجی و پوشاک تشکیل می‌دهند؟

همانگونه که مشخص است فعالیت شرکت پارسیان پلی‌تکس محدود به گروه خاصی در

ماشین‌آلات تکسچرایزنگ و ماشین‌آلات تولید نخ‌های صنعتی نظیر **HMLS** و ...

شرکت ستما **Xetma** آلمان سازنده ماشین‌آلات تکمیل فیزیکی و مکانیکی نظیر برس‌زنی، سمباده‌زنی، خارزنی، تراش منسوجات، مخمل، پتو، فرش ماشینی و ...

شرکت کوسترز **Kusters** آلمان سازنده دستگاه‌های تکمیل کالندر حرارتی و غلطک طرح‌زنی منسوجات

و بسیاری از سازندگان دیگر که در بخش ماشین‌آلات کمکی و قطعات یدکی صنعت نساجی مانند اسپینرت، فیلتر، قطعات سرامیکی، کاتس، آپرون، عینکی رینگ، شیطانک فلزی و ... فعال هستند و فهرست آنها در وبسایت این شرکت موجود است.

در صنایع پلیمری و پلاستیک که البته به صورت خاص اشتراک زیادی با صنعت نساجی مخصوصاً در حوزه تولید الیاف مصنوعی دارند نیز با شرکت‌های ذیل همکاری می‌نماییم:

شرکت شووینگ **Schwing** آلمان سازنده کوره‌های حرارتی تمیزکاری قطعات آلوده به مواد پلیمری

مجلات معتبر صنعت نساجی ایران نیز به چاپ می‌رسانیم تا بدین طریق در جهت ارتقای سطح آگاهی مشتریان خود نیز اقدام کرده باشیم.

مهم‌ترین نیازهای مشتریان شما در مقطع فعلی چیست و برای برآورده کردن این نیازها چه اقداماتی را صورت داده‌اید؟

مشخصاً مهم‌ترین نیاز مشتریان امروز صنعت نساجی ایران ماشین‌آلات به‌روز و با تکنولوژی بالا جهت افزایش انعطاف و قدرت رقابت در بازار جهانی می‌باشد، اما از سوی مقابل مسائل و مشکلات بانکی و اعتباری باعث گردیده است تا تنها عده محدودی از این مشتریان امکان دسترسی به منابع بانکی داشته باشند و سایرین نیاز خود را از بازار ماشین‌آلات دست دوم، مخصوصاً کشورهای نظیر ترکیه تامین نمایند. متأسفانه رفع معضلات بانکی چه در حوزه تامین اعتبار خرید و نوسازی ماشین‌آلات و چه در حوزه ارتباط با بانک‌های جهانی از حوزه اختیارات ما خارج بوده و در دست دولتمردان می‌باشد، اما ما نیز به نوبه خود با همکاری شرکت‌های طرف قرارداد همواره سعی کرده‌ایم تا حتی الامکان شرایط دریافت

قبول اعتبار اسنادی از ایران را فراهم نماییم و حداکثر همکاری را با کارخانجات داشته باشیم.

با توجه به رکود نسبی حاکم بر صنعت نساجی، وضعیت بازار کاری شرکت پارسیان پلی‌تکس چگونه است و نسبت به گذشته چه تغییراتی کرده است؟

خوشبختانه با توجه به گستره نسبتاً وسیع فعالیت این شرکت، توانسته‌ایم در دوران رکود نیز به فعالیت خود ادامه و نیاز مشتریان را تامین نماییم. البته مشخصاً در طی چند سال گذشته میزان درخواست جهت ماشین‌آلات جدید و مخصوصاً اروپایی به میزان قابل توجهی در کلیه بخش‌های این صنعت افت داشته است که امید داریم در آینده این وضعیت بهبود یابد.

البته لازم به ذکر است که از سال گذشته و پیرو توافقات صورت گرفته در عرصه سیاست خارجی ایران، مجدداً شرایط به گونه‌ای گردیده است که سرمایه‌گذاران صنعت نساجی مجدداً به سمت خرید دستگاه‌های به‌روز و پیشرفته اروپایی متمایل گردیده‌اند.

در حال حاضر، کدام یک از زمینه‌های

کاری شرکت، از رونق و استقبال بیشتری برخوردار هستند و دلیل آن را چه می‌دانید؟

در حال حاضر به صورت ویژه در بخش ذوب‌ریسی نسبت به سایر حوزه‌ها تحرک بیشتری را مشاهده می‌کنیم. با توجه به اینکه قیمت محصولات پلیمری در ایران نسبت به سایر نقاط جهان در وضعیت بهتری قرار دارد و تامین آن نیز به دلیل تولید داخلی با مشکلات تحریم‌های بانکی و ... درگیر نیست، به همین دلیل شاهد سرمایه‌گذاری بیشتری در این بخش می‌باشیم.

البته در سایر حوزه‌ها نظیر منسوجات بی‌بافت نیز مشتریان بسیار خوبی داریم که به دلیل رقم بالای سرمایه‌گذاری در این حوزه مسلماً افرادی که توانایی فعالیت در این بخش را داشته باشند نسبتاً کمتر می‌باشند.

مهم‌ترین مشکلاتی که در پروسه کاری خود با آنها مواجه هستید، چه مواردی هستند؟

در طی چند سال گذشته به دلیل مسائل تحریمی بسیاری از شرکت‌های نساجی داخلی به سمت استفاده از ماشین‌آلات چینی و یا دست دوم سوق پیدا کردند، اما خوشبختانه با بهبود نسبی اوضاع و ثبات شرایط کشور بسیاری از آنها هم اکنون مجدداً به سمت سرمایه‌گذاری جهت خرید ماشین‌آلات به‌روز اروپایی حرکت نموده‌اند.

در حال حاضر مهم‌ترین مشکل این دسته از خریداران مسئله تحریم و عدم امکان برقراری ارتباط مستقیم بانکی با بسیاری از بانک‌های معتبر و تراز اول جهانی است. البته از سوی دیگر کمبود منابع ارزی داخلی و فرآیند نسبتاً پیچیده تخصیص ارز به آنها و بالا بودن بهره‌های بانکی نیز از جمله عوامل کندکننده حرکت صنعت نساجی به سمت به‌روز نمودن ماشین‌آلات می‌باشد.

با توجه به حضور شرکت پارسیان پلی‌تکس در نمایشگاه نساجی تهران و همچنین نمایشگاه ایران پلاست، این

شرکت با چه هدفی در نمایشگاه‌های مذکور شرکت کرد و مهم‌ترین دستاوردها و نکات کلیدی این دو نمایشگاه به ویژه نمایشگاه نساجی تهران، برای شرکت پارسیان پلی تکس چه مواردی بوده‌اند؟

بیش از ۱۰ سال می‌باشد که این شرکت در نمایشگاه‌های نساجی تهران و سایر شهرستان‌ها نظیر اصفهان، یزد و کاشان به عنوان غرفه‌گذار حضور دارد و چند سالی است که این فعالیت را نیز در حوزه صنایع پلاستیک با حضور در نمایشگاه ایران پلاست گسترش داده‌ایم. مسلماً حضور در نمایشگاه با هدف ارائه نوآوری، حفظ ارتباط با مشتریان قدیمی و ایجاد ارتباطات جدید می‌باشد، اما نمی‌توان گفت که همیشه در حصول هر سه هدف موفق عمل نموده‌ایم. مهم‌ترین موانع پیش روی نمایشگاه‌های نساجی ایران عبارتند از:

در همه کشورهای دنیا نمایشگاه ماشین‌آلات و محصولات از یکدیگر تفکیک شده و به صورت مجزا برگزار می‌شود و اصولاً درگیری تامین‌کننده و مشتری به صورت همزمان در غرفه‌ها از بزرگترین مشکلات نمایشگاه‌های ایران می‌باشد. در درجه دوم در همه کشورهای دنیا نمایشگاه ماشین‌آلات با فواصل زمانی ۴ و یا ۳ سال برگزار می‌شود (نظیر ایتما و ...)، اما در ایران اصرار بر برگزاری نمایشگاه سالیانه داریم که مشخصاً فشاری مالی زیادی را به شرکت‌های غرفه‌گذار وارد می‌کند.

از سوی دیگر بحث پرداخت ارزی به قیمت ارز آزاد و در حدود ۲۵۰ یورو که بیش از ۱۷ برابر شرکت‌های داخلی می‌باشد، همواره ما را مجبور به حضور با حداقل مترآژ و عدم امکان ارائه و نمایش ماشین‌آلات می‌نماید.

حال اگر انتظار داریم تا روزی در ایران نیز نمایشگاهی در مقیاس جهانی (نه فقط با یدک کشیدن عنوان بین المللی) داشته باشیم، مسلماً به غیر از فراهم آوردن زیرساخت‌های استاندارد نظیر سالن‌های بزرگ و یا تهویه مطبوع، هتل‌های ۴ و ۵ ستاره، رفع معضل ترافیک حوالی نمایشگاه و ... بایستی حتماً فکری نیز در خصوص ۳ مورد فوق

استانداردتری برخوردار است و حضور ما در آن نمایشگاه با استقبال بسیار بهتری مواجه گردید.

چه چشم‌اندازها و اهدافی را برای شرکت پارسیان پلی تکس در کوتاه مدت و بلندمدت در نظر گرفته اید؟

امیدواریم در درجه اول با بهبود شرایط عمومی کشور و برقراری ارتباط بانکی استاندارد با سایر کشورهای جهان رونق اقتصادی به کلیه بخش‌های صنعت ایران بازگردد و متعاقب آن صنعت نساجی نیز که دارای مدیرانی توانمند و هوشمند می‌باشد با چالاک‌ی ذاتی خود بتواند نقش مناسبی در حرکت چرخ صنعت کشور ایفا نماید. مطمئناً با توجه به حجم عظیم نیروی شاغل در صنعت نساجی و صنایع وابسته آن می‌توان گفت که رونق این صنعت می‌تواند موتور محرک قوی برای رونق سایر بخش‌های صنعتی ایران باشد.

نکته پایانی؟

در خاتمه از شما و همکارانتان بابت فعالیت در حوزه تولید و نشر اخبار صنعت نساجی ایران تشکر می‌نمایم و برای شما آرزوی بهروزی دارم.

صورت پذیرد. متأسفانه علیرغم اینکه هر ساله این موارد در قالب نامه، مقاله، گزارش و ... به اطلاع انجمن‌ها و نهادهای برگزاری این نمایشگاه‌ها رسانده می‌شود ولی متأسفانه تاکنون اقدامی در جهت رفع آنها برداشته نشده است.

هرچند در نمایشگاه نساجی امسال شاهد تغییر نگرش بسیاری از شرکت‌های اروپایی به ایران و حضور آنها در قالب پاولون کشورهای آلمان، ایتالیا، سوییس و ... بودیم، اما با توجه به دلایل مذکور می‌توان گفت که بازدیدکننده تخصصی از سالن مربوط به این کشورها نسبت به سال‌های گذشته به طور چشمگیری کاهش داشت. از سوی دیگر گرمی سالن ۳۸B و عدم تهویه مناسب آن نیز موجب کلافگی بسیاری از شرکت‌کنندگان گردیده بود. به همین دلیل اکثر این شرکت‌ها تمایل داشتند تا در عوض صرف وقت در غرفه خود حتی‌الامکان به سایر سالن‌ها که مربوط به مشتریان بود سر بزنند و حداقل از سیستم تهویه مطبوع آن سالن‌ها استفاده نمایند.

لازم به ذکر است که در نمایشگاه ایران پلاست معمولاً سالن ۳۸ در اختیار پاولون شرکت‌های اروپایی قرار می‌گیرد که از شرایط بهتر و

ظرفیت صنعت نساجی در اشتغال‌زایی

دکتر علیمردان شیبانی نایب رییس هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

غیرخصوصی در این صنعت مرده و باید هم بمیرد. معنی ندارد که بخش دولتی وارد صنایع شود و با بخش خصوصی رقابت کند. تشکل‌های بخش خصوصی به ویژه اتاق بازرگانی باید شرایط مذاکره با شرکت‌های خارجی برای نوسازی تکنولوژیکی صنعت نساجی را فراهم کنند. علاوه بر تشکل‌ها، وزارت صنعت هم باید در این راستا تلاش کند و بانک مرکزی باید امکان گشایش اعتبار را فراهم کند.

تا زمانی که نتوانیم ال سی باز کنیم، نمی‌توانیم به فروشنده اطمینان بدهیم که پولش را پرداخت می‌کنیم. شرکت‌های خارجی در صورت عدم ایجاد فضای اعتماد و اطمینان، از فروش ماشین‌آلات به ایران خودداری می‌کنند. صنعت نساجی ظرفیت بالایی در اشتغال‌زایی و ایجاد ارزش افزوده دارد و به دلیل سهم سرمایه‌گذاری کمتر نسبت به سایر صنایع از اولویت ویژه‌ای برخوردار است. به نظر می‌رسد دولتمردان این اولویت را هرچند با کمی تاخیر درک کرده‌اند اما باید به طور مداوم توسط تشکل‌ها و رسانه‌ها این اولویت را یادآوری و پیگیری کرد.

اشتغال جوانان به عنوان یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های کشور در گرو رونق صنایع مثل نساجی است. جوانان سرمایه‌های این کشورند که در صورت نبود فرصت شغلی جلای وطن می‌کنند. نساجی یکی از حوزه‌هایی است که می‌توان با استفاده از ظرفیت‌های آن، اشتغال را افزایش و اثرات اجتماعی و اقتصادی بیکاری را در جامعه کاهش داد.

می‌کردیم. حتی تکنولوژی‌هایی که اروپایی‌ها به آن دسترسی نداشتند.

طی سال‌های گذشته از تجهیزات با کیفیت بالا استفاده کردیم که هنوز کارایی دارد در صورتی که اگر ماشین‌آلات سطح پایین خریدیم، خیلی زود از بین می‌رفت. معتقدم در صورت فراهم شدن شرایط، می‌توانیم از کشورهای اروپایی مثل آلمان، فرانسه، ایتالیا و اتریش که در صنعت نساجی از کشورهای درجه یک جهان هستند، برای نوسازی تجهیزات این صنعت در ایران، ماشین‌آلات خریداری کنیم.

به طور قطع بخش خصوصی باید برای نوسازی تجهیزات صنعت نساجی وارد عمل شود. بخش

طبیعی است که در سال‌های اخیر به دلیل تحمیل تحریم‌های اقتصادی به ایران، نتوانستیم در همه صنایع از جمله صنعت نساجی از تکنولوژی جدید استفاده کنیم. در هشت سال گذشته و همزمان با تشدید تحریم‌ها، اگر ماشین‌آلات جدیدی هم از راه‌هایی وارد می‌شد، کارایی لازم را نداشت و به‌روز نبود. خوشبختانه با لغو تحریم‌ها، امیدواریم مشکلات برطرف شود و امکان وارد کردن ماشین‌آلات و تجهیزات به‌روز داشته باشیم. اگر فناوری در صنعت نباشد، تولید مناسب نخواهیم داشت. ایرانی‌ها هر زمان فرصتی در اختیار داشته باشند، بهترین‌ها را دنبال می‌کنند. یادمان است در نمایشگاه‌ها آخرین تکنولوژی‌ها را خریداری

مناطق آزاد چگونه صنعت پوشاک را به خاک سیاه نشاند

در گفتگو با نایب رییس اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک بررسی شد

سندس معتمد منفرد.

اشاره

نایب رییس اتحادیه تولید و صادرات پوشاک از زوایای پنهان قاچاق به کشور می‌گوید، از برگ سبزه‌های موهوم گمرکی، سهم چشمگیر کالای همراه مسافر مناطق آزاد و اینکه چگونه سهم ناچیزی از پوشاک وارد شده به مناطقی چون قشم و جلفا از گذرگاه‌های رسمی وارد شده و سرنوشت حجم عمده کالا نامعلوم است. به گزارش خبرگزاری فارس قاچاق به عنوان یکی از بزرگترین معضلات اقتصاد ایران در هر صنعتی تقریباً نقش خورندگی خود را به مدد بی‌توجهی مسئولان در برخی مقاطع زمانی و سوء استفاده برخی واردکنندگان به خوبی ایفا کرده است. به طوری که این بلای صنعت سوز بخش قابل توجهی از صنایع و تولیدات ایران را به نابودی کشانده و با ورود ۲,۷ میلیارد دلاری پوشاک قاچاق به کشور بخش قابل ملاحظه‌ای از صنعت پوشاک ایران را نابود کرده است.

برای جلوگیری از رخنه بیشتر قاچاق در کشور طی یکی دو سال گذشته با توجه به تأکیدات مکرر رهبر معظم انقلاب مبنی بر توجه به تولیدات داخلی و جلوگیری از واردات قاچاق اقداماتی توسط مسئولان دولتی انجام شده است که براساس آمارهای رسمی حجم واردات کالای قاچاق طی ۴ سال گذشته از ۲۵ میلیارد دلار به حدود ۱۲,۵ میلیارد دلار

صنعت در چه وضعیتی قرار دارد؟

شرایط خیلی بد است، چند میلیارد دلاری که پوشاک به صورت قاچاق به کشور وارد می‌شود می‌تواند سهم تولید داخلی باشد. البته رقم دقیقی از میزان واردات کالای قاچاق وجود ندارد و تقریباً براساس تخمین است، اما به هر حال راه‌هایی هم برای اندازه‌گیری میزان پوشاک وارداتی قاچاق به کشور وجود دارد. مقدار صادرات پوشاک در کشورهایی مثل چین و ترکیه در گمرکات این کشورها به طور دقیق ثبت می‌شود که می‌توان رقم صادرات پوشاک این کشورها را به مقصد ایران

کاهش یافته و امید می‌رود هر چه زودتر تأثیر جلوگیری از این حجم واردات قاچاق به کشور ملموس و مشهود شود. در رابطه با واردات پوشاک قاچاق، راه‌های ورود پوشاک قاچاق و همچنین تأثیر آن بر تولید و صنعت گفتگویی با بهرام شهریاری نایب رییس اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران که خود نیز یک تولیدکننده است انجام شده که می‌خوانید:

وضعیت تولید پوشاک داخلی چگونه است و با توجه به حجم ۲,۷ میلیارد دلاری واردات قاچاق پوشاک، این

منهای رقم واردات قانونی پوشاک برآورد کرد و برآن اساس رقم دقیق واردات پوشاک قاچاق به کشور را به دست آورد.

در دهه ۸۰ و پیش از آن ایران صادرکننده پوشاک بوده است و انواع تولیدات این بخش به کشورهای مختلف دنیا صادر می‌شد، اما هم‌اکنون به دلیل واردات قاچاق و اثرات تحریم به یک واردکننده پوشاک تبدیل شده‌ایم. ما به عنوان تولیدکننده به دنبال بستن راه‌های واردات نیستیم، بلکه معتقدیم که کالا یا پوشاک باید به صورت قانونی وارد شود و همانطور که تولیدکننده مالیات می‌پردازد، واردکننده هم باید عوارض قانونی واردات را پرداخت کند. تولیدکنندگان به دنبال فضای رقابتی هستند، چون می‌دانند که رشد صنعت در رقابت است، اما واردات به شکل قاچاق ما را ناراحت می‌کند. برخی آقایان می‌گویند که اگر جلوی واردات گرفته شود آیا تولیدکننده‌های داخلی می‌توانند نیاز داخل را تأمین کنند؟ که ما در جواب آنها می‌گوییم بله می‌توانیم اما این کار به دلیل صدمات زیادی که در سال‌های گذشته به این صنعت وارد شده زمان‌بر است.

واردات پوشاک قاچاق معضل صنعت پوشاک است این بستر چگونه فراهم شده است؟

براساس قانون، هر فعل یا ترک فعلی که موجب عدم پرداخت عوارض قانونی ورود کالا شود آن کالای وارداتی را به کالای قاچاق تبدیل می‌کند. این در حالی است که مبادی ورودی و قوانین مبادی ورودی در کشور، بستری را برای واردات کالا (پوشاک) بوجود آورده است. بطوری که هم در گمرک به لحاظ ارزیابی و هم در یک سری قوانین کشور، برای واردات مشکلاتی در قانون و یا اجرای آن وجود دارد که باعث شده حجم وسیعی از

پوشاک قاچاق به کشور سرازیر شود.

به صورت شفاف‌تر بیان کنید که چگونه قوانین، بستر واردات قاچاق را فراهم کرده و کدام قوانین این بستر را بوجود آورده است؟

سال‌هاست که در گمرک؛ پوشاک به صورت کیلویی ارزیابی می‌شود (البته اخیراً اقداماتی برای رفع این مسئله از قبیل نصب شناسه کالا و کد رهگیری در حال انجام است) و برای یک واردکننده پوشاک با هر حجم واردات پوشاک یک برگ سبز گمرکی صادر می‌شود. به عنوان مثال اگر یک واردکننده ۸ یا ۸۰ تن پوشاک وارد کند برای آن یک برگ سبز گمرکی صادر می‌شود و به صورت تفکیک شده و مجزا مشخص نمی‌شود که این واردکننده چه تعداد شلوار جین، چه مقدار پیراهن، چه مقدار تی‌شرت و یا غیره وارده کرده است.

این قانون و نوع ارزیابی و ورود پوشاک از گمرک به کشور در واقع راه‌گریزی را برای کسانی که قاچاق پوشاک انجام می‌دهند بوجود آورده است. بنابراین وقتی که بازرسان سازمان حمایت، تعزیرات حکومتی یا ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز به واحد صنفی برای بررسی مراجعه می‌کنند و از صاحب اجناس خارجی موجود در مغازه برگ سبز ورود کالا را درخواست می‌کنند، متأسفانه با برگ سبزی مواجه می‌شوند که نمی‌توانند از روی آن به کالای مدنظر برسند، چون در گمرک وقتی کالا (پوشاک وارداتی) ارزیابی می‌شده است برای کل حجم پوشاک وارداتی توسط واردکننده یک برگ سبز صادر شده است. در حالی که پوشاک وارداتی باید آیتم به آیتم شناسه داشته باشد و مشخص باشد که چه نوع کالا و با چه مشخصاتی وارد می‌شود.

چه اقداماتی برای حل این مشکل

انجام شده است؟

در آخرین جلساتی که حدوداً خردادماه امسال با مسعود کرباسیان در سمت رئیس کل گمرک جمهوری اسلامی ایران برگزار شد، قول‌هایی داده شد مبنی بر اینکه دیگر اجازه داده نمی‌شود که پوشاک به صورت کیلویی در گمرکات ارزیابی نمی‌شود. مضاف بر اینکه نصب کد شناسه کالا بر روی پوشاک وارداتی هم ابلاغ شده و با راه‌اندازی کد شناسه کالا می‌توان مبدا پوشاک وارداتی را بررسی کرد، اما به لحاظ مشکلات سخت‌افزاری این کد هنوز بر روی پوشاک نصب نشده و وزارت صنعت در حال رفع مشکلات سخت‌افزاری کد شناسه کالا است.

گفته می‌شود یکی از راه‌های واردات پوشاک قاچاق مناطق آزاد است؟ ورود پوشاک به مناطق آزاد چگونه است؟ آیا قانونی در مناطق آزاد وجود دارد که بر واردات پوشاک دامن بزند؟

بله، براساس قانون؛ ورود پوشاک یا کالا به مناطق آزاد بدین گونه است که واردکننده بدون پرداخت هیچ‌گونه عوارض کالای وارداتی خود را به این منطقه وارد می‌کند اما هنگامی که می‌خواهد کالا را از منطقه آزاد به سرزمین اصلی وارد کند می‌تواند با پرداخت عوارض آن را به سرزمین اصلی وارد کند یا اینکه همان کالا از طریق کالای همراه مسافر قابلیت ورود به سرزمین اصلی را دارد.

براساس مستندات که مسعود کرباسیان در جلسه‌ای که در آن زمان رئیس گمرک بودند ارائه شد؛ اعلام شد که سال ۹۵ رقم ۷۰ میلیون دلار پوشاک وارد منطقه آزاد جلفا واقع در ارس شده است که تنها یک میلیون دلار از آن به صورت رسمی از این منطقه خارج شده است. این رقم واردات پوشاک به یک منطقه آزاد در حالی است که در سال ۱۳۹۵

وقتی از واردات کالای قاچاق صحبت به میان می‌آید، تصور بر این است که این واردات از کوه و کمر انجام می‌شود در حالی که کالا و پوشاک قاچاق تا جاهایی به صورت قانونی وارد می‌شود و بعد از آن از جاهایی هم با دور زدن قانون مسیر خودش می‌یابد.

دستورالعملی برای جلوگیری از واردات پوشاک قاچاق سال گذشته توسط وزارت صنعت اعلام شد، مبنی بر اینکه واردات پوشاک تنها از سوی دارندگان گواهی فعالیت نمایندگی شرکت‌های خارجی مورد تأیید مرکز اصناف و بازرگانان امکان‌پذیر است که این دستورالعمل بندهای مختلف دیگری هم داشت، آیا با گذشته یک سال نتایج این دستورالعمل مشهود شده است؟

بله تا حدودی اقداماتی از سوی شرکت‌ها و برندهای واردات پوشاک به ایران انجام شده است، بطوریکه ۱۱ شرکت با ۲۰ برند مدارک ذکر شده در دستورالعمل وزارت صنعت را به این وزارتخانه تحویل داده‌اند. این دستورالعمل وزارت صنعت و اجرای آن نتایج خوبی خواهد داشت چرا که واردکننده پوشاک با برند شناخته شده باید مجوزهای لازم برای عرضه پوشاک در ایران را بگیرد و حتی باید مشخص کند که تولیداتش در کدام فروشگاه‌ها در ایران عرضه می‌شود.

بنابراین یکی از مزایای این دستورالعمل برای مصرف‌کننده این است که مصرف‌کننده می‌داند که از کدام فروشگاه تولیدات اورجینال برند مورد نظرش را خریداری کند. سایر بندهای این دستورالعمل از قبیل تولید در داخل کشور و صادرات هم مزایای دیگری دارد که در صورت اجرا مشخص می‌شود.

منبع: فارس

پوشاک چینی به صورت قانونی وارد منطقه آزاد قشم می‌شود و سپس از راه‌های مختلف از جمله کالای همراه مسافر و سایر راه‌ها از منطقه آزاد به سرزمین اصلی وارد می‌شود.

ارزیابی شما از ورود کالای همراه مسافر از مناطق آزاد به سرزمین اصلی چیست؟ البته چون بحث ما در مورد پوشاک است در این رابطه نظرتان را بفرمایید؟

تصور بر این است که ورود کالای همراه مسافر عدد و رقم خاصی نیست، اما اتفاقاً ورود کالای همراه مسافر از مناطق آزاد عدد و رقم بزرگی می‌شود. طبق قانون هر مسافر می‌تواند ۸۰ دلار جنس (غیرتجاری) از مناطق آزاد به سرزمین اصلی وارد کند، حتی می‌تواند ۸۰ دلار کالا با پرداخت عوارض از این مناطق به سرزمین اصلی وارد کند که در مجموع این رقم به ۱۶۰ دلار می‌رسد.

این در حالی است که عده‌ای فقط برای واردات کالا به سرزمین اصلی به این مناطق سفر می‌کنند و قصد آنها گردشگری نیست و باندی در این رابطه وجود دارد که مسافران را به این مناطق می‌برند و از ظرفیت این مسافران برای ورود کالا به سرزمین اصلی استفاده می‌کنند. بنابراین باید گفت برخی‌ها به صورت سیستماتیک و با بهره‌گیری از ضعف قوانین قاچاق می‌کنند. در کنار این راه‌های ورود پوشاک و کالا به سرزمین اصلی می‌توان به واردات اجناس از طریق تهلنجی، مرزنشینی و ... هم اشاره کرد. به طوری که باز هم به گفته آقای مسعود کرباسیان از طریق هر لنج ۳۰ وانت کالا به اسم تهلنجی وارد کشور می‌شده است.

بنابراین برخی از قوانین که برای حمایت از قشر خاصی وضع شده به نایب‌کننده برخی از صنایع از جمله صنعت پوشاک شده است.

کل واردات قانونی از مبادی گمرک به کشور حدود ۶۰ میلیون دلار بوده است. پس باید پرسید که آن ۶۹ میلیون دلار دیگر که ظاهراً در منطقه آزاد جلفا مانده است چه شده است؟ این اتفاق در حالی در منطقه آزاد جلفا می‌افتد که این منطقه جزء مناطق چفت و بست دار مناطق آزاد است در حالی که ورود و خروج کالا در برخی از مناطق آزاد و مناطق ویژه اقتصادی اصلاً کنترل نمی‌شود. مستنداتی موجود است که برندهای معروف ترک در مناطق آزادی مثل جلفا سوله‌های چند هزار متری دپوی پوشاک ایجاد کرده‌اند که پوشاک دپو شده این برندها در این سوله‌ها توسط بازاریاب طی ۲۴ تا ۴۸ ساعت تحویل فروشگاه‌ها عرضه پوشاک در تهران می‌شود. دارندگان سوله پوشاک در مناطق آزاد به صورت قانونی پوشاک را به منطقه آزاد وارد می‌کنند اما ضعف قانون موجب می‌شود که این کالاها بدون هیچ ضابطه‌ای به سرزمین اصلی وارد شود. مناطق آزاد با هدف گسترش تولید تاسیس شدند تا تولیدکننده برای ورود مواد اولیه مورد نیازش عوارض پرداخت نکند و تولید را در این مناطق با هزینه کمتر انجام دهد و از همان مناطق هم کالای تولیدی‌اش را صادر کند اما اکنون کاملاً برعکس این اتفاق در این مناطق افتاده است. البته در چند سال اخیر برخی سرمایه‌گذاران ترک برای تولید کفش و برخی کالاهای دیگر در برخی از مناطق آزاد ایران سرمایه‌گذاری‌های داشته‌اند.

منطقه آزاد قشم هم یکی از مکان‌های عرضه پوشاک و کالای چینی است؟ ورود کالای چینی به منطقه آزاد قشم و ورود این کالاهای وارداتی از این منطقه به سرزمین اصلی هم مانند اتفاقاتی است که در جلفا می‌افتد؟

بله، تقریباً به همان گونه است. انواع کالا و

گزارشی از حضور نمایندگان هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در مراسم دانشجویان جدیدالورود دانشکده مهندس نساجی پلی تکنیک ما چه کردیم برای دگران...؟

هیئت علمی این دانشکده توضیحات مسوولی در ارتباط با معرفی توانمندی‌های دانشکده نساجی و سوابق علمی و تحقیقاتی اساتید و فارغ‌التحصیلان این دانشکده و همچنین گستردگی این صنعت و موقعیت‌های شغلی آتی مهندسين نساجی ارائه کردند.

سپس مهندس جمشید بصیری رییس هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در این مراسم ضمن خوشآمدگویی به دانشجویان ورودی جدید این دانشکده از مسئولین دانشکده بدلیل تدارک چنین برنامه‌ای تقدیر نمود و یاد و خاطره مهندس میراحمد سادات دانش‌آموخته این دانشگاه و بنیانگذار پروژه ساخت دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر با همت و حمایت انجمن صنایع نساجی ایران را گرامی داشت. وی پیوستن یکصد و ده عضو جدید به خانواده مهندسين نساجی را به فال نیک گرفت و با طرح این سوال که چرا نساجی را برای تحصیل انتخاب نموده‌اید سخنان خود را ادامه داد و گفت: در حال حاضر در حدود ۹۸۱۸ واحد نساجی از وزارت صمت پروانه فعالیت دارند و بیش از ۲۸۰ هزار نفر در این صنعت

همواره ارتباط خوبی با مدیریت این دانشکده داشته است دعوت به عمل آمده بود که آقایان: مهندس جمشید بصیری رییس هیئت مدیره و دکتر علیمردان شیبانی نایب رییس هیئت مدیره این انجمن به نمایندگی در این مراسم حضور داشتند.

پس از معارفه مقدماتی و خیرمقدم، دکتر مسعود لطیفی ریاست محترم دانشکده و سرکار خانم دکتر سمیه اکبری عضو محترم

دانشجویان دوره جدید رشته مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک ایران) صبح روز پنجشنبه سیزدهم مهرماه در مراسمی که به میزبانی دانشکده مهندسی نساجی این دانشگاه برنامه‌ریزی شده بود گرد هم آمدند تا با اساتید و مدیران این دانشکده بیشتر آشنا شوند. در این برنامه همچنین به منظور آشنایی بیشتر دانشجویان جدیدالورود با صنعت، از هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران که

مشغول به کار می‌باشند.

بصیری به پروژه ساخت مرکزی برای تربیت متخصصین نساجی در دهه چهل اشاره نمود و تربیت نیروی متخصص برای این صنعت را یک نیاز دانست که دانشکده نساجی پلی‌تکنیک در این خصوص کمک شایانی به این صنعت نموده است و به همین دلیل با همت دانش‌آموختگان این دانشگاه و صاحبان صنایع نساجی، انجمن توانست ساختمان این دانشکده را در دهه هفتاد تاسیس نماید.

بصیری از دانشجویان خواست تا پاسخ مناسبی برای این سوال پیدا کنند که چرا به نساجی آمده‌اند و به دنبال چه هستند؟ وی با اشاره به نقش دانشگاه‌ها در تکامل شخصیت انسان‌ها، یافتن پاسخ چراها و چگونه‌ها را جزو لاینفک محیط دانشگاه دانست و از دانشجویان خواست تا به بُعد پرورش شخصیتی خود در دانشگاه بیشتر توجه کنند.

بصیری با اشاره به اینکه در حال حاضر تعداد قابل‌ملاحظه‌ای مهندس و فارغ‌التحصیل نساجی در کشور داریم ابراز تاسف نمود که عده کثیری از این مهندسين تحمل یک ساعت کار کردن در محیط صنعت را ندارند. وی در بخش دیگری از سخنان خود به سابقه آشنایی خود با آقای کازرونی مدیریت شرکت وطن اصفهان اشاره نمود و چرایی حضور خود در نساجی را زائیده خاطرات دوران کودکی و پاسخ به سوالات خود در خصوص نوع بافت و چاپ‌های نساجی دانست و گفت: یکی از دلایل ورود من به صنعت نساجی جمله بزازی بود که در پاسخ به سوالات من گفت «اگر می‌خواهی جواب سوالات را بدانی برو درسش را بخوان.» به همین دلیل بود که من نساجی را انتخاب کردم و اکنون سال‌های سال است که در این صنعت مشغولم.

مهندس جمشید بصیری در بخش پایانی سخنان خود دانشگاه امیرکبیر را دانشگاه

خاصی دانست و در تایید سخنان خود گفت: پلی‌تکنیک سه خصوصیت بارز دارد که آن را از سایر دانشگاه‌ها متمایز می‌کند و شاید به همین دلیل است که فارغ‌التحصیلان موفق در صنعت دارد:

۱- دانشگاهی مذهبی است، ۲- دانشگاهی سنتی است، ۳- دانشگاهی سیاسی است.

پس از سخنان مهندس بصیری، دکتر علیمردان شیبانی نایب رییس هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران فیلم سخنان خود در نشست مشترک جمعی از فعالین بخش خصوصی با دکتر قبادیان معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و جمعی از دانشگاهیان را برای حاضرین به نمایش گذاشت که بسیار مورد استقبال حاضرین در سالن قرار گرفت.

دکتر شیبانی در این نشست گفت: خیلی متأسفم که ما قدر دانشجویان و جوانان مملکت خود را نمی‌دانیم. ما در این مملکت نفت داریم، معدن داریم، اقلیم داریم اما بزرگترین نعمت این مملکت جوانان آن هستند که ما قدر این موهبت را نمی‌دانیم.

اگر ما امکانات لازم را در اختیار این جوانان قرار دهیم بدون شک تمام قله‌ها را فتح می‌کنند و در راس همه جا قرار می‌گیرند. الان مدیران موفق در عرصه‌های پزشکی و هوا فضا در سطح دنیا داریم که سرمایه‌های این مملکت هستند. ما متأسفانه این سرمایه‌های ملی را طرد می‌کنیم و قدر نمی‌دانیم. خیلی متأسفیم که جوانان ما به خاطر بیکاری به مسیرهای دیگر منحرف می‌شوند. وی در بخش دیگر سخنان خود با اشاره به لزوم ارتباط بیشتر بین صنعت و دانشگاه و جدی گرفتن بازدهیها و کارآموزی‌ها، سیلابس‌های دروس را نیازمند بازنگری مجدد براساس نیازهای صنعت دانست. پس از پخش این فیلم کوتاه که با تشویق ممتد حاضرین در سالن همراه بود،

دکتر شیبانی پشت تریبون قرار گرفت و گفت: همزمانی شروع سال تحصیلی شما عزیزان و برگزاری این نشست با بارش باران بسیار زیبایی پاییزی را به فال نیک می‌گیرم و ورود شما عزیزان به یکی از بهترین دانشگاه‌های کشور را تبریک می‌گویم.

شیبانی با اشاره به نقش فارغ‌التحصیلان این دانشکده در صنعت نساجی گفت: این فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها هستند که به نام دانشگاه اعتبار می‌بخشند و اگر امروز پلی‌تکنیک و پلی‌تکنیکی‌ها در بین صنعتگران ما ارج و قرب دارند نتیجه زحمات و تلاش‌های خود شما عزیزان است نه در و دیوار دانشگاه.

شیبانی با اشاره به سوابق علمی و شغلی خود به لزوم ارتباط بیشتر صنعت و دانشگاه اشاره نمود و از دانشگاه خواست تا بخشی از دوران تحصیل دانشجویان در محیط کارخانجات بگذرد و یا کارخانجات مسئول برگزاری بخشی از واحدهای درسی در محل کارخانه باشند. ایشان با اشاره به ارزش افزوده بالای صنعت نساجی و اشتغال‌زایی مثال‌زدنی این صنعت، نساجی را نیاز مبرم بشریت در همه دوران‌ها دانست و گفت: بررسی‌ها نشان می‌دهد که تمام کشورهای مترقی و صنعتی پیشرفته دنیا مسیر ترقی و پیشرفت خود را با سرمایه‌گذاری و توجه به صنعت نساجی پشت سر گذاشته‌اند. دکتر شیبانی سخنان خود را با شعری از

مرحوم مجتبی کاشانی به پایان برد.

من در این حیرانم

که چرا قافله علم از اینجا نگذشت

یا اگر آمد و رفت

پدرانم سرگرم چه کاری بودند؟

بر سر قافله‌سالار چه رفت

و اگر هم‌ره این قافله گشتند گهی

برنگشتند چرا؟

ما چه کردیم برای دگران.

چالش‌ها و راهکارهای ایران برای مشارکت در زنجیره ارزش جهانی بررسی شد:

باز آرای تجارت با الگوگیری از صنعت پوشاک ترکیه

کشورهای در حال توسعه براساس مزیت نسبی خود به تولید و تجارت محصولاتی دست می‌زنند که این محصولات در عرصه جهانی وارد زنجیره‌ای از خلق محصولات می‌شود که به آن «زنجیره ارزش جهانی» گفته می‌شود. این در حالی است که از منظر تجارت کالایی، این زنجیره از موادخام شروع شده و در نهایت به کالاهای مصرفی، سرمایه‌ای و خدمات نهایی خاتمه می‌یابد. ارزیابی‌ها نشان می‌دهد سطح توسعه‌یافتگی هر کشوری که در نهایت مزیت نسبی آن کشور را می‌سازد، معین می‌کند که کالاهای صادراتی آن کشور در کجای این زنجیره قرار دارد و انتظار می‌رود که با توسعه یک کشور، صادرات آن هم بیشتر کالاهایی را در برگیرد که در انتهای زنجیره قرار دارد.

تحلیلگران اقتصادی بر این باورند مشارکت در زنجیره‌های ارزش جهانی می‌تواند زمینه‌های رشد اقتصادی را به واسطه مولفه‌هایی چون تخصصی‌سازی و بهبود بهره‌وری بنگاه‌ها و دسترسی آن‌ها به سرریز فناوری و دانش و در نتیجه افزایش درآمدها و اشتغال‌زایی فراهم آورد. از سوی دیگر مشارکت در زنجیره‌های جهانی ارزش، چالش‌ها و خطرات را از کشورهای همچون ایران که متکی بر بازار داخلی خود هستند دور خواهد کرد. به‌طور کلی می‌توان گفت «ماهیت سیال رقابت‌های بین‌المللی»، «تحولاتی نظیر رشد و افول بخش‌های مختلف اقتصادی» و نیز «جابه‌جایی فعالیت‌ها در کشورهای مختلف»، می‌تواند یکسری هزینه‌های تعدیل برای کشورهای

«کف زنجیره ارزش جهانی» شده است. در این میان رییس موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی برای عبور از این دو چالش و جانمایی ایران در الگوی زنجیره ارزش جهانی نسخه جدیدی ارائه کرد. محمدرضا رضوی بر این باور است با «فهم بهتر زنجیره‌های ارزش جهانی» و «تغییر رویکرد درون‌گرا در بنگاه‌های ایرانی» باید به سمتی حرکت کرد که در داخل کشور زنجیره‌های ارزش جهانی ارتقا یافته و کالاها و خدمات با ارزش‌افزوده بالاتری تولید شود. همچنین در این گزارش با بهره‌گیری از تجربه ترکیه در صنعت پوشاک فهرستی از مهم‌ترین اقدامات آنها در زمینه شناخت اولیه از فضای گسترش شبکه تولید جهانی و بازیگران اصلی آن مورد واکاوی قرار گرفته است. با تعمیق جهانی شدن و افزایش تجارت،

سیاست‌ها، کسب‌وکارها و محیط‌های توانمندسازی مشارکت در زنجیره‌های ارزش جهانی در ایران با حضور متولیان موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی و کارشناسان مرکز بین‌المللی تجارت ITC مورد بحث و بررسی قرار گرفت. تحلیلگران بر این باورند که درک جریان‌های تجاری و صنعتی فعلی بدون فهم درست از زنجیره‌های ارزش جهانی کاری بی‌فایده است. آنان ضمن تاکید بر نقش بسیار اثرگذار زنجیره‌های ارزش جهانی در بازآرای معماری تجارت ایران، درباره مشارکت ایرانی‌ها در این حرکت پویای جهانی معتقدند دو ویژگی اساسی «تمرکز در بازارهای داخلی» و «منبع محور بودن» باید مورد بازبینی و اصلاح قرار گیرد؛ چرا که به اعتقاد کارشناسان این دو ویژگی باعث بی‌توجهی ایرانی‌ها به «نگاه برون‌گرا» و قرار گرفتن صنایع ایران در

تولیدکنندگان ایرانی عمدتاً بر بازار داخل کشور متمرکز باشند و نگاه برون‌گرا چندان برای آنها اولویت نداشته باشد. رضوی ویژگی دوم اقتصاد کشور را منبع محور بودن آن دانست و اظهار کرد: منبع محور بودن اقتصاد ایران باعث شده که صنایع ایرانی عمدتاً در کف زنجیره ارزش جهانی قرار بگیرند. وی با مطرح کردن این دو ویژگی، تاکید کرد که با فهم بهتر معماری زنجیره‌های ارزش جهانی و تغییر رویکرد درون‌گرا در بنگاه‌های ایرانی باید به سمتی حرکت کرد که در داخل، زنجیره‌های ارزش جهانی ارتقا یافته و کالاها و خدمات با ارزش افزوده بالاتری تولید شود.

همچنین در این همایش آندرس آترو، معاون نهادها و کسب‌وکار مرکز بین‌المللی تجارت ضمن تاکید بر نقش بسیار اثرگذار زنجیره‌های ارزش جهانی در بازآرایی معماری تجارت در جهان، اشاره کرد که مدل‌های صادرات محور صرف که در سال‌های دهه ۷۰ و ۸۰ بین کشورهای آسیای شرقی رواج پیدا کردند، در دنیای رقابتی جدیدی که زیرسلطه زنجیره‌های ارزش جهانی قرار دارد، کمتر مشاهده می‌شود. به اعتقاد وی در مدل‌های توسعه کشورهای نوظهور فعلی، به مدد زنجیره‌های ارزش جهانی رشد واردات و صادرات با هم تجربه خواهند شد؛ زیرا برای هر نوع فعالیت

موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی و مرکز بین‌المللی تجارت ITC و سازمان توسعه تجارت روز ۲۷ شهریورماه ۱۳۹۶ برگزار شد. این کارگاه با استفاده از مجموعه‌ای از مطالعات موردی و با تسهیل‌گری کارشناسان مرکز بین‌المللی تجارت و استادانی از دانشگاه روه‌دز آفریقای جنوبی و دوک آمریکا، به بررسی سیاست‌ها، کسب‌وکارها و محیط‌های توانمندساز مشارکت در زنجیره‌های ارزش جهانی پرداخت. در این نشست همچنین تجربه ترکیه در ارتقای صنعتی و مشارکت در زنجیره ارزش مورد بررسی قرار گرفت. در این گردهمایی رییس موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، به تشریح نقش زنجیره‌های ارزش جهانی در تحولات تجاری و صنعتی دنیای امروز پرداخت و تلاش برای درک جریان‌های تجاری فعلی بدون فهم درست از زنجیره‌های ارزش جهانی را بی‌فایده دانست.

محمدرضا رضوی، درباره مشارکت ایران در این حرکت پویای جهانی به دو ویژگی اساسی اقتصاد ایران اشاره کرد و گفت: ویژگی نخست پیگیری فعال سیاست‌های جایگزینی واردات برای بیش از سه دهه است که کماکان در ذهنیت سیاست‌گذاران تجاری و صنعتی ایران ماندگار باقی مانده و باعث شده که صنایع و

همچون ایران را به دنبال داشته باشد. در این میان سطح مشارکت یک کشور در زنجیره‌های ارزش جهانی، از عوامل مختلفی متأثر می‌شود. بخشی از آن عوامل ذاتی هستند؛ نظیر «موقعیت جغرافیایی و منابع طبیعی» و بخش دیگر عواملی نظیر «سرمایه انسانی، زیرساخت‌های فیزیکی و فضای کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری» که از سوی دولت‌ها قابل شکل دادن و هدایت هستند را در برمی‌گیرد.

سیاست دولت‌ها در این زمینه می‌تواند نقش شمشیر دولبه را ایفا کند. این شمشیر دولبه در بخش «سیاست مناسب» می‌تواند موجب ارتقای ظرفیت بنگاه‌ها، بهبود رقابت‌پذیری آنها، جذب سرمایه‌گذاری و ورود آنها به زنجیره ارزش جهانی شود و لبه دیگر شمشیر که «سیاست نامطلوب» است نیز می‌تواند از ظرفیت‌ها و قدرت رقابت‌پذیری بنگاه‌ها بکاهد. بنابراین تحلیلگران بر این باورند که تدوین سیاست و چارچوب‌های مطلوب از سوی دولت‌ها، برای حداکثرسازی منافع و حداقل‌سازی ریسک مشارکت در زنجیره‌ها موردنیاز است. در این چارچوب، چالش‌های مشارکت کشورهای درحال توسعه نظیر ایران در زنجیره‌های ارزش جهانی، بیش از آنکه محدودیت واردات یا آزادسازی باشد، مدیریت روابط بین بنگاه‌های پیشرو خارجی و بنگاه‌های داخلی حاضر در حلقه‌های پایینی زنجیره ارزش، با هدف ارتقای صنعتی و بالا بردن جایگاه آنان در زنجیره است. ترسیم خطوط سیاستی برای ارتقای صنعتی کشور با رویکرد مشارکت در زنجیره ارزش جهانی یکی از مسیرهای توسعه صنعتی به شمار می‌رود. ارزیابی‌ها نشان می‌دهد گام نخست برای رسیدن به این هدف، شناخت اولیه از فضای گسترش شبکه تولید جهانی و بازیگران اصلی آن است.

دو ویژگی اقتصاد ایران

کارگاه آموزشی «بهبودسازی منافع مشارکت در زنجیره‌های ارزش جهانی» با همکاری

اقتصادی جهانی، بنگاه‌ها از پایین زنجیره واردات می‌کنند و به بالای زنجیره صادرات خواهند کرد. آئرو ضمن اعلام خرسندی از اقدام موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی در برگزاری این دوره‌های آموزشی تصریح کرد که مرکز بین‌المللی تجارت ITC، در ذیل ماموریت سازمانی خود از گسترش همکاری با سازمان‌های توسعه تجارت و تحقیقاتی ایرانی استقبال می‌کند و به تشریح خدمات گستره مرکز بین‌المللی تجارت در این باره پرداخت.

مراحل ارتقای صنعتی

امروزه اجزای اصلی زنجیره ارزش جهانی را فعالیت‌هایی نظیر «تحقیق و توسعه»، «طراحی»، «خرید»، «تولید (ساخت)»، «توزیع»، «فروش» و «خدمات پس از فروش» تشکیل می‌دهد. نکته قابل توجه این است که سهم فعالیت‌های غیرملموس در ایجاد ارزش افزوده در مقایسه با تولید و ساخت بالا است.

در ادامه این گزارش به تفکیک، فعالیت‌های ملموس و غیرملموس تشکیل‌دهنده زنجیره ارزش جهانی تشریح شده است. در گام نخست «تحقیق و توسعه محصولات جدید» قرار دارد که این فعالیت شامل شرکت‌هایی می‌شود که فعالیت‌های مربوط به تحقیق و توسعه و

همچنین بهبود محصول و فرآیند و تحقیقات در مورد بازار و مصرف‌کننده را انجام می‌دهند. «طراحی» که در گام بعدی قرار دارد شامل افراد و شرکت‌هایی می‌شود که خدمات طراحی زیبایی‌شناختی برای محصولات و اجزای آنها را در طول زنجیره ارزش ارائه می‌کنند. فعالیت‌های مربوط به طراحی و استایل، با هدف جذب مشتریان، بهبود عملکرد محصول، کاهش هزینه‌های تولید و ایجاد مزیت رقابتی قابل توجه در بازار هدف صورت می‌گیرند. در مرحله سوم که مربوط به «خرید» است فعالیت‌های درونی مرتبط با خرید و حمل‌ونقل محصولات صورت می‌گیرد. این فعالیت شامل جابه‌جایی فیزیکی محصول، همچنین مدیریت و ارائه فناوری و تجهیزات لازم برای هماهنگی زنجیره تامین می‌شود. فعالیت‌های لجستیکی این مرحله می‌تواند شامل هماهنگی‌های تامین و حمل از داخل کشور یا خارج از مرزها باشد. اما چهارمین مرحله ارتقای صنعتی «تولید» است که در این مرحله تولیدکنندگان اقدام به تولید می‌کنند. به‌عنوان مثال، تولیدکنندگان پوشاک، اقدام به برش و دوخت انواع پارچه‌ها کرده یا پوشاک موردنظر را مستقیماً از الیاف موجود بافته و تولید می‌کنند. طبقه‌بندی فرآیند برش و دوخت، طیف متنوعی از شیوه‌های تولید اعم از پوشاک آماده پوشیدن یا پوشاک سفارشی

را دربرمی‌گیرد. تولیدکنندگان پوشاک می‌توانند پیمانکار باشند که عملیات برش و دوخت را روی مواد اولیه متعلق به دیگر شرکت‌ها انجام دهند یا خیاطان و مقاطعه‌کارانی باشند که پوشاک سفارشی برای مشتریان تولید می‌کنند. همچنین بنگاه‌های تولیدکننده می‌توانند منسوجات را از دیگر بنگاه‌ها خریداری کنند یا خود اقدام به تولید آن کنند

«توزیع» گام بعدی است که پس از تولید عملیات توزیع و فروش آن از طریق شبکه‌ای از عمده‌فروش‌ها، نمایندگی‌ها، شرکت‌های لجستیکی و سایر بنگاه‌های ارائه‌کننده خدمات ارزش افزوده در مراحل پس از تولید، صورت می‌گیرد. در مرحله «بازاریابی و برندسازی» نیز تمام فعالیت‌ها و شرکت‌های مرتبط با قیمت‌گذاری، فروش و توزیع محصول، انجام می‌شود. این مرحله اغلب تغییری در محصول فیزیکی ایجاد نمی‌کند؛ در این مرحله محصول تولیدشده پس از ارزیابی به مشتریان فروخته می‌شود. «خدمات» که آخرین مرحله ارتقای صنعتی به‌شمار می‌رود شامل هر نوع فعالیت ارائه شده به تامین‌کنندگان، خریداران یا کارمندان هر صنعتی می‌شود.

به‌طور کلی هدف این خدمات می‌تواند ایجاد تمایز برای تولیدکننده نسبت به سایر رقبا در بازار باشد (برای مثال ارائه خدمات مشاوره در مورد کسب‌وکار بین‌المللی پوشاک یا روندهای جاری در مد).

تحولات تجارت بین‌الملل

ارزیابی‌ها نشان می‌دهد تجارت بین‌اقتصادهای پیشرفته به‌عنوان سهمی از تجارت جهانی طی دو دهه اخیر افت کرده است؛ به طوری که سهم صادرات بین‌اقتصادهای توسعه‌یافته از صادرات جهانی (تجارت شمال-شمال) از ۶۷ درصد کل صادرات در سال ۱۹۹۰ به ۳۸ درصد در سال ۲۰۱۳ کاهش یافته است؛ در حالی که سهم صادرات بین کشورهای کم‌درآمد و اقتصادهای نوظهور (تجارت

جنوب-جنوب) از ۵ درصد کل صادرات جهان در سال ۱۹۹۰ به ۱۷ درصد در سال ۲۰۱۳ افزایش یافته است. همچنین سهم تجارت بین کشورهای توسعه یافته و کشورهای کم درآمد و اقتصادهای نوظهور از تجارت جهانی (تجارت شمال-جنوب) تقریباً ثابت بوده است. همچنین بررسی آمار تجارت جهانی نشان می دهد که نزدیک به ۸۰ درصد از ارزش صادرات جهانی از سوی شرکت های بزرگ بین المللی انجام می گیرد. به عبارت دیگر از ۱۹ هزار میلیارد دلار صادرات جهانی نزدیک به ۱۵ هزار میلیارد دلار از سوی شرکت های بزرگ بین المللی در قالب شبکه تولید جهانی صورت می گیرد. همچنین نزدیک ۶,۳ هزار میلیارد دلار از تجارت کشورهای چندملیتی درون بنگاهی است و این به آن معنا است که از توانمندی ها و ظرفیت های پیمانکاران بومی کشورهای در حال توسعه بهره گرفته نشده است.

تجارب ارتقای صنعتی

ترکیه پنجمین تامین کننده بزرگ پوشاک جهانی و دومین تامین کننده بزرگ اتحادیه اروپا است که ۸۰ درصد از صادرات پوشاک این کشور را تشکیل می دهد. برخلاف اکثر اقتصادهای در حال ظهور که با ارائه عملیات مونتاژ به صنعت وارد شدند، ترکیه با ورود کامل به این صنعت در دهه ۱۹۸۰ با مدل برندینگ در کنار طراحی و تولید، به عنوان یک تامین کننده اصلی به بسته بندی محصولات خود با علامت های تجاری جهانی توسط یک صنعت نساجی قوی پرداخت. در این مرحله ترکیه اقدامات متعددی را درخصوص به روزرسانی مهارت نیروی کار خود به اجرا در آورده که از آن جمله می توان به ارتقای سطح آموزش های فنی و ارائه دیپلم مهارت اشاره کرد. بخش خصوصی نیز در این زمینه اقداماتی در راستای ارتقای شرایط کار، بهبود ایمنی و سلامت کارکنان و همچنین تضمین کیفیت به منظور تطابق با استانداردهای بین المللی ترتیب داده است.

مدت تا سال ۲۰۲۳، در جهان صورت گرفته است. علاوه بر این، سازمان هایی همچون «دبیرخانه عمومی اتحادیه صادرکنندگان نساجی و پوشاک» ترکیه به منظور تاسیس مدارس آموزش فنی و حرفه ای طراحی مد لباس، همکاری خود را با موسسات دولتی و بخش خصوصی آغاز کردند که در همین راستا، آکادمی مد استانبول با همکاری اتحادیه اروپا و این دبیرخانه تاسیس شد. در مرحله ODM دولت ترکیه اقدامات متعددی را به منظور افزایش رقابت پذیری صنعت پوشاک اجرا کرد که از آن جمله می توان به مواردی همچون استرداد ۶۰ درصد از هزینه های مرتبط با جذب نیروی کار ماهر، ماشین آلات، مشاوره و تحقیق و توسعه به مدت سه سال از سوی دولت به صاحبان صنایع اشاره کرد. علاوه بر این، دانشگاه های ترکیه با ارائه واحدهایی از جمله مدیریت برند و بازاریابی نقش قابل توجهی ایفا کردند. همچنین «دبیرخانه عمومی اتحادیه صادرکنندگان نساجی و پوشاک» ترکیه به برگزاری دوره های آموزشی و سمینار با محوریت مدیریت بازاریابی و برندسازی می پردازد. «سازمان توسعه صنایع کوچک و متوسط ترکیه» نیز به بنگاه های کوچک و متوسط در حوزه بازاریابی، آموزش و مشاوره، خدماتی را ارائه می دهد.

البته در این میان برخی برندهای جهانی نیز در پرورش نیروی کار ماهر، بهبود کنترل کیفیت و سیستم های اطلاعاتی با تولیدکنندگان داخلی ترکیه مشارکت داشته اند. ایجاد شبکه های گسترده با شرکای اروپایی به ویژه آلمان، راه اندازی مناطق آزاد تجاری، نیروی کار ماهر و ارزان و مجاورت مرزی با اروپا از دیگر مزایای راهبردی در صنعت پوشاک ترکیه به شمار می رود. نیروی کار فعال در صنعت پوشاک ترکیه علاوه بر گذراندن هشت سال تحصیلات متوسطه، از آموزش های تخصصی مرتبط با پوشاک نیز بهره می برند. در این بین، برخی دانشگاه های ترکیه نیز دوره کارشناسی تخصصی صنعت پوشاک ارائه می کنند. همچنین از آنجا که تولیدکنندگان برندهای جهانی باید برای هم راستایی با الزامات جهانی در دوره های تخصصی شرکت کنند، به منظور سهولت اجرای برنامه های آموزشی مرتبط و تطابق با الزامات مزبور، یک طرح مشترک میان خریداران بین المللی و موسسات عمومی در داخل ترکیه راه اندازی شده است. در مرحله ODM (مدل کسب و کاری است که شامل طراحی و تولید توامان می شود) نیز تلاش هایی با همکاری تنگاتنگ سازمان های دولتی و صاحبان صنایع با هدف معرفی استانبول به یکی از مراکز برتر

مراسم روز ملی صادرات سال ۱۳۹۶ برگزار شد

تقدیر از ۵ صادرکننده برتر عرصه نساجی و پوشاک

خارجی‌ها هم نگاه می‌کنند که دولت با بخش خصوصی کشور چطور تا کرده است، بنابراین باید شرایطی توسط دولت فراهم شود که بخش خصوصی بتواند فعالیت خود را ارتقا دهد.

وی افزود: مطمئناً با اتکا بر توانمندی‌های کشور و ظرفیت‌های فعالان اقتصادی می‌توانیم مسائل اقتصاد کشور را به نحو مطلوبی پیش ببریم. پس از برجام فضای بسیار خوبی برای فعالیت‌های اقتصادی و همکاری‌های بین‌المللی با ایران ایجاد شده است که باید به بهترین شکل از آن استفاده کنیم. جهانگیری با اشاره به سخنان اخیر رییس‌جمهوری آمریکا خاطر نشان کرد: در طول تاریخ در کمتر مقطعی بوده که رییس‌جمهوری آمریکا نسبت به کشوری این‌طور سخن بگوید و تقریباً همه دنیا نسبت به آن سخنان بی‌اعتنا باشند. امروز جامعه بین‌الملل و کشورهای جهان به خوبی می‌دانند که ایران کشوری حائز اهمیت

داخل کشور تولید می‌شوند. باید درآمدهای اقتصادی متنوع و صادرات غیرنفتی را گسترش دهیم تا اقتصاد ما در برابر نوسانات ناشی از فشارهای بین‌المللی مقاوم شود. با تلاش فعالان اقتصادی میزان صادرات غیرنفتی در سال جاری حدود ۴۷ میلیارد دلار است که امیدواریم این رقم تا پایان سال به ۵۰ میلیارد دلار برسد.

وی با بیان اینکه در سال جاری دوبرابر ارزش درآمدهای نفتی توانسته‌ایم درآمد صادرات غیرنفتی داشته باشیم، افزود: توسعه فعالیت‌های بخش خصوصی و فعالان اقتصادی نقش مهمی در ایجاد اشتغال و رفع بیکاری در کشور داشته به‌طوری که امروز در کشور حدود ۲۳ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر مشغول به کار هستند و بخش عمده‌ای از این شغل‌ها توسط فعالان اقتصادی ایجاد شده است. وی عنوان کرد: باید از بخش خصوصی کشور حفاظت و حراست شود.

بیست و یکمین سالروز ملی صادرات بدون حضور رییس‌جمهور با شعار «صادرات؛ تکرار عزم ملی» روز شنبه ۲۹ مهرماه ۱۳۹۶ در محل سالن اجلاس سلان برگزار شد. در این مراسم اسحاق جهانگیری معاون اول رییس‌جمهوری، محمد شریعتمداری وزیر صنعت، معدن و تجارت، مجتبی خسرو تاج معاون وزیر صمت، غلامحسین شافعی رییس اتاق ایران، به همراه جمعی از صادرکننده نمونه کشور، کارآفرینان و فعالان بخش خصوصی حضور داشتند.

توجه به دیپلماسی اقتصادی

اسحاق جهانگیری، معاون اول رییس‌جمهوری در مراسم روز ملی صادرات گفت: اگر بخواهیم اتکای اقتصاد کشور را به درآمد نفت کاهش داده و درآمدهای متنوعی را به آن وارد کنیم، آن درآمد، درآمد حاصل از صادرات غیرنفتی و کالاهایی است که با کیفیت بالا در

یک‌ماه برگردد، برخی مدیران در استان‌ها ممکن است اجرا نکنند؛ اگر در این رابطه کسی اجرا نکرد، تخلف است. وی صدور ضمانت‌نامه‌های بانکی برای صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی را یکی از مشکلاتی دانست که باید با تلاش مسوولان برطرف شود. جهانگیری با بیان اینکه صندوق توسعه ملی برای حمایت از بخش خصوصی ایجاد شده است، گفت: البته امروز دولت بیش از بخش خصوصی از اعتبارات این صندوق استفاده می‌کند اما این طور نیست که این استفاده برای انجام هزینه‌های جاری باشد. معاون اول رییس‌جمهوری به اهمیت توسعه گردشگری در ایجاد اشتغال و گسترش سرمایه‌گذاری‌ها نیز اشاره داشت.

جهانگیری تصریح کرد: امروز تحرک در تولید کشور تنها با اجرای سیاست‌های تجاری گسترش می‌یابد و به این واسطه است که می‌توان برای مصرف داخلی و خارجی بازار ایجاد کرد. معاون اول رییس‌جمهوری با اشاره به مشکلات دولت در اجرای بودجه و هزینه‌های بالایی که برای دولت وجود دارد، گفت: با این حال باید برای حمایت از تولید و صادرات اعتبارات لازم در نظر گرفته شود. وی افزود: سازمان توسعه تجارت وظیفه سنگینی در این راستا بر عهده دارد و باید تشکیلات آن متناسب با نیازهای روز اقتصاد کشور ساماندهی

گلایه وزیر از دستگاه‌های دولتی و خصوصی
وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز در روز ملی صادرات

۵۰ میلیارد دلار فروش نفت داریم و به فروش جاری خود هم دسترسی داریم، بنابراین دلیلی ندارد که اجازه دهیم تلاطم در نرخ ارز به‌وجود آید.

وی با اشاره به قانون پیمان‌سپاری ارزی برای صادرکنندگان در ابتدای دولت، گفت: از صادرکنندگان درخواست می‌کنم که پیمان‌سپاری ارزی که در دولت یازدهم برداشته شد را در نظر داشته باشند؛ البته تصمیم‌گیری در این موارد برای ما سخت بود، ولی سرعت آن تعیین‌کننده بود و بسیار سریع عمل کردیم و تصمیم گرفتیم. این درحالی است که از صادرکنندگان خواهش شد که ارز حاصل از صادرات را به کشور برگردانند؛ این به‌هیچ‌وجه پذیرفته نیست که کالا و خدماتی را صادر کنیم و ارز آن به نوعی به اقتصاد کشور برنگردد. وی با اشاره به تلاش دولت برای رفع تلاطم از بازار ارز و اینکه نرخ تغییرات ارز برای فعالان اقتصادی نرخ قابل قبول باشد، گفت: در ارتباط با کار با دنیا یکی از محدودیت‌ها تبدیل و جابه‌جایی دلار است که اصرار داریم تا آنجا که امکان دارد با ارزهای رسمی دیگر مانند یورو کار شود.

دولت نیز بنا دارد با کشورهای دیگر تفاهم کند که با ارزهای ملی دو طرف، همکاری‌های اقتصادی را پیش ببریم. جهانگیری گفت: تا به حال مشوق‌هایی همچون معافیت عوارض و مالیات و تسهیل صادرات را داشتیم ولی در جلسات مختلفی تصمیمات قاطع در زمان طیب‌نیا داشتیم که مالیات ارزش افزوده ظرف

و تاثیرگذار بوده و سیاست‌های مثبتی در این کشور پیش گرفته شده که امکان همکاری همه‌جانبه را فراهم می‌کند. ما باید از این فرصت برای گسترش مناسبات و همکاری‌های همه‌جانبه با کشورهای جهان استفاده کنیم. البته در این مسیر موانع و مشکلات فراوانی وجود دارد؛ اما با وجود این موانع می‌توانیم با اتکا بر دانش و تجربه اقدامات مثبتی را سامان دهیم. وی به دیدار خود با رهبر معظم انقلاب در هفته دولت اشاره کرد و گفت: در هفته دولت در خدمت رهبری بودیم که فرمودند با تمام دنیا روابطمان را گسترش دهیم که البته به استثنای یک کشور و یک رژیم که موضوع خاصی دارد؛ ما با هیچ کشوری مشکلی برای توسعه روابط نداریم. البته از آن دو، یکی را اصلاً به رسمیت نمی‌شناسیم و دیگری که خود نیامده با اقتصاد ایران کار کند.

آمریکایی‌ها خودشان را از اقتصاد ایران محروم کردند و ما هیچ‌وقت به آمریکایی‌ها نگفتیم که در اقتصاد ایران وارد نشوند. این مقامات آمریکایی بودند که با سیاست‌های ناصحیحی که در پیش گرفتند، شرکت‌های خود را از کار با ایران محروم کردند. جهانگیری خاطر نشان کرد: ایرانی‌هایی که می‌خواهند در بازار کار کنند برای کار اقتصادی با هیچ کشوری در چارچوب سیاست‌های ایران محدودیتی ندارند. وی دیپلماسی اقتصادی را از مهم‌ترین سیاست‌های دولت برشمرد و تصریح کرد: امروز وزارت خارجه با ایجاد ساختار جدید و تشکیل معاونت اقتصادی گام مهمی در این راستا برداشته و سفارتخانه‌های ما در کشورهای جهان باید پایه اساسی برای تبلیغ و حمایت از کالاهای ایرانی شوند.

وی خاطر نشان کرد: ما باید با افتخار از بخش خصوصی دفاع و حمایت کنیم چراکه فعالان اقتصادی و بخش خصوصی موتور محرک اقتصاد کشور هستند. ثبات اقتصادی مهم‌ترین پیش‌نیاز برای سرمایه‌گذاری و فعالیت اقتصادی به‌شمار می‌رود؛ شاخص‌های اقتصادی مهم برای فعالان اقتصادی باید قابل پیش‌بینی باشد و باید به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی و مدیریت کنیم تا این شاخص‌ها از جمله نرخ تورم، نرخ ارز و نرخ سود بانکی برای فعالان اقتصادی قابل پیش‌بینی بوده و تلاطمی در اقتصاد به‌وجود نیاید.

معاون اول رییس‌جمهوری با اشاره به اینکه امروز حدود ۵۰ میلیارد دلار صادرات غیرنفتی در کشور داریم، گفت: پشتوانه ارزی کشور خوب و تراز ارزی مثبت است و به‌طور متوسط در مقطع فعلی، بین ۴۵ تا

وزیر صنعت، معدن و تجارت با اشاره به واقعی کردن نرخ ارز گفت: من قبول ندارم که اگر نرخ دلار خیلی بالا رفت صادرات زیاد می‌شود؛ اگر نرخ ارز واقعی نشود، تنبیه صادرات و تشویق واردات صورت می‌گیرد؛ پس باید تغییرات به صورت طبیعی باشد؛ در غیراین صورت، برای رفع مشکلات باید مشوق صادراتی داده شود. شریعتمداری همچنین به ورود به بازارهای هدف نیز اشاره کرد و عراق را از جمله بازارهای مهم برای ایران دانست. وی نسبت به احیای نقش سازمان توسعه تجارت و اتاق بازرگانی نیز تأکید کرد که در این باره گفت: اتاق بازرگانی در جایگاه خود نیست و باید به جایگاهش برگردد و به مسوولیت‌های خود عمل کند.

غلامحسین شافعی، رییس اتاق بازرگانی هم اعلام کرد که سهم ایران از صادرات جهانی با احتساب نفت ۰,۳۴ درصد و بدون نفت ۰,۲۴ درصد است که قابلیت افزایش دارد. وی درباره نرخ ارز نیز عنوان کرد: در بخش ارز هم نیازمند اتخاذ سیاست‌هایی هستیم تا صادرکنندگان با ریسک کمتری اقدام به فعالیت و برنامه‌ریزی کنند و ثبات نرخ ارز داشته باشند تا در آینده شاهد سرکوب نرخ ارزش نباشیم. وی گفت: در بند یک سیاست‌های اقتصاد مقاومتی آنچه به عنوان مسائل پیش روی ما برای صادرات وجود دارد موضوع توجه به دیپلماسی اقتصادی است. بالا بودن قیمت تمام شده کالاهای تولیدی، نرخ بالای سود بانکی و عدم دسترسی به منابع بانکی نیز از جمله مشکلات پیش‌روی صادرات و اقتصاد کشور بود که وی به آن اشاره داشت.

محمدرضا انصاری نایب رییس اتاق بازرگانی ایران نیز رجوع به استعدادهای عظیم ملی را مهم‌ترین اقدام برای توسعه صادرات دانست و گفت: جایگاه ما در صادرات این نیست که اکنون داریم. در حال حاضر ۳۴ میلیارد دلار ظرفیت بالقوه صادرات خدمات فنی و مهندسی در بازارهای هدف وجود دارد که می‌توان با تمرکز، ظرف ۵ سال محقق شود. وی گفت: صندوق توسعه ملی یکی از ظرفیت‌هایی است که باید مورد توجه قرار گیرد؛ این درحالی است که برخی از تصمیمات دولت در بدنه اجرایی به خوبی پیاده‌سازی نمی‌شود؛ به نظر می‌رسد به جای اعتبار خریدار باید اعتبار فروشنده را حاکم کرد؛ البته احتیاطی حاکم بر تصمیم دولت است که باید از آن بگذریم. نکته دیگر، جایزه صادراتی است که باید مورد توجه

لزوم اعطای یارانه‌های صادراتی گفت: دیوار یارانه‌های صادراتی اکنون طاقچه هم نیست و آن را خوابانده‌اند. وزیر صنعت، معدن و تجارت به صادرات‌گرا نبودن ۹۵ درصد واحدهای تولیدی کشور اشاره کرد و گفت: بیشتر این بنگاه‌ها با ظرفیت زیر ۱۰۰ نفر کار می‌کنند و برای نوسازی آنها اقدام جدی صورت نگرفته است، بنابراین در نوسازی صنعتی واحدهای کوچک و بزرگ باید قدم‌های بزرگتری برداریم. واحدهای صنعتی کشورمان بیشتر برای تأمین نیاز داخلی و جایگزینی واردات شکل گرفته‌اند؛ درحالی که باید صادرات‌محور شوند.

شریعتمداری با اشاره به موضوع منابع به عنوان عاملی دیگر در ایجاد جهش در صادرات، گفت: صندوق توسعه ملی برای توسعه سرمایه در گردش و سرمایه‌گذاری‌های جدید برای تولیدات صادرات‌گرا اولویاتی قائل نیست و در بودجه عمومی کشور نیز چنین اولویتی ملاحظه نمی‌شود؛ درحالی که بودجه عمومی باید به صورت اهرمی در توسعه همه‌جانبه کشور مورد استفاده واقع شود. در هدفمندی یارانه‌ها نیز آنچه در سال‌های گذشته وعده داده شده بود، به صادرات و تولید اختصاص نیافت. همچنین توسعه صنعتی کشور با نرخ‌های سود جدید سیستم بانکی مقدر نیست. ما باید به صورت یارانه مابه‌التفاوت نرخ سود بانکی را به تولید بدهیم و این امر خیلی مهم‌تر از اضافه کار بنده است.

از همه دستگاه‌هایی که در ایجاد یا رفع نشدن مشکلات صادرات غیرنفتی نقش داشته‌اند شکایت و از عملکرد دستگاه‌ها و نهادهایی همچون صندوق توسعه ملی، سازمان توسعه تجارت و اتاق بازرگانی انتقاد کرد. محمد شریعتمداری با بیان اینکه ظرفیت صادراتی ایران ۱۸۰ میلیارد دلار است، عامل و مشکل اصلی در صادرات را نبود عزم ملی برای صادرات دانست و گفت که اگر عزم ملی برای صادرات وجود داشت، افرادی که برای حضور در مراسم روز ملی صادرات دعوت شده بودند، حضور می‌یافتند. شریعتمداری عنوان کرد: یک اقتصاد کشور همچنان کوچک باقی مانده است؛ اگر به گسترش بازار و تولیدمان نپردازیم، سهم کم‌اکان اندک خواهد ماند.

وی با ابراز نگرانی از ارزش پایین اقلام صادرات غیرنفتی و متنوع نبودن اقلام و کشورهای موجود در زمینه صادرات گفت: بسیار دردناک است که بگویم در ۳۰ سال گذشته در جلساتی که شرکت می‌کردم از لزوم ایجاد تنوع کالاهای صادراتی صحبت می‌کردیم که امروز هم همین مشکلات را داریم. در ایجاد تنوع کالاهای صادراتی به جایگاه مناسبی دست نیافته‌ایم و دیوار مشوق‌های صادراتی خوابیده است. با هزار میلیارد تومان شروع کرده‌ایم اما اکنون وضعیت مناسبی نداریم. درحالی که این یارانه‌ها مانند چاشنی برای صادرات عمل و عدم تثبیت نرخ ارز را برای صادرکنندگان مان جبران می‌کند. وی با تأکید بر

* شرکت فرش قیطران (آقای مجتبی الوانکاربان)
* شرکت موکت نگین مشهد (آقای مجتبی زین العابدین زاده).

ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» این انتخاب را به مدیریت و کلیه پرسنل و کارکنان شرکت های منتخب صمیمانه تبریک گفته و توفیقات روزافزون برگزیدگان را در عرصه تولید و صادرات کشورمان از ایزد منان مسئلت دارد.

صادرکننده ممتاز و ۵۱ شرکت به عنوان صادرکننده نمونه ملی انتخاب شدند که در بین این شرکت ها، نام ۵ شرکت از صنایع نساجی و پوشاک کشور به چشم می خورد که عبارتند از:

* شرکت رنگدانه سیرجان (آقای مهندس بابک شایسته)
* شرکت مهترانگ توس (آقای غلامعلی رخصت)
* شرکت الیاف ساینه دلیمان (آقای دکتر بهروز محمدی)

قرار بگیرد. همچنین مشکل دیگر صادرات خدمات فنی و مهندسی صدور ضمانت نامه ها است. بانک ها برای صدور ضمانت نامه ها، وثیقه ملکی طلب می کنند؛ در حالی که سرمایه شرکت های صادرکننده خدمات فنی و مهندسی، نیروی انسانی است.

مجتبی خسروناج، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز از تنوع بازیگران در میدان مسابقات جدید صادراتی خبر داد و گفت: تحقق برنامه های راهبردی در حوزه صادرات و پیشبرد اهداف اقتصاد مقاومتی، در گرو بازتعریف نهادهای موجود و توجه به قابلیت های کنونی کشور است. وی تصریح کرد: رقابت در میدان های جهانی، نیازمند سیاست گذاری جدی در بخش های نوظهور برای صادرات خدمات و کالا است؛ بر این اساس نیازمند سازمان توسعه ای چابک با مدیران برخوردار از دانش روز جهان هستیم و البته صادرات با کم رقم شدن عزم ملی آسیب می بیند که باید بازتعریف نهادهای سازمان های توسعه ای مثل سازمان توسعه تجارت در مورد آن صورت گیرد و همه امکانات را در این زمینه به خط کرد. علیرضا مونسان، رییس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری با تاکید بر اینکه برنامه ما با کمک دولت و مجلس در پایان این دولت رساندن صادرات این بخش به بیش از ۲ میلیارد دلار است، گفت: هزینه تمام شده بالا، فقدان مشوق های صادراتی و موانع بازاریابی از مشکلات افزایش صادرات این بخش است. بخش صنایع دستی هم در کشور از ظرفیت های خوبی برای صادرات برخوردار است؛ اما صادرات این بخش در سال ۹۵ فقط ۲۴۰ میلیون دلار بوده است.

اسامی صادرکنندگان نمونه نساجی و پوشاک در سال های ۹۶-۱۳۷۷

سال	اسامی
۱۳۷۷	یزد باف- کانون تولید ایران - نساجی تبریز
۱۳۷۸	فرش مشهد- اطلس پود
۱۳۷۹	پیمان موکت- سیلون (پوشاک عالی مقام)- شرکت سهامی الیاف
۱۳۸۰	یزد باف- فرش مشهد- شیراز پوپلین
۱۳۸۱	ابهر ریس- موکت نگین مشهد- اطلس پود- نساجی تبریز
۱۳۸۲	یزد باف- گروه صنعتی آرتا تاک
۱۳۸۳	موکت پارس- آر شام کوشا- مهترانگ توس- یاس نخ
۱۳۸۴	پلی استر یزد- کشف آزادی
۱۳۸۵	آرتا تاک- ابهر ریس- تولید مواد اولیه الیاف مصنوعی- فرش سهند- آر شام کوشا
۱۳۸۶	یاس نخ- طراحان گلچین حامد
۱۳۸۷	ابهر ریس- شیراز پوپلین- ظریف مصور
۱۳۸۸	ابهر ریس- ظریف مصور- موکت نگین مشهد
۱۳۸۹	نساجی آسایش کاشان
۱۳۹۰	کانون تولید ایران- نساجی آسایش کاشان- گروه صنعتی نیکو
۱۳۹۱	ابهر ریس- فرش خاطره کویر- بازرگانی خسروی
۱۳۹۲	آرتا نقش تاک- الیاف پلی استر ساینه دلیمان- نساجی آسایش کاشان
۱۳۹۳	نفیس نخ- موکت نگین مشهد- نوین بافان پرنگ (سرزمین شاد)- تمدن فرش کاشان
۱۳۹۴	نساجی آسایش کاشان، نوین بافان پرنگ، بازرگانی خسروی، آرتا نقش تاک
۱۳۹۵	نانونخ و گرانول سیرجان، الیاف پلی استر ساینه دلیمان، نوین بافان پرنگ، مهترانگ توس، فرش خاطره کویر، نساجی آسایش کاشان
۱۳۹۶	رنگدانه سیرجان، مهترانگ توس، الیاف ساینه دلیمان، فرش قیطران، موکت نگین مشهد

استخراج: ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»

پنج نماینده از صنعت نساجی و پوشاک

در جمع برگزیدگان

گفتنی است در این مراسم از مجموع ۶۸۰ شرکت ثبت نام کننده در بیش از ۷۰ گروه کالایی در کارگروه انتخاب صادرکنندگان نمونه، ۹ شرکت به عنوان

گزارشی از سی و هفتمین نشست شورای گفتگوی استان تهران قاچاق پوشاک زیر ذره بین بخش خصوصی

او با بیان اینکه باید تلاش کنیم کارنامه قابل قبولی از خود به یادگار بگذاریم، ادامه داد: ما یک وظیفه قانونی داریم و یک وظیفه شرعی و این وظایف شرعی، هیچگاه ساقط نمی‌شود. امیدوارم با این ترکیب جدید شورا که با حضور رییس دادگستری کامل شده است، سرمایه‌گذاران احساس کنند که این سه رکن، یک صدا هستند و حمایت‌های بخش‌های اجرایی، موثر است.

هاشمی سپس به کیفیت تعامل استانداری تهران و قوه قضاییه اشاره کرد و گفت: در چهار سال گذشته، تعامل خوبی با قوه قضاییه داشته‌ایم و موردی نبوده که به گله‌گذاری منجر شده باشد. با این وصف امیدواریم

نهایت به گفته رییس اتاق تهران، مقرر شد کمیته‌ای توسط دبیرخانه شورای گفتگو برای بررسی مشکلات صنعت نساجی و پوشاک شکل گیرد و در یکی از نشست‌های آتی نتایج بررسی‌ها خود را ارائه کند.

در ابتدای این نشست، سیدحسین هاشمی، استاندار تهران که ریاست شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی استان تهران را برعهده دارد، با عرض تسلیت به مناسبت فرارسیدن ماه محرم به حضور رییس دادگستری تهران در این نشست اشاره کرد و تاکید کرد که توسعه اقتصادی استان تهران در گرو همگرایی دولت، قوه قضاییه و بخش خصوصی است.

سی و هفتمین نشست شورای گفتگوی استان تهران درحالی روز شنبه اول مهرماه ۱۳۹۶ برگزار شد که اعضا این شورا به طور ویژه وضعیت قاچاق پوشاک به کشور را مورد بحث و بررسی قرار دادند. در نشست مقامات دولتی و فعالان بخش خصوصی استان تهران، مسئله قاچاق پوشاک به داخل کشور مورد بحث و گفتگو قرار گرفت و ریشه‌یابی شد. در این نشست محورهای مهمی چون تعرفه بالا، غیرواقعی بودن نرخ ارز، بی‌توجهی به صنعت مد و برندسازی، بالا بودن قیمت تمام‌شده کالا در داخل و ... به عنوان عواملی که در تشدید قاچاق پوشاک نقش دارند مورد بررسی قرار گرفت. در

برای افزایش تولید و اشتغال که مقام معظم رهبری سال جاری را به این عنوان نامیده‌اند، بتوانیم از توان دولت، قوه قضاییه و بخش خصوصی در کنار هم استفاده کنیم.

پشتوانه‌ای برای تصمیمات قاطعانه

در ادامه این نشست، مسعود خوانساری، رییس اتاق تهران و دبیر شورای گفتگوی استان با اشاره به شکل‌گیری کابینه دوازدهم و رای نسبتاً بالایی که وزرا توانستند در مجلس کسب کنند، گفت: این رای بالا می‌تواند به عنوان پشتوانه‌ای برای اتخاذ تصمیمات قاطعانه باشد. تصمیماتی که بتواند مشکلات را برطرف کند. خوانساری «بدهی‌های دولت» و «کمبود سرمایه‌گذاری» را به عنوان بزرگترین مشکلات اقتصادی برشمرد و گفت: برآوردها نشان می‌دهد که در سه ماه نخست سال جاری، شاخص سرمایه‌گذاری مثبت شده است. همچنین، پس از بیش از ۲۰ ماه، رشد سرمایه‌گذاری در بخش ساختمان نیز مثبت شده است.

رییس اتاق تهران رتبه ایران در شاخص‌های بین‌المللی و نیز وجود فرآیندهای پیچیده بوروکراسی را به عنوان موانع جذب سرمایه‌گذاری عنوان کرد و گفت: در هفته‌های اخیر، از نمایندگان موسسه فریزر که در زمینه سنجش آزادی اقتصادی در جهان فعال است و موسسه کوپرز برای حضور در همایش‌هایی که در اتاق تهران برگزار می‌شد، دعوت کردیم. توصیه بنیانگذار موسسه فریزر برای جذب سرمایه این بود که در گام نخست، از خروج سرمایه‌های داخلی به خارج از ایران باید جلوگیری شود. در گام دوم، باید ایرانیان مقیم خارج نسبت به سرمایه‌گذاری در ایران ترغیب شوند و در گام سوم برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی اقدام شود.

او در بخش دیگری از سخنانش، با اشاره به وجود فساد و مشکلات بانکی در کشور گفت: یکی از مشکلات بانکی نرخ بالای سود است. بانک مرکزی تصمیم خوبی برای کاهش نرخ سود سپرده‌ها اتخاذ کرد؛ چرا که با سود ۲۷ تا ۲۸ درصدی بانک‌ها، سرمایه‌گذاری صورت نمی‌گیرد. بنابراین امیدواریم این اقدام بانک مرکزی تداوم داشته باشد.

جواز تاسیس حدود ۹,۵ تا ۱۰ درصد برآورد می‌شد. مس‌فروش با اشاره به بخشنامه جدید وزیر صنعت، معدن و تجارت عنوان کرد که حدود ۱۰ هزار میلیارد تومان به واحدهای تولیدی صنفی اختصاص پیدا می‌کند که ۱۴۰۰ میلیارد تومان آن به استان تهران تعلق دارد و انتظار این است که بانک‌ها از این برنامه تمکین کنند.

رشد ۸ درصدی صدور جواز تاسیس واحدهای صنعتی

در ادامه این جلسه، محمدرضا مس‌فروش، رییس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان تهران با اعلام این خبر که اهداف کلی برنامه ششم توسعه برای استان تهران به تصویب رسیده است، گفت: در عین حال، مجوز بهره‌گیری از ۵ ناحیه از ۸ ناحیه صنعتی که بیش از ۱۲ سال در انتظار مصوبه آن بودیم، صادر شد. اکنون دیگر می‌توانیم محدوده‌های فریز شده را به ساماندهی واحدهای صنعتی اختصاص دهیم. او افزود: صدور جواز تاسیس در سال جاری نسبت به مدت مشابه سال قبل ۸ درصد رشد داشته است که البته زمانی که نرخ رشد صنعت دو رقمی بود، رشد صدور

تولید داخل چه میزان از تقاضای پوشاک در کشور را تامین می‌کند؟

در ادامه این جلسه، بررسی دستور اصلی این نشست با گزارشی که محمد عیدیان، مسئول دبیرخانه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی استان تهران از وضعیت قاچاق پوشاک و محصولات نساجی ارائه کرد، آغاز شد. او با اشاره به آمارهایی که مسئولان ذیربط از میزان قاچاق پوشاک ارائه کرده‌اند، گفت: آنچه ما در اتاق بازرگانی می‌توانیم به آن اشاره کنیم، این است که بر اساس آمار هزینه خانوار شهری و روستایی سال ۱۳۹۵ ارائه شده از سوی مرکز آمار ایران و بانک مرکزی و سهم ۴,۳ درصدی پوشاک و کفش در هزینه خانوار با احتساب

دلار آزاد در سال ۹۵، کل نیاز پوشاک و کفش کشور حدود ۱۰،۵۵ میلیارد دلار است که با احتساب سهم تولید داخلی ۶۰ درصدی به گفته مسئولان، میزان واردات قاچاق پس از کسر سهم واردات رسمی برابر ۳،۵۷ میلیارد دلار می‌شود. اما اگر نظر مرکز پژوهش‌های اتحادیه پوشاک مبنا قرار گیرد که سهم ۴۰ درصدی را برای رفع تقاضای پوشاک از محل تولید داخل قائل است، میزان واردات قاچاق پس از کسر واردات رسمی بالغ بر ۶،۲۶۵ میلیارد دلار برآورد می‌شود که این ارقام با نظر رییس سازمان توسعه تجارت همخوانی دارد.

۵۱۰ هزار تن نیاز مصرفی پوشاک

پس از بیان این توضیحات، گلنار نصرالهی مشاور وزیر صنعت در امور نساجی و پوشاک با اشاره به میزان تقاضا و ظرفیت تولید پوشاک در کشور گفت: سالانه حدود ۵۱۰ هزار تن نیاز مصرفی پوشاک در کشور وجود دارد. در حالی که ظرفیت تولید معادل ۳۰۰ الی ۳۲۰ هزار تن است. تعداد واحدهای

تولیدی صنعتی پوشاک ۱۵۰۰ واحد و واحدهای صنفی نیز ۱۵ الی ۱۶ هزار واحد است. به دلیل ممنوعیت استقرار واحدهای صنعتی در شعاع ۱۲۰ کیلومتری شهرها، عمده تولید به دلیل نزدیکی با مراکز مد در واحدهای صنفی صورت می‌گیرد. واحدهای صنفی تولید پوشاک در مجموع برای ۵۰۰ هزار نفر اشتغال مستقیم ایجاد کرده‌اند.

مشاور وزیر صنعت بر این عقیده است که ۵۰ تا ۶۰ درصد بازار پوشاک در اختیار تولیدکنندگان داخلی است و آنها با شرایطی دشوار این سهم را حفظ کرده‌اند. چنانکه در سال ۱۳۵۷ سهم صنعت پوشاک از ارزش افزوده صنعت ۱۹ درصد بوده و اکنون این سهم به ۴ درصد رسیده است. در حالی که ارزش افزوده صنعت پوشاک می‌تواند رشد قابل توجهی را تجربه کند.

نصرالهی اضافه کرد: اگر هدف این باشد که صادرات پوشاک از ایران به یک میلیارد دلار برسد، لازم است در طول پنج سال آینده ۳ هزار میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در این بخش صورت گیرد که رقم سرمایه‌گذاری مورد نیاز،

سالانه ۶۰۰ میلیون دلار خواهد بود اما اکنون رقم سرمایه‌گذاری در بخش پوشاک حدود ۳۵۰ میلیون دلار است. بنابراین یکی از برنامه‌های ساماندهی قاچاق در این بخش، افزایش تولید بوده و راهکارهای دیگر، برخورد با مبادی ورودی و فرهنگ‌سازی درباره توانمندی‌های صنعت نساجی و پوشاک داخلی است.

او گفت: در دستورالعمل مبارزه با قاچاق پوشاک آمده است که برندهای بین‌المللی ملزم هستند برای حضور در ایران، بخشی از تولیدات خود را در خاک ایران انجام دهند. بر این اساس ۲۱ برند خارجی برای ورود به ایران اعلام آمادگی کرده‌اند. باید در نظر داشت که قاچاق پوشاک به هر میزانی که باشد، مانع سرمایه‌گذاری است.

هاشمی نیز با بیان اینکه باید مقررات ورود برندها در کشور تغییر یابد، افزود: برندها باید بخشی از محصولات خود را در داخل کشور تولید کنند.

مبادی ورود قاچاق کنترل شود

در ادامه این نشست، مهرداد زکی‌پور، رییس

رشد پرونده‌های قاچاق پوشاک

در ادامه این نشست، علی‌اکبر پوراحمدنژاد، دبیر کمیسیون مبارزه با قاچاق کالا و ارز استان تهران هم این تعبیر را به کار برد که قاچاق به عنوان سمی مهلک، اکنون به یک مسکن مقطعی تبدیل شده است. او نیز بر این عقیده است که یکی از دلایل اشاعه قاچاق در کشور، بالا بودن هزینه تولید است. پوراحمدنژاد گفت: بررسی‌های دقیق نشان می‌دهد که نیاز کشور به پوشاک، رقمی معادل ۸,۱ میلیارد دلار است که ۵,۶ میلیارد دلار از آن از طریق واردات رسمی و تولید داخل تامین می‌شود و در بدبینانه‌ترین حالت، ارزش قاچاق پوشاک به کشور، حدود ۳ میلیارد دلار است. او با اشاره به پوشاکی که در شمال تهران با عنوان برندهای مختلف فروخته می‌شود، گفت: بخشی از این پوشاک، تولید خارجی نیستند. دبیر کمیسیون مبارزه با قاچاق کالا و ارز استان تهران در ادامه به رشد پرونده‌های قاچاق در سال ۱۳۹۵ نسبت به سال ۱۳۹۴ اشاره کرد و گفت: تعداد پرونده‌های قاچاق در سال ۹۵ نسبت به سال ۹۴ حدود ۳۶۱ درصد رشد داشته است.

شده یا وارد می‌شود. لذا در اولین گام باید از تولیدکنندگان مواد اولیه در داخل حمایت صورت گیرد. او با اشاره به نیاز ۱۵۰ هزار تنی پنبه در ایران گفت: تنها حدود ۴۰ هزار تن پنبه در داخل تولید می‌شود و مابقی پنبه مورد نیاز (۱۱۰ هزار تن) صنعت نساجی و پوشاک باید از خارج وارد شود. با این حال وضع تعرفه ۱۰ درصدی روی واردات پنبه، قیمت تمام‌شده پوشاک تولیدشده در داخل را افزایش می‌دهد. در عین حال، ۱۱,۷ درصد قیمت تمام‌شده هم به مالیات بر ارزش افزوده اختصاص دارد.

ابراهیم بهادرانی، مشاور عالی رییس اتاق تهران، به نبود تعریف واحدی از قاچاق در کشور اشاره کرد و گفت: ایران سومین کشور دارنده تعرفه بالا محسوب می‌شود و افزون بر این ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده نیز بر تولید تحمیل می‌شود. او گفت: تعرفه به نیت حمایت از تولید افزایش می‌یابد اما در نهایت همین تعرفه بالا تولید را زمین‌گیر می‌کند. مشکلاتی است که تولید اکنون با آن دست به گریبان است نتیجه دخالت در بازار، اعمال تعرفه غیرمنطقی و به کار بردن راهکار واردات برای کاهش فقر و بیکاری است.

هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک، از ضرورت کنترل مبادی ورودی پوشاک قاچاق به کشور سخن گفت و افزود: مناطق آزاد و تجاری به عنوان اصلی‌ترین مبادی ورود قاچاق تلقی می‌شوند. در حالی که این مناطق برای امر مقدس تولید و صادرات پایه‌گذاری شده‌اند. او گفت: برای مثال در شمال غرب کشور، سوله‌های بزرگی مملو از پوشاک آماده فروش ایجاد شده است و برای فروش این پوشاک، بازاربانی در تهران و شهرستان‌ها فعال هستند. به مناطق آزاد نباید به عنوان محلی برای واردات کالاهای آماده نگریسته شود.

زکی‌پور یکی دیگر از عوامل تشدیدکننده ورود قاچاق به کشور را کم‌اظهاری به گمرک دانست و گفت: پوشاک به صورت کیلویی اظهار می‌شود و این به شکل‌گیری هرج و مرج کمک می‌کند. او با اشاره به اینکه هر ساعت، ۵ کانتینر پوشاک قاچاق وارد کشور می‌شود، گفت: با چنین شرایطی، نه تنها در این بخش سرمایه‌گذاری صورت نمی‌گیرد که بساط سرمایه‌گذاری‌های موجود نیز برچیده می‌شود. زکی‌پور، به لزوم ثبت نمایندگی برندها و فعالیت قانونی آنها در کشور اشاره کرد و گفت: البته برخی از برندها به فعالیت قانونی در ایران تمایل دارند اما وجود قاچاق مانع می‌شود.

قیمت تمام‌شده بالا،

عامل تشدید قاچاق

حسن نیل‌فروش‌زاده نیز که به نمایندگی از انجمن صنایع نساجی ایران در این نشست حضور یافته بود، گفت: باید بپذیریم که قاچاق پدیده‌ای اقتصادی-انتظامی است و از بعد اقتصادی آنچه زمینه‌ساز قاچاق می‌شود، قیمت تمام‌شده بالای محصولات نساجی است. ماده اولیه یا در داخل تولید

برای معاون اول رییس جمهوری ارسال شود. او همچنین از کاهش تعرفه مواد اولیه صنعت پوشاک، نظیر پنبه دفاع کرد و پیگیری جدی ثبت برندهای خارجی در کشور را مورد تاکید قرار داد. هاشمی همچنین خواستار آن شد تا با تهیه نامه‌ای خطاب به دستگاه‌های ذیربط از تبلیغات برندهای ثبت نشده در سایت‌های رسمی جلوگیری شود.

سه عامل فزاینده قاچاق پوشاک از نگاه رییس اتاق تهران

رییس اتاق تهران هم به عیدیان دستور داد که جلسه ویژه یا کمیته‌ای را برای بررسی مشکلات حوزه نساجی و پوشاک در بخش تعرفه‌ها و دیگر مسایل تشکیل دهد. مسعود خوانساری بر این نکته تاکید کرد که اگر کل کشور هم به نیروی انتظامی تبدیل شود، مسئله قاچاق حل نخواهد شد. او گفت: تا زمانی که یک سری مسائل زیربنایی نظیر تثبیت نرخ ارز حل نشود، مسئله قاچاق نیز لاینحل باقی خواهد ماند. البته کسی واقعا نمی‌داند که دولت به چه دلیل در واقعی‌سازی نرخ ارز تعلل می‌کند.

خوانساری با انتقاد از فشارهایی که به نام مالیات بر ارزش افزوده، بیمه تامین اجتماعی و تعرفه بالا بر تولیدکنندگان وارد می‌شود گفت: این فشارها در نبود نقدینگی، تولیدکنندگان را ضعیف و ضعیف‌تر می‌کند. در همه جای دنیا، مالیات بر ارزش افزوده پای صندوق و از مصرف‌کننده نهایی ستانده می‌شود نه از تولیدکننده. رییس اتاق تهران بالا بودن حجم قاچاق پوشاک را ناشی از سه عامل «قیمت تمام شده بالای تولید داخل»، «کم‌توجهی به پدیده مد» و «کم‌توجهی به برندسازی» دانست و گفت: البته نباید در مورد حل مشکلات ناامید باشیم. امیدواریم مشکلات حل شود.

عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران و رییس کنفدراسیون صادرات نیز غیرواقعی بودن ارز را به عنوان یکی از موانع توسعه تولید دانست و گفت: تا زمانی که نرخ ارز سرکوب شود، تولید تقویت نشده و قاچاق توجیه خواهد داشت.

همچنین اسماعیلی، رییس دادگستری استان تهران، با اشاره به مفاد فصل پیشگیری در قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز گفت: در این فصل، تکالیف دستگاه‌های مختلف در امر مبارزه با قاچاق مشخص شده است. از نظر ما حدود ۱۰ تکلیف در این فصل یا اجرا نشده یا اثر عملیاتی مورد نظر را نداشته است. بنابراین لازم است اجرای این ۱۰ تکلیف مطالبه شود. همچنین باید ترتیبی اتخاذ شود که از عرضه کشفیات پوشاک قاچاق در بازارهای داخلی پرهیز شود.

استاندار تهران نیز در جمع‌بندی موارد مطرح شده، مطالبه جدی این تکالیف را ضروری دانست و در عین حال به عیدیان ماموریت داد که گزارش تهیه شده در مورد قاچاق را تکمیل کند تا به همراه نامه‌ای

ابوالقاسم شیرازی، رییس اتحادیه صنعت تولید و فروش پوشاک نیز با اعلام اینکه حدود ۱۰ هزار واحد تولیدی-صنفا در تهران وجود دارد، گفت: این واحدها نیز به دلیل موانعی که بر سر راه فعالیت آنها وجود دارد، نیمه‌جان هستند. در حالی که اگر این موانع از برابر آنها برداشته شود و آنها بتوانند رقابت کنند، بخشی از مشکلات برطرف می‌شود. باید هر چه سریع‌تر زمینه‌سازی لازم برای استقرار واحدهای صنفا-تولیدی پوشاک در شهرک‌های صنعتی ایجاد شود.

مبارزه با قاچاق، با بگیر و ببند نتیجه نمی‌دهد

در ادامه این نشست، علی فاضلی رییس اتاق اصناف، بر این نکته تاکید کرد که مبارزه با پدیده قاچاق از طریق بگیر و ببند نتیجه‌بخش نخواهد بود. او با اشاره به اینکه قاچاق در کشور، نهادینه شده است، گفت: تا زمانی که بخش تولید تقویت نشود، به طور یقین مشکلی حل نخواهد شد. برای مثال اگر نرخ سود تسهیلات به نرخ تورم نزدیک شود، تولید توجیه پیدا خواهد کرد. محمد لاهوتی،

روایت فعالان صنعت نساجی از تنگناهای تولید تولیدکنندگان نساجی در گرداب مشکلات

هزینه دموراژ یک کانتینر در گمرک معادل هزینه یک هتل ۷ ستاره است

به گفته وی، هزینه دموراژ یک کانتینر کالا در گمرک به اندازه هزینه یک هتل ۷ ستاره است، به طوری که بابت دموراژ ۲۰ روزه ۳ کانتینر کالا در گمرک حدود ۸,۵ میلیون تومان هزینه می‌شود. وی در مورد ایده ادغام واحدهای کوچک نساجی و تأثیر آن بر نحوه درآمدزایی و به سود رسیدن این واحدها نیز معتقد است؛ ادغام نمی‌تواند راهگشا باشد زیرا باعث بدهکار شدن واحد جمع‌شده به سیستم بانکی می‌شود و در این شرایط معمولاً بخش بزرگی از دارایی واحد ایجاد شده متعلق به بانک‌ها خواهد بود.

واحدی می‌گوید: من بابت ایجاد واحدی کوچک ۲۰ میلیارد تومان در یک شهرک صنعتی سرمایه‌گذاری کرده‌ام اما فقط ۵۲ میلیون تومان به بانک بدهکارم. بانک‌ها می‌گویند منابع نداریم و ما نمی‌دانیم این منابع مالی را کجا هزینه می‌کنند! وی معتقد است: تسهیلات بانکی با همین نرخ سود فعلی نیز به صرفه است و از هزینه تأمین مالی طریق بازار پایین‌تر است. این تولیدکننده فرش ماشینی می‌گوید: شرکت‌های بزرگ، تسهیلات دریافتی را به بانک بر نمی‌گردانند ولی واحدهای کوچک معمولاً این تسهیلات را به موقع پرداخت می‌کنند.

۱۰ میلیون تومان هزینه کردیم ولی چیزی از تسهیلات ۱۶ هزار میلیاردی نصیبمان نشد

وی در مورد برخورداری واحدهای کوچک صنعتی از تسهیلات ۱۶ هزار میلیارد تومانی وزارت صنعت در سال گذشته نیز می‌گوید: برای استفاده از این تسهیلات باید پارتی داشته باشیم، سال گذشته در سایت ثبت نام کردیم و حدود ۱۰ میلیون تومان برای رفت و آمد و پیگیری این موضوع از کاشان به اصفهان هزینه کردیم، اما در نهایت تسهیلاتی به ما تعلق پیدا نکرد و گفتند که کمبود منابع داریم. وی ادامه می‌دهد: برای تسهیلات ۳۰ هزار میلیارد تومانی امسال دیگر ثبت‌نام نکردیم، وقت اضافه برای پیگیری کاری که به نتیجه نمی‌رسد نداریم.

صنعت نساجی به عنوان یکی از قدیمی‌ترین صنایع کشور این روزها با مشکلات ریز و درشتی درگیر است، مسائلی مانند رونق قاچاق، افزایش واردات به ویژه از گمرک خرمشهر، پرداخت هزینه یک هتل ۷ ستاره برای دموراژ کالا در گمرک و عدم تأثیرگذاری مطلوب تسهیلات بر رونق تولید از جمله مسائلی است که فعالان این صنعت را بیش از پیش آزار می‌دهد. این روند تا جایی ادامه داشته که برخی تولیدکنندگان فقط به این فکر می‌کنند که چطور کارخانه خود را مدیریت کنند تا دیرتر تعطیل شوند.

هرچند طی سال‌های گذشته دولت‌ها سعی کرده‌اند برنامه‌هایی را برای بهبود وضعیت صنعت نساجی اجرا کنند اما این برنامه‌ها معمولاً اثربخشی بلندمدتی نداشته و مشکل تولیدکنندگان همچنان به قوت خود باقی است. در این میان، رکود بازار و همچنین رشد نرخ ارز طی سال‌های اخیر نیز باعث تشدید مشکلات این صنعت شده و حال و روز خوبی را برای صنعتگران باقی نگذاشته است.

حسین واحدی که مدیر یک واحد متوسط تولید فرش ماشینی است در مورد موانع موجود بر سر راه تولیدکنندگان به خبرگزاری مشرق می‌گوید: ما واحد نسبتاً کوچکی محسوب می‌شویم و به همین دلیل برای خرید ماشین‌آلات خطوط تولید از طریق بازار داخل و به صورت ریالی اقدام می‌کنیم و تجهیزات خارجی دست دوم را خریداری می‌کنیم. وی با بیان اینکه قطعات یدکی را نیز از واسطه‌های داخلی که آن را از ترکیه یا ایتالیا تأمین می‌کنند می‌خریم، می‌گوید: قیمت خرید تجهیزات از این طریق تقریباً دو برابر تمام می‌شود، البته اگر بخواهیم مستقیماً این تجهیزات را وارد کنیم با توجه به هزینه حمل و نقل و فرصت زمانی گمرک به صرفه نیست.

این تولیدکننده فرش ماشینی با اشاره به واردات مستقیم ماشین‌آلات توسط واحدهای بازرگانی کارخانه‌های بزرگ، ادامه می‌دهد: ما مواد اولیه مورد نیاز را نیز از بازار داخل تأمین می‌کنیم که طی امسال شاهد افزایش حدود ۵ درصدی قیمت برخی مواد از جمله اکریلیک بودیم. دلیل این افزایش قیمت، بالا رفتن هزینه‌های دولتی از جمله تعرفه دموراژ است.

و ما نمی‌دانیم این واردات با چه تعرفه‌ای صورت می‌گیرد که قیمت آن در بازار داخل تا این حد پایین است. به گفته وی، هزینه تمام شده یک کیلو نخ اسپان (مورد استفاده در پارچه‌های مانتویی و تیشرت ورزشی) برای تولیدکننده ایرانی بیش از ۸ هزار تومان است، در حالی که نخ تولید چین با قیمت زیر ۸ هزار تومان در بازار تهران عرضه می‌شود. وی ادامه می‌دهد: قیمت یک کیلو پلی‌استر خام ایرانی (مواد اولیه تولید نخ اسپان) در بازار ۴۹۰۰ تومان است و هزینه تولید نخ از این ماده در کشور کمتر از ۲۹۰۰ تومان نیست. به این ترتیب رقابت با محصولات چینی به سختی صورت می‌گیرد. صادق پور با بیان اینکه کیفیت نخ ایرانی بسیار بالاتر از نخ چینی است، می‌گوید: به دلیل پایین بودن قیمت نخ چینی، بافندگان به سراغ خرید این نخ می‌روند. وی ادامه می‌دهد: چینی‌ها مشابه یکی از پارچه‌های تولید ما را با عرض کمتر و کیفیت پایین‌تر عرضه کرده‌اند که فکر می‌کنیم باید تولید این محصول را طی ۲ هفته آینده متوقف کنیم.

رونق واردات نخ و پارچه از گمرک خرمشهر

این تولیدکننده با انتقاد از افزایش و سهولت واردات نخ و پارچه از طریق گمرک خرمشهر می‌گوید: اکثر تجار، نخ، پارچه و پوشاک را از طریق گمرک خرمشهر با قیمت بسیار پایین وارد می‌کنند. وی ادامه می‌دهد: انگیزه تولیدکنندگان، کم و رقابت بسیار سخت شده است. در عین حال با افزایش نرخ ارز، سهم استهلاک ماشین‌آلات کارخانه‌ها نیز بالا رفته اما ما از افزایش نرخ ارز ناراضی نیستیم زیرا باعث رونق صادرات می‌شود. شاهرخ مشفق، یکی دیگر از تولیدکنندگان محصولات نساجی نیز در این مورد با بیان اینکه مهم‌ترین مشکل ما در حال حاضر قاچاق کالا است، می‌گوید: اگر این مشکل برطرف شود، تقریباً می‌توانیم صنعت را اداره کنیم. وی ادامه می‌دهد: ما علاوه بر تولید پارچه، الیاف و ابر، محصول نهایی را نیز تولید می‌کنیم که با مشکل قاچاق، بیشتر در زمینه پارچه و محصولات نهایی مواجه هستیم.

مشفق می‌گوید: فعلاً در زمینه تولید ابر با مشکل قاچاق روبه‌رو نیستیم و به دلیل حجیم بودن این کالا، واردات و قاچاق آن به صرفه نیست. وی ادامه می‌دهد: در زمینه نخ خیلی با مشکل قاچاق روبه‌رو نیستیم و بیشتر، تخلفات تعرفه‌ای در این بخش صورت می‌گیرد ولی در مورد پارچه با قاچاق از مبادی رسمی گمرک روبه‌رو هستیم، نه به صورت کوله‌بری. مشفق از وزیر صنعت دولت دوازدهم خواست تا در جهت کنترل واردات بی‌رویه و قاچاق محصولات نساجی اقدام کند. وی در عین حال تصریح می‌کند: محصولات قاچاق از قیمت پایین‌تری نسبت به تولیدات ایرانی برخوردارند و از نظر کیفیت نیز در برخی موارد از سطح بالایی برخوردارند. اگر واقع‌گرایانه به مسئله نگاه کنیم باید بگوییم که در برخی موارد نیز کیفیت محصولات قاچاق از تولیدات ایرانی بالاتر است.

دولت با پرداخت تسهیلات، انبار کارخانه‌ها را بزرگتر می‌کند

احسان سفرخانی، یکی دیگر از تولیدکنندگان محصولات نساجی نیز در مورد تسهیلات ۱۶ هزار میلیارد تومانی پرداختی به بخش صنعت در سال گذشته می‌گوید: ما از آن تسهیلات برخوردار شدیم و یک ساله آن را بازپرداخت کردیم. وی در عین حال می‌گوید: این تسهیلات تا حدی به ما کمک کرد ولی مشکل اصلی، سرمایه در گردش نیست بلکه باید اقتصاد کشور به حرکت درآید. اینکه دولت به ما پول بدهد و انبارهای خود را بزرگتر کنیم، خوب نیست بلکه با حرکت اقتصاد کشور، مشکل ما نیز درمان می‌شود و نیازی به دریافت تسهیلات برای تأمین سرمایه در گردش خواهد بود.

افغان‌ها دیگر فرش ایرانی نمی‌خرند

مصطفی عیوب زاده یکی دیگر از تولیدکنندگان فرش ماشینی نیز در مورد صادرات محصولاتش می‌گوید: تا چند سال پیش به افغانستان صادرات داشتیم اما حالا دیگر افغان‌ها فرش‌های ما را نمی‌خرند زیرا کیفیت تولیداتمان بالا نرفته و آنها حاضر به پرداخت پول بیشتر نیستند. وی در مورد بازار عراق نیز می‌گوید: فرهنگ عراقی‌ها با استفاده از فرش خیلی سازگار نیست و بیشتر از کف‌پوش استفاده می‌کنند.

نخ خارجی در بازار ارزان‌تر از قیمت تمام‌شده تولید داخل است

بالا بودن قیمت تمام‌شده تولید در اثر هزینه‌های تحمیلی به صنایع از دیگر مسائلی است که تولیدکنندگان ایرانی سال‌هاست از آن شکایت می‌کنند. اکبر صادق پور یک تولیدکننده محصولات ریسندگی در این مورد می‌گوید: محصولات ریسندگی بیشتر از چین به ایران وارد می‌شود

کشورهای دیگر از تولیدکنندگان خود می‌کنند، از دیگر مصادیق شکایت صنعتگران ایرانی است که معتقدند باعث پس‌رفت صنعت داخلی شده است. ابوالفضل اطلسی، یکی دیگر از تولیدکنندگان محصولات نساجی نیز با اشاره به دامپینگ کالاهای چینی در بازارهای جهانی و حمایت دولت چین از تولیدکنندگان این کشور، می‌گوید: در این شرایط اگر حمایت تعرفه‌ای از صنعتگران ایرانی وجود نداشته باشد، نمی‌توانیم با این واردات رقابت کنیم، ولی مشکل اینجاست که واردات رسمی با تعرفه‌های ایراددار صورت می‌گیرد. وی با بیان اینکه در گذشته مقداری صادرات به عراق داشتیم، گفت: بازار عراق را هم ترک‌ها در دست گرفته‌اند و تولیدکنندگان ایرانی این بازار را از دست داده‌اند.

اطلسی با تأکید بر لزوم کنترل قاچاق محصولات نساجی از مبادی رسمی، معتقد است: یکی از اتفاقات بد در صنعت نساجی ایران، اعمال تعرفه ترجیحی واردات کالا از ترکیه است که یک فاجعه محسوب می‌شود. به گفته وی، این مسئله بر وضعیت تولیدکنندگان داخلی محصولات نهایی تأثیرگذار بوده و باعث شده تقاضای خرید مواد اولیه از ما نیز کاهش یابد.

فقط به این فکر می‌کنیم که چطور دیرتر تعطیل شویم

در شرایطی که شاهد افزایش واردات و قاچاق محصولات نساجی هستیم برخی تولیدکنندگان فقط به دنبال این هستند که بتوانند در وضعیت فعلی خود را حفظ کنند و تعطیلی کارخانه را به تعویق بیندازند. سحر ساجدنی، مدیر تولید یک واحد نساجی در این مورد می‌گوید: حجم بسیار زیادی از کالاهای وارداتی را در بازار داریم و در حال حاضر به دنبال این هستیم که کارخانه را طوری مدیریت کنیم که دیرتر تعطیل شویم، زیرا اگر این روند ادامه یابد، واحدهای مختلف کارخانه یکی پس از دیگری تعطیل خواهند شد. وی با اشاره به ورود پررنگ هندی‌ها به بازار نخ ایران، ادامه می‌دهد: اخیراً پیشنهاداتی در مورد خرید نخ هندی به ما شده که قیمت این تولیدات پایین‌تر از نخ‌های چینی است و ما در حال بررسی این پیشنهادات هستیم. به گفته ساجدنی، تولید این نوع نخ‌ها در داخل نیز انجام می‌شده، اما برخی واحدهای تولیدی به تعطیلی رسیده‌اند و در حال حاضر قیمت نخ‌های هندی و چینی پایین‌تر از قیمت تولیدات داخلی است.

این گزارش حاکی است نگاهی به مشکلات صنعت نساجی نشان می‌دهد بهبود وضعیت این صنعت نیازمند یک چاره‌اندیشی جامع و همه‌جانبه است به طوری که مسائل مختلف از سیستم بانکی گرفته تا عملکرد گمرک اصلاح شود و در نتیجه علاوه بر ایجاد رونق در این صنعت، شاهد بهبود سهم صنعت در اقتصاد کشور و ایجاد ارزش افزوده بالاتر باشیم. در عین حال با توجه به قابلیت بالای صنعت نساجی در اشتغال‌زایی، رونق این صنعت عاملی برای تقویت اشتغال‌زایی در کشور خواهد شد.

رونق قاچاق از تیرماه

این تولیدکننده محصولات نساجی با بیان اینکه تا تیرماه امسال با ۱۰۰ درصد ظرفیت خود فعال بودیم، می‌گوید: بعد از آن تاکنون ظرفیت تولید ما نصف شده است، زیرا از تیر ماه میزان قاچاق به طور چشمگیری افزایش یافت و در واقع قاچاق رها شد. وی ادامه می‌دهد: در ابتدای سال با توجه به فرمایشات مقام معظم رهبری، کنترل خوبی روی قاچاق صورت گرفت اما از تیر ماه به بعد قاچاق به طور چشمگیری تقویت شد.

برای حل مشکل توزین باید در گمرک روی کالاها شیلنگ آب بگیریم!

محمدحسین صفاری نیز یک تولیدکننده محصولات نساجی است که از هزینه اضافه تحمیلی به تولیدکنندگان از محل واردات ویسکوز (ماده اولیه تولید) گلایه‌مند است. وی با اشاره به اختصاص ارز مبادله‌ای به ویسکوز و پنبه به عنوان مواد اولیه صنعت نساجی می‌گوید: ویسکوز در داخل تولید می‌شود و در مورد پنبه نیز بخشی از نیاز کشور از طریق واردات تأمین می‌شود.

صفاری با اشاره به مشکل کسر تخلیه در مورد ویسکوز وارداتی، ادامه می‌دهد: وقتی ویسکوز وارد گمرک ایران می‌شود، مدتی طول می‌کشد تا ترخیص شود. در این مدت رطوبت ویسکوز کاهش می‌یابد و در نتیجه وزن کالای ترخیص‌شده با وزن تجاری عنوان شده در اسناد کالا متفاوت خواهد بود. به این ترتیب حدود ۸۰ درصد کالای ترخیص‌شده دارای مشکل کسر تخلیه خواهد بود که فشار زیادی را به تولیدکنندگان وارد می‌کند و باید برای رفع تعهد ارزی، بابت آن به بانک مرکزی مابه‌التفاوت پرداخت کنیم.

به گفته این تولیدکننده، گاهی این اتفاق در مورد پلی‌استر که با ارز آزاد وارد می‌شود نیز می‌افتد و هر چقدر اعتراض می‌کنیم گمرک اعلام می‌کند که ملاک ما، باسکول خروجی است و محاسبات بر آن اساس صورت می‌گیرد. وی توضیح می‌دهد: قبلاً محصولات وارداتی توسط باسکول‌ها به صورت دستی وزن می‌شد و مسئول درب خروج موضوع را قبول می‌کرد، ولی حالا کالا به وسیله باسکول‌های الکترونیکی وزن می‌شوند و همین مسئله باعث ایجاد مشکل برای تولیدکنندگان شده است. صفاری ادامه می‌دهد: اخیراً بخشنامه‌ای صادر شده که بر اساس آن، تلورانس باسکول در گمرک تا یک درصد مورد قبول خواهد بود، در حالی که تلورانس باسکول حدود ۴ تا ۵ درصد است. وی می‌گوید: برخی به شوخی می‌گفتند که برای حل این مشکل باید در گمرک روی محصولات وارداتی شیلنگ آب گرفت، تا رطوبت کالا افزایش یابد و مشکل تولیدکنندگان برطرف شود.

واردات رسمی با تعرفه‌های ایراددار

عدم حمایت دولتی از تولیدکنندگان داخلی در مقایسه با حمایتی که

چرا قوانین انبوه حمایت‌گرایی در ایران نتیجه عکس داده است؟

نمایی دیگر از حمایت‌های ناکام از تولید

بررسی قوانین مربوط به حمایت از تولید، در ۶ قانون برنامه توسعه نشان می‌دهد که استراتژی کلی اقتصاد ایران اگرچه در ظاهر رویکرد حمایت از تولید را مدنظر داشته، اما در باطن به دلیل نگاه بخشی و بوروکراتیک، این موضوع پیگیری نشده است. مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی زیرپوست حمایت از تولید را بررسی کرده است. ارزیابی‌های این نهاد پژوهشی نشان می‌دهد که درک روشنی از منافع ملی و به تبع آن منافع جمعی تولیدکنندگان در تصویب قوانین وجود نداشته است.

به گزارش اقتصادنیوز، استراتژی کلی اقتصاد ایران اگرچه حمایت از تولید را دنبال می‌کند، اما در باطن این‌گونه نیست. تصویب انبوه قوانین حمایت‌گرا در ایران نتیجه معکوس به دنبال داشته است، این مشکل به دلیل نگاه بخشی و بوروکراتیک در تصمیم‌گیری‌ها در کشور است که ثمره آن به حمایت از تولید منجر نمی‌شود. رویکردها و روش‌های حمایت از تولید در ۶ قانون برنامه توسعه کشور در گزارشی پژوهشی بررسی شد. ارزیابی روند قانونی حاکمی است طی اجرای برنامه‌های توسعه‌ای، ۳۵۸ حکم مربوط به حمایت از تولید در انواع بیست‌گانه رقم خورده است، اما نوع حمایت‌ها و بخش‌های حمایت شده نشان‌دهنده وجود «تشتت آرا در سیاست‌گذاران»، «نبود یک نگرش منظم و واحد درباره راهکارهای رشد

تولید داخلی»، «فقدان وجود یک استراتژی مشخص توسعه صنعتی»، «نبود یک نهاد مرکزی مدیریت‌کننده و تعیین‌کننده نوع حمایت‌ها» است. بررسی‌ها نشان می‌دهد تصویب انبوه قوانین و مقررات صرفاً بخشی از منظومه ضروری برای تحقق حاکمیت قانون است و نه تنها برای حمایت از تولید کافی نیست، بلکه باید بستر و زمینه اجرای «عادلانه و بی‌طرفانه» این قوانین را در نظر داشت تا بتوان به نتیجه مطلوب دست یافت. یافته‌های این تحلیل پژوهشی نشان می‌دهد زمانی قوانین تصویب‌شده برای حمایت از تولید به نتیجه مطلوب خواهند رسید که سه پارامتر «درک روشن قانون‌گذار از منافع تولیدکنندگان»، «ارجحیت منافع ملی و عمومی بر منافع بخشی» و «اعمال قوانین بدون تبعیض و اعمال سلیقه شخصی» در نظر گرفته شود.

بیراهه نیست اگر بگوییم دغدغه اصلی این روزهای سیاست‌گذاران و قانون‌گذاران کشور، حمایت از تولید ملی است؛ دغدغه‌ای که به باور تحلیلگران اقتصادی با تقویت تولید «رقابت‌پذیر» و «دانش‌بنیان» می‌تواند شاخص‌های اقتصادی، به‌ویژه اشتغال را بهبود بخشد و اقتصاد کشور را در مقابل شوک‌های داخلی و خارجی مصون نگه داشت.

در تازه‌ترین گزارش «مرکز پژوهش‌های مجلس» روند حمایت از تولید طی برنامه

اول تا ششم توسعه مورد بررسی قرار گرفته است. براین اساس انواع حمایت‌ها از تولید به ۲۰ نوع دسته‌بندی شده‌اند که عبارتند از حمایت‌های «ارزی»، «بیمه‌ای»، «تامین مالی»، «ترجیحی»، «تشکیلاتی»، «تضمین خرید محصولات»، «تعرفه‌ای»، «دسترسی به بازار»، «دیپلماتیک»، «رسانه‌ای-تبلیغاتی»، «رقابت و تسهیل ورود»، «زیرساختی»، «فنی و آموزشی»، «قضایی»، «کلی»، «مالکیت معنوی»، «مالیاتی»، «مقرراتی»، «منطقه‌ای» و «یارانه نهاده‌ها». یافته‌های این پژوهش حاکی است که از مجموع (۸۷۲) قانون مصوب در برنامه توسعه اول تا ششم، ۱۶۰ ماده (حدود یک‌پنجم؛ ۱۸ درصد) به حمایت از تولید اختصاص داده شده است. بیشترین مواد حمایت از تولید در قانون برنامه چهارم توسعه (۲۵ درصد) و کمترین این نوع حمایت در قانون برنامه اول (۱۵ درصد) مقرر شده است. علاوه بر این، ۳۵۸ حکم مربوط به حمایت از تولید در انواع ۲۰گانه در ۶ قانون برنامه توسعه وجود دارد که بیشترین احکام حمایت از تولید در قانون برنامه چهارم توسعه (۹۸ حکم) و کمترین احکام با هدف مورد بحث در قانون برنامه اول توسعه (۱۱ حکم) مقرر شده است. ارزیابی‌ها نشان می‌دهد بیشترین نوع حمایت «حمایت از طریق تامین مالی» در مجموع ۷۹ حکم؛ ۲۲ درصد و کمترین نوع حمایت، «حمایت دسترسی به بازار» در مجموع ۲

حکم؛ یک درصد بوده است. به این ترتیب، به لحاظ کمی، قانون‌گذاران در برنامه‌های شش‌گانه، حدود یک پنجم از احکام حمایت از تولید را به تامین مالی به‌ویژه از طریق تسهیلات بانکی به تولید اختصاص داده‌اند.

حامیان بیست‌گانه

براساس این گزارش یکی از راه‌های درک و تحلیل نوع حمایت سیاست‌گذار از تولید، آسیب‌شناسی حمایت‌ها و بررسی نقش واقعی آنها در رونق تولید تبیین رویکرد قانون‌گذار در این خصوص است. در نظام حقوقی ایران، این رویکرد به‌ویژه در قالب قوانین برنامه توسعه تجلی می‌یابد. دولت نیز باید براساس ریل‌گذاری که در بازه پنج‌ساله از سوی قانون‌گذار صورت گرفته است، برنامه‌ها و سیاست‌های اعلامی را پیش برد. در این میان مقوله حمایت از تولید از منظرهای مختلف و در تقاطع عمومی از جمله مدیریت، حقوق، سیاست و همچنین رویکردهای بین‌رشته‌ای به‌ویژه اقتصاد سیاسی و حقوق اقتصادی طبقه‌بندی می‌شود. در این پژوهش، ۲۰ نوع حمایت که در متن احکامی برنامه‌های پنج‌ساله اول تا ششم مطرح شده‌اند، استخراج و بررسی شده است. حمایت اول، «حمایت ارزی» است که منظور از آن حمایت از تولید و سرمایه‌گذاری از طریق تخصیص ارز با نرخ کمتر از نرخ بازار آزاد یا تسهیلاتی برای نقل و انتقالات ارزی است. در گام دوم «حمایت بیمه‌ای» قرار دارد که هرگونه کمک دولت به پوشش گسترده‌تر بیمه‌ای و ارائه خدمات بیمه‌ای برای حمایت از تولیدکنندگان و فعالان اقتصادی با عنوان حمایت بیمه‌ای مانند بیمه محصولات کشاورزی را شامل می‌شود. شایع‌ترین نوع حمایت از تولید توسط دولت‌ها، از طریق «حمایت تامین مالی» به‌ویژه از طریق تسهیلات بانکی صورت می‌گیرد؛ تسهیلاتی

که براساس اولویت‌ها، نیازها و سیاست‌های هر دولت به بخش‌ها یا همه کسب‌وکارها اختصاص می‌یابد. این نوع حمایت که در پله سوم حمایتی قرار گرفته به منظور پشتیبانی از تولید، به‌کارگیری امکانات تولیدی داخل کشور و حمایت از تولیدات داخلی انجام شده است.

در مواردی دیگری هم دولت مکلف شده است در راستای حمایت از تولید، رویه‌های تبعیض‌آمیز و ترجیحی به نفع تولیدکنندگان داخلی را در پیش بگیرد که به آن «حمایت ترجیحی» گفته می‌شود. مواردی از قبیل مکلف بودن دولت به خرید از داخل (ماده ۸۷) قانون برنامه سوم توسعه، یکی از مهم‌ترین حمایت‌های ترجیحی بوده است. «حمایت تشکیلاتی» پنجمین نوع از حمایت محسوب می‌شود. براساس این گزارش آنچه بسیار در کشور شایع است، ایجاد کمیسیون، شورا، سازمان و نهاد برای پیشبرد امور است که به‌کندی صورت می‌گیرد. حمایت از تولید نیز یکی از ضرورت‌هایی است که همواره در تشکیل و تاسیس انواع نهادها مورد توجه قانون‌گذار قرار گرفته که از آن به‌عنوان حمایت تشکیلاتی یاد شده است. اما در موادی، حمایت دولت از تولید از طریق تضمین خرید محصولات داخلی صورت می‌گیرد. «حمایت تضمین خرید محصولات» که در ششمین نوع حمایتی قرار گرفته در سال‌های گذشته بیشتر مورد توجه بوده است. «حمایت تعرفه‌ای» و «حمایت دسترسی به بازار» به ترتیب هفتمین و هشتمین نوع حمایت از تولیدکنندگان در کشور هستند. در حمایت تعرفه‌ای اقسام مختلفی از تعیین تعرفه حقوق گمرکی و سود بازرگانی برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی تعریف شده، این در حالی است که در حمایت دسترسی به بازار، تمهیداتی برای تولیدکنندگان کالاها و خدمات به دسترسی و مذاکره تجاری با خریداران بالقوه محصولات

از سوی دولت فراهم شده است. «حمایت دیپلماتیک» هم در مواردی که در حمایت از تولید داخلی در عرصه بین‌المللی و منطقه‌ای نیاز به رایزنی و مذاکره وجود دارد، وزارت امور خارجه و نهادهای مربوطه به یاری تولیدکنندگان خواهند آمد.

دهمین نوع حمایت «حمایت رسانه‌ای-تبلیغاتی» است که براساس آن گاهی قانون‌گذار در قوانین برنامه توسعه، مفادی را به رویکردهای حمایتی رسانه‌ای-تبلیغاتی از تولید اختصاص می‌دهد. البته با توجه به آنکه قانون‌گذار نمی‌تواند در چارچوب قانون اساسی، مستقیماً تکلیفی را برای صداوسیما مقرر کند، اتخاذ و اجرای چنین حمایت‌های رسانه‌ای نیازمند هماهنگی‌های کلان سیاسی است. «حمایت رقابت و تسهیل ورود داوطلبان کسب‌وکار به بازارهای مورد علاقه» یکی از موثرترین راهکارها برای رقابتی کردن اقتصاد محسوب می‌شود که یازدهمین نوع حمایت از تولیدکنندگان است. در جایگاه بعدی «حمایت زیرساختی»، «حمایت فنی و آموزشی» و «حمایت قضایی» قرار دارد. در مواردی که قانون‌گذار از طریق مکلف کردن دولت به ایجاد تاسیسات و زیرساخت‌های فیزیکی و اجرای طرح‌های زیرساختی به حمایت از تولید می‌پردازد، با عنوان حمایت زیرساختی دسته‌بندی شده است. همچنین هر نوع حمایت از تولید و ارتقای دانش و فناوری، آموزش، نیروی انسانی، اعزام کارشناس متخصص، تدابیر تحقیقاتی و پژوهشی و به‌طور کلی امور مربوط به ارتقای فناوری تولید، در زمره حمایت‌های فنی و آموزشی قرار گرفته‌اند. در موارد معدودی هم در قوانین برنامه توسعه، تکالیفی برای قوه قضائیه در جهت حمایت از سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان مقرر شده که با عنوان حمایت قضایی از آنان یاد شده است. از سوی دیگر برخی مفاد حمایتی قوانین توسعه

حاوی احکام دقیق و قابل ارزیابی نیستند و اغلب ضمانت اجرای روشنی هم ندارند و به نوعی، «حمایت کلی» محسوب می‌شوند.

در واقع در این نوع احکام قانونی، سیاست‌هایی در قالب جملاتی کلی بیان می‌شوند که دقیقاً نمی‌توان از آنها حکمی لازم‌الاجرا و تکلیفی عینی برای دولت استخراج کرد. یکی از مشخصه‌های اصلی حمایت «کلی» آن است که حکم به‌گونه‌ای تنظیم شده که نمی‌توان ارزیابی عینی و قابل سنجش و همچنین قابل اجماع توسط صاحب‌نظران، قانون‌گذاران و مجریان، از اجرا یا عدم اجرای آن حکم ارائه داد. به عبارت دیگر، اصطلاحاتی نامفهوم یا تفسیرپذیر، غیرقابل سنجش یا بدون شاخص، مبهم یا دارای مفاهیم مختلف و قابل بیان در همه زمان‌ها و مکان‌ها به کار برده می‌شود که قابلیت اجرایی‌سازی آنها به شدت محل تردید است. «حمایت از مالکیت معنوی» نیز یکی دیگر از روش‌های پشتیبانی از تولید محسوب می‌شود که به نوعی حمایت از نشان‌های تجاری و همچنین مالکیت معنوی ثبت شده فعالان اقتصادی است. «حمایت مالیاتی»، «حمایت مقرراتی»، «حمایت منطقه‌ای» و «حمایت یارانه نهاده‌ها» ۴ ضلع آخر حمایت از تولیدکنندگان هستند. در حمایت مالیاتی انواع تخفیف‌ها، معافیت‌ها و بخشودگی مالیاتی در قوانین به منظور حمایت از فعالان اقتصادی در نظر گرفته شده است. اما یکی از مهم‌ترین تمایزها و کارکردهای قانون برنامه توسعه، مکلف کردن دولت به تهیه و ارائه لوایح و دیگر مقرراتی است که با اهداف خاص برنامه‌ای صورت می‌گیرد.

در موضوع حمایت از تولید نیز بسیاری از مواد قوانین برنامه توسعه، ارائه لوایح خاص یا تدوین و ابلاغ برنامه‌های خاص حمایتی از سوی دولت را پیش‌بینی کرده‌اند. مجموع چنین تدابیری با عنوان «حمایت مقرراتی» دسته‌بندی

شده است. در «حمایت منطقه‌ای» هم قانون‌گذار به‌منظور جبران عقب‌ماندگی برخی مناطق محروم کشور و برقراری تعادل‌های منطقه‌ای، سیاست‌هایی را با رویکرد تبعیض مثبت اعمال می‌کند. این رویه درخصوص تدابیر حمایتی خاص درخصوص تولید نیز صورت می‌گیرد. اما در بیستمین نوع حمایتی، انواع و اقسام یارانه‌ها برای نهاده‌هایی که در راستای ارتقای تولید ملی به تولیدکنندگان و فعالان اقتصاد گام برداشته، تعلق می‌گیرد که در دسته‌بندی «حمایت یارانه نهاده‌ها» قرار گرفته است. یافته‌های این گزارش نشان می‌دهد قوانین تصویب شده برای حمایت از تولید برای اینکه به نتیجه مطلوب مدنظر برسد، به محیط و شرایط خاصی نیاز دارد؛ شرایطی که باید برای رسیدن به آن به سه پارامتر توجه بیشتری شود. در وهله نخست، قانون‌گذار باید درک روشنی از منافع ملی و به تبع آن، منافع جمعی تولیدکنندگان داشته باشد و این منافع برای وی قابل تشخیص است. در وهله دوم؛ گروه‌های منفعت‌جوی خاص (بخش‌های غیرمولد و رانت‌جویان) در تصویب و اجرای نابرابر این قوانین و مقررات، اعمال نفوذ و فشار نکنند و بالاخره در وهله آخر؛ قوه مجریه و نظام اداری نیز بدون تبعیض و اعمال سلیقه شخصی، قوانین را اعمال کنند، یعنی قوانین به‌صورت برابر برای همه اجرا شوند. اما جدای از مسائل مربوط به کیفیت قوانین در نظام قانون‌گذاری ایران از لحاظ رعایت اصول قانون‌گذاری در مراحل پیش از تصویب، در حین تصویب و پس از تصویب، می‌توان عدم تحقق اراده قانون‌گذار در حمایت از تولید را از منظر اقتصاد سیاسی نیز مورد توجه قرار داد. به‌نظر می‌رسد مشکل اصلی در کشورهایی نظیر ایران، به‌بستر و ساختار انگیزه‌های سیاسی و اقتصادی بازمی‌گردد؛ به این معنا که اگر احتمال برود یک قانون یا مقرره، منافع

سیاسی و اقتصادی صاحبان قدرت را تهدید کند آن قانون یا به تصویب نمی‌رسد و اگر هم تصویب شود، به‌نحو مناسب پیاده یا واقعا اجرایی نمی‌شود و بهانه‌های متعدد برای اجرا نشدن آن مطرح می‌شود.

برعکس، اگر یک قانون یا مقرره‌ای با منافع محسوس ذی‌نفعان سیاسی کلیدی و مجریان قانون همسو باشد، احتمال بالایی وجود دارد که تنفیذ و اجرا شود. وقتی قوانین با ابهام و قابلیت تفسیرهای متعدد تدوین می‌شوند، این احتمال وجود دارد که به‌نحو گزینشی، مطابق با منافع سیاسی و اقتصادی شخصی و گروهی، اجرا شوند. به عبارت روشن‌تر، در چنین حالتی، اجرای قوانین در بستر ساختار انگیزش سیاسی و اقتصادی معنا پیدا می‌کند و این منافع سیاسی و اقتصادی است که تعیین می‌کند کدام قانون اجرا شود و کدام قانون اجرا نشود. نتیجه اینکه در کشورهای در حال توسعه مانند ایران، مشکل اصلی به فقدان حاکمیت قانون بازمی‌گردد. حاکمیت قانون به‌معنای این است که قوانین، شفاف و قابل پیش‌بینی باشند و به‌نحوی برابر بر همگان بدون توجه به درجه نفوذ و قدرت سیاسی و اقتصادی اشخاص اعمال شوند. مسئله دیگر، به ظرفیت و توانایی حکومت مربوط می‌شود؛ دولت‌های ضعیف و فاقد ظرفیت که نمی‌توانند خدمات و حمایت‌های ضروری را در اختیار جامعه بگذارند، یکی از علل اصلی کم‌رشدی و عقب‌ماندگی کشورها محسوب می‌شوند. بدون نظام اداری قوی و سالم، مقررات و اجرای آنها به‌درستی صورت نمی‌گیرد و بنگاه‌های اقتصادی به‌سختی و با هزینه زیاد قادر به فعالیت هستند. علاوه بر این، بدون وجود دادگاه‌های صالح و کارآمد، هیچ تضمینی نیست که کارآفرینان و نوآوران موفق شوند پاداش زحمات و ایده‌های نو خود را مطالبه و دریافت کنند.

مجمع جهانی اقتصاد اعلام کرد صعود ایران در شاخص رقابت پذیری

است که رتبه آخر متعلق به یمن است. چاد و موزامبیک در رتبه‌های ۱۳۵ و ۱۳۶ جدول قرار دارند. در گزارش امسال سوئیس، ایالات متحده آمریکا، سنگاپور، هلند، آلمان، هنگ‌کنگ، سوئد، بریتانیا، ژاپن و فنلاند در رتبه‌های اول تا دهم قرار دارند. از کشورهای همسایه ایران، بهترین رتبه مربوط به امارات متحده عربی (رتبه ۱۷) است. همچنین قطر رتبه ۲۵، عربستان سعودی رتبه ۳۰، بحرین رتبه ۴۴، کویت رتبه ۵۲، ترکیه رتبه ۵۳، عمان رتبه ۶۲ و اردن رتبه ۶۵ را به خود اختصاص داده است. در میان اقتصادهای مهم جهان، چین نیز با یک پله صعود رتبه ۲۷ را

۱۲۸) بدترین وضعیت و در ارکان اندازه بازار (رتبه ۱۹) و محیط اقتصاد کلان (رتبه ۴۴) بهترین وضعیت را دارد. مقایسه رتبه امسال ایران در شاخص رقابت‌پذیری جهانی با ۵ سال گذشته نشان می‌دهد که این رتبه هم به لحاظ عددی و هم دامنه، جهش قابل توجهی داشته و در جایگاه بهتری قرار گرفته است. امتیاز رقابت‌پذیری کشورها نیز در گزارش مجمع جهانی اقتصاد بین ۱ تا ۷ تعیین می‌شود که ایران در گزارش امسال امتیاز ۴٫۲۷ را دریافت کرده که بالاترین امتیاز از سال ۲۰۱۰ تاکنون است. گزارش امسال GCI شامل ۱۳۷ کشور

مجمع جهانی اقتصاد از صعود ایران در رتبه‌بان رقابت خبر داد. براساس گزارش این نهاد، ایران در شاخص رقابت‌پذیری جهانی ۷ پله جهش داشته و از رتبه ۷۶ در سال گذشته میلادی به رتبه ۶۹ در سال ۲۰۱۷ رسیده است. در بررسی اخیر وضعیت ۱۳۷ کشور رصد شده است. از میان ۱۳ کشور حوزه خاورمیانه و شمال آفریقا، جایگاه ایران ۸ گزارش شده است. جزئیات گزارش نشان می‌دهد ایران در ارکانی مانند اندازه بازار و محیط اقتصاد کلان بهترین وضعیت را دارد. اما در کارایی بازار نیروی کار و پیشرفته بودن بازار مالی وضعیت ایران مطلوب گزارش نشده است.

گزارش جدید مجمع جهانی اقتصاد (WEF) نشان می‌دهد ایران در شاخص رقابت‌پذیری جهانی ۷ پله جهش داشته است. بر اساس آخرین گزارش انتشار یافته (۲۰۱۸-۲۰۱۷)، ایران از رتبه ۷۶ در سال گذشته به رتبه ۶۹ از میان ۱۳۷ کشور مورد بررسی ارتقا یافته و از میان ۱۳ کشور حوزه خاورمیانه و شمال آفریقا در جایگاه ۸ قرار گرفته است. بهبود رتبه ایران در این شاخص را بیش از هر چیز می‌توان متأثر از برجام و ایجاد امید به آینده‌ای روشن برای مبادلات و همکاری‌های اقتصادی ایران و کشورهای غربی دانست. در میان ۱۲ رکن اصلی شاخص رقابت‌پذیری جهانی (GCI)، ایران در ارکان کارایی بازار نیروی کار (رتبه ۱۳۰) و پیشرفته بودن بازار مالی (رتبه

کسب کرده است. بر اساس این گزارش که از سوی «هما شریفی»، کارشناس و همکار پروژه رقابت‌پذیری تنظیم شده، مجمع جهانی اقتصاد هر سال کشورهای مختلف را بر اساس توان رقابت‌پذیری مورد ارزیابی قرار می‌دهد و نتایج این ارزیابی را در قالب گزارش «شاخص رقابت‌پذیری جهانی» منتشر می‌کند. این شاخص تا سال ۲۰۰۸ برای ایران محاسبه نمی‌شد، اما از این سال به بعد و به همت اتاق بازرگانی ایران، اطلاعات این شاخص برای ایران گردآوری و برای مجمع جهانی اقتصاد ارسال شد و به این ترتیب برای اولین بار ایران در رتبه‌بندی گزارش سال ۲۰۰۹ شاخص رقابت‌پذیری جهانی قرار گرفت و تاکنون در ۸ گزارش پیاپی سالانه مورد ارزیابی قرار گرفته است. رقابت‌پذیری شاخص مهمی است؛ زیرا رقابت حرف نخست اقتصاد امروز جهانی است و از کوران رقابت است که منفعت خریداران و سود شرکت‌ها حداکثر می‌شود.

بر خلاف بسیاری از متغیرهای مهم اقتصادی مانند نرخ تورم و نرخ بیکاری که برای انتشار آن داده‌های صریح وجود دارد، رقابت‌پذیری متغیری است که برای محاسبه آن باید از روش‌های غیرمستقیم و ضمنی بهره جست؛ بر این اساس شاخص رقابت‌پذیری جهانی (GCI) از ۱۲ رکن اصلی تشکیل شده است که با احتساب معیارهای فرعی، در مجموع می‌توان گفت ۱۱۴ معیار در محاسبه شاخص رقابت‌پذیری جهانی تعیین‌کننده هستند. حدود دوسوم از این متغیرها بر اساس نظرسنجی از مدیران اجرایی بنگاه‌های اقتصادی و یک‌سوم باقیمانده بر اساس داده‌های آماری کشورها اندازه‌گیری می‌شوند.

مجمع جهانی اقتصاد (WEF) سطح رقابت‌پذیری کشورها را منعکس‌کننده توان آنها در تامین و افزایش رفاه برای اتباع خود

می‌داند. بر این اساس رقابت‌پذیری بر اساس رفاه اقتصادی کشورها تعریف می‌شود و رفاه اقتصادی متناسب با سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی انجام شده در کشورها افزایش می‌یابد؛ بنابراین هر عاملی که باعث شود سرمایه‌گذاری جدید انجام نشود (مثل تحریم‌ها) یک مانع رقابت‌پذیری محسوب می‌شود؛ برای مثال کاهش هزینه‌های مبادلاتی کشور از حیث عدد و رقم باعث افزایش واردات کالاهای سرمایه‌ای، افزایش سرمایه‌گذاری خارجی در زمینه‌های مختلف و در نهایت سبب بهبود رفاه خانوار ایرانی می‌شود. می‌توان این‌گونه عنوان کرد که صعود ۷ رتبه‌ای جایگاه ایران در گزارش رقابت‌پذیری بیانگر برداشت و ادراک شخصی مدیران و فعالان اقتصادی از محیط اقتصادی و فضای کسب و کار است، بر اساس همین ادراک است که مدیران نسبت به سرمایه‌گذاری و توسعه فعالیت‌های اقتصادی خود اقدام می‌کنند.

رتبه ایران در ارکان شاخص رقابت‌پذیری جهانی حاکی از این است که در ارکان ثبات اقتصاد کلان، نهادها و نوآوری بیشترین نوسان رتبه و در ارکان اندازه بازار، بهداشت و آموزش ابتدایی، کارآیی بازار نیروی کار و زیرساخت‌ها کمترین تغییرات مشاهده می‌شود. ایران در رکن اندازه بازار همواره جایگاه خوبی در جهان و منطقه داشته و روند رو به بهبود مستمری در آموزش عالی و حرفه‌ای مشاهده می‌شود. چالش‌های همیشگی و تقریباً بدون تغییر در ارکان کارآیی بازار کار، پیشرفته بودن بازارهای مالی، کارآیی بازار کالا، آمادگی تکنولوژیک و زیرساخت‌ها و روند نزولی در ارکان نوآوری و پیشرفته بودن بنگاه‌های تجاری نشان از عدم توجه و تلاش موثر دولت در بهبود وضعیت این حوزه‌ها است.

مقایسه ارکان مختلف رقابت‌پذیری ایران با

بالاترین کشور (سوئیس) و پایین‌ترین کشور (یمن) در جدول رده‌بندی رقابت‌پذیری جهانی نیز نشان می‌دهد که ایران در رکن «اندازه بازار» که مجموع بازار داخلی و صادراتی را شامل می‌شود همواره بالاترین امتیاز را در بین کشورهای منطقه و حتی در بسیاری از کشورهای پیشرو به خود اختصاص داده است؛ حتی ایران نسبت به سوئیس در وضعیت بهتری قرار دارد، با این وجود به دلیل ضعف در دیگر ارکان، نتوانسته‌ایم به خوبی از این فرصت بهره ببریم و جایگاه خود را از منظر رقابت‌پذیری جهانی آنچنان که باید و شاید، ارتقا دهیم. در دو رکن «کارآیی بازار نیروی کار» و «کارآیی بازار کالا» ما کمترین فاصله را با یمن که در انتهای جدول رقابت‌پذیری قرار گرفته است، داریم.

بر اساس این گزارش، «دسترسی به منابع مالی» با اختلاف قابل توجه به سایر گزینه‌ها مهم‌ترین مشکل پیش روی کسب و کار از نگاه فعالان اقتصادی است.

«ناکارآمدی بوروکراسی دولتی»، «عدم ثبات در سیاست‌های دولت»، «نبود زیرساخت‌های کافی»، «تورم» و «فساد» به ترتیب دومین تا پنجمین مشکل مهم از دید فعالان اقتصادی ذکر شده‌اند. مقررات دست و پاگیر نیروی کار، مقررات ارزی، نرخ مالیات، عدم رعایت اصول اخلاقی از سوی نیروی کار، نبود ظرفیت کافی برای نوآوری، کمبود نیروی کار تحصیل‌کرده، مقررات مالیاتی، عدم ثبات در دولت، دزدی و خیانت و سلامت عمومی پایین در رده‌های بعدی مشکلات کسب و کار قرار دارند. همچنین میانگین نتایج سوال ویژه در ۷ دوره گذشته نشان می‌دهد دسترسی منابع مالی، عدم ثبات در سیاست‌گذاری، تورم، ناکارآمدی بوروکراسی دولتی و عرضه ناکافی زیرساخت‌ها به ترتیب در اولویت موانع کسب و کار از دید فعالان اقتصادی کشور بوده‌اند.

گزارشی از آخرین وضعیت راه‌اندازی بافت بلوچ

سه‌م بلوچ‌ها از صنعت، پشت درهای گمرک

ایجاد خط ریسندگی جدید جایگزین خطوط ریسندگی شده که در آتش‌سوزی سال ۸۷ از بین رفته بود و این خط می‌تواند محصولاتی تولید کند که به کشورهای منطقه صادر شود همچنین بازسازی سالن چاپ و تکثیر و طرح سالن بافندگی جدید سه‌م قابل توجهی از صنایع نساجی را به خود اختصاص می‌دهد. معظمی گفت: مجوز انبار اختصاصی گمرک به منظور ضد عفونی کردن پنبه‌های وارداتی هم دریافت شده است. در حال حاضر ۱۲۴ نفر در کارخانه بافت بلوچ فعالیت می‌کنند که با راه‌اندازی خط ریسندگی ۲۰۰ تا ۲۵۰ نفر به این تعداد افزوده می‌شود. وی در ادامه توجه به بازارهای منطقه‌ای را در اشتغال جوانان یادآوری کرد و گفت: صنعت نساجی اگرچه امروز در کشور ما با مشکلات فراوان روبه‌رو است و از گذشته پرافتخار خود فاصله گرفته ولی با وجود صنایع پتروشیمی در کشور و زمینه‌های تولید پنبه می‌تواند یکی از سریع‌ترین صنایعی باشد که برای جوانان اشتغال بیافریند به شرطی که حلقه‌های تولید آن را خیلی زود در داخل تکمیل کنیم.

بلوچ‌ها همچنان در انتظار

در حالی که گفته‌های معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت امید بسیاری را در دل پر درد بلوچ‌ها به وجود آورد اما هنوز خبری از ماشین‌آلاتی که وعده آن داده شده بود، نیست. معظمی گفته بود ماشین‌آلات مورد نیاز سفارش داده شده و به کارخانه می‌آید. با این حال در روزهای گذشته خبر از توقف ماشین‌آلات بافت بلوچ در گمرک کشور آمد. به عبارتی این بار مسئولان وعده خود را عملی کردند اما کار در جای دیگری به‌دست دیگری معطل شده است. نماینده مردم ایرانشهر در این باره گفت: روزنه امیدی برای بهبود وضعیت کارخانه بافت بلوچ و حل بحران بیکاری در این شهرستان وجود دارد که اگر دولت حمایت‌های خود را انجام ندهد، از بین می‌رود.

محمدرحیم امینی‌فر درباره وضعیت کارخانه صنایع بلوچ به ایلنا گفت: ضعف مدیریتی و همچنین مشکلات سریالی صنعت نساجی ایران باعث شد که کارخانه بافت بلوچ از رسالت اصلی خود یعنی ایجاد اشتغال

کارخانه بافت بلوچ تا چند سال پیش تمام سه‌م سیستان و بلوچستان از صنعت در ایران بود. بافت بلوچ که بیش از ۴۰ سال سابقه فعالیت دارد در سال‌های نخستین تولید شاهد اشتغالی ۲ هزار و ۴۰۰ نفر بوده است. تاثیر وجود این کارخانه بر رونق اقتصادی، صنعتی و اشتغالی ایرانشهر تا اندازه‌ای است که هنوز بعد از گذشت حدود ۱۰ سال از بحران‌های این کارخانه کسی نتوانسته برای آن جایگزینی پیدا کند. کارخانه بافت بلوچ ایرانشهر در سال ۵۵ در شهرستان ایرانشهر راه‌اندازی شد و در زمان اوج فعالیت حدود ۲ هزار و ۴۰۰ نیرو در آن مشغول به فعالیت بودند. این کارخانه در سال ۸۷ دچار آتش‌سوزی و واحدهای ریسندگی آن به طور کامل تعطیل و فعالیت بافندگی و رنگ‌آمیزی آن محدود شد.

از سال ۹۴ واحدهای ریسندگی آن فعال شده و هم‌اکنون حدود ۴۰۰ نفر در آن مشغول کارند. ایرانشهر کارخانه و صنعت دیگری در وسعت بافت بلوچ ندارد و سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران می‌تواند در مناطق محروم با هدف ایجاد اشتغال و واگذاری کارخانه به بخش خصوصی سرمایه‌گذاری کند. با احتساب این موارد قرار شد پروژه نوسازی بافت بلوچ به ایدرو واگذار شود؛ پروژه‌ای که راه‌اندازی دوباره آن بدون شک طرح خنده‌ای بر صورت بلوچ‌هایی که به دلیل نبود تعادل در ساختار توسعه بیکار هستند، خواهد کشید.

ایدرو، مسئول نوسازی بافت بلوچ

چندی پیش منصور معظمی در این باره به «گسترش صنعت» گفت: ماشین‌آلات جدید ریسندگی و بافندگی که با فناوری روز دنیا پس از گشایش‌های بین‌المللی که از ناحیه توافقنامه برجام اتفاق افتاده بود سریع سفارش داده و تهیه شده و در حال انتقال برای استقرار در کارخانه بافت بلوچ است. معظمی با بیان اینکه بافت بلوچ یکی از پروژه‌های بزرگ سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران در راستای ماموریت نوسازی و احیای صنایع فرسوده است، توضیح داد: احیای دوباره این واحد نساجی علاوه بر ایجاد اشتغال نقش بسیار مهمی در رونق اقتصادی منطقه و مردم محروم ایرانشهر دارد.

این دستگاه‌ها وارد کشور نشود امکان برگشت خوردن آنها وجود دارد. این موضوع می‌تواند اندک امید باقیمانده برای بهبود وضعیت این کارخانه را از بین ببرد.

استراتژی کارخانه در گام نخست تولید پنبه و ریسندگی است. با توجه به همسایگی با کشور افغانستان، محصولات بافت بلوچ می‌تواند مشتری خوبی داشته باشد. امینی‌فر به روند بحرانی شدن کارخانه بافت بلوچ اشاره کرده و گفت: می‌توان ریشه وضعیت کنونی کارخانه را در دولت پس از جنگ یافت که قسمتی از کارگران را بازخرید کردند و پس از آن در دولت احمدی‌نژاد این کارخانه به تعطیلی کشیده شد. دولت تدبیر و امید این کارخانه را از فهرست فروش خارج کرد تا همچنان دولتی بماند. این نکته را باید اضافه کنیم که این کارخانه مشتری چندانی نداشت. دولت تدبیر و امید ۵۰ میلیارد تومان برای بهبود وضعیت کارخانه تخصیص داد که تاکنون نیمی از آن پرداخت شده است. رئیس مجمع نمایندگان سیستان و بلوچستان درباره آینده این کارخانه توضیح داد: این کارخانه با برنامه‌ای مدون فعالیت می‌کرد و در سال‌های دهه ۶۰ تا میانه‌های دهه ۷۰ چرخش خوبی داشت. ما تلاش می‌کنیم در چند دوره با برنامه‌ریزی و حمایت دولت وضعیت کنونی را به سال‌های طلایی بازگردانیم.

یادار در استان سیستان و بلوچستان بازماند. او با یادآوری اینکه پروژه ساخت کارخانه بافت بلوچ از جمله طرح‌هایی بود که بهره‌برداری از آن با نخستین سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی مقارن بود، ادامه داد: در نگاه کلان باید گفت که متأسفانه برای بهبود وضعیت نساجی ایران هیچ برنامه مدونی نداریم و با تخصیص سرمایه‌های نامناسب و تزریق پول‌های بدون برنامه وضعیت موجود را نامناسب‌تر می‌کنیم در صورتی که می‌توان با یک برنامه‌ریزی بلندمدت وضعیت را بهبود بخشید. در کارخانه بافت بلوچ زمانی حدود ۳ هزار کارگر فعالیت می‌کردند اما اکنون با کمتر از ۲۰۰ کارگر فعالیت می‌کند و این یعنی در وضعیت مناسبی نیستیم.

امینی‌فر راه برون‌رفت بافت بلوچ از وضعیت فعلی را مدیریت یکپارچه خوانده و افزود: با توجه به وضعیت کنونی کارخانه بافت بلوچ مسئولان استانی در دیدار با مسئولان وزارت صنعت، معدن و تجارت برای برون‌رفت از وضعیت کنونی کارگران برنامه‌ریزی‌هایی را انجام داده‌اند و در آینده در صورت حمایت دولت می‌توان به مدیریت یکپارچه کارخانه دست پیدا کرد. کاشت پنبه در مزارع اطراف کارخانه می‌تواند نخستین گام در بهبود وضعیت کنونی باشد اما قبل از آن باید دستگاه‌های ریسندگی که مدتی است در کمرگ مانده در اختیار کارخانه قرار بگیرد. البته در صورتی که

نگاهی به آخرین وضعیت بازار کار

کار سخت دولت دوازدهم برای ایجاد اشتغال

جامعه به سیگنال‌های منفی و نقاط ضعف حساس‌تر است، لذا افزایش تعداد بیکاران طی دو سال اخیر نسبت به افزایش تعداد شاغلان مشهودتر است.

چرایی همزمانی افزایش شغل و تعداد بیکاران

به نظر می‌رسد، با بهتر شدن اندک بازار اشتغال در کشور در دولت یازدهم، متولدین پرشمار دهه ۶۰ به عنوان پرجمعیت‌ترین هرم سنی کشور که شغلی برای خود نمی‌یافتند و به همین دلیل به جمعیت غیرفعال کشور پیوسته‌بودند، بار دیگر در سال‌های اخیر به عنوان نیروی کار روانه بازار شدند که این موضوع در آمارها خود را در قالب افزایش نرخ مشارکت خود را نشان می‌دهد. با این تفاوت که بیشتر این جمعیت که در آن زمان به دلیل گسترش فضای دانشگاهی، تحصیل را بر شغل‌یابی بدون نتیجه برگزیده بودند حالا تحصیل کرده‌هایی هستند که به تناسب تحصیلات خود، به دنبال شغل مناسب می‌گردند در حالی که عدم تناسب آموزش‌های دانشگاهی با نیاز بازار کار در ایران خود بر مشکلات افزوده است. بر اساس آمار منتشر شده مرکز آمار، نرخ مشارکت طی دهه ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۰ همواره رو به کاهش بوده است. از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳ نرخ مشارکت تقریباً ثابت مانده و روند کاهشی آن متوقف شده است و در سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ تاکنون نرخ مشارکت در حال افزایش بوده و برخلاف روند یک دهه قبل از آن، جمعیت غیرفعال کاهش یافته است. این موضوع موجب شده است که تلاش‌های دولت در زمینه ایجاد شغل چندان که باید به چشم نیاید و همواره یکی از موضوعات انتقادی مطرح شده در خصوص عملکرد دولت باشد.

در ادامه راه به نظر می‌رسد امضای توافق نامه برجام با کشورهای ۵+۱، افزایش تمایل خارجی‌ها به سرمایه‌گذاری در کشور پس از برجام و تلاش دولت برای کمک به واحدهای نیمه فعال یا راکد توانست اوضاع را به نحوی پیش ببرد که دولت تعداد شاغلان را به ۲۲ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر در سال ۹۵ افزایش دهد. این درحالی است که دولت‌های نهم و دهم بدترین عملکرد را در این زمینه را در میان دولت‌های پس از جنگ حمیلی ۸ ساله علیه ایران از خود به جا گذاشتند. بر اساس آمار مرکز آمار کشور، جمعیت شاغل کشور در سال ۱۳۸۴ از ۲۰.۶ میلیون نفر به ۲۱.۱ میلیون نفر در سال ۱۳۸۶ رسیده است. این رقم در سال ۱۳۸۷ به ۲۰.۵ میلیون نفر کاهش داشته و در سال ۱۳۸۸ با کمی افزایش به ۲۱ میلیون نفر رسیده است. دوباره این رقم تا سال ۱۳۹۱ روند کاهشی داشته و در سال ۱۳۹۲ به ۲۱.۳ میلیون نفر افزایش داشته است.

با توجه به وضعیت حاکم بر بازار اشتغال در کشور، دولت یازدهم هرچند در این بخش تا حد زیادی موفق عمل کرده است اما همزمان شدن افزایش تعداد بیکاران با افزایش شغل به گونه‌ای بوده است که بسیاری از مردم به آمارهای منتشر شده به دیده تردید نگرینند. همین موضوع موجب شد تا حتی مرکز پژوهش‌های مجلس نیز در تیرماه امسال گزارشی تحلیلی در این بخش با استناد به آمارهای مرکز آمار ایران ارائه کند.

بر اساس این گزارش طی دوره (۱۳۸۵ تا ۱۳۹۲) به جز سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ در بیشتر سال‌ها تعداد بیکاران یا ثابت مانده و یا کاهش داشته است، اما در سال‌های ۱۳۹۴-۱۳۹۵ تعداد شاغلان و بیکاران هر دو افزایش داشته است و از آنجایی که

در سال‌های ۸۴ تا ۹۲، کوچ جوانان در سن کار به نظام آموزش عالی عملاً منجر به انباشت متقاضیان کار شد به گونه‌ای که در آن سال‌ها، با وجود ایجاد نشدن شغل باز هم نرخ بیکاری نوسان چندانی را تجربه نکرد؛ حالا اما، بازار کار ایران با هجوم متقاضیان مواجه شده و سالانه باید حدود یک میلیون شغل جدید ایجاد شود.

شکی در این موضوع نیست که ایجاد اشتغال و رفع مشکلات مرتبط با بیکاری یکی از مهم‌ترین اولویت‌هایی بوده است که در دولت یازدهم دنبال شد در حالی که ایجاد نشدن شغل در سال‌های قبل از آن، این موضوع را به چالشی برای دولت یازدهم مبدل کرد آن هم در شرایطی که ویرترین باقیمانده از فعالیت‌های دولت قبل، اقتصاد ضعیف و هیجانی آن بود که رکودی سخت، تورمی بالا، تحریم‌هایی سنگین، افزایش بیکاری، ناپایداری در تصمیمات و فرار سرمایه‌گذاران را به نمایش می‌گذاشت.

به گزارش پایگاه خبری اتاق ایران، در این شرایط مهم‌ترین گام دولت یازدهم، ایجاد پایداری لازم در حوزه اقتصاد کشور تعریف شد که نمونه مشخص آن را می‌توان ایجاد ثبات و توازن در بازارهای پولی و مالی از جمله بازار ارز ذکر کرد؛ یا به گفته اسحاق جهانگیری معاون اول رییس‌جمهوری، دولت یازدهم با اتخاذ سیاست‌هایی در زمینه انضباط مالی و پولی و مدیریت نقدینگی و کنترل انتظارات تورمی با وجود کاهش درآمدهای نفتی توانست ثبات را در شاخص‌های کلان اقتصادی کشور نگه دارد و پایدار کند.

ایجاد اشتغال نیز از همان ابتدای کار دولت یازدهم مورد توجه قرار گرفت به طوری که تعداد شاغلان از ۲۰ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر در سال ۹۱ به ۲۱ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر در سال ۹۲ افزایش یافت.

آمارهای مرکز آمار از فصل بهار امسال نیز نشان می‌دهد که نرخ بیکاری از ۱۲٫۴ درصد در پایان سال ۹۵ به ۱۲٫۶ درصد در فصل بهار امسال افزایش داشته است، این افزایش در حالی رخ داده که بر اساس برنامه ششم توسعه، نرخ بیکاری باید در چشم‌انداز سال ۱۴۰۰ به ۸٫۶ درصد کاهش یابد. همچنان مهم‌ترین دلیل افزایش نرخ بیکاری، افزایش نرخ مشارکت و ورود متقاضیان جدید به بازار کار، عنوان می‌شود. نرخ مشارکت در بهار امسال نیز ۴۰٫۶ درصد اعلام شده است.

با این حال به گفته رییس سازمان برنامه و بودجه کشور، بر اساس جدیدترین گزارش مرکز آمار ایران، در تابستان سال جاری نرخ بیکاری ۱۱٫۵ درصد و نرخ مشارکت ۴۱ درصد شده است. آمار ارائه شده از کاهش نرخ بیکاری در تابستان امسال همزمان با افزایش نرخ مشارکت و امید به ادامه روند کاهش نرخ بیکاری در فصول آبی افق روشن‌تری از را در این حوزه به نمایش می‌گذارد.

گزارش‌های منتشر شده از سوی مرکز آمار ایران در خصوص تعداد دانش‌آموختگان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی نشان می‌دهد که تعداد آنها در سال ۱۳۹۵ به ۹ میلیون و ۶۳۸ هزار و ۸۵۳ نفر رسیده است در حالی که این تعداد در سال ۱۳۹۰، ۶ میلیون و ۳۶۱ هزار و ۲۹۱ نفر بوده است. به گزارش پایگاه خبری اتاق ایران، بر این اساس تعداد دانش‌آموختگان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی

از سال ۱۳۹۰ تا سال ۱۳۹۵ با رشد سالانه ۸٫۷ درصد در مجموع طی این پنج سال ۵۱٫۵ درصد رشد داشته است که ایجادکننده تقاضایی بالا برای سال‌های آتی در بازار کار است به طوری که باید برای حضور آنها در بازار کار به عنوان متقاضیان شغل، برنامه ریزی دقیقی انجام شود.

زنان فعال‌تر شدند

همچنین آمارهای این مرکز نشان می‌دهد که طی سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ نه تنها خالص اشتغال برای هر دو گروه زنان و مردان افزایش یافته است، بلکه سهم زنان در این خصوص بیشتر نیز بوده است. همچنین تعداد شاغلین بخش‌های مختلف اقتصادی را نشان می‌دهد که طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۵ سهم بخش خدمات از اشتغال رو به افزایش بوده و از ۴۴ درصد به ۵۰ درصد رسیده است و بالاترین سهم را در بخش‌های اقتصادی به خود اختصاص داده است. سهم بخش کشاورزی در طی این سال‌ها از ۲۴ درصد به ۱۸ درصد کاهش داشته است و سهم بخش صنعت نیز طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۵ ابتدا از ۳۰ درصد به ۳۴ درصد در سال ۱۳۹۳ افزایش و سپس به ۳۱ درصد در سال ۱۳۹۵ کاهش داشته است. در عین حال آمارها نشان می‌دهند که در سال‌های ۱۳۸۵، ۱۳۸۶، ۱۳۸۸، ۱۳۹۱، ۱۳۹۲ و ۱۳۹۵ که تعداد شاغلین افزایش داشته است به طور متوسط

حدود ۷۰ درصد از افزایش تعداد شاغلین مربوط به بنگاه‌های زیر ۵ نفر کارکن و به طور متوسط حدود ۸۰ درصد مربوط به بنگاه‌های زیر ۱۰ نفر کارکن است.

برنامه‌های آتی برای ایجاد شغل

بر اساس گفته دولتمردان دولت دوازدهم برای اشتغال‌زایی حدود یک میلیون نفر در سال ۹۶ برنامه‌ریزی کرده است که باید دید با توجه به احتمال افزایش نرخ مشارکت، نتیجه آن بر حوزه اشتغال کشور چه خواهد بود؟ دولت در حال حاضر برنامه‌ریزی برای افزایش شغل در کشور را در برنامه‌هایی همانند شناسایی بسته‌های پرکشش اشتغال در کشور، اجرای طرح کارورزی جویندگان کار در روستای بدون بیکار و پرداخت دولتی دو سال حق بیمه کارآموزان و کارورزانی که در بنگاه‌های اقتصادی مشغول می‌شوند، مدنظر دارد.

در این میان تشویق استارت‌آپ‌ها به عنوان شغل‌های جدید مرتبط با فضای کسب و کار مجازی که این روزها شاهد گسترش آن هستیم را نیز نباید از یاد برد. حوزه گردشگری کشور به عنوان یکی از بخش‌های خدماتی نیز هنوز جای کار زیادی برای افزایش اشتغال دارد. ضمن اینکه سیاست ارائه تسهیلات به واحدهای تولیدی و صنعتی باید با تاکید بیشتری ادامه یافته و راه‌اندازی تسهیلات آسان‌تر شود. اما گشایش مسیر برای جذب سرمایه‌های خارجی نیز از دیگر مواردی است که می‌تواند باری از دوش دولت برای ایجاد شغل و سرمایه‌گذاری در این بخش بردارد هرچند که گشایش در این بخش، خود داستان دیگری دارد.

اما مهم‌تر از همه این‌ها به نظر می‌رسد باید تغییرات اساسی در فرهنگ کار کشور به وجود بیاید. این کار به حمایت بسیاری از دیگر از وزارتخانه‌ها و نهادها نیازمند است که از جمله آن می‌توان در بحث آموزش مفاهیم و ارزش‌های کار در وزارت آموزش و پرورش به دانش‌آموزان اشاره کرد تا در نتیجه این تغییر فرهنگی درخواست‌های شغلی مرتبط با پشت میز نشینی و کارمندی کاهش یابد.

سال	تعداد شاغلان	نرخ بیکاری	نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴	نرخ بیکاری جوانان شهری	نرخ بیکاری فارغ‌التحصیلان
۱۳۸۴	۲۰٫۶	۱۱٫۵	۲۳٫۳	۲۹٫۴	۱۵٫۵
۱۳۸۵	۲۰٫۸	۱۱٫۳	۲۳٫۵	۲۹٫۲	۱۵٫۷
۱۳۸۶	۲۱٫۱	۱۰٫۵	۲۲٫۳	۲۷٫۶	۱۵٫۹
۱۳۸۷	۲۰٫۵	۱۰٫۴	۲۰٫۴	۲۳٫۴	۱۶٫۵
۱۳۸۸	۲۱	۱۱٫۹	۲۴٫۷	۲۹٫۴	۱۸٫۶
۱۳۸۹	۲۰٫۷	۱۳٫۵	۲۸٫۷	۳۴	۲۰٫۳
۱۳۹۰	۲۰٫۵	۱۲٫۳	۲۶٫۵	۳۰	۱۹٫۴
۱۳۹۱	۲۰٫۶	۱۲٫۱	۲۶٫۸	۳۱٫۴	۲۰٫۹
۱۳۹۲	۲۱٫۳	۱۰٫۴	۲۴	۲۸٫۲	۱۸٫۹
۱۳۹۳	۲۱٫۳	۱۰٫۶	۲۵٫۲	۲۸٫۵	۱۸٫۵
۱۳۹۴	۲۲	۱۱	۲۶٫۱۱	۳۲٫۳	۱۸٫۵
۱۳۹۵	۲۲٫۶	۱۲٫۴	۲۹٫۲	۲۹٫۳	۱۹٫۵

جدیدترین گزارش وزارت صمت از عملکرد بخش صنعت منتشر شد

عملکرد بخش منسوجات و پوشاک در ۵ ماهه اول ۹۶

وزارت صنعت، معدن و تجارت در گزارشی عملکرد بخش‌های مختلف صنعتی و معدنی کشور در ۵ ماهه اول سال ۱۳۹۶ را بر مبنای آمار و اطلاعات مورد بررسی قرار داده است. از جمله صنایع مورد بررسی در این گزارش، «ساخت منسوجات» و «پوشاک و عمل‌آوری پوست خز» است که وضعیت آنها از لحاظ تعداد جواز و پروانه بهره‌برداری صادره، تولید محصولات منتخب نساجی و همچنین میزان صادرات و واردات این محصولات مورد بررسی قرار گرفته است. ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» آمار و اطلاعات مربوط به شاخص‌های مذکور را از گزارش وزارت صنعت، معدن و

تجارت استخراج کرده که در ادامه در قالب جداولی به اطلاع خوانندگان گرامی می‌رساند.

گروه	۵ ماهه اول ۹۶			۵ ماهه اول ۹۵			درصد تغییر	
	تعداد	سرمایه (میلیارد ریال)	اشتغال (نفر)	تعداد	سرمایه (میلیارد ریال)	اشتغال (نفر)	تعداد	سرمایه (میلیارد ریال)
جواز تاسیس صادرشده در بخش ساخت منسوجات و پوشاک								
ساخت منسوجات	۳۰۴	۳۰۸۶۵٫۷	۷۶۴۲	۲۹۶	۱۶۵۲۷٫۳	۶۶۳۲	۲٫۴	۲۶٫۲
پوشاک و عمل‌آوری پوست خز	۲۰۴	۳۶۵۴٫۳	۶۵۸۲	۱۷۹	۸۰۵۸٫۱۹	۹۸۳۲	۱۴۰	-۵۴٫۷
پروانه بهره‌برداری صادرشده در بخش ساخت منسوجات و پوشاک								
ساخت منسوجات	۹۰	۵۶۲۸٫۹	۲۳۶۰	۶۹	۴۱۱۰٫۴	۱۷۷۰	۳۰٫۴	۳۶٫۹
پوشاک و عمل‌آوری پوست خز	۲۰	۳۸۶٫۶	۵۳۸	۲۲	۶۶٫۶	۲۳۲	-۹٫۱	۴۸۰٫۳
پروانه بهره‌برداری ایجاد شده در بخش ساخت منسوجات و پوشاک								
ساخت منسوجات	۶۰	۳۹۳۴٫۱	۱۷۷۳	۵۱	۳۸۴۸	۱۵۹۲	۱۷٫۶	۳۰
پوشاک و عمل‌آوری پوست خز	۱۳	۲۷۸٫۴	۴۵۳	۱۸	۶۳٫۳	۲۷۹	-۳۷٫۸	۳۳۹٫۷

آمار تولید محصولات منتخب نساجی							
نام محصول	واحد سنجش	مرداد ۹۶	تیر ۹۶	تغییر (درصد)	۵ ماهه اول ۹۶	۵ ماهه اول ۹۵	تغییر (درصد)
الیاف و تاپس پلی استر	هزار تن	۱۷٫۷	۱۷٫۶	۰٫۱	۷۸٫۵	۷۹٫۶	-۱٫۴
نخ پلی استر	هزار تن	۲۱٫۰	۱۸٫۴	۱۴٫۱	۹۳٫۱	۸۵٫۶	۸٫۷
الیاف اکریلیک	هزار تن	۰٫۰	۰٫۰	-	۰٫۰	۶٫۸	-۱۰۰٫۰
نخ سیستم پنبه‌ای و ترکیبی الیاف مصنوعی	هزار تن	۱۸٫۲	۱۸٫۲	۰٫۰	۸۵٫۰	۸۲٫۶	۲٫۹
فرش ماشینی	هزار مترمربع	۷۱۱۰٫۰	۷۰۱۰٫۰	۱٫۴	۳۳۸۶۱٫۰	۳۳۱۳۶٫۰	۲٫۲

صادرات بخش منسوجات و پوشاک در ۵ ماهه اول ۹۶							
گروه	وزن (تن)		ارزش (میلیون دلار)		تغییر (درصد)		
	۹۶ ماهه اول	۹۵ ماهه اول	۹۶ ماهه اول	۹۵ ماهه اول	وزن	ارزش	
ساخت منسوجات	۵۰۵۳۰	۴۶۵۲۱	۲۳۷	۲۱۷	۸٫۶	۸٫۸	
ساخت پوشاک، عمل‌آوردن و رنگ کردن پوست	۱۲۴۴	۱۰۳۶	۱۵	۱۲	۲۰٫۱	۲۸٫۶	
واردات بخش منسوجات و پوشاک در ۵ ماهه اول ۹۶							
گروه	وزن (تن)		ارزش (میلیون دلار)		تغییر (درصد)		
	۹۶ ماهه اول	۹۵ ماهه اول	۹۶ ماهه اول	۹۵ ماهه اول	وزن	ارزش	
ساخت منسوجات	۱۱۷۵۵۸٫۵	۱۰۲۲۳۴٫۳	۳۵۲٫۳	۳۰۰٫۰	۱۵۰٫۰	۱۷٫۴	
ساخت پوشاک، عمل‌آوردن و رنگ کردن پوست	۱۳۰۴٫۳	۱۹۰۳٫۵	۱۷٫۲	۱۴٫۷	-۳۱٫۵	۱۶٫۹	

گزارشی از آخرین وضعیت سرمایه انسانی در جهان

وضعیت بحرانی کشور در شاخص «سرمایه انسانی»

انسانی در بین ۱۳۰ کشور مورد بررسی به خود اختصاص داده است. ایران در این رتبه بندی حتی در قیاس با کشورهای کم درآمدتری مانند تاجیکستان، فیلیپین، غنا و کامرون امتیاز کمتری کسب کرده و طبیعتاً جایگاهی نازل تر از آنها را به دست آورده است. در مقایسه با کشورهای خاورمیانه نیز ایران از بین ۱۲ کشور مورد بررسی، در رتبه ۱۱ قرار گرفته است.

مجمع جهانی اقتصاد برای برآورد شاخص سرمایه انسانی از ۴ زیرشاخص متمایز استفاده کرده است:

زیرشاخص ظرفیت (Capacity) که سطح کنونی تحصیلات گروه های سنی مختلف را شامل می شود و امتیاز ایران در این زیرشاخص ۶۶,۷۸ بوده است.

زیرشاخص استقرار نیروی کار (Deployment) که به کارگیری و انباشت مهارت های کارکنان در محیط کار را مدنظر قرار می دهد؛ امتیاز ایران در این زیرشاخص ۴۰,۵۰ بوده است.

زیرشاخص توسعه (Development) که به کمیت و کیفیت برنامه های در حال اجرا به منظور گسترش آموزش های عمومی و مهارتی برای محصلان و جمعیت «در سن کار» مربوط می شود؛ امتیاز ایران در این زیرشاخص ۶۷,۰۳ بوده است.

زیرشاخص چگونگی استفاده از مهارت های تخصصی (اصطلاحاً Know-How) که با وسعت و عمق استفاده از مهارت های تخصصی در محیط کار ارتباط دارد؛ امتیاز ایران در این

به این درک برسند که نیروی انسانی ماهر و تعلیم دیده هر کشور در واقع سرمایه انسانی آن کشور هستند، هزینه های بعضاً گزاف صرف شده در حوزه آموزش و پرورش همگانی و آموزش فنی و حرفه ای را نیز به چشم یک سرمایه گذاری بلندمدت خواهند دید.

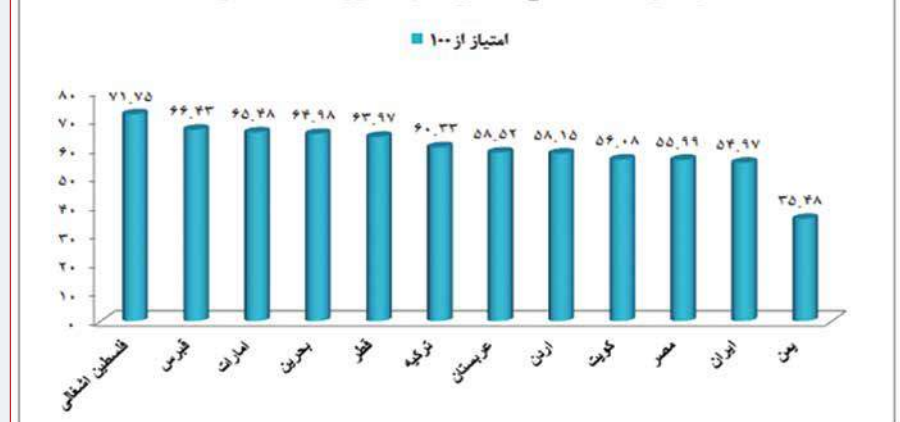
مجمع جهانی اقتصاد در تازه ترین گزارش خود در مورد وضعیت سرمایه انسانی در کشورهای مختلف جهان تأکید کرده است که با وجود پیشرفت روزافزون فناوری، همچنان بخش قابل توجهی از ذخیره سرمایه انسانی جهان بلااستفاده مانده است، به طوری که در حال حاضر تنها ۶۲ درصد از این سرمایه مورد بهره برداری کامل قرار گرفته است.

در گزارش مجمع جهانی اقتصاد، ایران با کسب ۵۴,۹۷ امتیاز از ۱۰۰ امتیاز ممکن، رتبه نازل ۱۰۴ را از لحاظ شاخص سرمایه

وقتی صحبت از «عوامل مؤثر در توسعه اقتصادی» کشورها به میان می آید، عوامل متعددی چون حضور شرکت های چندملیتی، توسعه زیرساخت ها و یا دسترسی به فناوری های روز دنیا بلافاصله در اذهان نقش می بندند؛ عواملی که اگر چه کاملاً تأثیرگذار هستند اما هیچ یک را نمی توان ریشه ای و حیاتی به شمار آورد.

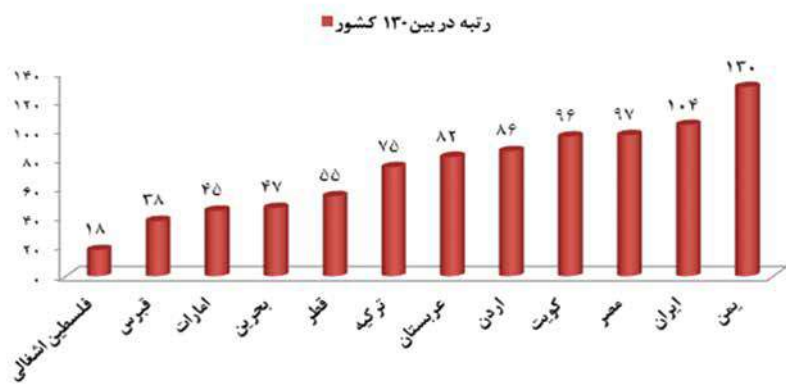
به عقیده کارشناسان مجمع جهانی اقتصاد، امروزه هیچ عاملی به اندازه «آموزش و مهارت های نیروی انسانی» (به عبارتی تقویت سرمایه انسانی) یک کشور نمی تواند به رشد و توسعه اقتصاد آن کشور کمک کند. حتی به جرأت می توان گفت عامل «سرمایه انسانی» تنها عامل مستقل مؤثر در توسعه اقتصادی کشورهاست و دیگر عوامل همه به آن وابسته اند. اگر سیاستگذاران کشورها

شاخص سرمایه انسانی کشورهای خاورمیانه (سال ۲۰۱۷)

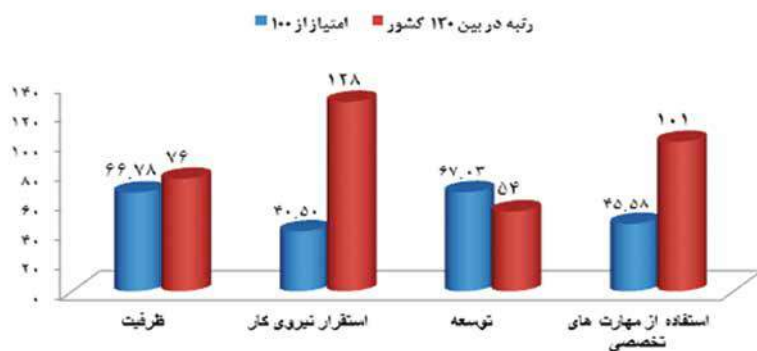
منبع: مجمع جهانی اقتصاد

جایگاه کشورهای خاورمیانه در شاخص سرمایه انسانی (سال ۲۰۱۷)

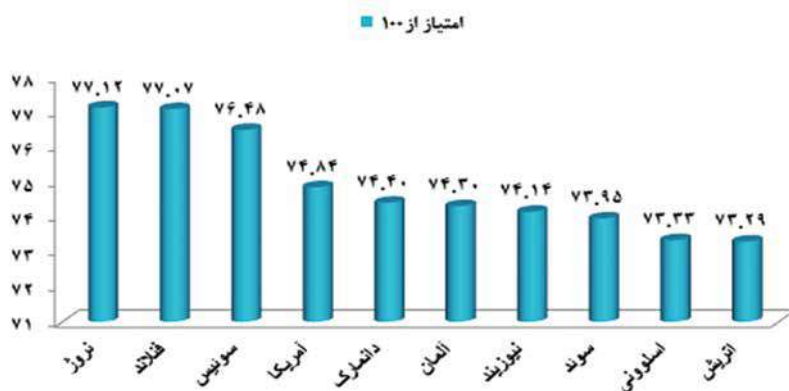
منبع: مجمع جهانی اقتصاد

امتیاز و رتبه ایران با توجه به زیرشاخص های سرمایه انسانی (سال ۲۰۱۷)

منبع: مجمع جهانی اقتصاد

کشورهای برتر جهان از لحاظ شاخص سرمایه انسانی (سال ۲۰۱۷)

منبع: مجمع جهانی اقتصاد

زیرشاخص ۴۵,۵۸ بوده است. در همان نگاه اول می‌توان از نمودار فوق چنین استنباط کرد که از لحاظ دارا بودن نیروی انسانی تحصیل کرده در سطحی نزدیک به متوسط قرار دارد و روند کنونی آموزش در ایران نیز به‌رغم مشکلات غیرقابل انکارش می‌تواند در آینده جایگاه کشور در زمینه سرمایه انسانی را بهبود بخشد. در مقابل، استفاده مناسب از ظرفیت‌های نیروی کار (از لحاظ کمی و کیفی) امری است که به‌شدت مغفول مانده و در صورت ادامه این روند شاید بهبود مستمر اشتغال و بهره‌وری در بخش‌های مختلف اقتصاد ایران به یک آرزوی دست‌نیافتنی بدل شود؛ کما اینکه جایگاه بسیار نازل ایران در این دو زیرشاخص، خود به‌منزله هشدار جدی برای اقتصاد کشور است.

بر اساس گزارش مجمع جهانی اقتصاد حدود ۵۷,۱ میلیون نفر از جمعیت ۸۰,۳ میلیون نفری ایران در سن کار قرار دارند؛ نرخ مشارکت نیروی کار ۳۸,۲ درصد و نرخ بیکاری ۱۱,۱ درصد است. از طرفی ۳۴,۴ درصد از جمعیت جوان کشور نه شاغل هستند و نه مشغول تحصیل یا گذراندن دوره‌های مهارتی (فنی و حرفه‌ای). همچنین سرانه تولید ناخالص داخلی بر مبنای قدرت خرید ۱۶۰۱۰ دلار و تولید ناخالص داخلی به ازای هر نفر نیروی کار (بر مبنای قدرت خرید) نیز ۵۷۰۸۶ دلار برآورد شده است.

بنا بر گزارش اخیر مجمع جهانی اقتصاد، کشورهای نروژ، فنلاند و سوئیس در سال ۲۰۱۷ از لحاظ شاخص سرمایه انسانی، جایگاه اول تا سوم جهان به خود اختصاص داده‌اند و کشورهای آمریکا، دانمارک، آلمان، نیوزیلند، سوئد، اسلونی و آتریش به ترتیب در رتبه‌های بعدی قرار گرفته‌اند. این واقعیت که حتی پیشرفته‌ترین کشورهای جهان نیز نتوانسته‌اند نمره‌ای حتی بالاتر از ۸۰ را کسب کنند به خوبی نشان می‌دهد که از نظر مجمع جهانی اقتصاد، جهان هنوز هم راه درازی تا بهره‌گیری کامل از سرمایه انسانی خود در پیش دارد.

معاون امور اقتصادی و بازرگانی وزارت صمت عنوان کرد: ۲۰۰ برند تقلبی پوشاک جمع می‌شود

علی ابراهیمی

قاچاق پوشاک

معاون امور اقتصادی و بازرگانی وزارت صنعت، معدن و تجارت در گفتگویی در مورد آخرین وضعیت اجرای دستورالعمل ساماندهی برندهای خارجی پوشاک اعلام کرد که تاکنون ۱۴ شرکت نمایندگی برندهای خارجی پوشاک به معاونت امور صنایع وزارت صنعت، معدن و تجارت برای تولید داخل تعهد داده‌اند که این شرکت‌ها اکنون در حال طی کردن مراحل مربوط به دریافت گواهی هستند.

یدالله صادقی افزود: برخی از این شرکت‌ها مراحل مذکور را طی کرده، برای آنها گواهی صادر شده و اکنون در حال ثبت سفارش هستند تا براساس تعهداتی که دارند نسبت به تولید محصولات پوشاک خود در ایران و صادرات ۳۰ درصدی آن طی ۲ سال آینده اقدام کنند. یدالله صادقی گفت: برخی مشکلات فنی در مسیر اجرای دستورالعمل وزارت صنعت برای ساماندهی برندهای خارجی پوشاک وجود داشت که موجب خروج برخی از این شرکت‌ها از روند دریافت

ضوابط تولید داخل و صادرات محصولات خود در ایران و دریافت گواهی فعالیت از وزارت صنعت، معدن و تجارت هستند، اما کندی روند اجرای این مصوبه موجب شده تا هنوز هم عرضه و فروش پوشاک خارجی غیرقانونی و قاچاق تحت نام اینگونه برندها در فروشگاه‌های مذکور بخش عمده‌ای از بازار پوشاک کشورمان را در اختیار داشته باشد.

فعالیت واحدهای تولیدی پوشاک با کمتر از ۵۰ درصد ظرفیت و آمارهای متفاوت از حجم ۵,۲ تا ۶,۲ میلیارد دلاری قاچاق پوشاک به کشور موجب شد تا وزارت صنعت، معدن و تجارت با تهیه دستورالعملی، ساماندهی واردات و فعالیت برندهای خارجی پوشاک در کشور را مدنظر قرار دهد. براساس این دستورالعمل شرکت‌های مدعی نمایندگی برندهای خارجی پوشاک ملزم به رعایت

زنجیره اصلی برندهای خارجی پوشاک تلقی می‌کنند باید گواهی فعالیت از برندهای معتبر را داشته باشند و در غیراین صورت فعالیت آنها در تهران یا شهرستان‌ها غیرقانونی محسوب می‌شود.

برخورد با حراج‌های غیرواقعی

صادقی در مورد ارائه تخفیف‌های غیرواقعی ۵۰ تا ۷۰ درصدی فروشگاه‌های مدعی نمایندگی برندهای خارجی پوشاک، افزود: نظارت بر صحت و سقم اینگونه حراج‌ها بر عهده اتاق اصناف و سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان است. اینگونه شرکت‌ها نیز برای حراج زدن باید از اتحادیه ذیربط مجوز دریافت کنند تا سوءاستفاده نشود. برای صدور این مجوز باید قیمت‌های قبل و بعد از این تخفیف‌ها، مناسبت و دوره برگزاری حراج پوشاک توسط فروشگاه‌های مذکور (تغییر فصل، شغل یا...) مشخص شود و این دستگاه‌ها با بررسی شرایط نسبت به صدور مجوز حراج اقدام کنند.

حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان با آنها برخورد خواهند کرد. بیش از ۲۰۰ شعبه مدعی نمایندگی برندهای خارجی پوشاک در کشورمان فعالیت می‌کنند اما تنها فروشگاه‌های زیر مجموعه ۱۴ برند خارجی مجوز فعالیت داشته و بقیه نامعتبر هستند.

اکنون بازرسی اصناف، سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت و اداره اماکن نیروی انتظامی در حال بررسی وضعیت این فروشگاه‌ها هستند که یا نسبت به پایین آوردن تابلوهای برندهای فاقد نمایندگی اقدام کنند و تنها به فعالیت عادی خود بدون ادعای نمایندگی بپردازند، یا اینکه طبق مقررات نسبت به دریافت گواهی فعالیت اقدام کنند و در صورت تخطی از این دو مقوله اداره اماکن نیروی انتظامی از تداوم فعالیت غیرقانونی چنین فروشگاه‌هایی با پلمب آن جلوگیری خواهد کرد.

وی تعداد فروشگاه‌های مدعی نمایندگی برندهای خارجی پوشاک در تهران و شهرستان‌ها را متفاوت دانست و افزود: فروشگاه‌هایی که خود را مدعی نمایندگی

مجوز شد اما تاکنون ۱۴ شرکت خود را با این ضوابط انطباق داده و چند شرکت دیگر نیز در تلاش برای انجام این کار هستند.

به گفته وی، امکان افزایش تعداد برندهای مذکور وجود دارد چراکه، هیچ سقف و کفی برای تعداد شرکت‌های متقاضی تولید داخل پوشاک وجود ندارد و هر شرکتی که دستورالعمل و ضوابط وزارت صنعت برای تولید و واردات پوشاک را رعایت کند، موفق به دریافت گواهی فعالیت می‌شود. صادقی تأکید کرد که دستورالعمل ساماندهی تولید و عرضه پوشاک، محدودیت زمانی ندارد و هر زمانی که نمایندگی‌های خارجی پوشاک بخواهند می‌توانند با رعایت ضوابط آن نسبت به دریافت گواهی اقدام کنند. براساس این ضوابط برندهای خارجی پوشاک باید با گذشت ۲ سال از آغاز فعالیت خود در ایران نسبت به تولید داخل معادل ۴۰ درصد میزان واردات کالاهای خود اقدام کرده و معادل ۵۰ درصد پوشاک تولید شده در داخل کشورمان را نیز صادر کنند.

پلمب فروشگاه‌های مدعی

به جز نمایندگی‌های ۱۴ برند خارجی پوشاک که با رعایت ضوابط نسبت به دریافت گواهی فعالیت در ایران اقدام کرده‌اند، فعالیت سایر فروشگاه‌های مدعی نمایندگی برندهای خارجی پوشاک غیرقانونی است. وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام کرده که هر شرکتی که مدعی نمایندگی برندهای خارجی پوشاک است در صورتی که از این وزارتخانه گواهی فعالیت دریافت کرده باشد، قانونی و درست است.

در غیراین صورت باید فروشگاه‌های مذکور تابلو اینگونه برندها را پایین بیاورند و یا اینکه سازمان‌های تعزیرات حکومتی و

مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صمت مطرح کرد معرفی ۱۵ برند خارجی برای تولید پوشاک در کشور

صنعت، معدن و تجارت در حوزه افزایش کیفیت و استانداردها محصولات چه اقداماتی انجام داده است؟

تولیدات صنایع نساجی و پوشاک بیشتر براساس نیاز، درخواست مشتری و بازار تولید می‌شود و خوشبختانه در حال حاضر تولیدات داخلی در مقایسه با تولیدات کشورهای بزرگ تولیدکننده محصولات نساجی و پوشاک از کیفیت قابل قبولی برخوردار هستند.

اما بنابر وظیفه سازمانی، دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت در راستای حفظ و گسترش تولیدات مناسب جهت بازارهای داخلی و بین‌المللی و کسب اطمینان از کیفیت محصولات، در تدوین و بازنگری استاندارد کالاهای مرتبط با سازمان ملی استاندارد هماهنگی فعال و مداوم دارد. همچنین از آنجا که افزایش کیفیت تولیدات داخلی در شرایط رقابتی عادلانه تحقق می‌یابد، این دفتر از طریق تسهیل در فضای کسب و کار و رفع موانع تولید، ایجاد بستر مناسب برای بوجودآمدن شرایط مورد اشاره را پیگیری می‌کند.

برنامه‌های این دفتر برای رقابتی کردن تولید و افزایش عرضه و تقاضا در بازار داخلی چیست؟

از جمله برنامه‌های در اولویت دفتر صنایع

در همین رابطه با مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت در خصوص برنامه‌های این دفتر برای رقابتی کردن تولید و افزایش عرضه و تقاضای محصولات نساجی و پوشاک در بازار داخلی به گفتگو نشستیم. افسانه محرابی تولید پارچه چادر مشکی را در اولویت سرمایه‌گذاری و حمایت دانست و از تلاش برای سفارش و تولید بخشی از واردات پوشاک از طریق تولید کنندگان داخلی برای برند سازی سخن گفت. در ادامه مشروح این گفتگو را با هم می‌خوانیم:

دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت

اشاره

مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت با اعلام اینکه تا پایان شهریور امسال ۱۵ برند پوشاک خارجی در راستای دستورالعمل تولید بخشی از واردات از طریق تولید کنندگان داخلی به شکل‌های مربوطه معرفی شدند، گفت: برنامه‌ها و پیشنهادات اجرایی در بخش مد و طراحی پوشاک با همکاری انجمن‌ها و تشکل‌های مربوطه گردآوری شده است. به گزارش شاتا، تسهیل فضای کسب و کار و رفع موانع تولید، بستری مناسب برای افزایش کیفیت تولیدات داخلی فراهم می‌کند.

شده است، در حال پیگیری جهت تصویب و تخصیص اعتبارات تسهیلات موردنیاز به منظور ارتقای سطح کمی و کیفی تولیدات، افزایش راندمان، اصلاح ساختار، نوسازی خطوط تولید و کاهش قیمت تمام شده و انرژی است.

جهت جلوگیری از ورود غیر قانونی برندهایی که پتانسیل تولیدشان در داخل کشور وجود دارد، چه اقداماتی صورت گرفته است؟

دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت با توجه به سیاست‌های حمایتی وزارتخانه ضمن همکاری با ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز، جهت اجرای قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز اقدامات مناسبی را برای جلوگیری از عرضه پتوی قاچاق، کنترل و پیشگیری در زنجیره تامین و مقابله با واردات غیر رسمی (قاچاق)، مدیریت واردات از طریق مناطق آزاد و ویژه، ساماندهی واردات از طریق ثبت نمایندگی نام و نشان‌های تجاری (برندهای) پوشاک خارجی، شناسنامه دار کردن تولیدات کالاهای پوشاک تحت عناوین برندهای ایرانی یا غیرایرانی، الزام برچسب کد شناسه و رهگیری کالاهای وارداتی براساس ماده ۱۱ آیین نامه اجرایی شناسه‌های کالا و رهگیری کالا (موضوع ماده ۱۳ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز) پیگیری کرده که همچنان در دست اجرا است. همچنین در زمینه جلوگیری از ورود غیرقانونی کالاهای نهایی، موضوع کمک به کاهش قیمت تمام شده تولیدات داخلی از اهمیت بالایی برخوردار است و این دفتر با جدیت در حال پیگیری از دیگر بخش‌های دولت است که به امید خدا نتایج آن در آینده نزدیک موجبات رضایت خاطر بیشتر تولیدکنندگان عزیز و زحمتکش در این حوزه و مصرف کنندگان را فراهم خواهد کرد.

نحوه صدور گواهی فعالیت نمایندگان، توزیع کنندگان، دفاتر و شعب شرکت‌های خارجی عرضه کننده کالای پوشاک دارای نام و نشان تجاری (برند) در ایران مبنی بر سفارش و تولید بخشی از واردات از طریق تولید کنندگان داخلی بوده است که زمینه و بستر مناسب جهت پیشرفت و برند سازی در واحدهای تولیدی را ایجاد خواهد کرد. در این راستا دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت تا شهریور امسال نمایندگان ۱۵ شرکت (برند) پوشاک خارجی را جهت اجرای ماده ۳ این دستورالعمل به تشکل‌های مرتبط معرفی کرده است تا برای تولید داخلی به تولید کنندگان مجاز ابلاغ کنند.

توجه به مد و طراحی در کشور، زمینه توسعه صنعت پوشاک را فراهم می‌کند این دفتر، چه برنامه‌ای در این حوزه دارد؟

این دفتر برنامه‌ها و پیشنهادات اجرایی در بخش مد و طراحی پوشاک را در راستای ارتقای بهره‌وری و افزایش توان رقابت‌پذیری با همکاری انجمن‌ها و تشکل‌های مربوطه گردآوری و جهت جمع بندی نظرات اصلاحی و تکمیلی به دیگر مراکز ارسال کرده است تا پس از تأیید به وزیر صنعت، معدن و تجارت ارایه شود.

برای توسعه و بازسازی صنعت نساجی چه برنامه‌ای دارید؟

دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت با توجه به قدمت ماشین آلات نساجی و مصوبه بازسازی و نوسازی واحدهای تولیدی صنعتی، معدنی و صنوف تولیدی که به استازانها ابلاغ شده و در راستای آن مبلغ ۱۰ هزار میلیارد تومان برای امسال پیش بینی

نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت جهت افزایش توان رقابتی تولیدات داخلی، تامین مواد اولیه موردنیاز این صنعت به لحاظ کمی و کیفی، بررسی حقوق ورودی ردیف تعرفه‌های مرتبط در طول زنجیره تولیدات صنایع نساجی و پوشاک با رویکرد حمایت منطقی و هدفمند از تولیدات داخلی، تعیین ارزش گمرکی مناسب با همکاری گمرک جمهوری اسلامی ایران و ترجیحات تعرفه‌ای، ایجاد بازار رقابتی سالم جهت صادرات، اتخاذ تصمیمات و راهکارهای اجرایی مناسب برای کاهش قیمت تمام شده محصولات تولیدی، سرمایه گذاری و تأمین منابع مالی با شرایط بهینه برای تولیدکنندگان، ایجاد شهرک‌های تخصصی پوشاک، حمایت از توسعه برندهای ملی و ارتقای سطح مد، طراحی ملی بهبود کیفیت محصولات بویژه در واحدهای تولیدی کوچک و متوسط و ترغیب و تشویق به صادرات کالاهای با ارزش افزوده بالا و نهایی است.

با توجه به تأکیدات مسئولین روی حمایت از تولید ملی برنامه‌های این دفتر در این حوزه و برند سازی در محصولات دارای پتانسیل بازار مانند چادر ملی یا پوشاک با رویکرد ملی چیست و چه برنامه‌هایی تا کنون در این راستا انجام شده است؟

تولید پارچه چادرمشکی همواره در اولویت سرمایه گذاری و حمایت وزارت صنعت، معدن و تجارت بوده و در صورت ارایه تقاضا در چارچوب قوانین و مقررات و اختیارات موجود، بررسی و حمایت‌های لازم از سرمایه گذاری در این زمینه از جهت تولید این محصول صنعتی، فرهنگی به عمل خواهد آمد.

همچنین یکی از برنامه‌های حمایت از تولید داخل و ارتقای آن، اجرای ماده ۳ دستورالعمل

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک:

آلمان و ایتالیا، مقاصد جدید صادرات پوشاک

و بازارشان در حال گسترش است با شرایط مطلوب‌تری در این حوزه روبه‌رو هستند؛ در این مورد باید اشاره کرد که چینی‌ها اجناس مختلفی را چه به صورت سفارشی و چه تقلبی به ایران وارد می‌کنند. عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران در پاسخ به اینکه تولید سالانه پوشاک در کشور چه میزان است و چه بخشی از بازار داخلی ایران را به خود اختصاص داده است، خاطرنشان کرد: متأسفانه در مورد میزان تولید پوشاک در کشور رقمی وجود ندارد و هر عددی که اعلام می‌شود براساس گمانه‌زنی است، چرا که در این حوزه آمار دقیقی از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت به دلیل نبود دقیق تعداد واحدهای تولیدی ارائه نمی‌شود. نامی ادامه داد: با این حال براساس برآوردها حدود ۳۰ تا ۵۰ درصد از بازار پوشاک در کشور به تولید داخلی اختصاص دارد.

معضل «فروش بوتیکی»

نامی همچنین با اشاره به وجود موانع قدرتمند و پرنفوذ جهت ساماندهی واردات پوشاک طبق دستورالعمل ابلاغی وزارت صنعت، معدن و تجارت، گفت: همچنان با معضل روند فروش بوتیکی پوشاک در کشور مواجهیم. وی با اشاره به این که دستورالعمل نحوه صدور گواهی فعالیت نمایندگان و شعب

پوشاک ایرانی به کشورهای آلمان و ایتالیا در دستور کار قرار گرفته است. نامی همچنین در مورد میزان هزینه سالانه خانوارها به عنوان تعیین‌کننده کل مصرف پوشاک در کشور گفت: براساس آمار موجود سال گذشته نزدیک به ۱۲ میلیارد دلار که حدود ۵۰ هزار میلیارد تومان می‌شود میزان هزینه خانوارها برای خرید پوشاک در کشور بوده است.

وی ادامه داد: به ترتیب کشورهای «چین و ترکیه» بیشترین میزان صادرات پوشاک به ایران را چه از مبادی رسمی و چه از مبادی غیرقانونی داشته‌اند و ترک‌ها به دلیل اینکه روی برند سرمایه‌گذاری ویژه‌ای انجام داده‌اند

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران از صادرات پوشاک ایرانی به کشورهای «آلمان» و «ایتالیا» خبر داد. مهندس مجید نامی در مورد اینکه میزان صادرات پوشاک از ایران به سایر کشورها چقدر است و محصولات تولیدی ایران به کدام یک از این کشورها بیشتر صادر می‌شود، اعلام کرد: سال گذشته حدود ۷۰ میلیون دلار صادرات پوشاک داشته‌ایم و به ترتیب کشورهای «افغانستان»، «عراق» و «کشورهای آسیای میانه» بیشترین واردات پوشاک از ایران را به خود اختصاص داده‌اند، این در حالی است که به تازگی صادرات

شرکت‌های خارجی عرضه کننده پوشاک در ایران سال گذشته ابلاغ و سه ماه به کلیه برندها فرصت داده شد تا مجوزهای لازم را به منظور فعالیت اخذ کنند، اظهار کرد: طبق دستورالعمل ابلاغی مربوطه تمامی واردات پوشاک به کشور ثبت خواهد شد و متوجه خواهیم بود که محصولات در چه فروشگاه‌هایی عرضه می‌شوند. وی ادامه داد: بنابراین از دیگر مزایای دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک این است که سیستم فروش به دارایی وصل خواهد شد و انبارها کاملا مشخص هستند که این مسئله موجب دسترسی راحت به اطلاعات و نحوه فعالیت‌هاست. عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با تاکید بر این که دستورالعمل نحوه صدور گواهی فعالیت نمایندگان و شعب خارجی عرضه کننده پوشاک در ایران موجب شفافیت خواهد شد، تصریح کرد: متاسفانه به دلیل این که برخی افراد براساس این ساماندهی به خطر می‌افتد مقاومت شدیدی را در قبال اجرای آن به خرج می‌دهند.

نامی ادامه داد: پس از ابلاغ دستورالعمل کار پیش رفت و چند برند نیز به منظور اخذ مجوز فعالیت‌های مربوط به ثبت را در دستور کار قرار دادند، اما متاسفانه همچنان به دنبال راهکاری برای دور زدن قانون هستند و همچنان بسیاری تن به اجرای این ابلاغیه ندادند. وی با اشاره به این که برخی افراد نیز در دستگاه‌های اجرا کننده اعتقادی به اجرای دستورالعمل مربوطه ندارند، خاطرنشان کرد: متاسفانه در دستگاه‌های اجرایی نیز برخی مسئولان نیز اعتقادی به اجرای این دستورالعمل ندارند و به سختی کار پیش می‌رود. عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات

نساجی و پوشاک ایران با بیان این که اگر برندی مجوزی نداشته باشد باید از فروش آن جلوگیری به عمل آید و فروشگاه مربوطه پلمب شود، اظهار کرد: هر کالای خارجی که در فروشگاه به فروش می‌رود باید از طریق نمایندگی دارای مجوز عرضه شود، اما می‌بینید که برندهای مختلف در واحدهایی که نمایندگی هم نیستند عرضه شده و به فروش می‌رسند.

اختلاف فاحش در آمار واردات پوشاک

مجید نامی همچنین در گفتگو با ایسنا، با تاکید بر اینکه اختلاف فاحشی که در میزان واردات پوشاک به ایران طبق آمار جهانی در سازمان ملل (یونیدو) و نیز گمرک جمهوری اسلامی ایران وجود دارد، تصریح کرد: در حالی میزان واردات پوشاک به کشور در سال ۱۳۹۵ توسط گمرک ۶۱ میلیون دلار اعلام شده است که طبق آمار جهانی در سال گذشته میزان واردات پوشاک به ایران رقمی معادل یک میلیارد دلار بوده که این دو عدد دارای اختلاف فاحشی هستند.

وی در مورد اختلاف فاحش آمار وارداتی پوشاک به کشور، بیان کرد: علت اصلی این اختلاف فاحش مقوله قاچاق پوشاک به کشور است. علاوه بر این برخی از این محصولات به صورت قانونی به کشور وارد شده اما با عنوان دیگری و تعرفه کمتری که جزو تعرفه پوشاک به شمار نمی‌آید، از گمرک ترخیص می‌شوند. باید بدانیم که تعرفه واردات پوشاک معادل ۵۵ درصد است و به این میزان ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده را نیز اضافه کنید، بنابراین طبیعی است که برخی با عنوان دیگری همچون پارچه و یا شماره‌های تعرفه‌ای دیگری محصولات خود را به کشور وارد کنند تا هزینه کمتری

را متقبل شوند.

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با بیان اینکه اگر به طور حداقلی ارزش میزان پوشاک وارد شده از طریق هر کانتینر را معادل ۱۰۰ هزار دلار در نظر بگیریم، یادآور شد: با توجه به آمار یک میلیارد دلاری واردات پوشاک به ایران توسط سازمان جهانی بنابراین سالانه حدود ۱۰ هزار کانتینر پوشاک به کشور وارد می‌شود. نامی ادامه داد: حال بیابید تعداد کانتینرها را بر اساس رقم اعلام شده توسط گمرک حساب کنید. بنابراین به ازای هر کانتینر ۱۰۰ هزار دلاری از پوشاک و میزان حدود ۶۰ میلیون دلاری واردات پوشاک به ایران بنابراین سالانه حدود ۶۰۰ کانتینر به کشور وارد می‌شود که با ۱۰ هزار کانتینر محاسبه شده اختلاف بسیار فاحشی دارد.

وی در پاسخ به اینکه از چه کشورهایی بیشترین پوشاک به ایران قاچاق می‌شود، اعلام کرد: چین و ترکیه به ترتیب دو کشوری هستند که بیشترین میزان قاچاق پوشاک از آنها به ایران صورت می‌گیرد که در مورد چین شرایط اندکی متفاوت است و علاوه بر قاچاق مستقیم شاهد هستیم که بخشی از محصولات به امارات می‌آید و از آنجا به ایران و به صورت غیرقانونی قاچاق می‌شود.

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران همچنین در مورد راهکارهای قابل اجرا جهت جلوگیری از واردات غیرقانونی پوشاک به کشور، گفت: گمرک، شرایط مرزی مناسب، مناطق آزاد و بنادر غیرقانونی از جمله بخش‌هایی هستند که باید به طور ویژه در مورد آنها برنامه‌ریزی کنیم و از قاچاق پوشاک به کشور جلوگیری کنیم.

نگاهی به آمارهای تجارت پوشاک در نیمه نخست ۱۳۹۶ افزایش ارزش صادرات؛ کاهش حجم واردات

این، واردکنندگان باید ۹ درصد ارزش افزوده و ۴ درصد مالیات علی‌الحساب هم پرداخت کنند. واردات انواع پوشاک پس از اخذ مجوز ثبت سفارش از وزارت صنعت، معدن و تجارت امکان‌پذیر است که در حال حاضر مجوز ثبت سفارش صرفاً برای دارندگان نمایندگی رسمی پوشاک صادر می‌گردد.

نحوه ارزش‌گذاری پوشاک وارداتی در گمرکات پس از برگزاری جلسه با اتحادیه تولیدکنندگان پوشاک هم به صورت عددی و هم کیلویی ارزش‌گذاری می‌شود. دلیل اینکه کیلویی هم ارزش‌گذاری می‌شود این است که با توجه به سبک بودن برخی پوشاک وارداتی پس از شمارش عددی یک میانگین ارزش برحسب وزن نیز گذاشته شده تا ارزش‌گذاری پوشاک وارداتی در چارچوب نرخ‌های مصوب صورت پذیرد. هم‌اکنون ارزش پوشاک در سامانه ارزش‌گمرک موجود بوده و در صورت دریافت هرگونه پیشنهاد از سوی تولیدکنندگان، گمرک ایران آماده است نرخ ارزش پیشنهادی را در سامانه آنلاین ارزش در نظر بگیرد.

همچنین با توجه به اینکه واردات انواع پارچه و پوشاک در مسیر قرمز قرار می‌گیرد، پس از ارزیابی فیزیکی محموله‌ها امکان واردات این دو کالا امکان‌پذیر است و علاوه بر آن واردات پارچه مشمول اخذ مجوز استاندارد است. لذا امکان اظهار پوشاک در ردیف پارچه وجود ندارد و گمرک ایران آماده است در صورت هرگونه گزارش تخلفی براساس اطلاعات ثبت‌شده در سامانه جامع گمرکی و مستندات سریعاً اقدام نماید. ضمن اینکه خرده‌فروشی پوشاک برای مسافران در مناطق آزاد انزلی، ماکو، ارس (جلفا)، اروند (خرمشهر و آبادان)، قشم، کیش و چابهار وفق قانون و مقررات مشمول معافیت است.

افزایش ۲۴ درصدی صادرات پوشاک

از طرف دیگر، در ۶ ماهه نخست سال جاری ۲۲ میلیون و ۷۴۸ هزار دلار انواع پوشاک به کشورهای مختلف صادر شده است که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۲۴ درصد افزایش داشته است. صادرات پوشاک در ۶ ماهه ابتدای سال گذشته به میزان ۱۸ میلیون و ۳۸۱ هزار دلار بوده است. این گزارش حاکی است حجم پوشاک صادراتی در ۶ ماهه ابتدای سال جاری به یک هزار و ۸۴۰ تن رسیده که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل از نظر حجمی نیز ۲۰ درصد افزایش را نشان می‌دهد.

بر اساس آمارهای تجارت خارجی کشور، در ۶ ماهه اول سال جاری ارزش واردات پوشاک ۲,۲۴ درصد نسبت به مدت مشابه پارسال کاهش یافته است. بررسی آمارهای تجارت خارجی کشور نشان می‌دهد، در نیمه نخست سال جاری در حالی واردات رسمی پوشاک با کاهش رو به رو شده که صادرات پوشاک با افزایش ۲۴ درصدی همراه بوده است.

بر اساس آمارهای تجارت خارجی کشور، در ۶ ماهه اول سال جاری ۲۰ میلیون و ۷۷۹ هزار دلار انواع پوشاک وارد کشور شده که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۲,۲۴ درصد کاهش داشته است. واردات پوشاک در ۶ ماهه ابتدای سال گذشته به میزان ۲۱ میلیون و ۲۵۶ هزار دلار بود. همچنین حجم پوشاک وارداتی نیز در ۶ ماهه ابتدای سال جاری در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۴۳,۵ درصد کاهش داشته است.

براساس مقررات صادرات و واردات، انواع پوشاک در سیستم طبقه‌بندی کالایی در دو فصل ۶۱ با عنوان لباس و متفرعات لباس، کشفاف یا قلاب‌باف و در فصل ۶۲ با عنوان لباس و متفرعات لباس غیر کشفاف یا غیر قلاب‌باف طبقه‌بندی می‌شود.

حقوق ورودی ۵۵ درصدی پوشاک

حقوق ورودی واردات پوشاک در تمامی ردیف‌های تعرفه‌ای دو فصل ۶۱ و ۶۲ کتاب مقررات صادرات و واردات به میزان ۵۵ درصد است که علاوه بر

معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی خبر داد: قرارداد یک میلیون یوروی پوشاک میان ایران و ترکیه

قوت قلبی برای طرف‌های خارجی و داخلی دانست و گفت: یک سری گلوگاه داریم که این جریان باعث تسهیل آنها می‌شود. گلوگاه قانون و مقررات با اجرای طرح تکاپو تسهیل می‌شود. وی تاکید کرد با اجرای این طرح نیروی کار آموزش کسب خواهند کرد و در حال راه اندازی مرکز پوشاک در دانشگاه امیرکبیر و تعامل با بخش خصوصی هستیم. معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با اشاره به اینکه تلاش می‌کنیم به تدریج موانع را رفع کنیم و اتصال شرکت‌های داخلی و خارجی را تسهیل کنیم، افزود: چند حوزه نظیر مهارت نیازمند کمک‌های فنی هستند و ما کمک بلاعوض به آنها می‌دهیم.

طی هفته‌های آینده شرکت‌های بین‌المللی با وزارتخانه‌های تعاون، رفاه و کار اجتماعی و صنعت، معدن و تجارت و بانک توسعه تعاون نشست مشترکی خواهند داشت تا زمینه گسترش این نوع فعالیت‌ها را بررسی کنند که منجر به عقد قراردادهای جدید می‌شود.

به گفته معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، این کار از شش ماه قبل شروع شده است و شرکت‌هایی در زمینه تولید پوشاک در مناطق مختلف کشور از جمله شهرهای مشهد، اصفهان و زنجان تحت همین عنوان قرارداد برای تولید با برندهای خارجی بسته اند. منصوری بازدید از این خط تولید را

معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از ۲۰ میلیون یورو سفارش صنعت پوشاک با برند خارجی و نشان ساخت ایران خبر داد و گفت: شرکت روناک چین یک میلیون یورو قرارداد برای تولید پوشاک با یک شرکت ترکیه ای منعقد کرده است. عیسی منصوری با حضور در بازدید از آغاز به کار خط تولید چین در «شرکت روناک چین» واقع در منطقه باقرآباد افزود: به زودی این میزان به ۸۰ میلیون یورو ارتقا می‌یابد. به گزارش تسنیم، وی گفت: برای قرارداد جدید در حوزه تکاپو ۳۰۰ نفر اشتغال‌زایی علاوه بر ۳۳۰ نفری که هم اکنون در این کارخانه کار می‌کنند اضافه می‌شود. وی تاکید کرد: مهم‌ترین مشکل برای صادرات اتصال به بازارهای جهانی است که در طرح تکاپو این مهم تسهیل می‌شود.

معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی افزود: اجرای طرح تکاپو در رسته پوشاک دو سوم به اشتغال کنونی و به همین میزان به تولید پوشاک در کشور می‌افزاید. تمام تلاش‌ها و برنامه‌ریزی‌های انجام شده در طرح تکاپو به نتیجه مطلوب نزدیک می‌شود و در قرارداد اولیه این کارخانه تولید ۵۰ هزار پوشاک (شلوار چین و کتان و کت کتان) با برند خارجی منعقد شده است. منصوری افزود:

دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک به منظور انتقال دانش فنی و مهارتی در زمینه طراحی و مد، ورود به زنجیره جهانی ارزش و پیوستن به بازارهای بین‌المللی نخستین گام بلند و جدی در صنعت نساجی ایران برداشته شد. وی با اشاره به همکاری معاونت توسعه کارآفرینی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و بانک توسعه تعاون برای تحقق سهم صنعت نساجی از اشتغال‌زایی افزود: به منظور تحقق این هدف، اجرای طرح تکاپو کلید زده شد.

مدیرکل دفتر صنایع نساجی وزارت صنعت، معدن و تجارت خاطرنشان کرد: در طرح تکاپو و برنامه اشتغال فراگیر که با همکاری وزارتخانه‌های تعاون، کار و رفاه اجتماعی، صنعت، معدن و تجارت و بانک توسعه تعاون و یکی از برندهای تجاری پوشاک ترکیه به اجرا درآمده؛ در مراحل اولیه صادرات تا سقف سالانه ۲۰ میلیون یورو انواع پوشاک از تولیدکنندگان ایرانی (با ظرفیت تولید حدود ۲,۵ میلیون قطعه البسه و اشتغال ۵۰۰۰ نفر) و انعقاد قراردادهای متعددی با تولیدکنندگان پوشاک داخلی پیش‌بینی شده است.

محرابی ادامه داد: همچنین تعهد به آموزش‌های تخصصی، انتقال دانش فنی تولید انبوه، افزایش بهره‌وری و کاهش قیمت تمام‌شده از دیگر مزیت‌ها و تعهدات ارتباط با این برند بین‌المللی است. وی خاطرنشان کرد: با توجه به سیاست‌های دولت در زمینه همکاری‌های اقتصادی پسابرجامی و اینکه مقرر شد تا طرف خارجی نیز سهمی از بازار صادراتی خود را در اختیار ایران قرار داده و محصولاتی که در ایران تولید می‌کنند را به سایر کشورها صادر کنند، در همین راستا نخستین محموله صادراتی پوشاک تولید شده در ایران با درج نام ایران در لیبل برند خارجی روانه بازارهای هدف خواهد شد.

است، افزود: با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت قرار شد شرکت‌هایی که قرارداد صدور دارند از ظرفیت‌های قانونی موجود استفاده شود. با استفاده از ظرفیت‌های جدید تغییر در تعرفه صورت گیرد که به مدیریت قیمت تمام‌شده کمک می‌کند. وی گفت به ازای هر استخدام نیروی کار جدید (شغل اولی) مشوق بیمه ای کارفرمایی در نظر می‌گیریم که سهم بیمه کارفرما به طور مستقیم از سوی دولت پرداخت می‌شود.

صادرات نخستین محموله پوشاک تولید ایران

همچنین مدیرکل دفتر صنایع نساجی وزارت صنعت، معدن و تجارت در این رابطه گفت: استفاده از فناوری، دانش و ماشین‌آلات روز دنیا و همچنین صادرات محصولات تولیدشده خارجی در ایران با برند ایرانی به بازارهای جهانی یکی از شروط ایران در دوران پسابرجام برای همکاری‌های اقتصادی با سایر کشورهای دنیا بوده است. مهندس افسانه محرابی اظهار کرد: در راستای عملیاتی کردن ماده ۳

همچنین نیروی کاری که استخدام می‌شود مشمول مشوق‌های بیمه ای خواهند شد. منصوری افزود: در صورت نیاز به تامین مواد اولیه و خرید تجهیزات، منابع بانکی از طریق بانک توسعه تعاون تخصیص داده خواهد شد. بانک مرکزی و سازمان برنامه و بودجه امسال حدود ۲۰ هزار میلیارد تومان برای اشتغال در نظر گرفته اند که نظیر تولید در این کارخانه برای ما در اولویت قرار دارد. وی درباره کارمزد تسهیلات گفت: بر اساس مصوبه شورای پول و اعتبار نرخ سود با توجه به نوع صنعت و منطقه حدود ۱۵ درصد است. همچنین نرخ یارانه ۲ تا پنج درصد است که اگر نرخ سود بانکی حدود بیست درصد باشد بنابراین سود تسهیلات در این حوزه ۱۵ درصد می‌شود.

معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی افزود: با شرکت‌های خارجی در صنایع پوشاک، فناوری اطلاعات و کفش وارد همکاری شده ایم و در نظر داریم حوزه‌های دیگر را افزایش دهیم. منصوری با اشاره به اینکه در کارخانه روناک جین نیروی کار دو سوم افزایش یافته

مسئولان اتحادیه پوشاک تهران تشریح کردند:

نواقص دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک

سال‌هاست که بازار ایران به محلی برای ورود پوشاک خارجی بی کیفیت تبدیل شده و سیاست‌های در پیش گرفته شده دولت برای مقابله با واردات، نه تنها کمکی به تولیدکنندگان نکرده بلکه کارایی لازم را هم نداشته است. از این رو در حال حاضر اگرچه مردم از کیفیت پوشاک ایرانی راضی نیستند و به همین دلیل سراغ پوشاک خارجی می‌روند اما واقعیت این است که برخی سیاست‌های نادرست وارداتی، بازار کشور را در اختیار اجناس بنجل و دست چندم خارجی قرار داده است که قیمت‌های پایین آنها، بازار را هرچه بیشتر از دست تولیدکنندگان داخلی خارج می‌کند.

چند وقتی است آمارهای داخلی از کاهش حجم قاچاق پوشاک خبر می‌دهد در حالی که آمارهای بین‌المللی به طور کل ارقام ارائه شده در داخل کشور را زیر سوال می‌برد. آنطور که سازمان ملل (یونیدو) اعلام کرده است، آمار واردات پوشاک به ایران معادل یک میلیارد دلار بوده در صورتی که واردات پوشاک به ایران توسط گمرک در سال گذشته رقمی معادل ۶۱ میلیون دلار اعلام شده است. با توجه به اختلاف قابل توجهی که میان این آمار وجود دارد، بخش قابل توجهی از واردات در این بخش از مسیری غیر از گمرکات وارد کشور شده یا به عنوان کالایی دیگر و با تعرفه گمرکی پایین‌تر به

بازار ایران راه پیدا کرده است.

افزایش واردات غیررسمی کالاهای خارجی و همچنین پوشاک در حالی است که بسیاری از کارشناسان معتقدند یکی از موثرترین روش‌های مقابله با قاچاق، حمایت از واردات قانونی است. در همین خصوص رییس مجمع واردات نیز به تازگی اعلام کرد: با وجود همه تلاش‌هایی که در راستای محدودسازی قاچاق در کشور اعم از فعالیت‌های انتظامی، قضایی و جزایی صورت گرفته، آمارها حکایت از آن دارد که حدود ۱۰ میلیارد دلار کالای قاچاق به کشور وارد می‌شود و این برای کشوری که تجارت خارجی آن حدود ۵۰ میلیارد دلار است، تاسف‌بار است.

ضرورت بازنگری در طرح ساماندهی

بر همین اساس برخی کارشناسان معتقدند که سیاست‌های وارداتی دولت مانند دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک چندان حساب و کتاب ندارد و به همین جهت در حالی که تولیدکنندگان را از شر واردات غیرقانونی خلاص نکرده بلکه باعث کاهش شفافیت در بازار هم شده است. در این خصوص کامبیز مروتیان، نایب رییس اتحادیه پوشاک تهران به تازگی اعلام کرد: دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک وزارت صنعت زمینه عرضه پوشاک وارداتی را برای چند برند معروف با هر شرایطی فراهم کرده و منجر به محدود

شدن فعالیت تجاری خرده‌فروشان پوشاک شده است. وی اظهار کرد: در حال حاضر فقط برخی از برندهای پوشاک خارجی که دستورالعمل سال گذشته وزارت صنعت، معدن و تجارت در رابطه با ساماندهی واردات پوشاک را اجرا کرده‌اند امکان واردات پوشاک را دارند و هیچ فرد و شرکت دیگری اجازه واردات پوشاک رسمی را ندارد.

مروتیان اظهار داشت: برخی از برندهای واردکننده پوشاک که براساس دستورالعمل ساماندهی وزارت صنعت مجاز به واردات پوشاک هستند جزو برندهای درجه ۳ و ۴ و حتی برندهای منسوخ شده هستند که مقبولیتی در بین مصرف‌کنندگان کشور خود ندارند اما با فرصتی که براساس دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک توسط وزارت صنعت برای این برندهای پوشاک به وجود آمده، تولیدات بی کیفیت خود را با قیمت پایین عرضه می‌کنند و با این اقدام به تولید داخل لطمه می‌زنند. همچنین بهرام شهرداری، عضو علی‌البدل هیات‌مدیره اتحادیه کالای کشف و جوراب تهران نیز با بیان اینکه در بسیاری از موارد قیمتی که در این فروشگاه‌ها مطرح می‌شود معقول نبوده و توان رقابت را از تولیدکننده داخلی می‌گیرد، افزود: به دنبال بررسی‌هایی که صورت دادیم به این نتیجه رسیدیم که با توجه به تعرفه‌های گمرکی موجود قطعا

این امکان وجود ندارد که با این تعرفه‌های گمرکی جنسی وارد کشور شده و به این قیمت به فروش برسد.

اندک واردات رسمی هم حذف می‌شود

این انتقادات در حالی مطرح می‌شود که رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف پوشاک نیز با اشاره به نواقص دستورالعمل واردات پوشاک گفت: سختگیری‌های غیرکارشناسی در این دستورالعمل واردات رسمی را سخت کرده که می‌تواند بستری برای افزایش قاچاق پوشاک باشد. جواد صدق‌آمیز درباره نواقص دستورالعمل نحوه صدور گواهی فعالیت نمایندگان و شعب شرکت‌های خارجی عرضه‌کننده پوشاک در ایران که در راستای ساماندهی واردات پوشاک و جلوگیری از واردات پوشاک قاچاق توسط وزارت صنعت اواسط سال گذشته تدوین و ابلاغ شد، گفت: هر دستورالعمل و قانونی بهتر از بی‌قانونی و هرج و مرج است. رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف

پوشاک افزود: پس اصل هر قانونی در فضای فعالیت‌های اقتصادی کشور باعث مضاعف شدن شفافیت است که این موضوع خوب و واجب است و تلاش وزارت صنعت برای تدوین چنین دستورالعملی تحسین‌برانگیز است. اما برای تدوین هر دستورالعمل و اقدامی توجه به چند آیت بسیار مهم است. وی اظهار داشت: اولین آیت مورد توجه نگاه جامع به تمام فرآیند تولید تا مصرف است و اگر قرار است دستورالعمل واردات پوشاک تهیه و تدوین شود باید نگاه به این صورت باشد که تمام فرآیندهای چرخه مد و لباس کشور از قبیل نظام‌های طراحی، تولید، خرده‌فروشی، پخش، برندسازی، تبلیغات و امثال آن در آن لحاظ شود. صدق‌آمیز گفت: برای رسیدن به یک نتیجه مطلوب باید در تمام این گزاره‌ها یکسری شرایط، بستر و موقعیت را فراهم کرد تا بستر تولید پایدار در آن شکل گیرد.

ضرورت توجه به اصل رقابت‌پذیری

وی همچنین افزود: مولفه دوم که باید در

تدوین هر دستورالعملی مورد توجه قرار گیرد اصل رقابت‌پذیری است و هیچ راهی و هیچ شاه‌کلیدی جز رقابت‌های عادلانه برای توسعه صنعت پایدار پوشاک یا هر صنعت دیگری در کشور وجود ندارد. رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف پوشاک با بیان اینکه واردات پوشاک قاچاق منجر به رقابت ناعادلانه می‌شود، گفت: یک عده‌ای بدون پرداخت تعرفه واردات و بدون اینکه حق و حقوق دولت و مردم را در حوزه مالیات پرداخت کنند اقدام به واردات غیررسمی می‌کنند و این در حالی است که تولیدکننده باید برای واردات مواد اولیه مورد نیازش تعرفه بپردازد.

صدق‌آمیز بیان داشت: علاوه بر این یک تولیدکننده باید هزینه‌های تامین اجتماعی را متقبل شود که هزینه‌های تولید را بالا می‌برد و قدرت رقابت را از تولیدکننده می‌گیرد. وی افزود: اگر امروز تولیدکننده از پرداخت ۳۰ درصدی حق بیمه کارگر به تامین اجتماعی گلایه‌مند است به دلیل چانه‌زنی‌های کاسب‌کارانه نیست بلکه می‌گویند پرداخت این مقدار حق بیمه قدرت رقابت را با کشورهای رقیب که پرداخت حق بیمه کارگر آنها شش تا هفت درصد است از ما می‌گیرد. رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف پوشاک اظهار داشت: نرخ سود سرمایه ۲۰ و ۱۸ درصد در مقابل نرخ سود سرمایه ۴ و ۲ درصدی کشورهای رقیب هم عامل دیگری برای از بین رفتن قدرت رقابت تولیدکنندگان ما است. وی همچنین به قیمت مواد اولیه تولید پوشاک در کشور رقیب ترکیه اشاره کرد و گفت: قیمت مواد اولیه در این کشور ۵۰ درصد از ایران پایین‌تر است و تمام این عوامل منجر به از دست دادن قدرت رقابت تولیدکننده ما

می‌شود. صدق‌آمیز اظهار داشت: توسعه تولید با رقابت‌پذیری امکان‌پذیر است و در غیر این صورت در درازمدت با منافع مصرف‌کننده در تضاد قرار می‌گیرد.

شرایط تولید با کیفیت بالا وجود نداشت

وی در ادامه در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه نواقص دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک چیست، گفت: این دستورالعمل در نگاه جامع به تمام اجزا و در نگاه جامع و استراتژیک به کل منافع دارای نواقصی است که باید برطرف شود و گرنه اصل وجود قانون خوب است. رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف پوشاک اظهار داشت: در دستورالعمل واردات پوشاک وزارت صنعت اعلام شده که الزاما هر کسی که می‌خواهد پوشاک وارد کند باید از یک شرکت و یک برند تولید پوشاک خارجی نمایندگی داشته باشد و در غیر این صورت مجاز به واردات پوشاک به کشور نیست. صدق‌آمیز افزود: برای ثبت نمایندگی هم در دستورالعمل قواعدی گذاشته شده که یکی از الزامات آن این است که برند واردکننده پوشاک باید پس از مدتی در ایران کالای خود را تولید کند و ۲۰ درصد از مقدار تولید خود را هم صادر کند.

وی با بیان اینکه اشکالاتی در این بخش از دستورالعمل وجود دارد، گفت: اگر می‌توانیم کالایی مثل پوشاک را در کشور تولید کنیم پس برای چه وارد می‌شود؟ پس باید گفت که واردات آن غلط است اما اگر نمی‌توانیم تولید کنیم آیا الزامات شدید و بدون هیچ توجهی به شرایط درست است؟ رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف پوشاک اظهار داشت: دلیل اینکه بسیاری از برندهای پوشاک نتوانستند نمایندگی خود را در ایران

به ثبت برسانند این بود که شرایط تولید در ایران با کیفیت بالا برای آنها وجود نداشت.

حمایت از کمپانی‌های پوشاک درجه چندم!

صدق‌آمیز با بیان اینکه با دستورالعمل واردات پوشاک نقض غرض شده است، گفت: براساس این دستورالعمل برندهای مطرح و درجه یک که تکنولوژی تولید با کیفیت پوشاک برای آنها در ایران وجود ندارد، نمی‌توانند پوشاک به ایران وارد کنند و در مقابل کمپانی‌های تولید پوشاک درجه چندم که کیفیت تولیدات آنها خوب نیست، می‌توانند در ایران تولید داشته باشند، نمایندگی ثبت کنند و واردات هم به کشورمان داشته باشند.

وی در ادامه اظهار داشت: در دستورالعمل واردات پوشاک وزارت صنعت به بسیاری از جنبه‌هایی که در یک فرآیند تجاری وجود دارد، دقت نشده و به عبارتی برای نوشتن دستورالعمل واردات پوشاک افرادی که در حوزه پوشاک تخصصی نداشته‌اند، آن را تدوین کرده‌اند و به همین دلیل برخی از بندهای دستورالعمل دچار خطای جدی است. رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف پوشاک گفت: در تدوین دستورالعمل واردات پوشاک، از نظر واردکننده‌های پوشاک استفاده نشده و بدون اخذ نظر فنی دست‌اندرکاران این حوزه تدوین شده است. صدق‌آمیز با بیان اینکه اگرچه در بدنه دولت برای تدوین این دستورالعمل متخصصانی حضور داشته‌اند که به حوزه واردات اشراف داشته‌اند، گفت: اما باید همان‌طور که ذی‌نفعان تولید در تدوین این دستورالعمل دخالت داشته‌اند، ذی‌نفعان واردات هم

دخالت داشته باشند. وی با تأکید بر اینکه بیان این مساله به این معنا نیست که باید منافع واردکننده در تدوین این دستورالعمل حفظ شود، گفت: منظور این است که باید نظر واردکننده هم اخذ می‌شد و سپس دستورالعمل تدوین می‌شد.

مزیت برای واردات قاچاق

رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف پوشاک در پاسخ به این سوال که نواقص این دستورالعمل چه اثراتی دارد، گفت: هر کاری که واردات رسمی را سخت کند، در حقیقت یک مانع برای واردات رسمی است و آن کار به یک مزیت برای واردات قاچاق و واردات غیررسمی تبدیل می‌شود. وی اظهار داشت: اگرچه دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک با هدف حمایت از تولید داخلی و جلوگیری از واردات پوشاک قاچاق تدوین شده اما در عمل یک اشتباه استراتژیک در برنامه‌ریزی انجام شده است.

رییس مرکز پژوهش‌های اتحادیه صنف پوشاک بیان کرد: در مقطعی که بیش از ۹۰ درصد واردات پوشاک به صورت قاچاق و غیررسمی انجام می‌شود تدوین دستورالعمل واردات با شرایط سخت برای واردکننده رسمی، درست نیست. وی گفت: با تدوین یک دستورالعمل سخت برای واردات پوشاک حتی واردکنندگانی که پیش از این از مبادی رسمی واردات انجام می‌دادند، دیگر قادر به واردات رسمی نیستند و این موضوع می‌تواند منجر به افزایش واردات قاچاق شود. صدق‌آمیز افزود: دستورالعمل واردات پوشاک باید تسهیل‌کننده نظام واردات باشد تا واردات پوشاک در مسیر قانونی قرار گیرد و بعد از آن به تدریج قانونمندتر شود.

بازار پوشاک زیر تیغ متقلبان

شایلی قرایی

اوضاع بازار پوشاک سال‌های سال است که به دلیل قاچاق و واردات بی‌رویه نامناسب است و واحدهای تولیدکننده پوشاک داخلی به دلیل ناتوانی در رقابت با دیگر کشورها با ظرفیت کم به فعالیت مشغولند و در این میان هیچ اقدامی که در حد عمل باشد، انجام نشده است.

به عبارتی تمام حرف‌هایی که در راستای جلوگیری و نظارت بر واردات پوشاک قاچاق و تقلبی می‌شود، به نوعی یک ادعا محسوب شده و طی چند روز پس از آن به فراموشی سپرده می‌شود. کارشناسان بر این باورند که کیفیت پایین برخی تولیدات پوشاک در کنار ترویج سبک زندگی غربی باعث شده تب خرید پوشاک مارک‌دار خارجی در بین برخی جوانان بالا بگیرد. در این میان برخی واحدهای صنفی که به اصطلاح رگ خواب مصرف‌کننده را یافته‌اند، با برند تقلبی اجناس بی‌کیفیت خود را آن هم با قیمت بسیار بالا عرضه می‌کنند. وقتی برای خرید یک لباس وارد مغازه‌ای شده و با قیمت‌های نجومی روبه‌رو می‌شوید، حتما این سوال در ذهن شما شکل می‌گیرد که چرا این محصول قیمت چنین بالایی دارد و وقتی علت آن را از فروشنده جویا می‌شوید، تمام هنر خود را به کار می‌بندد تا شما را قانع کند که این لباس، برند است و برند معروفی را

یدک می‌کشد.

در همین رابطه معاون امور اقتصادی و بازرگانی وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت: در قالب اجرایی‌سازی طرح ساماندهی ورود برندهای پوشاک معتبر، با واحدهای فروش غیر مجازی که عنوان برندهای معروف را یدک می‌کشند اما تحت شبکه توزیع این برندها نیستند، برخورد می‌شود. یدا... صادقی، معاون امور اقتصادی و بازرگانی وزارت صنعت، معدن و تجارت درباره ساماندهی برندهای فیک در بازار گفت: در قالب طرح ساماندهی ورود برندهای پوشاک معروف به بازار ایران، با واحدهای فروش غیرمجازی که عنوان برندهای معروف را یدک می‌کشند اما تحت شبکه توزیع این برندها نیستند با همکاری نیروی انتظامی، نهادهای نظارتی وزارت صمت و فرهنگ و ارشاد اسلامی برخورد می‌شود. وی ادامه داد: عاملان غیر معتبر فروش کالاهای برند، از این پس باید زیر چتر شبکه توزیع برندهای اصلی قرار گرفته تا با اخذ مجوز از سوی آنها، بتوانند به فعالیت فروش خود ادامه دهند، در غیراین صورت از فعالیت آنها جلوگیری خواهد شد. معاون وزیر صمت همچنین درباره ورود برندهای معتبر پوشاک به بازار ایران تاکید کرد: دستورالعمل «ملزم شدن گمرک به جلوگیری از ترخیص کالاهای فاقد شناسه»

در سال گذشته تصویب و به مرحله اجرا گذاشته شد. البته این دستورالعمل با رویکرد حمایت از تولید داخل تدوین شده تا برندهای معروف پوشاک، سهمی در تولید بازار داخلی ایران داشته باشند.

صادقی به چگونگی اجرایی شدن و تعهد برندها نسبت به ورود به بازارهای ایران نیز اشاره و اظهار کرد: هنگام ورود برندهای پوشاک خارجی به بازار ایران، قرارداد همکاری با آنها منعقد می‌شود که طبق این قرارداد، برندهای متقاضی باید علاوه بر واردات و توزیع شبکه‌ای کالا، طی دو سال نخست فعالیت خود، معادل ۲۰ درصد ارزش کالای وارداتی را در داخل ایران تولید کنند، ضمن آنکه باید ۵۰ درصد از میزان تولید این برندها در داخل ایران، به دیگر کشورهای هدف صادراتی آن برندها صادر شود. وی تصریح کرد: در حال حاضر مدیران بازرگانی برندهای تولیدی که متقاضی ورود قانونی به بازار ایران هستند، تعهدات لازم را انجام داده‌اند و هم‌اکنون در مرحله ثبت سفارش برای واردات برند خود هستند. صادقی در پایان درباره اینکه برندهای اصلی با برندهای فیک مبارزه می‌کنند، خاطرنشان کرد: برندهای اصلی پوشاک و هر کالای دیگر در قالب شخصیت حقوقی فعالیت می‌کنند و اگر در زنجیره تامین یک کالا،

پوشاک را تعیین تکلیف و برای آن شناسنامه ارائه دهند و در غیر این صورت از فعالیت آنها جلوگیری می‌شود.

به طور کلی تمامی عرضه‌کنندگان برندهای خارجی پوشاک موظف به دریافت مجوز هستند. این واحدها باید با ثبت نام در سامانه امور اصناف فعالیت خود را ثبت کنند و هر واحد صنفی برای تکمیل مدارک و تهیه مجوز مهلت دارد و واحد فاقد مجوز بعد از دریافت اخطار و عدم تمکین پلمب خواهد شد. این حرکت در راستای حمایت از تولیدات داخلی نیز هست. همچنین ضرورت دارد دولت تولیدکنندگان برتر را شناسایی و به آنها تسهیلاتی برای برندسازی پرداخت کند تا بتوانند با پوشاک خارجی رقابت کنند. در حال حاضر سرمایه‌های سرگردانی در بخش خصوصی وجود دارد که دولت می‌تواند آنها را به سمت برندسازی سوق دهد. تا زمانی که اجناس چینی به صورت قاچاق یا قانونی وارد کشور شوند بدون اینکه از تولیدکننده داخلی حمایتی به عمل آید، تولیدکنندگان حتی نمی‌توانند روی پای خود بایستند، چه برسد به اینکه از آنها توقع برندسازی داشت.

وارد کشور کرد. تعداد زیادی برند خارجی تقلبی در ایران فعالیت می‌کنند که اصالت ندارند.

۹۵ درصد نمایندگان برندهای خارجی در ایران متقلب و ۳ درصد متخلف هستند. بر این اساس مجموع عدد ۹۸ درصدی را برای بازار پوشاک خارجی در ایران ایجاد کرده که این بازار متقلبانه فضا و بستر کسب و کار صنعت پوشاک ایران را نیز دچار چالش می‌کند.

نظارت روزانه ۳۰ گروه نظارتی بر واحدهای عرضه‌کننده پوشاک ابوالقاسم شیرازی، رییس اتحادیه پوشاک تهران

پوشاک تقلبی در بازار وجود دارد و نمی‌توان بر این موضوع سرپوش گذاشت. به همین دلیل روزانه ۳۰ گروه نظارتی بر واحدهای عرضه‌کننده پوشاک به همراه بازرسان ستاد مبارزه با کالای قاچاق و اصناف و سازمان حمایت از تولیدکننده و مصرف‌کننده نظارت می‌کنند. در این راستا به فروشگاه‌هایی که پوشاک خارجی بدون شناسنامه عرضه می‌کنند، فرصت داده می‌شود تا وضعیت این

فروشگاهی جزو توزیع‌کنندگان آن برند نباشد خود آنها نسبت به این کالاهای غیرقانونی اعتراض و شکایت می‌کنند. بنابراین دیگر اینگونه نیست که برندهای معتبر و اصلی در بازار ایران به دلیل فعالیت‌های برندهای فیک متضرر شوند.

مبارزه با قاچاق پوشاک در حد حرف است مجید افتخاری، عضو انجمن صنایع پوشاک ایران

مبارزه با قاچاق و واردات پوشاک به کشور فقط در حد حرف بوده و هیچ حمایتی در راستای جلوگیری از واردات قاچاق و حمایت از تولیدکننده داخلی انجام نمی‌شود. در این شرایط تولید داخلی در وضعیتی نامناسب قرار گرفته و توان رقابت با رقبا را از تولیدکنندگان داخلی گرفته است. دولت باید به تولید داخل توجه کند. قانون نیز تاکید کرده که از تولید داخل حمایت شود اما امروز شاهد هستیم که فضای صنعت پوشاک فضای مسموم و غیرسالمی است و تولیدکنندگان درگیر رقابت نابرابر با متخلفان و متقلبان شده‌اند. بنابراین از دولت انتظار می‌رود فضای سالمی را در اختیار تولیدکنندگان قرار دهد، چراکه صنعت پوشاک ظرفیت بالایی برای ایجاد اشتغال دارد و می‌تواند صادرات محور باشد، اما اکنون بازار داخل را نیز از دست داده‌ایم. در حال حاضر ترکیه بازار پوشاک کشور را در اختیار گرفته و از هر فرصتی برای صادرات پوشاک به ایران استفاده می‌کند. حتی زمانی که سال گذشته برای حمایت از مردم سوریه دریافت تعرفه از پوشاک وارداتی سوریه حذف شد، ترکیه با استفاده از این فرصت بسیاری از کالاهای خود را بدون پرداخت عوارض گمرکی از طریق سوریه

پیدا و پنهان قاچاق پوشاک

در قاچاق پوشاک دست‌های پنهان در کار است؟

سال‌هاست تولیدکنندگان داخلی از قاچاق پوشاک و مبارزه ناکارآمد با آن فریاد سر داده‌اند اما در حالی آمارهای داخلی از کاهش حجم قاچاق پوشاک خبر می‌دهد که آمارهای بین‌المللی به طور کل ارقام ارائه شده در داخل کشور را زیر سؤال می‌برد. آمار واردات پوشاک به ایران توسط سازمان ملل (یونیدو) معادل یک میلیارد دلار اعلام شده این در حالی است که واردات پوشاک به ایران توسط گمرک در سال گذشته رقمی معادل ۶۱ میلیون دلار اعلام شده است.

به گزارش ایسنا، این اختلاف فاحش گویای آن است که علی‌القاعده باید بخش قابل توجهی از واردات این بخش از مسیری غیراز گمرکات رسمی وارد کشور شده یا به عنوان کالایی دیگر و با تعرفه گمرکی کمتر راهی ایران شده و به عنوان مثال به اسم پارچه که تعرفه گمرکی کمتری دارد وارد شده باشد. اکنون پیگیری‌ها از ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز نتیجه نداشته و مسئولان این ستاد حاضر به پاسخگویی در این زمینه نشده‌اند اما بر اساس برخی آمارها، برآورد حجم شکاف عرضه و تقاضای پوشاک بر اساس آمار دریافتی از وزارت صنعت، معدن و تجارت به ترتیب آمار تولید و مصرف پوشاک در سال ۱۳۹۵ برابر ۸،۱ و ۵،۵ میلیارد دلار بوده است از طرفی آمار واردات و صادرات نیز به ترتیب برابر ۹۵ و ۴۸ میلیون دلار بوده است.

۸۰ درصد پوشاک خارجی بازار قاچاق است

اما سخنگوی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز در این سال‌ها به طور دائم از افزایش قابل توجه حجم قاچاق خبر داده و به طور مشخص درباره واردات پوشاک تاکید کرده است: بیشترین حجم قاچاق ورودی به کشور را پوشاک تشکیل می‌دهد که ارزش آن معادل

۲،۵ میلیارد دلار محاسبه می‌شود. قاسم خورشیدی به آمار موجود در خصوص البسه قاچاق اشاره و بیان کرد: برآوردها از سطح بازار نشان می‌دهد بیش از ۸۰ درصد از کالای خارجی موجود در داخل بازار، یعنی البسه و پوشاک خارجی که در بازار عرضه می‌شود، از طریق قاچاق وارد کشور می‌شود؛ البته بخشی از این کالا هم تحت عنوان تجارت چمدانی وارد کشور شده که آن هم نوعی قاچاق تلقی می‌شود. البته قاسم خورشیدی بلافاصله این توپ را به زمین وزارت صمت انداخته و گفته است: اقدامات مجموعه وزارت صنعت، معدن و تجارت در مبارزه با قاچاق پوشاک کافی نبوده و باید در ارتباط با تقویت تولیدات داخلی و ساماندهی برندها اقدامات موثرتری انجام شود.

در کنار اظهارات او، محمد شریعتمداری در اولین هفته‌های تصدی وزارت صمت آمار ۲،۵ میلیارد دلاری قاچاق پوشاک را مورد تردید دانست و گفت که قاچاق پوشاک بیش از این رقم است و در این سال‌ها بازار را مفت و مجانی در اختیار خارجی‌ها قرار داده‌ایم. شریعتمداری در عین حال تاکید دارد که در حال حاضر بخشی از ۱۲ میلیارد دلار وارداتی که انجام می‌شود هرچند که قانونی است اما حقوق گمرکی آن پرداخت نشده و در حجم کم و قابل حمل وارد کشور می‌شود.

وی توضیحات دیگری نیز درباره واردات ۱۲ میلیارد دلاری ارائه کرده و معتقد است که از کلیه مناطق آزاد تجاری، بازارچه‌های مرزی و روش‌های دیگری واردات کالا از جمله ملوانی و سایر شاخه‌های گروهی که زیاد هم هستند، گفته می‌شود که مجموع ورودی ۱۲ میلیارد دلار است اما هر چند که می‌تواند قانونی باشد ولی از حقوق‌های ورودی معاف بوده و رقابت بازارهای داخلی را تحت تاثیر قرار داده است که

امیدواریم این موضوع مورد بررسی قرار گیرد و به زود حل و فصل شود. وزیر صنعت، معدن و تجارت دولت دوازدهم با بیان اینکه اکنون در سیکل معیوبی قرار داریم، تاکید دارد: متأسفانه اقداماتی کرده‌ایم که خود باعث شرایط فعلی شده‌ایم؛ به طوری که تجارت مرزی را بدون حقوق ورودی مجاز دانسته‌اند یا موافقت‌هایی را ابلاغ کرده‌ایم که شرایط فعلی را رقم زده است.

مرغ یک پای ستاد مبارزه با قاچاق

اما در همان دوره در پاسخ به اظهارات محمد شریعتمداری، دبیر کمیسیون مبارزه با قاچاق کالا و ارز استان تهران اظهار کرد: حجم پوشاک قاچاق بر اساس بررسی‌های صورت گرفته حدود ۲،۵ تا سه میلیارد دلار است؛ هر چند که ممکن است قیمت فروش این کالاها در بازار رقمی متفاوت باشد. علی اکبر پوراحمدنژاد در توضیح بیشتر این مطلب گفت: از اواسط خردادماه فعالیت‌ها آغاز شده و تا امروز حدود ۲۹۷۶ واحد صنفی در مناطق مختلفی که بورس عرضه پوشاک بوده یا حالت بنکداری و توزیع‌کننده عمده داشتند مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته و متأسفانه مشاهده شد که در حدود ۱۷۶۳ واحد به نوعی با کالای قاچاق درگیر بودند.

وی همچنین عنوان کرد: البته باید در نظر داشت که بخشی از این کالاها قاچاق نبوده و جزو تولیدات ملی محسوب می‌شوند که برای آنکه در بازار با مقبولیت بیشتری مواجه شوند از برجسب برندهای خارجی بهره می‌گیرند. به عبارت دیگر بخشی از این تخلفات ریشه در تقلب داشته و با تعویض برجسب‌ها صورت گرفته است.

پوراحمدنژاد ادامه داد: بر اساس بررسی‌های صورت

فعالیت غیرقانونی برای قاچاقچیان به شکلی ساده مهیا می‌شود.

وی همچنین عنوان کرد: اگر بحث مرزهای ما و واردات آنها قابل کنترل نبود قطعاً این امکان وجود داشت که به عنوان مثال گروهک‌های تروریستی مواد منفجره و یا اسلحه وارد کشور کنند، اما وقتی چنین اتفاقی نیفتاده و کالاهای قاچاق ما محدود به کالاهای مصرفی می‌شوند اینگونه به نظر می‌رسد که دست‌هایی پنهان در کار است.

اما در نهایت در کنار خلاءهای قانونی و مشکلات متعددی که منجر به افزایش حجم واردات پوشاک قاچاق می‌شوند همچنان بخش قابل توجهی از تأکیدات بر واردات چمدانی مسافران بوده و اردیبهشت ماه سال جاری نیز معاون فنی و امور گمرکی گمرک اعلام کرد واردات پوشاک به صورت فردی ممنوع بوده و برای انجام این کار تنها شرکت‌های ثبت شده و نمایندگی‌های مجاز می‌توانند اقدام کنند.

به عبارت دیگر برای مقابله با حجمی بالا از واردات قاچاق گویی واردات صورت گرفته توسط افراد تنها بخشی بوده که نیاز به کنترل داشته و بر این اساس چنین تصمیمی اتخاذ شد. البته شکی نیست که در میان شیوه‌های مختلف واردات پوشاک بخشی نیز به کالاهایی که همراه مسافران وارد می‌شود مربوط است اما اینکه از انبوه پوشاک قاچاق سهم اینگونه واردات چقدر بوده و قاچاق سازمانی چقدر است موضوعی است که جای بحث و بررسی بسیار دارد و ضروری به نظر می‌رسد برای ساماندهی به این بخش تصمیمات جدی و کلان تری گرفته شود به عنوان مثال طی ماه‌های گذشته ستاد مبارزه با قاچاق کالا در چندین مرحله و به طور ضربتی بر جمع‌آوری دو نمونه گل از بازار اقدام کرده و موفق هم بوده است، حال سوال این است که در میان مصادیق قاچاق آیا هنوز پوشاک قاچاق به درجه‌ای از اهمیت نرسیده که اقدامی جدی‌تر در ارتباط با آن صورت گیرد؟

البته وزارت صمت نیز تاکنون اقدام موثری در این خصوص انجام نداده و در نهایت طرح‌هایی مانند نصب شناسه کالا که از سوی این وزارتخانه مورد توجه قرار گرفته نیز با گذشت چند ماه هیچگونه تأثیر قابل مشاهده‌ای در وضعیت بازار نداشته است.

واقعا پوشاک قاچاق کم شده است؟

اما در شرایطی که مسئولان این ستاد از کاهش ۵۰ درصدی حجم قاچاق در سال گذشته خبر می‌دهند سؤال این است که آیا واقعا تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان کالاهای مختلف نیز این کاهش را حس کرده‌اند؟ موضوعی که پیش از این از سوی رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس نیز مورد توجه قرار گرفت.

اکنون تولیدکنندگان داخلی همچنان از حجم بالای کالاهایی که به شکل قاچاق وارد می‌شوند انتقاد داشته و به عنوان مثال بهرام شهریاری عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک اظهار کرد: بحث قاچاق معضل بسیار پیچیده‌ای است که مولفه‌های متعدد داشته و بررسی آن نیاز به تمرکز بر روی موضوعات مختلف دارد اما طی سال‌های اخیر اتفاقی که رخ داده آن است که محصولات برندهایی که در اغلب موارد ترک هستند به شکلی سیستماتیک وارد بازار ما شده و حتی توانسته‌اند با راه‌اندازی فروشگاه‌های زنجیره‌ای بخش قابل توجهی از سهم بازار ایران را به دست آورند.

وی با بیان این که در بسیاری از موارد قیمتی که در این فروشگاه‌ها مطرح می‌شود قیمت معقولی نبوده و توان رقابت را از تولیدکننده داخلی می‌گیرد، افزود: به دنبال بررسی‌هایی که صورت دادیم به این نتیجه رسیدیم که با توجه به تعرفه‌های گمرکی موجود قطعاً امکان این وجود ندارد که با این تعرفه‌های گمرکی جنسی وارد کشور شده و به این قیمت به فروش برسد. بر همین اساس این موضوع را مورد پیگیری قرار داده و از سوی مراجع مختلف موضوع را دنبال کردیم.

دست‌های پنهان در کار است

شهریاری ادامه داد: قطعاً برخورد بر اساس قوانین و ضوابط امکان بروز چنین وقایعی را به صفر خواهد رساند اما متأسفانه در اکثر موارد در قوانین کشور راه‌گریز یا نوعی خلاء وجود دارد که راه را برای افرادی که می‌خواهند اقدامات غیرقانونی داشته باشند، باز می‌گذارد و به این ترتیب مرزهای کشور برای واردات اغلب اجناس قاچاق باز مانده و امکان

گرفته مشخص شده است که بخشی از کالاهای قاچاق نیز از طریق مسافران و مبادی مسافری وارد کشور شده است که بر همین اساس به نظر می‌رسد ۸۰ دلاری که برای معافیت مسافری تعیین شده عملاً رعایت نمی‌شود. به هر حال باید قبول کرد که افرادی که در مبادی ورودی به نظارت می‌پردازند به طور تخصصی ارزش‌گذار نیستند تا بتوانند تشخیص دهند که چه حجمی از کالا با چه ارزشی وارد کشور شده است.

دبیر کمیسیون مبارزه با قاچاق کالا در عین حال اظهار کرد: بر اساس ارزیابی‌های صورت گرفته حدود هفت میلیارد دلار از قاچاق به شیوه‌ای وارد کشور شده که از معافیت‌های مختلف سوء استفاده کرده‌اند. بر همین اساس بررسی‌هایی در دست اقدام است تا با همکاری بخش‌های مختلف از جمله اتحادیه‌های صنفی و نیروی انتظامی اقداماتی در این زمینه صورت گیرد.

انبارهایی با میلیاردها تومان پوشاک قاچاق

وی در بخش دیگری از صحبت‌های خود عنوان کرد: در بررسی‌های صورت گرفته ۱۸ تا ۱۹ انبار دپوی البسه شناسایی شد که تنها یکی از این انبارها ۹۰۰ کیسه بزرگ البسه دپو کرده بود که ارزشی بالغ بر پنج میلیارد تومان داشت. پورا احمدنژاد با یادآوری مجدد اظهارات اخیر وزیر صنعت، معدن و تجارت درباره پوشاک قاچاق اظهار کرد: درست است که هنوز در حوزه قاچاق پوشاک تخلفاتی صورت می‌گیرد اما آنچه به عنوان آمار این حوزه اعلام شده است، رقمی است که بر اساس برآوردهای مختلف تعیین شده و ارزیابی‌های متعدد این نتیجه را به همراه داشته است که حدود ۲،۵ تا ۳ میلیارد دلار از قاچاق به پوشاک مربوط می‌شود. این رقم، رقم دقیقی است که با کمک دانشگاه‌ها و بخش‌های مختلف از جمله اصناف تعیین شده است. وی ادامه داد: البته گاه شاهدیم که یک کالای قاچاق مانند لباس نوزاد از چین با قیمتی معادل ۲۵۰۰ تومان وارد کشور می‌شود اما به بهای ۲۵۰۰۰ تومان فروخته می‌شود که بر همین اساس ارزش کشفیات قاچاق متفاوت می‌شود.

تولید منسوجات ضدباکتری با استفاده از نانوذرات اکسیدروی و امواج فراصوت

نداده و کل فرآیند بسیار مقرون به صرفه است. برای مثال، در یک محیط بیمارستانی فناوری ما می‌تواند برای ایجاد ویژگی‌های ضد میکروبی به لباس کارکنان، لباس خواب بیماران، ملحفه‌ها، پتوها و پرده‌ها به منظور کاهش موثر میزان بیماری و مرگ و میر و همزمان کاهش هزینه‌های بیمارستان استفاده شود.

فرآیند فناوری تک‌مرحله‌ای این موسسه شامل عبور پارچه از میان محلول نانوذرات اکسید روی است در حالی که امواج فراصوت نیز به حمام محلول اعمال می‌شوند. اکسید روی که در لوسینون‌ها، کرم‌ها و کرم‌های ضدآفتاب استفاده می‌شود، به علت خواص ضد میکروبی شناخته شده و از سوی اداره غذا و دارو برای تماس انسانی ایمن اعلام شده است.

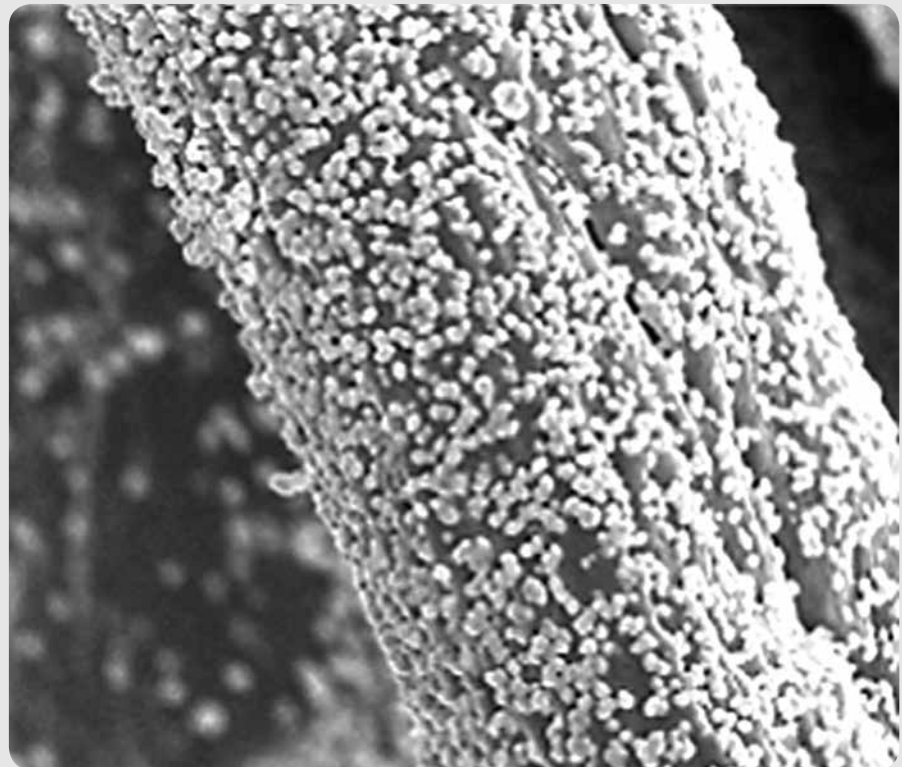
فرآیند تولید منسوجات ضدباکتری با روش سونوشیمی

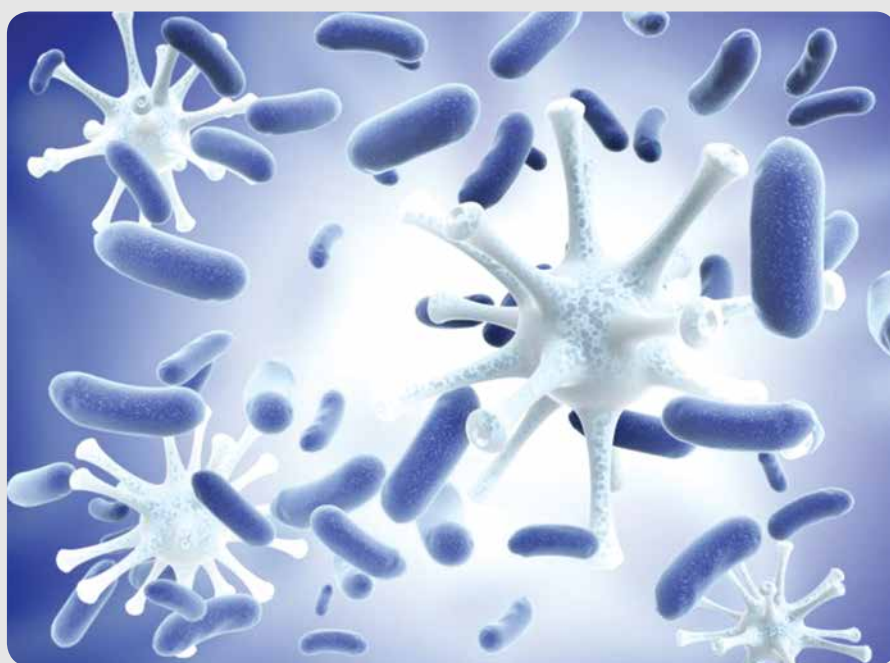
به گفته گدانکن راز موفقیت این فناوری استفاده از نانوذرات و سونوشیمی است و قطعاً بهترین روش پوشش‌دهی منسوجات ضدباکتری است و این فرآیند زمانی شروع می‌شود که امواج فراصوت به محلول حاوی روی استات ارسال شود. حباب‌ها شکل گرفته، رشد می‌کنند و سقوط می‌کنند که دمای بسیار بالایی را ایجاد می‌کند. زمانی که حباب‌ها سقوط می‌کنند، نانوذرات اکسید روی

برای اتصال نانوذرات به الیاف و پارچه‌ها است، در پژوهشی توسط پروفیسور آهارون گدانکن و دکتر ایلان پرلشتین و گروه آن‌ها در دانشگاه بار ایلان انجام شده است.

گدانکن در این باره می‌گوید: مزایای اصلی این فناوری این است که می‌تواند خواص ضدباکتری را به هر نوع پارچه آماده‌ای اعمال کند. این اصلاح به هیچ وجه رنگ و خواص فیزیکی پارچه را تغییر

در حال حاضر از روش‌های مختلفی برای تولید منسوجات ضدباکتری بیمارستانی و بهداشتی استفاده می‌شود، اما در مورد هر یک از این روش‌ها نگرانی‌های بالقوه‌ای از نظر دوام، بازده تولید یا اثربخشی کلی وجود دارد. به زودی یک فرآیند جدید برای تولید منسوجات ضدباکتری توسط موسسه Nano Textile تجاری‌سازی خواهد شد. این فناوری که شامل استفاده از سونوشیمی

رقابتی دیگری قادر به نشان دادن چنین چیزی نیستند. آنچه این فناوری را حتی هیجان انگیزتر می کند این است که اکسید روی باکتری‌هایی را از بین می برد که در برابر آنتی بیوتیک‌ها مقاوم هستند.

حفظ کردند، که هر دو مطابق با استانداردهای صنعت بیمارستان و یا بالاتر از آن بودند. گدانکن در پایان اظهار داشت: این نتیجه، فناوری ما را از بقیه روش‌ها متفاوت کرده و حتی آن را استثنایی می کند. هیچ فناوری

تشکیل می شوند. اگر یک حباب در نزدیکی سطح پارچه سقوط کند، میکروجت‌های مایع نانوذرات تازه تشکیل شده را به سمت سطح پارچه با سرعت بالایی پرتاب می کنند. به گفته گدانکن این ذرات پس از آن به علت نیروی خالصی که با آن برخورد می کنند، درون پارچه قرار می گیرند. انعطاف پذیری این فرآیند این امکان را فراهم می آورد که تقریباً هر پارچه آماده‌ای را بدون ایجاد اثرات نامطلوب و یا آسیب بر خواص پارچه - از جمله زیردست، عمق رنگی و یا جذب - ضدباکتری کند، صرف نظر از اینکه آیا آن پارچه طبیعی و یا مصنوعی است.

آزمون و ارزیابی‌های آزمایشگاهی نشان داده است که فرایند کاربرد نانوذرات اکسید روی در تولید خواص ضدباکتری پارچه بسیار موثر بوده و از گسترش عفونت‌های بیمارستانی جلوگیری کرده و منجر به کاهش انتقال آلودگی می شود. آزمون بر ۸ نوع خاص از باکتری‌ها متمرکز بود که توسط پزشکان به عنوان خطرناک‌ترین میکروارگانیسم‌ها برای بیماران شناسایی شدند. مشخص شد پارچه‌های تکمیل شده هر ۸ نوع باکتری را به طور موثری از بین بردند و شاید مهم‌تر از آن دوام خاصیت پس از شستشوی طولانی بود.

تصاویر تجزیه و تحلیل میکروسکوپی حضور مداوم نانوذرات ضدباکتری روی اکسید را پس از شستشوی صنعتی منسوجات ضدباکتری نشان داد. ارزیابی‌های بیشتر نشان داد که به نظر نمی رسد فرایند اعمال اکسیدروی بر کیفیت، ظاهر و زیردست پارچه تاثیر نامطلوبی وارد کند و رنگ آن را نیز تغییر نمی دهد چرا که نانوذرات بسیار ریز روی اکسید هیچ رنگ مرئی ندارند.

از آن جایی که نانوذرات به طور موثری در پارچه تعبیه شدند، خواص ضدباکتری با دوامی را نشان دادند که در سایر روش‌های فعلی تولید منسوجات ضدباکتری دیده نمی شود. پارچه‌های اصلاح شده با این فرایند ۱۰۰ درصد از تاثیر خود را حتی پس از ۶۵ چرخه شستشو در دمای ۹۲ درجه سانتی گراد و ۱۰۰ چرخه شستشو در ۷۵ درجه سانتی گراد

چگونه از فناوری نانو در فرش و کفپوش استفاده کنیم؟

بهبود خواص رنگرزی الیاف

استفاده از نانومواد نظیر درخت‌سان‌ها، سیکلودکسترین‌ها، نانورس، کیتوسان و نانوذرات فلزی از جمله کاربردهای فناوری نانو در بهبود خواص رنگرزی الیاف است. سیکلودکسترین‌ها برای اصلاح سطحی پارچه‌های پنبه‌ای، پلی‌استری، پشمی، پلی‌پروپیلنی و غیره استفاده شده است که در همه موارد باعث افزایش جذب رنگزا توسط پارچه و افزایش ثبات شستشویی شده و در برخی موارد گزارش شده که ثبات سایشی منسوجات رنگ شده نیز افزایش یافته است. پلی‌پروپیلن ایمین و پلی‌آمیدوآمین دو درخت‌سان پرکاربرد هستند که دارای گروه انتهایی آمین می‌باشند. وجود گروه‌های انتهایی زیاد باعث شده این مواد کاربرد زیادی در اصلاح پارچه‌ها نایلونی داشته باشند. از سوی دیگر این مواد بر روی پارچه‌های پنبه‌ای، پشمی و غیره استفاده می‌شود تا علاوه بر بهبود رنگرزی از خواص منحصر به فرد ضد میکروبی این مواد استفاده شود. این مواد با برخورداری از اندازه مولکولی کوچک، به راحتی درون لیف نفوذ می‌کنند و رمق‌کشی و تثبیت رنگ‌های راکتیو روی الیاف اصلاح یافته را بهبود می‌بخشند. محققان نشان داده‌اند که عمل نمودن پارچه پشمی، ابریشمی و پنبه‌ای با نانوذرات نقره علاوه بر خواص ضد میکروبی، استحکام کششی و عمق رنگی این پارچه‌ها را نیز بهبود می‌بخشد. خاک رس به طور معمول دارای ساختار لایه‌ای متشکل از سیلیکات آلومینیوم آبدار در ابعاد بسیار کوچک

رنگرزی و تکمیلی این الیاف و در نتیجه کفپوش حاصله از آن را ارتقاء داد.

(ب) رنگرزی

با کمک فناوری نانو می‌توان سطح الیاف طبیعی نظیر پشم، ابریشم، پنبه و جوت را تغییر داد به طوری که افزایش قدرت رنگی، ثبات رنگی، خواص ضد میکروبی، کندسوزی و ضدبو را به همراه خواهد داشت. فناوری نانو همچنین از پتانسیل بالایی برای افزایش خواص رنگی و فیزیکی الیاف مصنوعی برخوردار است.

(ج) تکمیل

بهبود برخی خواص فرش و کفپوش لیفی تولید شده با استفاده از اسپری نمودن نانو مواد نیز امکان پذیر است.

قابلیت به کارگیری فناوری نانو در فرآیند تولید فرش بسیار زیاد است به طوری که با استفاده از دستاوردهای نانو شیمی می‌توان به فرش‌هایی با خواص ضدلک، ضدآب، ضد میکروب، کندسوز و ضدبو دست یافت. از آنجاکه در فرآیند تولید فرش و کفپوش از الیاف و نخ استفاده می‌شود بنابراین می‌توان در فرآیند تولید الیاف، رنگرزی الیاف یا نخ و تکمیل نهایی کالا از فناوری نانو استفاده کرد.

(الف) تولید الیاف

به طور کلی الیاف به کاررفته در کفپوش‌های لیفی عبارتند از: پلی‌استر، نایلون، پلی‌پروپیلن، اکریلیک، پشم، ابریشم، پنبه و جوت. الیاف پلی‌استر، پلی‌پروپیلن و نایلون به روش ذوب‌ریسی تهیه می‌شوند و لذا می‌توان خواص

طلا برای ایجاد خواص ضد میکروبی استفاده کرد. در ضمن اندازه کوچک این ذرات موجب می‌شود تا استفاده از آن‌ها تغییر چندانی در رنگ و شفافیت سطح لیف ایجاد نکرده و از روش‌های معمول هم بتوان برای تولید این محصولات استفاده کرد.

تکمیل کندسوزی یا ضد آتش

استفاده از نانوذرات، زمانی که به خوبی در ساختار پلیمر دیسپرس شده باشند، می‌تواند سبب بهبود خواص حرارتی، مکانیکی و مقاومت در برابر آتش شود. مقدار مصرفی نانو مواد در کاربردهای تکمیلی به مراتب کمتر از موادی با ابعاد میکرو است و این ویژگی ناشی از بیشتر بودن سطح مخصوص مواد نانو ساختار و سطح تماس بیشتر آن‌ها با پلیمر است. در حقیقت، عملکرد هر کدام از این نانو ذرات بر اساس شکل و ساختار شیمیایی در ایجاد خاصیت کندسوزی متفاوت است.

به‌طور کلی مواد نانو ساختار به کاررفته در این تکمیل در سه دسته کلی قرار می‌گیرند: ترکیبات نانورس، نانولوله‌های کربن و نانوذرات فلزی و بر پایه سیلیکون.

ضد پرتو فرابنفش هستند تا دوام و ماندگاری آنها تحت تأثیر قرار نگیرد. اکسیدهای فلزی نظیر اکسید روی به‌عنوان ماده محافظ در برابر پرتو فرابنفش در مقایسه با مواد محافظ در برابر پرتو فرابنفش آلی بسیار پایدارتر است. بنابراین، نانوذرات اکسید روی خواص محافظت در برابر پرتو فرابنفش را به دلیل افزایش مساحت سطح و جذب ناحیه فرابنفش افزایش می‌دهد. برای تکمیل ضد میکروبی، نانو ذرات اکسید روی نسبت به نانو نقره مقرون به‌صرفه، سفیدتر و خواص محافظت در برابر پرتو فرابنفش بهتری دارد. این تکمیل برای الیاف پلی‌پروپیلن مصرفی در فرش می‌تواند حائز اهمیت باشد.

تکمیل ضد میکروب

استفاده از منسوجاتی با خواص ضد میکروبی در فرش و کفپوش‌ها، مزایای فراوانی را به همراه دارد. در کفپوش‌های تهیه‌شده از الیاف طبیعی نظیر پشم، ابریشم و پنبه و الیاف مصنوعی مانند پلیاستر، اکریلیک، نایلون و پلی‌پروپیلن می‌توان از نانوذراتی مانند اکسید روی، اکسید مس، دی‌اکسید تیتانیوم و نانو ذرات نقره و

است. در نساجی به دو روش از این نانوذرات استفاده می‌شود:

۱- نانو پوشش‌دار کردن سطح الیاف، که به علت تمایل رنگینه به نانو ذرات، جذب رنگینه از طریق پیوندهای هیدروژنی افزایش یافته و رنگینه بیشتری روی پارچه جذب می‌شود؛
۲- مخلوط کردن حین فرایند ذوب‌ریسی الیاف، که در این حالت این مواد وارد شبکه الیاف شده و به طبع باعث افزایش جذب رنگ پارچه نهایی می‌شود.

تکمیل خودتمیزشوندگی

منسوجات خودتمیزشونده را می‌توان با کاربرد فلوتوروکربن یا فناوری نانو تولید نمود. اصولاً دو نوع سطح خودتمیزشونده با استفاده از فناوری نانو قابل‌دستیابی است.

نوع اول، سطوح ناهموار میکروسکوپی که به‌شدت دافع آب هستند به‌طوری‌که ذرات چرک به‌سختی می‌توانند روی این سطوح متصل و باقی بمانند و با یک شستشوی ساده یا بارش باران حذف می‌شوند.

نوع دوم به‌وسیله لایه‌های فوتو-کاتالیستی تهیه می‌شوند. در این نوع، مواد آلی رسوب یافته روی سطوح به دلیل لایه نانوبلورین اکسید تیتانیوم توسط تابش آفتاب تجزیه می‌شوند.

سطوح خودتمیزشونده نه تنها در برابر آلودگی‌های آب‌میوه و قهوه مقاوم هستند بلکه دفع‌کننده آب، مواد آلاینده، معطر و ضد میکروب هستند. تولید منسوجات خودتمیزشونده با استفاده از فوتوکاتالیست، ماکروویو، نانولوله کربن، کلوتید اکسید فلزی، نانو ذرات فلزی و هالامین کلری امکان‌پذیر است.

تکمیل ضد پرتو فرابنفش

به‌طور کلی اغلب کالاهای قرارگرفته در معرض نور خورشید نیازمند به‌کارگیری مواد

آشنایی با کاربرد فناوری نانو در تولید منسوجات دافع آب و لکه

فناوری نانو، استفاده از مواد نانومقیاس و یا اصلاح سطح مواد در ابعاد نانو است. به منظور تولید منسوجات دافع آب و لکه روش‌های مختلفی وجود دارد که استفاده از مواد نانومقیاس سبب افزایش بازدهی منسوجات شده است.

سطوح نانوساختار

تولید موادی با ساختار نانو که به سطح خاصیت آبگریزی بدهد با الگوبرداری از طبیعت انجام شده است. یک مثال شاخص در این زمینه برگ گیاه نیلوفر آبی است که ترکیبی متشکل از ساختارهایی در مقیاس میکرو و نانو و دارای خواص فوق آبگریزی و خودتمیزشوندگی است.

ترکیبات نورفعال نیز اغلب برای ایجاد سطوح خود تمیز شونده و آبگریز استفاده میشوند. در منسوجات آبگریز، خود تمیز شوندگی به این معناست که در تماس با آب، گرد و غبار به راحتی رها میشود. این اثر در نتیجه داشتن سطحی با خاصیت آبگریزی و ساختاری در اندازه میکرو و نانو است. بنابراین برای داشتن یک سطح خود تمیز شونده وجود سه ویژگی ذیل الزامی است:

- ۱) ساختار در مقیاس میکرو
- ۲) ساختار در مقیاس نانو
- ۳) آبگریزی.

در حال حاضر اکثر منسوجات دافع آب

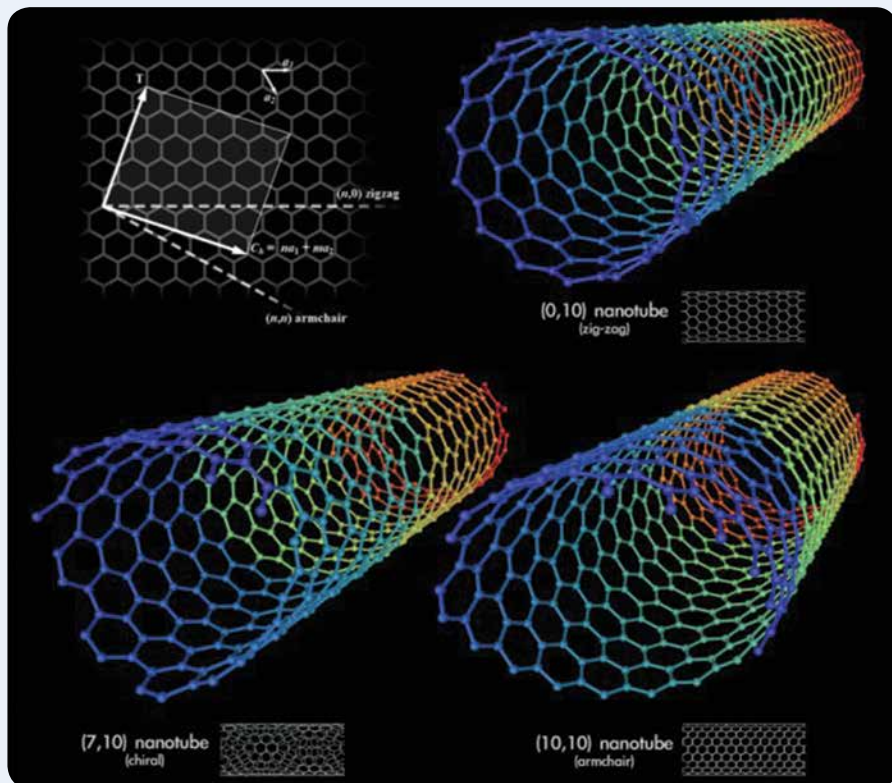
ساختار در اندازه میکرو دارند، چالش اصلی ایجاد ناهمواریهای سطحی نانو در ساختار الیاف و ترکیب آن با خاصیت آبگریزی است. برای ایجاد ساختار نانو روی الیاف ۲ راه وجود دارد: یک راه قرار دادن ذراتی در اندازه نانو و راه دیگر قرار دادن چند لایه به قطر نانومتر روی الیاف می باشد. در شکل زیر تفاوت این دو روش نشان داده شده است.

با ترکیب نانوذرات مناسب میتوان به خاصیت فوق آبگریزی دست یافت. به این منظور میتوان از نانوذرات سیلیس، نقره و کلسیم کربنات استفاده کرد. نانوذرات مورد استفاده اشکال متفاوتی دارند اما شکل مکعبی نانوذرات به عملکرد آبگریزی بهتری منجر میشود.

مواد جدید

چالش بزرگی در مسیر کشف و گسترش مواد شیمیایی جدید برای جایگزین شدن با ترکیبات شیمیایی فلئوئوره و یا ترکیبات نانو ساختار وجود دارد. در بخش بعدی مروری بر ماده ۴ جدید که در ۱۰ سال اخیر به عنوان مواد اصلاحی منسوجات دافع آب در مقاله‌ها مورد بررسی قرار گرفته است، خواهد شد. این ماده ترکیبات پرشاخه (دندریمرها)، نانو لوله‌های کربنی، هیدروفوبینها (پروتئینهای کوچک سرشار از اسید آمینه سیستئین) و مواد سل-ژل هستند. با توجه به این واقعیت که تولید این محصولات جدید در مقیاس

آبگریزی و همچنین فوق آبگریزی می‌دهد. نانو لوله‌های کربنی حاوی ساختارهای خطی با قطر چند نانومتر هستند که پس از اعمال روی منسوج به آن ساختاری در مقیاس نانو می‌دهند. استفاده از نانولوله‌های کربن برای اصلاح سطح منسوجات دفع آب از برگ گیاه برنج الهام گرفته شده است.

هیدروفوبین‌ها

هیدروفوبین‌ها پروتئین‌های کروی با قطر چند نانومتر هستند که نیمی از آن آبگریز و نیمی از آن آبدوست می‌باشد. این مواد را همچنین می‌توان نوعی ذرات دارای دو خاصیت مخالف نیز معرفی کرد. هیدروفوبین‌ها در مقایسه با سایر پروتئین‌ها پایداری بالایی دارند. این مواد به طور طبیعی در قسمت بالای قارچ رشد می‌کنند و از لکه دار شدن

پایینی صورت می‌گیرد، قیمت آنها به مراتب از مواد شیمیایی معمولی بالاتر است؛ با این حال با تجاری سازی در سایر حوزه‌ها میزان تولید در حال حاضر افزایش یافته است. در محصولات سل-ژل فرایند تولید انبوه آغاز شده است، که این امر منجر به کاهش هزینه‌های استفاده از این ترکیبات در نساجی شده است. ترکیبات پرشاخه نیز در حال حاضر به منظور ایجاد خواص دفعی در منسوجات تجاری سازی شده اند.

ترکیبات پرشاخه درخت سان

درخت سانها پلیمرهای پرشاخه ای هستند که به عنوان پلیمرهای ستاره مانند نیز شناخته میشوند. این ترکیبات به دلیل ساختار منظم شهرت یافته اند و در چندین نسل با شروع از یک هسته و گروهی از گروههای جانبی ساخته شده اند. تعداد گروههای جانبی با افزایش تعداد نسل افزایش مییابد. هزینه این مواد به صورت تصاعدی با افزایش تعداد نسل افزایش می یابد.

همانطور که پیش از این در ترکیبات فلئوئورکربنی توضیح داده شد، به منظور به دست آوردن خواص آبگریزی و چربی گریزی قوی، تراکم بالایی از عوامل اصلاحی باید روی سطح کالا اعمال شود. وجود گروههای عاملی زیاد در سطح ترکیبات پرشاخه برای استفاده در عاملدار کردن منسوجات مورد توجه قرار گرفته است. دو روش برای استفاده از ترکیبات پرشاخه بر منسوجات شناخته شده است:

(۱) ترکیبات پرشاخه فلئوئورکربنی که حاوی گروههای آلکیل فلئوئوره شده اند و منجر به ایجاد خواص آبگریزی و چربی گریزی

میشوند. (۲) ترکیبات پرشاخه غیر فلئوئوری که در ترکیب با فلئوئورکربنهای متعارف اعمال میشوند.

در مورد دوم به منظور افزایش اثر چربیگریزی از ترکیبات فلئوئورکربنی استفاده میشود. استفاده از ترکیبات پرشاخه به همراه پلیمرهای حاوی فلئوئور آزاد نیز منجر به ایجاد خواص آبگریزی میشود.

نانولوله‌های کربنی

نانولوله‌های کربنی ساختاری مشابه قفس متشکل از اتمهای کربن دارند. شکل زیر تصویری از چند نوع نانو لوله کربنی را نشان می‌دهد.

قرارگیری نانو لوله‌های کربنی به صورت منظم روی منسوجات به آنها خواص

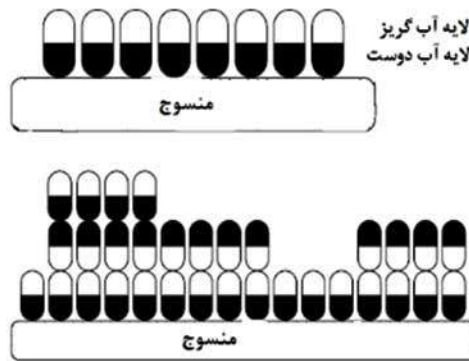
مواد سل-ژل

سل-ژل‌ها از ذراتی معدنی با ابعاد حداکثر ۸۰ نانومتر تهیه میشوند. این ذرات در یک مایع آماده سازی شده و تثبیت می شود. اگر ذرات حاوی مایع باشند و روی سطح منسوج اعمال شوند به صورت یک شبکه سه بعدی جمع شده و یک پوشش معدنی را روی سطح تشکیل میدهند. یکی از اصطلاحاتی که اغلب برای پوشش‌های سل-ژلی بیان میشود پوشش سرامیکی به منظور عاملدار کردن منسوجات میباشد. اما این اصطلاح برای منسوجات همراه کننده است چون در منسوجات معمول با دمای بالاتر از ۲۰۰ درجه سانتی گراد این فرایند امکان پذیر است. در دماهای پایینتر در پوشش سل-ژل فاز بلوری شکل نگرفته و بنابراین پوشش نمیتواند شبیه سرامیک شود. پوشش سل-ژل عمدتاً شامل مواد معدنی و در فاز بی نظم است. در سامانه‌های سل-ژل معمولاً از ذرات SiO_2 استفاده میشود. این ذرات سیلیکا میتوانند به واسطه هیدرولیز اسیدی یا قلیایی تترا اتوکسی سیلان آماده شده و در محلول شبه پایدار شوند. این محلول اغلب محلول کلوئیدی سیلیکا یا نانوسل سیلیکا نامیده میشود. به واسطه افزودن سیلان آبریز شده مانند هگزا دسیل تری توکسی سیلان گروه‌های آبریز میتواند با ذرات سیلیکا نانو سل پیوند کووالانس برقرار کرد و بنابراین بر روی پوشش اعمال شده ثابت شوند. سه نوع از ترکیبات سیلیکونی که به منظور آبریز کردن سل سیلیکا مفید هستند، عبارتند از:

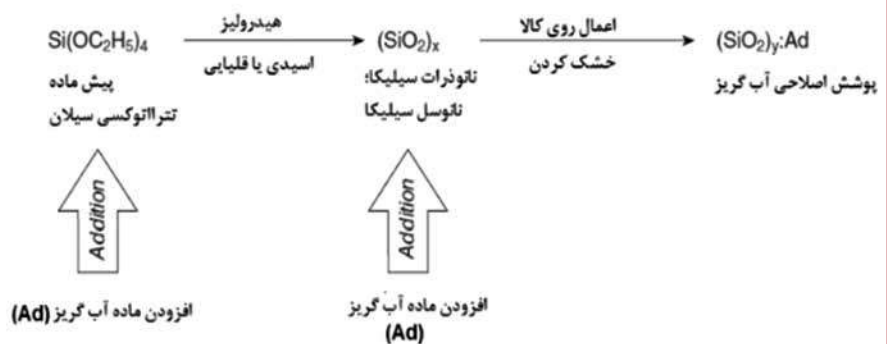
- (۱) مونومرهای پیش فلئوره شده،
- (۲) سیلان فلئوره شده با زنجیر آلکیل بلند و
- (۳) سیلیکونهای برپایه پلیمرهای اصلاح شده آبریز.

در حال حاضر کاربرد هیدروفوبین‌ها روی منسوجات به منظور ایجاد خواص آبریزی امکان پذیر است اما در مقایسه با سایر عوامل اصلاح آبریز متعارف، خواص دفعی بهدست آمده از هیدروفوبین چندان قوی نیست تا منجر به تجاری سازی این ماده شود. علاوه بر ایجاد خاصیت آبریزی پایین این ماده، نکته جالب توجه دیگر کاهش اندک مقاومت الکتریکی منسوج اصلاح شده با این ماده میباشد. در واقع از این ترکیب میتوان برای ایجاد دو اثر همزمان آبریزی و ضدالکتریسیته ساکن استفاده کرد.

قارچ جلوگیری کرده و به آن خاصیت دفع آب میبخشد. به منظور استفاده از این مواد، محلول آبی هیدروفوبین روی منسوجات اعمال میشود. با توجه به خواص منسوج سر آب دوست یا آبریز هیدروفوبین روی الیاف قرار گرفته و سر مخالف رو به بیرون قرار میگیرد و منجر به ایجاد خواص جدید در منسوج میشود. برای مثال در پنبه آبدوست سر آبدوست هیدروفوبین به سمت پنبه و سر آبریز به سمت خارج قرار گرفته و منجر به اصلاح آبریزی پنبه میشود.

طرح وارهای از نحوه قرار گیری یک لایه هیدروفوبین روی منسوج (بالا) و قرارگیری چند لایه آن روی منسوج (پایین).

طرز تهیه و اعمال نانوذرات سیلیکا و یک ماده اصلاحی آبریز.

گزارش ماهانه کمیته مشورتی جهانی پنبه (۲ اکتبر ۲۰۱۷)

رشد موجودی انبارها در خارج از چین

ارقام مربوط به مصرف این کشورها در جدول پیوست ذکر شده است.

تجارت

از سوی دیگر، پیش‌بینی دبیرخانه کمیته مشورتی جهانی حاکی از آن است که تجارت جهانی پنبه در فصل زراعی ۲۰۱۷-۱۸ در رقم ۸ میلیون تن ثابت باقی خواهد ماند و ایالات متحده آمریکا با سهم ۴۰ درصدی یا ۳,۱ میلیون تنی از کل محموله‌های پنبه صادراتی، همچنان به عنوان بزرگترین صادرکننده طلای سفید در جهان مطرح خواهد بود. بعد از این کشور نیز هند با صادراتی به میزان ۸۴۰ هزار تن، دومین صادرکننده پنبه به شمار خواهد رفت.

در مقابل، کشور بنگلادش با سهم ۱۸ درصدی یا ۱,۴ میلیون تنی از کل واردات پنبه جهان، همچنان به عنوان بزرگترین واردکننده این محصول شناخته خواهد شد. بعد از بنگلادش، کشورهای ویتنام، چین، ترکیه و اندونزی رده‌های بعدی را از حیث واردات پنبه به خود اختصاص خواهند داد که ارقام مربوطه در جدول پیوست ذکر شده است.

ترتیب با ۶,۰۳ میلیون تن، ۵,۲۵ میلیون تن و ۴,۵۹ میلیون تن، بزرگترین تولیدکنندگان پنبه در فصل زراعی جاری خواهند بود و بعد از این سه کشور، کشورهای پاکستان، برزیل و ازبکستان قرار می‌گیرند.

مصرف

انتظار می‌رود مصرف جهانی پنبه توسط کارخانجات با نرخ رشد ۲,۷ درصدی همراه شده به ۲۵,۲ میلیون تن در فصل زراعی ۲۰۱۷-۱۸ بالغ گردد. در مقام مقایسه، میزان رشد مصرف پنبه توسط کارخانجات در فصل ۲۰۱۶-۱۷ رقم ۱,۶ درصد بوده است. پیش‌بینی می‌شود میزان مصرف پنبه چین با رشد ۱,۵ درصدی به ۸,۱ میلیون تن برسد. همچنین انتظار می‌رود میزان مصرف در کشورهای هند، پاکستان، ترکیه، بنگلادش، ویتنام و برزیل، رشد ملایمی را در فصل زراعی جاری تجربه کند.

طبق این گزارش، کشورهای چین، هند، پاکستان، ترکیه، بنگلادش و ویتنام، به ترتیب ۶ کشور اصلی مصرف‌کننده پنبه در فصل زراعی جاری خواهند بود که آمار و

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» به نقل از دبیرخانه کمیته مشورتی جهانی پنبه، پیش‌بینی می‌شود تولید جهانی پنبه در طول فصل زراعی ۲۰۱۷-۱۸ با ۱۰ درصد افزایش به ۲۵,۴ میلیون تن برسد. قیمت‌های بالاتر پنبه در فصل زراعی ۲۰۱۶-۱۷ و مطلوبیت قیمت پنبه نسبت به دیگر محصولات زراعی در موسم کاشت محصول سال ۲۰۱۷، به افزایش تقریباً ۳ میلیون هکتاری سطح زیر کشت پنبه و رسیدن آن به بیش از ۳۲ میلیون هکتار منجر شده است.

تولید

بر اساس پیش‌بینی دبیرخانه، بیشترین رشد تولید در فصل زراعی ۲۰۱۷-۱۸ متعلق به ایالات متحده آمریکا خواهد بود به طوری که تولید پنبه این کشور با ۲۳ درصد افزایش به ۴,۶ میلیون هکتار خواهد رسید. همچنین میزان تولید در تمام کشورهای اصلی تولیدکننده پنبه با افزایش همراه خواهد بود که از آنجمله می‌توان به هند، چین، پاکستان، برزیل، منطقه فرانسوی زبان آفریقا و ترکیه اشاره کرد. بر اساس این گزارش، کشورهای هند، چین و ایالات متحده آمریکا به

چین با کاهش ۱,۷ میلیون تنی در فصل زراعی ۲۰۱۷-۱۸ مواجه شود در حالی که موجودی پنبه خارج از چین طبق پیش‌بینی‌ها با ۱,۸۵ میلیون تن افزایش همراه خواهد شد.

جزئی مواجه شده و به ۱۸,۷ میلیون تن خواهد رسید. همچنین نسبت «موجودی به مصرف» نیز با تغییر جزئی در رقم ۷۵ درصد تثبیت خواهد شد. با این حال، انتظار می‌رود موجودی پایان دوره در

از آنجایی که پیش‌بینی می‌شود در فصل زراعی ۲۰۱۷-۱۸ تولید جهانی پنبه از میزان مصرف کارخانجات اندکی بیشتر باشد، بر همین اساس موجودی پایان دوره جهانی نیز احتمالاً با افزایش

پیش‌بینی میزان عرضه و تقاضای جهانی پنبه (همه ارقام به میلیون تن)

۲۰۱۷-۱۸		۲۰۱۶-۱۷		۲۰۱۵-۱۶		دوره
تغییرات ماهانه	میزان	تغییرات ماهانه	میزان	تغییرات ماهانه	میزان	شرح
۰,۲۴	۲۵,۳۸	-۰,۰۲	۲۳,۰۵	۰,۰۰	۲۱,۴۸	تولید
۰,۱۰	۲۵,۲۲	۰,۰۱	۲۴,۵۶	-۰,۰۱	۲۴,۱۸	مصرف
۰,۰۵	۷,۹۳	۰,۱۰	۸,۰۰	۰,۰۰	۷,۵۷	واردات
۰,۰۵	۷,۹۳	-۰,۰۲	۸,۱۵	۰,۰۰	۷,۵۵	صادرات
۰,۱۴	۱۸,۷۰	۰,۰۱	۱۸,۵۵	-۰,۰۱	۲۰,۲۴	موجودی آخر دوره
۶۹		۸۳		۷۰		شاخص Cotlook A (سنت/پوند)

ICAC

SUPPLY AND DISTRIBUTION OF COTTON

October 1, 2017

Seasons begin on August 1

	2012/13	2013/14	2014/15	2015/16	2016/17	2017/18
		Est.	Est.	Est.	Est.	Proj.
	Million Metric Tons					
BEGINNING STOCKS						
WORLD TOTAL	15.708	19.428	21.317	22.955	20.24	18.55
CHINA	6.696	10.811	13.280	14.118	12.65	10.63
USA	0.729	0.827	0.512	0.795	0.83	0.61
PRODUCTION						
WORLD TOTAL	27.079	26.225	26.269	21.484	23.05	25.38
INDIA	6.290	6.766	6.562	5.746	5.78	6.03
CHINA	7.600	7.000	6.600	5.200	4.90	5.25
USA	3.770	2.811	3.553	2.806	3.74	4.59
PAKISTAN	2.002	2.076	2.305	1.537	1.66	1.95
BRAZIL	1.310	1.734	1.563	1.289	1.53	1.57
UZBEKISTAN	1.000	0.910	0.885	0.832	0.79	0.80
OTHERS	5.107	4.928	4.801	4.074	4.65	5.18
CONSUMPTION						
WORLD TOTAL	23.450	24.101	24.587	24.180	24.56	25.22
CHINA	7.900	7.600	7.550	7.600	8.00	8.12
INDIA	4.762	5.087	5.377	5.296	5.15	5.30
PAKISTAN	2.216	2.470	2.467	2.147	2.15	2.23
EUROPE & TURKEY	1.560	1.611	1.692	1.687	1.61	1.63
BANGLADESH	1.045	1.129	1.197	1.316	1.41	1.44
VIETNAM	0.492	0.673	0.875	1.007	1.17	1.31
USA	0.762	0.773	0.778	0.751	0.75	0.73
BRAZIL	0.910	0.862	0.797	0.701	0.73	0.76
OTHERS	3.802	3.896	3.854	3.675	3.60	3.70
EXPORTS						
WORLD TOTAL	10.048	9.029	7.786	7.552	8.15	7.93
USA	2.836	2.293	2.449	1.993	3.17	3.14
INDIA	1.690	2.015	0.914	1.258	1.10	0.84
CFA ZONE	0.821	0.973	0.966	0.963	0.97	1.00
BRAZIL	0.938	0.485	0.851	0.939	0.61	0.68
UZBEKISTAN	0.690	0.615	0.550	0.500	0.34	0.37
AUSTRALIA	1.343	1.058	0.527	0.616	0.81	0.75
IMPORTS						
WORLD TOTAL	10.213	8.858	7.789	7.571	8.00	7.93
BANGLADESH	1.055	1.112	1.183	1.378	1.41	1.44
VIETNAM	0.517	0.687	0.934	1.001	1.21	1.34
CHINA	4.426	3.075	1.804	0.959	1.10	1.18
TURKEY	0.803	0.924	0.800	0.918	0.80	0.72
INDONESIA	0.686	0.651	0.728	0.640	0.75	0.76
TRADE IMBALANCE 1/	0.166	-0.171	0.003	0.020	-0.15	0.00
STOCKS ADJUSTMENT 2/	-0.075	-0.063	-0.047	-0.034	-0.04	0.00
ENDING STOCKS						
WORLD TOTAL	19.428	21.317	22.955	20.245	18.55	18.70
CHINA	10.811	13.280	14.118	12.650	10.63	8.93
USA	0.827	0.512	0.795	0.827	0.61	1.34
ENDING STOCKS/MILL USE (%)						
WORLD-LESS-CHINA 3/	55	49	52	46	48	57
CHINA 4/	137	175	187	166	133	110
COTLOOK A INDEX 5/	88	91	71	70	83	

1/ The inclusion of linters and waste, changes in weight during transit, differences in reporting periods and measurement error account for differences between world imports and exports.

2/ Difference between calculated stocks and actual; amounts for forward seasons are anticipated.

3/ World-less-China's ending stocks divided by World-less-China's mill use, multiplied by 100.

4/ China's ending stocks divided by China's mill use, multiplied by 100.

5/ U.S. cents per pound.

مجری طرح کشت پنبه وزارت جهاد کشاورزی عنوان کرد: کاهش ۷۵ درصدی سطح زیر کشت پنبه در ۱۴ سال

بخش تولید پنبه، افزود: یکی از اقدامات موثر در این زمینه استفاده از ارقام مناسب است که در کشور ما تهیه شده و دیگری تهیه کمباین های مطلوب است.

ارائه تسهیلات بلاعوض ۴۰ درصدی برای خرید کمباین برداشت پنبه

این مقام مسئول ادامه داد: در این راستا ما اخیراً اعلام کرده ایم به متقاضیان ۳۰ تا حداکثر ۴۰ درصد تسهیلات بلاعوض برای خرید کمباین برداشت پنبه ارائه می دهیم؛ جلساتی هم با متقاضیان برگزار شده که برای برداشت سال آینده کمباین های مورد نیاز وارد شود. هزارجریبی در بخش دیگری از سخنان خود درباره اینکه گفته می شود واردات غیرمجاز و قاچاق پوشاک یکی از دلایل زمین خوردن تولید پنبه در کشور است، گفت: پنبه مواد اولیه صنعت نساجی است، اگر صنایع پوشاک ما نتواند با پوشاک خارجی رقابت کند، صنعت نساجی داخلی کمتر کار می کند و نیاز آن به پنبه کمتر می شود به این دلیل است اگر قاچاق پوشاک افزایش یابد تقاضای کارخانجات نساجی برای پنبه کمتر خواهد شد.

وی با بیان اینکه ظرفیت کارخانجات نساجی ۱۸۰ هزارتن است و اعلام می کنند تا که این میزان الیاف پنبه نیاز داریم، ادامه داد: معمولاً کارخانجات با ظرفیت کمتر حدود ۱۱۰ تا ۱۲۰ هزارتن کار می کنند که مقداری از آن در داخل تولید و باقی وارد می شود؛ حدود ۵۰ هزارتن تولید و نزدیک به ۶۰ هزارتن وارد می شود بقیه ظرفیت صنعت خالی است.

تولید شود، افزود: این عدد در سال گذشته ۱۶۰ هزارتن بوده است.

مجری طرح پنبه خرید تضمینی این محصول را مورد اشاره قرار داد و گفت: در حال حاضر میانگین قیمت خرید تضمینی ۳۲۰۰ تومان است و براساس کیفیت محصول بالاتر و پایین تر از این نرخ نیز خرید انجام می شود. هزارجریبی ادامه داد: اگر کارخانجات محصول کشاورزان را با قیمت مناسب خریداری کنند که تولیدکننده محصولش را به آنان تحویل می دهد در غیر این صورت به سازمان مرکزی تعاون روستایی مراجعه می کند تا تولیدش را به صورت تضمینی به دولت بفروشد. وی اضافه کرد: برای سال زراعی جاری پیشنهاد افزایش ۹ درصدی قیمت خرید تضمینی را به شورای اقتصاد ارائه کرده ایم.

این مقام مسئول در وزارت جهاد کشاورزی درباره اینکه گفته می شود توسعه مکانیزاسیون در کشورهای رقیب و کاهش قیمت تمام شده تولید آنها یکی از دلایل شکست تولید پنبه در کشور ما بوده است، تصریح کرد: یکی از دلایل کاهش تولید این مسئله بوده است؛ بیشتر کشورهای دنیا به کشاورزان خود یارانه تولید می دهند و از آنان حمایت می کنند تا پنبه برایشان صرفه اقتصادی داشته باشد. هزارجریبی اضافه کرد: مسلماً اگر در کشور ما از تولید حمایت نشود پنبه های تولیدی یارانه دار ارزان تر وارد خواهد شد بنابراین پیشنهاد ما به دولت این بوده که یا یارانه تولید بدهیم یا خرید تضمینی انجام شود تا از تولید حمایت شود. وی با اشاره به توسعه مکانیزاسیون در

مجری طرح پنبه با بیان اینکه سطح زیر کشت این محصول امسال نسبت به سال قبل ۶ درصد رشد دارد، گفت: از سال ۸۰ تا ۹۴ سطح زیر کشت پنبه به کمتر از یک چهارم کاهش یافته است. ابراهیم هزار جریبی، با بیان اینکه از سال ۸۰ تا ۹۴ ما سالانه شاهد سطح زیر کشت پنبه در کشور بودیم، اظهارداشت: طی این مدت سطح زیر کشت از بیش از ۳۰۰ هزار هکتار به ۷۰ هزار هکتار رسید و ایران که یک کشور صادرکننده پنبه بود به کشوری واردکننده در این زمینه تبدیل شد. وی با اشاره به اینکه اخیراً دولت برنامه اقتصاد مقاومتی پنبه را در دستور کار خود قرار داده است، افزود: سطح زیر کشت در سال ۹۵ نسبت به ۹۴ ثابت بود اما در سال جاری نسبت به سال گذشته شش درصد افزایش یافته است.

مجری طرح پنبه وزارت جهاد کشاورزی درباره دلایل کاهش سطح زیر کشت پنبه طی ۱۴ سال در کشور گفت: مسائل بازرگانی و قیمتی، افزایش هزینه های کاشت و داشت بویژه هزینه برداشت دستی پنبه و توسعه کشت محصولات رقیب مانند برنج در استان گلستان از جمله دلایلی بود که باعث شد سطح زیر کشت این محصول کاهش یابد. هزارجریبی با بیان اینکه چشم انداز ما این است که در افق ۱۴۰۴ ما به خوداتکایی برسیم، تصریح کرد: اگر حمایت های دولت سریع تر انجام شود کشور این ظرفیت را دارد که زودتر از افق ۱۴۰۴ و تا پایان برنامه ششم، هدف خوداتکایی محقق شود. وی با اشاره به اینکه پیش بینی می شود امسال حدود ۱۸۰ هزارتن وش پنبه در کشور

مجری طرح پنبه وزارت جهاد کشاورزی پیشنهاد داد:

تعرفه واردات به ازای خرید پنبه داخلی کاهش یابد

مجری طرح پنبه وزارت جهاد کشاورزی پیشنهاد داد، برای حمایت از تولید داخلی، اجرای کاهش تعرفه واردات به ازای خرید پنبه داخلی توسط کارخانجات نساجی انجام شود تا تولیدکنندگان داخلی متضرر نشوند. به گزارش ایرنا، ابراهیم هزارجریبی با بیان اینکه برداشت پنبه از مزارع استان‌های گلستان و مازندران آغاز شده است، افزود: به تازگی وزارت صنعت معدن و تجارت پیشنهاد کاهش تعرفه واردات پنبه از ۱۰ درصد به پنج درصد را به دولت ارائه کرده است که به طور قطع به ازای آن، خرید داخلی انجام شود. به گفته وی، طبق سیاست‌های حمایتی دولت دوازدهم نباید کاهش تعرفه واردات لطمه ای به تولید داخلی وارد کند.

هزارجریبی پیشنهاد داد: در ابتدای فصل برداشت پنبه هستیم در صورتی که طی حداقل دو ماه پنبه داخلی خریداری شد، مجوز واردات پنبه صادر شود تا با واردات پنبه خارجی اختلالی در پنبه داخلی صورت نگیرد. وی اضافه کرد: اگر بخواهیم واردات بی‌رویه و خارج از تعرفه داشته باشیم، به طور حتم برنامه خوداتکایی پنبه با مشکل مواجه می‌شود.

رشد ۶ درصدی سطح زیر کشت پنبه در سال جاری

این مقام مسئول گفت: اکنون سطح زیرکشت پنبه در کشور ۷۵ هزار هکتار در ۱۹ استان گرم و معتدل شمال کشور است. وی افزود: طی سال‌های گذشته شاهد کاهش سطح زیرکشت پنبه بودیم اما امسال ۶ درصد نسبت به سال گذشته افزایش سطح داشتیم که برای توسعه

خصوصی خرید پنبه به قیمت مناسب انجام ندهد، دولت هرکیلوگرم پنبه را به طور میانگین به قیمت ۳۲ هزارریال خریداری می‌کند. به گفته وی، سال گذشته قیمت خرید تضمینی پنبه ۲۹ هزار و ۶۴۰ ریال بوده است. هزارجریبی گفت: طبق سیاست وزارت جهادکشاورزی برنامه طرح خوداتکایی پنبه تا افق ایران ۱۴۰۴ را در دستور کار داریم، زیرا این محصول نسبت به چغندر بهاره، برنج و یونجه کمتر آب مصرف می‌کند. وی افزود: اما اگر سیاست‌های حمایتی دولت سریعتر صورت بگیرد، ما تا پایان برنامه ششم به خوداتکایی در پنبه می‌رسیم.

کشت پنبه امیدوارکننده است. هزارجریبی یادآور شد: ایران از دهه ۵۰ تا ۸۰ خورشیدی سابقه خوداتکایی و صادرات پنبه را داشتیم اما پس از سال ۱۳۸۰ به بعد به دلیل پایین بودن قیمت پنبه، افزایش هزینه‌های کارگری، جایگزینی تولید برنج به جای پنبه در استان گلستان و مسائل بازرگانی با کاهش سطح زیرکشت مواجه شدیم. وی تصریح کرد: می‌خواهیم موضوع بازرگانی پنبه نیز جزو سیاست‌های حمایتی قرار گیرد تا بار دیگر به خوداتکایی در این بخش برسیم.

خرید تضمینی، هرکیلوگرم ۳۲ هزار ریال
وی اظهارداشت: در صورتی که بخش

الگوی حمایتی ترکیه از بنگاه‌ها

سیدجلال ابراهیمی مدیر مرکز مطالعات ایران و ترکیه

حرکت ضمانت وام و ایجاد فاکتورینگ که در حال توسعه از سوی بخش خصوصی و بانک‌های خصوصی و دولتی است و با بازپرداخت مبالغ پیش‌فاکتورها و فاکتورهای فروش، تولیدکنندگان را امکان می‌دهد که نسبت به فروش وعده‌دار و همچنین نسبه فانیانس اقدام کنند و همچنین خریداران نیز با خرید زمان‌دار با استفاده از فاکتورینگ نسبت به واریز اسناد زمان‌دار اقدام کنند. با توجه به اینکه رقم صادرات ترکیه ۱۵۷ میلیارد دلار است ولی هنوز نرخ بیکاری دو رقمی است میزان سرمایه‌گذاری در ترکیه ۲ سال پیش رقمی برابر ۴ میلیارد دلاری (۳۰۹ میلیارد دلار) و در گذشته رقمی برابر ۶۰۲ میلیارد دلار بود از این رو گفته می‌شود میزان صادرات در سال جاری ۹ درصد افزایش یافته و صادرات به ۱۴۲۶ میلیارد دلار رسیده است. باید اعلام کرد که رقم اعلام شده صادرات که از سوی بینالی یلدرم که با ۹ درصد امکان افزایش اعلام شده ۱۰ میلیارد و ۲ میلیون دلار با رقم اعلام شده آقای اردوغان که در روزنامه استار انتشار یافت و او رقم صادراتی را ۱۵۲ میلیارد دلار در نشست اعضای روسای استانی اعلام کرد متفاوت است این در حالی است که تنها صادرات خودروی ترکیه ۲۷ میلیارد است.

مشکلات بنگاه‌های کوچک و متوسط استفاده از منابع مالی است دولت با ایجاد صندوق ضمانت وام این مشکل را برطرف کرد. در حوزه اس‌ام‌ای (SME) (اقتصاد متوسط و کوچک، صاحبان کارخانه‌ها، تولیدی‌ها) صادرکنندگان وقتی سررسید پرداخت‌ها فرا می‌رسد در بسیاری مواقع با توجه به شرایط نمی‌توانستند پرداخت‌ها را به موقع انجام دهند دولت با ایجاد صندوق ضمانت وام بانک‌ها را از پرداخت‌ها مطمئن و نسبت به استمهال و ارائه زمان و ایجاد شرایط برای ادامه کار برای حوزه اقتصاد متوسط و خرد تسهیلات فراهم کرد. امری که در ایران در شرایط خاص می‌تواند گره‌گشای تولید و ادامه راه و حرکت اقتصادی بسیاری از بنگاه‌های تولیدی، صادراتی و... باشد دولت ترکیه با راه‌اندازی صندوق ضمانت وام شرایط را برای امکان بهره‌مندی برای بنگاه‌های متوسط و کوچک فراهم کرد و نه تنها از توقف آنها جلوگیری کرد بلکه با ورود به موقع در حوزه عملکرد تولید و عرضه به افزایش تولید و توان بخشی سرمایه‌ای اقدام کرد دولت با تزریق دوباره وام یا افزایش وام و ارائه مهلت بدون پرداخت جرائم و بهره اضافه ۳۲۶ هزار واحد را با پرداخت ۲۰۱ میلیارد لیر ترک فعال کرد.

اجرای الگوی ترکیه در ایجاد صندوق ضمانت وام در ایران می‌تواند بستر توسعه بنگاه‌های تولیدی در حوزه اس‌ام‌ای (SME) را فراهم کرد. همچنین پرداخت فاکتوری الگوی دیگری برای خرید دین و پرداخت وجوه است که عامل گشایش زمانی و بازگشت سرمایه به صندوق شرکت‌هاست و این روش نیز امروز در ترکیه موفقیت‌آمیز بوده است.

ترکیه در یک برنامه تنظیمی که در آن به انضباط مالی تاکید شده درصدد ایجاد اشتغال است. این امر غیرممکن است مگر اینکه رشد سریع اقتصادی انجام شود. بینالی یلدرم نخست‌وزیر ترکیه که پیشینه مدیریت در حوزه حمل‌ونقل دریایی در استانبول، اتوبوس‌های دریایی و ترانسپورت دریایی بین استانبول و حوزه دریایی مرمره و جزایر آن منطقه (آدالار) و همچنین پیشینه وزارت راه و ترابری ترکی را دارد و برنامه اقتصادی خود را این‌گونه اعلام کرد: ما می‌خواهیم با تولید بیشتر در زمینه‌های مختلف کشاورزی، دامپروری، صنعتی زمینه را برای افزایش صادرات فراهم کنیم و طبیعی است که با افزایش حجم تولید ایجاد اشتغال نسبی انجام می‌شود و به این ترتیب کاهش کسری تراز پرداختی پدید می‌آید. یکی از

لزوم فعال کردن بخش خصوصی برای ایجاد اشتغال

حمید حاج اسماعیلی کارشناس حوزه کار

ظرفیت‌های جدیدی ایجاد کنیم باید به سمت کارهای مولد حرکت کنیم، چون اقتصاد ما اقتصاد خدماتی است و نرخ اشتغال ما در بخش خدمات بالاست و حدود ۵۰ درصد است. بنابراین برای ایجاد ظرفیت در حوزه اشتغال و تغییر وضعیت فعلی کشور، باید برای تولید، مزیت تعریف کنیم. مادامی که مزیت نسبی در بخش تولید نسبت به سایر بخش‌های اقتصادی تعریف نشود، تولید در ایران شکل نمی‌گیرد، چون ریسک این مسئله بسیار بالاست. همچنین دولت باید مشوق‌های بیمه‌ای، صادراتی، مالیاتی و... تعیین کند.

این اقدامات از جمله کارهایی است که می‌تواند برای اشتغال، ظرفیت‌سازی کند. علاوه بر این موارد، دولت باید بنگاه‌های کوچکی که در گذشته فعالیت می‌کردند و امروز خاموش شده‌اند یا زیر ظرفیت خود تولید می‌کنند، در دستور کار خود قرار دهد.

خصوصی بتواند تصدی اقتصاد را در دست بگیرد و دولت واگذاری‌های خود را بیشتر کند، شاهد نبوده‌ایم. بنابراین برای حرکت در مسیر اشتغال‌زایی لازم است سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی را مورد بازنگری قرار دهیم.

دولت باید بتواند به‌طور جدی‌تر بنگاه‌های بزرگ دولتی را مطابق با این اصل قانون اساسی واگذار کند. واگذاری این بنگاه‌ها به بخش خصوصی می‌تواند موتور محرک این بخش باشد. همچنین در این مسیر باید بستر لازم برای تحرک بخش خصوصی فراهم شود. در حال حاضر ما با مشکلاتی در زمینه سیاست‌های پولی و مالی و... روبه‌رو هستیم که اگر نتوانیم اصلاحات لازم را انجام دهیم، مردم انگیزه برای ورود به کارهای تولیدی را پیدا نخواهند کرد. همچنین در کنار این موارد، باید مشوق‌های دیگری هم تعریف شود. برای اینکه اقتصاد ما بزرگ شود و ما بتوانیم

سالانه حدود یک میلیون نفر به جمعیت جوانی کار کشور اضافه می‌شوند و این در حالی است که ما با پدیده «انباشت بیکاری» مواجه هستیم، چراکه طبق آمارهای رسمی تعداد بیکاران کشور به سه میلیون و ۵۰۰ هزار نفر رسیده است و در عین حال آمارهای غیررسمی از وجود شش میلیون بیکار در کشور خبر می‌دهند. سوای اینکه برای ایجاد شغل لازم است ساختارهای اقتصادی کشور به سمت رونق و شکوفایی بروند و یک فضای فراگیری برای ایجاد اشتغال در کشور فراهم شود، دولت نیز باید به‌طور اختصاصی برای این کار برنامه داشته باشد. تا به امروز ما از دولت برنامه تخصصی و فنی که مبتنی بر کار عملیاتی باشد، شاهد نبودیم. هرچند دولت «طرح تکاپو» مبتنی بر اشتغال فراگیر را ارائه کرده است، اما باید گفت این‌گونه طرح‌ها باعث ایجاد شغل در کشور نمی‌شود. دولت باید برنامه‌های جدی‌تری را برای اشتغال‌زایی در نظر بگیرد و در عین حال باید سرمایه‌گذاری در این بخش صورت گیرد.

مادامی که دولت برنامه‌های خود را در حوزه حاکمیتی پیش می‌برد، ما نمی‌توانیم شغل ایجاد کنیم. اگر قرار است ایجاد شغل کنیم، لازم است بخش خصوصی را فعال کنیم. دولت تا به امروز برنامه جدیدی را که لازم باشد بخش خصوصی در آن نقش‌آفرینی کند ارائه نکرده است و حتی در برنامه ششم توسعه که برنامه‌ای پنج‌ساله است، هیچ راهکار یا شیوه‌ای برای اینکه بخش

برای اینکه اقتصاد ما بزرگ شود و ما بتوانیم ظرفیت‌های جدیدی ایجاد کنیم باید به سمت کارهای مولد حرکت کنیم، چون اقتصاد ما اقتصاد خدماتی است و نرخ اشتغال ما در بخش خدمات بالاست و حدود ۵۰ درصد است. بنابراین برای ایجاد ظرفیت در حوزه اشتغال و تغییر وضعیت فعلی کشور، باید برای تولید، مزیت تعریف کنیم. مادامی که مزیت نسبی در بخش تولید نسبت به سایر بخش‌های اقتصادی تعریف نشود، تولید در ایران شکل نمی‌گیرد، چون ریسک این مسئله بسیار بالاست.

مهم‌ترین مانع توسعه اقتصاد ایران، فساد است

حسین عبده تهریزی تحلیلگر اقتصادی

در کشور مواجه است. این حوزه مطالعاتی این‌جانب نیست که بتوانم توضیحی بدهم، اما به نظر می‌رسد منابع زیست‌محیطی کشور به سرنوشت صندوق‌های بازنشستگی، بانک‌ها، بودجه... دچار شده‌اند. یعنی از همه آن‌ها سوءاستفاده شده و مدیریت همه آن‌ها مشکل داشته است.»

عبده تهریزی با اشاره به فراهم آوردن زمینه برای مشارکت بخش خصوصی می‌گوید: «واگذاری‌های گذشته به‌ویژه در دولت‌های نهم و دهم، مورد قبول دولت یازدهم نبود، چون عمدتاً خصولتی بود. در چهار سال گذشته، دولت در واگذاری‌ها زیاد فعال نبود، چون از این سابقه می‌ترسید. باید زمینه‌های واگذاری خصوصی‌سازی اصلاح شود و بنگاه‌ها به نهادهای خصولتی واگذار نشود؛ برای همین دولت یازدهم خیلی آرام اقدام کرد. اما بعد از گذشت ۳۰ سال از اولین خصوصی‌ها، هنوز فضای عمومی، فرهنگی و سیاسی برای خصوصی‌سازی آماده نیست. به نظر می‌رسد در این دوره وزرا در واگذاری‌ها مصمم‌تر عمل کنند.»

تنها سیاستی که عبده تهریزی امیدوار است درست و تا حد زیادی کامل انجام شود، برداشتن گام‌هایی به سوی دولت الکترونیک است. عبده تهریزی معتقد است: «وزیر امور اقتصادی و دارایی، به لحاظ پیشینه خود در گمرک، گام‌های عمده‌ای در این حوزه در نهادهای تحت کنترل خود یعنی خزانه و بودجه برخواهد

بسیاری معتقدند متأسفانه جریان فساد در ایران بسیار نهادینه شده است و البته بسیاری از این موارد به دولت برنمی‌گردد. بخشی در چارچوب عملکرد قوه قضاییه و حتی قوه مقننه قابل توضیح است. ارتقای سلامت اداری و شفافیت اهمیت بالایی دارد که باید مورد توجه قرار گیرد؛ اگرچه در عمل موانع متعددی چون قانون‌گریزی، قوانین متعدد و بد و گاه عدم همکاری قوه قضاییه در مبارزه با فساد مشکلات زیادی را برای دولت به‌وجود آورده است. در این زمینه به نظر می‌رسد همراهی سایر قوا از اصول اصلی تحرک دولت به سمت مبارزه با فساد است.»

عبده تهریزی در اشاره به سیاست عمومی دوم یعنی «اعمال شایسته‌سالاری به‌عنوان تنها معیار انتخاب همکاران و مدیریت تعارض منافع در تصمیم‌گیری‌ها، واگذاری‌ها و انتصابات» می‌گوید: «دولت با موانع بسیار زیادی روبه‌روست. وزرای انتخاب‌شده نمی‌توانند حتی کارمندی را تشویق یا تنبیه کنند. در چنین شرایطی، بعید است وزارتخانه‌ها بتوانند در ارتقای بهره‌وری نیروی انسانی خود موفقیت‌چندانی به دست آورند؛ اصلاً دست آنان در انتخاب، باز نیست.»

او به اولویت حفاظت از محیط زیست در برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌ها اشاره می‌کند: «متأسفانه منابع آبی کشور تخلیه شده و کشور با بحران‌های متعدد محیط‌زیستی از بحران کمبود منابع آب گرفته تا بحران گردوغبار

حسن روحانی، رییس دولت دوازدهم، ضمایم احکام وزرا، شامل برخی دستورالعمل‌ها و تعیین اولویت‌ها را به وزیران منصوب‌شده ابلاغ کرد و از آنان خواست برنامه‌های اجرایی خود را ظرف دو ماه به دفتر رییس‌جمهوری ارائه کنند. همچنین سازمان برنامه‌بودجه کشور موظف شده است هر شش ماه یک‌بار گزارش مقایسه‌ای از پیشرفت و تحقق برنامه درباره اولویت‌های ابلاغی را به دفتر رییس‌جمهور ارائه نماید تا عملکرد و چگونگی پیشرفت برنامه‌ها ارزیابی شود.

ضمایم احکام وزرا، شامل اولویت‌های عمومی و اولویت‌های تخصصی هر وزارتخانه است که وزرا باید در دوره تصدی خود آن‌ها را نصب‌العین قرار داده و اجرایی کنند. در ضمایم احکام وزرای اقتصادی دولت دوازدهم، ۱۹ اولویت به وزیر نفت، ۱۸ اولویت به وزیر اقتصاد، ۲۲ اولویت به وزیر راه و شهرسازی، ۱۸ اولویت به وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ۲۳ اولویت به وزیر جهاد کشاورزی، ۲۶ اولویت به وزیر صنعت، معدن و تجارت و ۱۶ اولویت به وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات ابلاغ شده است.

شفافیت و فسادزدایی

حسین عبده تهریزی در گفتگو با پایگاه خبری اتاق ایران در ارزیابی سیاست‌های عمومی ابلاغ‌شده می‌گوید: «اولین سیاست عمومی اعلام‌شده، ارتقای سلامت نظام اداری، شفافیت مالی، بهبود دسترسی همگانی به اطلاعات، و فراهم آوردن فرصت برابر برای مردم است؛

اولین سیاست عمومی اعلام شده، ارتقای سلامت نظام اداری، شفافیت مالی، بهبود دسترسی همگانی به اطلاعات، و فراهم آوردن فرصت برابر برای مردم است؛ بسیاری معتقدند متأسفانه جریان فساد در ایران بسیار نهادینه شده است و البته بسیاری از این موارد به دولت بر نمی‌گردد. بخشی در چارچوب عملکرد قوه قضاییه و حتی قوه مقننه قابل توضیح است. ارتقای سلامت اداری و شفافیت اهمیت بالایی دارد که باید مورد توجه قرار گیرد؛ اگرچه در عمل موانع متعددی چون قانون‌گریزی، قوانین متعدد و بد و گاه عدم همکاری قوه قضاییه در مبارزه با فساد مشکلات زیادی را برای دولت به وجود آورده است.

می‌شود یا روند آن کند می‌شود.» به گفته عبده تبریزی، خروج سرمایه‌های انسانی و اقتصادی از کشور مانع بزرگ‌تری در مسیر توسعه است. «این مسئله به دلایل متعدد اتفاق می‌افتد که مهم‌ترین دلیل آن مسائل فرهنگی است. نیروهای لایق که باید در کشور بمانند و بنگاه‌های اقتصادی، سیاسی و علمی را اداره کنند از کشور خارج می‌شوند. ما باید بتوانیم این نیروها را در کشور حفظ کنیم و بی‌توجهی به این توانمندی، انحراف جدی از مسیر توسعه است.»

به گفته عبده تبریزی در بخش مسکن اولویت سیاست‌گذاری اعلام شده و آن پرداختن به بافت‌های فرسوده شهری و حرکت در مسیر حل مشکل بدمسکنی، حاشیه‌نشینی و اقامتگاه‌های ناکارآمد است. «رئیس‌جمهور به‌درستی می‌گوید که توسعه شهری و تحرک مسکن از مسیر بازسازی بافت فرسوده شهری ممکن است. این سیاست هم می‌تواند در راستای توسعه شهری مورد توجه قرار گیرد و هم می‌تواند در بخش مسکن تحرک ایجاد کند؛ باید حتماً از ظرفیت‌های بافت فرسوده استفاده شود. دولت با تقویت بانک مسکن می‌خواهد وضعیت مالی بخش را سامان دهد و این اقدام قابل دفاع است.»

این وضعیت است. دوران ضیافت‌ها به پایان رسیده است. خوشبختانه آمار نشان می‌دهد که در دولت یازدهم اشتغال بیش‌تری برای زنان در مقایسه با مردان ایجاد شده است و این روند در سال‌های آینده ادامه خواهد یافت. مشکل اصلی آن است که اشتغال به طور کلی به میزان موردنیاز ایجاد نخواهد شد.»

او درباره برخی مقاومت‌ها در استفاده از ظرفیت زنان، اقلیت‌ها و جوانان می‌گوید: «باید واقعیت‌های اقتصادی را در نظر گرفت و در این شرایط ما باید از همه ظرفیت‌های خود بهره بگیریم.» مهم‌ترین مانع در مسیر توسعه اقتصادی کشور کدام است؟ عبده تبریزی مهم‌ترین مانع توسعه اقتصاد ایران را فساد می‌داند و می‌گوید: «فساد مانع عمومی است که هم ظرفیت‌های اقتصادی را ضایع می‌کند و هم اعتماد عمومی را به نظام اقتصادی و اداری کشور از بین می‌برد. باید دولت مبارزه با فساد را در اولویت کاری خود قرار دهد. این مانع بزرگی در مسیر توسعه است.»

او سیاسی‌شدن اقتصادی را مانع دیگری در مسیر توسعه اقتصادی می‌داند: «هر حرکت اقتصادی که دولت انجام می‌دهد، با تعابیر متعدد سیاسی متوقف

داشت و به شفافیت مجموعه خود خواهد افزود و از بروکراسی دولتی خواهد کاست. به نظر می‌رسد در این مسیر موانع جدی بر سر راه دولت نباشد. باید ساختارها و زیرساخت‌ها فراهم شود و با برخی قانون‌شکنی‌ها برخورد قانونی و جدی و قاطع داشت.»

عبده تبریزی مهم‌ترین تحرک اجتماعی در این دوره را اعلام مطالبات مشخص از سوی زنان و اقوام می‌داند. می‌گوید، «اولین بار است که جامعه به این شکل مصر است که زنان مشارکت اقتصادی داشته باشند. به نظر می‌رسد دیگر قادر نیستیم بدون اشتغال زنان، نرخ رشد اقتصادی قابل‌قبولی داشته باشیم. نرخ مشارکت زنان در اقتصاد فقط حدود ۱۷ درصد است؛ با توجه به توانمندی آنان و تحصیلات بالای زنان، چنین نرخی اصلاً مناسب نیست. دولت در این راه گام‌هایی را برداشته است، ولی موانع جدی بر سر راه این مسئله است؛ از سنت‌ها گرفته تا عدم توجه به قانون و کارشکنی‌ها.»

او معتقد است: «ما در ایران امروز و در شرایط امروز اقتصاد ایران نمی‌توانیم بدون توجه به توانمندی زنان و استفاده از آنان در حوزه‌های گسترده‌ای از اقتصاد ایران حتی شکم مردم را سیر کنیم؛ ما باید در همه برنامه‌ریزی‌های خود به توانمندی زنان توجه کنیم. مدیران ارشد جمهوری اسلامی با ضریب تکفل ۳,۷ نمی‌توانند کشور را اداره کنند، در حالی که بیخ‌گوش ما، حتی در ترکیه سنتی این نرخ ۲,۶ است. با کار کردن یک نفر نمی‌شود دیگر ۳,۷ نفر را اداره کرد. کار کردن زنان دیگر «باید» است.»

عبده تبریزی می‌گوید: «در شرایط امروز اقتصاد ایران، کارد به استخوان رسیده است و باید از همه ظرفیت‌ها، به‌ویژه ظرفیت زنان و جوانان استفاده شود؛ البته در اروپا هم زنان برحسب تصادف سرکار نرفتند. بعد از جنگ جهانی دوم و ویرانی‌های گسترده، اجباری وجود داشت که سرکار بروند. ایران الان در

نرخ ارز و قرض الحسنه به خارجی‌ها

تیمور رحمانی دانشیار دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

اما آنچه تاکنون مورد توجه قرار نگرفته است، نقش تثبیت نرخ ارز و پایین نگه داشتن تصنیعی نرخ ارز در خروج سرمایه و به عبارتی واگذاری پس‌انداز به خارجی‌ان و به‌طور مشخص ایالات متحده آمریکا است. هنگامی که عوامل بنیانی و به‌ویژه تورم سبب فشار برای افزایش نرخ ارز می‌شوند و بانک مرکزی با مداخله در بازار ارز اقدام به تثبیت نرخ ارز می‌کند، عاملان اقتصادی و به‌طور مشخص کسانی که در بازار ارز فعال و دارای منابع مالی هستند، می‌دانند که پایین نگه داشتن نرخ ارز تداوم نخواهد داشت (به‌ویژه در شرایطی که کشور از درآمدهای بالای ارزی بهره‌مند نباشد).

اقتصاد ایران)، عوامل بنیانی افزایش نرخ ارز در آن کشور را اجتناب‌ناپذیر می‌کنند و بهتر است اجازه داده شود تا نرخ ارز به تدریج افزایش یابد یا ارزش پول داخلی تضعیف شود. مهم‌ترین استدلال برای پرهیز از پایین نگه داشتن تصنیعی نرخ ارز آن است که سبب ارزان شدن نسبی کالاهای خارجی نسبت به داخلی و در نتیجه افزایش واردات و کاهش صادرات می‌شود. همچنین، این موضوع سبب از دست رفتن درآمدهای ارزی به دلیل تلاش برای تثبیت نرخ ارز می‌شود؛ در شرایطی که کشور برای انباشت سرمایه و دستیابی به رشد اقتصادی به شدت نیازمند منابع مالی است.

در مورد سیاست ارزی، مزایا و معایب واگذار کردن تعیین نرخ ارز به بازار یا بانک مرکزی و تثبیت آن فراوان گفته شده است. اغلب اقتصاددانان جریان اصلی علم اقتصاد معتقدند نرخ ارز یک قیمت است و مانند هر قیمت دیگری باید تعیین آن با عوامل بنیانی شکل‌دهنده عرضه و تقاضای آن سازگار باشد، گرچه باثبات بودن نرخ ارز و پرهیز از نوسانات شدید آن نیز با همین منطق از ایده‌آل‌های علم اقتصاد است.

بنابراین در کشوری که متوسط رشد بهره‌وری آن از طرف‌های تجاری‌اش کمتر است و نرخ تورم آن از متوسط نرخ تورم طرف‌های تجاری‌اش بیشتر است (واقعیت

در کشوری که متوسط رشد بهره‌وری آن از طرف‌های تجاری‌اش کمتر است و نرخ تورم آن از متوسط نرخ تورم طرف‌های تجاری‌اش بیشتر است (واقعیت اقتصاد ایران)، عوامل بنیانی افزایش نرخ ارز در آن کشور را اجتناب‌ناپذیر می‌کنند و بهتر است اجازه داده شود تا نرخ ارز به تدریج افزایش یابد یا ارزش پول داخلی تضعیف شود. مهم‌ترین استدلال برای پرهیز از پایین نگه داشتن تصنیعی نرخ ارز آن است که سبب ارزان شدن نسبی کالاهای خارجی نسبت به داخلی و در نتیجه افزایش واردات و کاهش صادرات می‌شود. همچنین، این موضوع سبب از دست رفتن درآمدهای ارزی به دلیل تلاش برای تثبیت نرخ ارز می‌شود؛ در شرایطی که کشور برای انباشت سرمایه و دستیابی به رشد اقتصادی به شدت نیازمند منابع مالی است

در چند روز گذشته می‌رفت و التهاب در بازار ارز شکل گرفته بود، اقدامی منطقی بود که با مداخله در بازار ارز هم مانع وارد شدن نوسان شدید در آن شد و هم حس اعتماد به افراد جامعه را ایجاد کرد. آنچه بیشتر مورد تاکید است آن است که اگر عوامل بنیادی دلالت بر آن دارند که نرخ ارز باید افزایش یابد و بانک مرکزی سعی کند نرخ ارز را به طور تصنعی تثبیت کند این موضوع سبب شکل‌گیری صف برای اعطای وام قرض‌الحسنه به آمریکا می‌شود که بعید می‌دانم در شرایطی که خانوارهایی برای مبالغ ناچیز مجبور به پرداخت نرخ سودهای سرسام‌آور می‌شوند اعطای این قرض‌الحسنه چندان مطلوب باشد. همچنین، لازم است اشاره شود که در حالت معمول چون دلار وسیله مبادله بین‌المللی است نگهداری مقداری دلار توسط بانک‌ها و بانک مرکزی اجتناب‌ناپذیر است. آنچه نوشتار بالا بر آن تاکید دارد نگهداری دلار برای مقاصد سوداگری است که در برخی برهه‌ها به دلیل سیاست ارزی و تلاش برای تثبیت نرخ ارز، مبالغ چشمگیری بوده است.

ایالات متحده آمریکا) بهره‌ای تعلق نمی‌گیرد، این مصداق اعطای نوعی وام قرض‌الحسنه از طرف مردم ایران به دولت ایالات متحده است. البته این به آن معنی نیست که دارندگان دلار بازدهی و سود کسب نمی‌کنند بلکه بدان معنی است که از منظر اقتصاد ملی اگر دارندگان دلار به دلیل افزایش قیمت آن سود کسب کنند بخش دیگری از افراد جامعه معادل آن متضرر شده‌اند؛ بنابراین کل اقتصاد کشور از بابت نگهداری این دلار هیچ عایدی نداشته است. لذا، هرگاه چشم‌انداز عدم امکان پایین نگه داشتن نرخ ارز وجود داشته باشد (که در ایران به کرات در طول چهار دهه اخیر رخ داده است) صف و هجومی اختیاری از سوی دارندگان پس‌انداز و منابع مالی شکل می‌گیرد تا به اعطای قرض‌الحسنه به آمریکا بپردازند. امید است که خداوند پاداش این قرض‌الحسنه را به نحو احسن به ما برگرداند!

آنچه در بالا بیان شد، به هیچ وجه به آن معنی نیست که بانک مرکزی نباید با التهابات مقطعی در بازار ارز مقابله کند. مثلاً در شرایطی که امکان تغییر وضعیت تحریم‌ها

آنگاه، رفتار عقلانی فردی آنها حکم می‌کند اقدام به خرید و نگهداری ارز برای کسب سود از افزایش قیمت آتی آن کنند. این موضوع سبب سرازیر شدن منابع قابل توجهی به سمت بازار ارز می‌شود (با توجه به شرایط کنونی که موسسات مالی و بانک‌های غیردولتی در اقتصاد با اهمیت شده‌اند حتی منابع این بانک‌ها و موسسات نیز می‌تواند به سمت بازار ارز جریان یابد و تلاطم‌های بازار ارز را تشدید کند).

از آنجا که نظام بانکی و مالی کشور در بازارهای جهانی ادغام نشده است؛ بنابراین امکان استفاده از بسیاری ابزارهای مالی ارزی برای فعالان اقتصادی کشور و به‌ویژه افراد معمولی وجود ندارد، بخش عمده ارز نگهداری شده با انگیزه فوق به شکل وجه نقد است (حتی اگر به شکل سپرده‌های ارزی دیداری در بانک‌های خارجی هم نگهداری شود ماهیتاً تفاوتی با وجه نقد ندارد). اما نگهداری ارز خارجی به شکل نقد و آن هم عمدتاً به شکل دلار به آن معنی است که دارنده ارز در نهایت معادل ارز نگهداری شده از دولت آمریکا طلبکار است.

دلیل این موضوع آن است که پول‌های امروزه نوعی سند بدهی بانک ناشر اسکناس یا بانک مرکزی کشور مورد نظر هستند و مانند سفته بدون بهره‌ای است که بانک مرکزی آن کشور منتشر کرده و نزد اشخاص نگهداری می‌شود. اما این به آن معنی است که دلار نگهداری شده در دست اشخاص ایرانی و به‌طور مشخص زمانی که به شکل وجه نقد است بیانگر طلب اشخاص ایرانی است و نوعی قرض دادن به دولت ایالات متحده آمریکا. همچنین، با توجه به اینکه به این دلار نگهداری شده (قرض مردم ایران به دولت

۳ پیامد همکاری با برندهای خارجی پوشاک در ایران

احمد کیمیایی اسدی عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران

صادرات داشته باشد. واردات کالای آماده با ماشین آلات یا مواد اولیه یکی از نگرانی‌های طرف ایرانی در مشارکت با برندهای خارجی است و این خطر وجود دارد که کارگر ایرانی در تولید بخشی از محصول مشترک سهیم نباشد و در نهایت محصول ساخت ترکیه در بازار ایران به فروش برسد یعنی روندی که پیش‌از این رایج بود. رفع این نگرانی به هوشمندی مسئولان در مناطق ویژه اقتصادی و طرف ایرانی وابسته است تا به بهانه استقرار ماشین آلات یا واردات پارچه پوشاک تکمیل شده وارد نشود چراکه هدف از همکاری با برندهای خارجی اشتغال کارگر ایرانی است.

قرارداد با برندهای معتبر جهانی گام اول در ارتقای وضعیت صنایع پوشاک است. ما سابقه خوبی در تولید پوشاک داریم اما به دلیل تحریم‌ها و به‌روز نشدن تکنولوژی در واحدهای تولیدی رقیب دیرینه و سنتی ما یعنی ترکیه گوی سبقت را ربوده است و امروز به اولین صادرکنندگان پوشاک به اتحادیه اروپا تبدیل شده است. همکاری با شرکت‌های این کشور برای بهبود وضعیت مقدمه‌ای برای حضور در بازارهای صادراتی است چراکه با بضاعت پس از تحریم قادر به رقابت با این کشور و دیگر تولیدکنندگان پوشاک در جهان نبودیم.

ایران دست کم به اشتغال کارگر ایرانی کمک می‌کند و از حجم قاچاق می‌کاهد. چند برند ترکیه‌ای در مناطق ویژه اقتصادی کشور که امتیازات و معافیت‌هایی در آن برای تولید در نظر گرفته شده مستقر شدند و فرایند ورود ماشین آلات جدید به ایران انجام شده است. امیدواریم این شرکت‌ها بتوانند با مشارکت طرف ایرانی محصولی را تولید کنند که به نیاز بازار داخل پاسخ دهد نیم‌نگاهی هم به

انتقال تکنولوژی، ورود ماشین آلات پیشرفته و کم کردن فرصت قاچاق پوشاک به ایران از جمله پیامدهای تولید پوشاک با برندهای خارجی و نشان ساخت ایران در کشورمان است. قاچاق قابل توجه منسوجات و پوشاک از مرزهای گسترده کشورهای همسایه به ایران صنعت پوشاک و اشتغال‌زایی در این بخش را تهدید می‌کند اما قرارداد با صاحبان برند و تولید پوشاک در

بعد از تصمیم ترامپ درباره برجام چه کنیم؟

محمد فاضلی عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

اما همان گونه که برجام سبب تأثیرات مثبت ولی نه حل همه مسایل بنیادین ما شد (زیرا برای حل مسائل بنیادین باید تصمیمات مهم دیگری در عرصه داخلی گرفته شود)؛ خروج آمریکا نیز سبب تأثیرات منفی اما نه نابودی همه دست‌آوردهای برجام خواهد شد.

ششم، وضعیت مسائل اساسی ما پیش و پس از خروج آمریکا از برجام تفاوت بنیادینی نخواهد کرد. متغیر اصلی تأثیر گذار بر آینده ما، تصمیم‌هایی است که برای اصلاحات واقعی در همه بخش‌های ناکارآمد ساز و اداره ناکارآمد کشور گرفته می‌شود.

هفتم، برجام را باید حتی با خروج آمریکا حفظ کرد، که در این حالت فضای کم‌تنش‌تری برای آغاز اصلاحات واقعی در کشور وجود خواهد داشت. ما چهار دهه در تنش با آمریکا زیسته‌ایم و عواقب آن را نیز تحمل کرده‌ایم. می‌توان این مسیر را سه سال دیگر در عصر ترامپ ادامه داد.

هشتم، مسئله برجام، خروج آمریکا از آن و نوع مواجهه با آن را حیثیتی نباید کرد؛ این مسئله‌ای درباره منافع ملی است، مناقشه اشخاص و مسئله آبرو و مواضع این و آن نیست. شتابزده نباید عمل کرد.

اگر برجام حتی با خروج آمریکا حفظ شده و اصلاحات واقعی در داخل آغاز شود و مردم پیام مثبت آن را دریابند، اتحاد و انسجام داخلی نیز افزوده می‌شود، و جهان ضدترامپ نیز پیام روشن‌تری از ایران دریافت خواهد کرد. ایران می‌تواند استقلال طلبی و مقابله با برتری‌جویی آمریکا را این بار با «اصلاحات سیاستی در داخل» و به شیوه‌ای کاملاً نرم، با عقلانیت و صبر استراتژیک پیش ببرد.

برخی از مهمترین مسایل ایران عمدتاً باید با اصلاحات داخلی حل شوند.

سوم، نظام بانکی ناکارآمد، فساد فراگیر، بودجه‌ریزی ناکارآمد و هدردهنده منابع، نظام مالیاتی ناقص و ناکارآمد، صندوق‌های بازنشستگی دارای ناپایداری مالی، محیط‌زیست فرسوده و منابع آب و خاک تقلیل‌یافته و در معرض خطر، آموزش و پرورش ناکارآمد در تربیت نیروی انسانی ماهر و خلاق، آموزش عالی توده‌ای نامتناسب با نیازمندی‌های اقتصاد و جامعه؛ سیاست فرهنگی ناتوان در جلب رضایت مردم و زمینه‌ساز خلاقیت فرهنگی و هنری؛ سیاست قومی ناکارآمد و ناتوان از رفع ناراضی‌ها، کشاورزی غیربهره‌ور و تولید و مصرف انرژی ناسازگار با استانداردهای بهره‌وری دنیا؛ و نظام ناکارآمد استخدام و به‌کارگیری نیروی انسانی در مناصب دولتی و حکومتی؛ که می‌توان ده‌ها مورد دیگر نیز بر آن‌ها افزود، نیازمند اصلاح هستند.

چهارم، تعامل گسترده با جهان می‌تواند بر بهبود این مسایل مؤثر باشد؛ اما تصمیم به اصلاح چنین مسائلی، تصمیماتی سخت، صد در صد منوط به برجام یا هیچ گزینه دیگری در سیاست خارجی نیست. آینده ایران قطعاً تحت تأثیر پرونده هسته‌ای، برجام، رفع تحریم‌ها و سیاست آمریکا در قبال ماست، اما آینده ما بیشتر در دست خودمان و تصمیم‌هایی است که برای انجام اصلاحات واقعی در زمینه مسائل فوق گرفته می‌شوند. پنجم، برجام ضروری و درست بود، و امروز حفظ آن با توجه به حمایت بین‌المللی از برجام و رویارویی دیپلماتیک کشورها با آمریکا، درست‌ترین گزینه است.

همه شواهد نشان می‌دهد ترامپ برجام را تأیید نمی‌کند و چالش‌های جدیدی ایجاد می‌شود. مناقشه در کنگره آمریکا، مناقشه آمریکا و دیگر کشورهای حامی برجام، و مهمتر از آن مناقشه‌ای در ایران درباره آنکه پس از برجام چه باید کرد. مخالفان دولت حسن روحانی و مذاکرات برجام همین الان هم شمشیر را از رو بسته‌اند و اختلاف بر سر ماندن در توافق یا خروج از برجام آغاز خواهد شد. چند نکته درباره آنچه باید انجام شود، قابل ذکر است:

اول، ایران خواهان و نیازمند به «تعامل گسترده با جهان» است و برجام گام آغازین برای بازسازی تعاملات تخریب‌شده بوده و هست. خروج آمریکا از برجام به ظرفیت آن برای بازسازی تعامل گسترده با جهان ضربه می‌زند، اما این ظرفیت را نابود نمی‌کند. «حفظ برجام به دور از نگاه احساسی و با محوریت تأمین منافع ملی در درازمدت» فعلاً عاقلانه‌ترین راه برای هموار کردن راه «تعامل گسترده با جهان» است. دوم، تعامل گسترده با جهان، ضرورتی انکارناپذیر برای بقا و ارتقای ایران است؛ اما استفاده از ظرفیت تعامل گسترده با جهان، نیازمند اصلاحات واقعی در درون کشور است. اصلاحاتی هم هست که صرف‌نظر از هر طرحی برای سیاست خارجی ضروری هستند. فرض کنید اصلاً پرونده هسته‌ای وجود نداشته، تحریمی نبوده و برجامی هم به کار نیست؛ روابط با جهان هم به جای خود وجود دارد. فرض چنین شرایطی هم تغییری در این واقعیت ایجاد نمی‌کند که

کسب و کارهای نوین، سر آغاز رشد اقتصاد ایران

علی سرزعیم اقتصاددان

به شکل راه، پل، بیمارستان، دانشگاه و ماشین‌آلات نیز به تدریج دچار استهلاک می‌شود و سرمایه‌گذاری دولتی در آینده عمدتاً صرف جبران سرمایه‌گذاری‌های موجود خواهد شد و منابع چندانی برای سرمایه‌گذاری‌های جدید باقی نخواهد ماند. با این تحلیل عده‌ای به ضرورت سرمایه‌گذاری خارجی به عنوان راهی برای برون‌رفت از این مشکل نگاه می‌کنند. به اعتقاد آنها سرمایه‌گذاری خارجی موجب می‌شود تا هم میزان سرمایه‌گذاری افزایش یابد و هم سطح تکنولوژی در کشور ارتقا پیدا کند و هردو در رشد اقتصادی مؤثر خواهند بود. در ارزیابی این دیدگاه باید گفت که این نگرش درست است اما کافی نیست و به اعتقاد این‌جانب اقتصاد ایران می‌تواند رشد خود را از محل دیگری نیز تأمین کند. آن محل کجاست؟

قبل از اینکه پاسخ این سؤال را بدهم بد نیست به یک واقعیت جالب در اقتصاد آمریکا اشاره کنم. همه می‌دانند که عملکرد اقتصاد آمریکا در دهه ۹۰ میلادی بسیار ممتاز بود. برای اقتصاددانان این سؤال مطرح بود که خاستگاه رشد اقتصادی آمریکا در این مقطع چه بوده است؟ پاسخی که در ابتدا به ذهن می‌رسید این بود که تکنولوژی اطلاعات

را در سطح کلان دسته بندی کنند معمولاً به پنج خاستگاه اشاره می‌کنند: (۱) افزایش سرمایه‌گذاری، (۲) افزایش عرضه نیروی کار، (۳) افزایش سرمایه انسانی یعنی آموزش، (۴) ارتقای سطح تکنولوژی و (۵) افزایش بهره‌وری کل عوامل. به عبارت دیگر گفته می‌شود که برای تولید در سطح کلان به سرمایه و نیروی کار نیاز است و آموزش موجب افزایش بهره‌وری نیروی کار و ارتقای سطح تکنولوژی موجب ارتقای بهره‌وری سرمایه خواهد شد و دیگر عوامل مؤثر در رشد در بهره‌وری کل عوامل طبقه‌بندی می‌شود. حال اگر با این چارچوب نظری به عملکرد رشد اقتصادی ایران در سه دهه گذشته نگاه کنیم متوجه می‌شویم که رشد اقتصادی محقق شده عمدتاً از محل افزایش سرمایه‌گذاری بوده که به مدد درآمد نفت میسر شده است. متأسفانه هرم جمعیتی و افزایش سال‌های تحصیلات نتوانسته تأثیر چندانی در رشد اقتصادی ایران داشته باشد. حال اگر تصور این باشد که در سال‌های آینده درآمد نفت پایین خواهد بود نمی‌توان امید داشت که اقتصاد ایران در آینده بتواند رشد اقتصادی را از نوعی که در گذشته تجربه می‌کرده دوباره تجربه کند. باید به خاطر داشت که سرمایه‌گذاری‌های موجود

همه می‌دانند که اقتصاد ایران در دوره تحریم با افت نسبتاً شدیدی مواجه شد و انتظار می‌رفت که با رفع تحریم، اقتصاد بتواند به مسیر رشد خود بازگردد. کاهش شدید قیمت نفت در سال ۱۳۹۴ و ماندگاری قیمت نفت در ارقام پایین نشان از آن داشت که دیگر نمی‌توان به افزایش درآمدهای حاصل از صادرات منابع نفت و گاز امید بست. تنها روزنه امید در این بخش از محل افزایش صادرات نفت بود که در سال ۱۳۹۵ محقق شد و ایران توانست با بازپس‌گیری بازارهای نفتی خود رشد اقتصادی بالایی را در آن سال تجربه کند. سؤالی که پیوسته پیش روی اقتصاددانان قرار دارد آن است که آینده رشد اقتصادی ایران چگونه خواهد بود وقتی که نه امیدی به افزایش قیمت نفت هست و نه امیدی به افزایش ظرفیت تولید و صادرات نفت؟ در چنین فضایی البته طبیعی است که نگاه‌ها متوجه سرمایه‌گذاری خارجی شود و مسئولان تصور کنند که سرمایه‌گذاری خارجی شاید بتواند راه‌گشای مسیر رشد اقتصادی ایران باشد. این تصور با توجه به چندین واقعیت منطقی به نظر می‌رسد اما به شرحی که گفته خواهد شد نگاه کافی و صددرصد درستی نیست. وقتی که اقتصاددانان می‌خواهند منابع رشد

اقتصاد ایران در آینده رشد خود را از جایی که کمتر کسی به آن فکر کرده بود کسب خواهد کرد و آن چیزی نیست جز عرصه اینترنت و فناوری های فضای مجازی. اقتصاد ایران در اثر کارآفرینی هایی که جوانه های آن زده شده می تواند رشد درون زایی را تجربه کند که ناشی از افزایش بهره‌وری است و البته می توان انتظار داشت که سرمایه گذاری خارجی در واکنش به این رشد درون‌زا متوجه اقتصاد ایران شود. لذا می توان به آینده امیدوار بود و این امیدواری مبنای قابل دفاعی دارد.

شاید اشاره به این واقعیت نیز بد نباشد که برخلاف آنچه عموم مردم تصور می کنند معجزه رشد اقتصادی چین عمدتاً محصول سرمایه گذاری خارجی نبوده است. سرمایه گذاری خارجی در چین قطعاً نقشی در رشد اقتصادی این کشور داشته اما عامل اصلی این امر نبوده است. علت رشد اقتصادی چین تحولاتی بود که درون این اقتصاد رخ داد و بهره‌وری را در آنجا بالا برد. شیوه های نظیر مسیره های دوگانه (DUAL TRACK) موجب شد تا اقتصاد چین نخست رشد درون زایی را تجربه کند و بعد سرمایه گذاری خارجی در واکنش به این رشد درون‌زا متوجه این اقتصاد شد.

حال یک بار دیگر این سؤال را مطرح می کنیم که آیا امیدی به آینده اقتصاد ایران هست؟ پاسخ من مثبت است. اقتصاد ایران در اثر کارآفرینی هایی که جوانه های آن زده شده می تواند رشد درون زایی را تجربه کند که ناشی از افزایش بهره‌وری است و البته می توان انتظار داشت که سرمایه گذاری خارجی در واکنش به این رشد درون‌زا متوجه اقتصاد ایران شود. لذا می توان به آینده امیدوار بود و این امیدواری مبنای قابل دفاعی دارد.

افزایش داد، مهم تر از همه روحیه یأس و ناامیدی را که نسبت به اقتصاد ایران وجود داشت درهم شکست و کسانی را که دچار غرولندهای افراد مایوس مبنی بر بی عاقبت بودن اقتصاد بودند متحول کرد و نشان داد که می توان در همین اقتصاد نیز کار بزرگ کرد و از همین اقتصاد درآمد خوبی حاصل کرد. اینک جامعه جوان ایران دیگر امید خود را به بخش دولتی و سیاست های آن وابسته نکرده است بلکه دارد می آموزد که می توان با کارآفرینی شغل ایجاد کرد و به درآمد مقبولی دست یافت. بی تردید گسترش این روحیه موجب انفجار کارآفرینی در اقتصاد ایران خواهد شد و خواهد توانست متغیر بهره‌وری را در اقتصاد ایران افزایش دهد. یکی از سرکوفت هایی که پیوسته به ایران زده می شد این بود که کشورهای مثل چین و کره جنوبی بخش مهمی از رشد خود را از محل افزایش بهره‌وری کسب کرده اند ولی ایران در گذشته قادر به این کار نبوده است. اینک می توان گفت که می توان امید داشت اقتصاد ایران در آینده از این محل رشد خوبی را تجربه کند. اهمیت این رشد در آن است که رشدی باکیفیت است و متکی به درآمد نفت نیست!

موجب این رشد شدید اقتصادی شد. اما این پاسخ که در نگاه اول بسیار درست و منطقی می نماید در یک نگاه عمیق تر دچار اشکال است زیرا به قول رابرت سولو - برنده جایزه نوبل و پدر نظریه های رشد - کامپیوترها روی میزها بود ولی در فرآیند تولید قرار نداشت. بنابراین کامپیوتر نمی توانست این رشد را ایجاد کند. پس خاستگاه رشد اقتصادی امریکا در دهه ۹۰ چه بود؟ استیگلیتز پاسخ این سؤال را در کتاب درسی خود به نقل از یک گزارش از شرکت مکنزی آورده است. این گزارش می گوید که رشد اقتصادی امریکا از جایی رخ داد که هیچ کس فکرش را نیز نمی کرد! فروشگاه های زنجیره ای و الوالتمارت. این فروشگاه های زنجیره ای شیوه ای برای توزیع و فروش در پیش گرفتند که موجب شد بهره‌وری به شدت افزایش یابد و این امر اثرات خود را در کل اقتصاد بزرگ امریکا بر جای گذارد.

این نکته مهم چه درسی برای اقتصاد ایران دارد؟ آیا اقتصاد ایران از جایی که کمتر به آن توجه شده می تواند رشد کند؟ پاسخ این جانب مثبت است. اقتصاد ایران در آینده رشد خود را از جایی که کمتر کسی به آن فکر کرده بود کسب خواهد کرد و آن چیزی نیست جز عرصه اینترنت و فناوری های فضای مجازی. ایجاد دیجی کالا، اسنپ، تپسی، کارپینو، مامان پز، چیلیوری و دیگر برنامه های آنلایین در ایران موجب شده تا همان سرمایه های موجود در اقتصاد به شکل بسیار کارآمدتری مورد استفاده قرار گیرد. در گذشته مسافرها و خودروها بودند اما وقتی اسنپ آمد موجب شد تا یک بازی برد- برد در اقتصاد شکل گیرد که هم مردم و هم صاحبان خودرو منتفع شدند. این برنامه اینترنتی بهره‌وری را به سهم خود

San'at Nassaji va pooshak

Scientific, Technical and Economical Magazine

The Clothing and Textile Industry Magazine

No. 283

November 2017

Address: 1st Floor, No.30 Toupchi St., North

Sohrevardi Ave., Tehran 1558844313, Iran.

Tel: 88516799

Fax: 88525872

E-mail: info@sanatnassaji.com

Holder of license and chairman:

Engineer Jamshid Bassiri

Layout, Design & Printing Supervision:

Tarh Saz Gohar www.tsgir.com

فرم اشتراک نشریه صنعت نساجی و پوشاک

علاقه‌مندان به دریافت اشتراک نشریه صنعت نساجی و پوشاک می‌توانند طی مراحل زیر اقدام فرمایند:

۱. فرم اشتراک زیر را به طور کامل و خوانا تکمیل فرمایید:

الف- مشترکین حقیقی

نام خانوادگی:	نام:
شغل:	نشانی:
صندوق پستی:	کد پستی:
تلفن:	کد ملی:
نمابر:	تلفن همراه:

ب- مشترکین حقوقی

نام سازمان:	نام مدیر عامل:
نشانی:	صندوق پستی:
کد ملی:	تلفن:
نمابر:	تلفن همراه:

۲. واریز وجه اشتراک به شرح زیر:

هزینه ارسال مجله با پست سفارشی تهران	یک ساله	۱,۲۰۰,۰۰۰ ریال
هزینه ارسال مجله با پست عادی تهران	یک ساله	۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال
هزینه ارسال مجله با پست سفارشی شهرستان	یک ساله	۱,۴۰۰,۰۰۰ ریال
هزینه ارسال مجله با پست عادی شهرستان	یک ساله	۱,۲۰۰,۰۰۰ ریال

- حساب سیبیا بانک ملی به شماره ۰۱۰۵۱۷۳۲۱۵۰۰۹ به نام نشریه صنعت نساجی و پوشاک
 - حساب بانک پاسارگاد ۰۱-۷۰۹۷۰۹۰-۸۰۰-۲۳۰ به نام جمشید بصیری
 - شماره کارت بانک پاسارگاد ۵۰۲۲۲۹۱۰۰۷۳۰۷۲۹۹ به نام جمشید بصیری

۳. پس از واریز مبلغ حق اشتراک، اصل فیش بانکی را به همراه فرم تکمیل شده، به نشانی دفتر نشریه ارسال فرمایید. جهت پیگیری اشتراک و تبلیغات با روابط عمومی نشریه «خانم شکوری» تماس حاصل فرمائید.

نشانی: تهران - خیابان سهروردی شمالی - خیابان توپچی - پلاک ۳۰ - کد پستی: ۱۵۵۸۸۴۴۳۱۳
 تلفن: ۸۸۵۱۶۷۹۹ (۱۰ خط) - فکس: ۸۸۵۲۵۸۷۲

